

Gesti=Ma=Nahwa

Laulo=Namat,

Kus

Onsa Lutterusse ja muud teis-
sed wannad ning ued kaunid Lau-
lud on üllespandud,

Mis

üks õige Kristi=Junnimenne

Keige Pühaja ja muil Päiwil

Jummala Kitusseks, ja omma

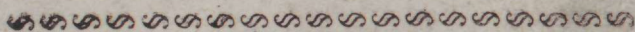
Süddame

Sypetusseks, Maenitsusseks, Parran-

damisseks ning Rõmuks

woib

tühhele panna, luggeda ja laulda.

L A U L O N M A T,

Trükkitud Lindworsse kirjadega 1781. Aastal.

Koloss. rahwa Ram. III. Peatük.
16 salmist.

Kristusse sanna ellago rohkeste teie
fees keige tarkussega : õppetage ja mae-
nitsege teine teist laulude- ja kitusse- wai-
molikko lauludega : laulge kauniste **IS**
sandale ommas süddames.

Mu olgo Jummalale kõrgeš,
ja Ma peäl rahho, innimes-
tešt hea meel!

Laulud
Kristusse Tullemissfest.

I.

Wie soll ich dich empfangen? ic.

Wisil: Ma puhan teigest hingest ic.

Kuis pean wastowõtma Sind, armas
Jesuke? Kuis sinno wasto tõtma, Mo
hinge illoke! Oh! Jesus minno, mele
Müüd armust walgusta, Et kolban sulle jälle,
Sind tenin lõpmatta.

2 So fogodus sind kidad, Ning tännab
rõõmaste, Mo südda lauldes näitab Ka ennast
wapraste. Ma tahhan auustada Sind, armas
Jesuke! So auu lautada, Kui ial molstan se.

3. Keif olled sinna teinud Mo õnneks heldeste,
 Kui hing sai hukka lainud Ning ihho kuriaste,
 Kui sain so rigist lahti, Kus rõõm on järgeste,
 Siis sinno läbbi tehti Mind rõõmsaks, Jesuke!

4. Kui surma, põrgo paelust Ma ollin seutud,
 Siis peästsid lahti armust Mind wägga teotud.
 Sa annad taewa warra Ja auu minnule, Keif
 rikkus lõppeb ärra, Ei ial lõppe se.

5. Ei ükski taewast tulla Sind woinud fundi-
 da, Mul lunnastajaks olla So arm sind fundis
 ka. Oh arm! et appi tullid Ma ilma rahwale,
 Kui patto häddas ollid, Meid peästma heldeste.

6. Oh teie murrelissed! Kes ristis ollete, Oh
 teie häddalissed! Se peäle mõtege. Oh olge se
 peäl julged, Kui teil on hädda käes, Ja armo
 pole tulge, Ja on üks abimees.

7. Ei olle tarmis tedda Niid wäel tombada,
 Ja tunneb meie hädda, Ja tulleb melega. Ja
 moistab meie wigga, Ja mis meil' waewa teeb,
 Woib lõppetada sedda, Mi kuida issi teab.

8. Ei olle wägga karta Teil teie patto süüd,
 Kõl Jesus tahhab matta Meid merre pohja niid.
 Ja toob neil' pattustele Suurt armo, õnnistust,
 Ja kingib neile jälle Uht õiget pärrandust.

9. Ei woi teid hirmutada Ei ükski waenlane,
 Meid Jesus lõppetada Woib äkkist koggone, On
 omma allamille Üks tõe kunnihgas, Kes omma
 usklikele Uht riki walmistab.

10. Neil tulleb kangeks sundiaks, Kes tedda
 wihkawad; Neil' agga rõmustajaks, Kes tedda
 ussurwad. Oh! tulle walgustaja, Mo armas Je-
 suke, Meid sata ülles taewa So auu rigisse.

2.

Lob sey dem allmächtigen Gott ic.

Wisil : Ma tullen taewast üllewelt ic.

Nüüd kitus olgo Jummalal', Kes armo heit-
nud meie peäl', Ning omma Poia lähätand,
Kes meile õnne walmistand.

2. Se kallis õnnisteggia, Se woib meid pat-
tust peästada, Ning läbbi omma allandust Meil'
sata hinge õnnistust.

3. Oh arm! Kes jouab arwada? Oh heldust!
Kes woib moistada Keik head, mis Jummal saat-
nud meil? Mis ükski ei woi kira kül.

4. Se Poia, Jummal üllewel Mo lihha wot-
tab ennesel', Ei naese suggu põlga ta, Sest inni-
messel's sündida.

5. Se Jõia sanna iggawest Saab lihha's
puhhastusse sees, Kes on se ots ning algminne,
On meie parrast waewane.

6. Mis innime on ilma peäl, Et Jummal an-
nab Poia sell? Mis Jummal innimestest nääb,
Et ta ni suurt head neile teeb?

7. Oh! hädda sell', Kes põlgab weel Se ar-
mo wotta ennesel', Ei kule, mis on Poia heäl,
Jummala wiha jääd ta peäl.

8. Kuis innime! ei moista fa So kunningast
nüüd auusta? Kes tulleb sul ni allandik, Kes on
ni wägga armolik.

9. Oh! wotta temmal' rõmoga So süddant
täanna walmista, Et temma tulleks sinnule, Siis
maltseid temma heldusse.

10. Oh! ärra ussu tühja nou, Waid anna
 Jesussele au, Ja noua uskus pühhasiust, Se
 sadab õiget waggadust.

11. Kui sedda teed, siis temma tõest Sind
 peästab põrgo hädda seest: Kui ei te, karda kow-
 wasre, Ja kelab taewa sinmule.

12. Kui esmalt temma tulli meil', Siis olli
 temmal helde meel; Kui teistkord ta saab tulle-
 ma, Siis wotab kurjad hukkara.

13. Kes Kristus' ei siis leita'kse, Need lähwad
 warsti taewasie, Ning on seäl ingli tomo sees,
 Neil polle ennam hädda kääs.

14. Au o'go Issal' Jummalal! Ning Notal'
 õnn'steggial', Ka pühhal' Waimul' ühtlase
 Müüd kirust, tänno anname.

3.

Fren diñ, du Christenheit ic.

Wißt: Oh Jummal! sinno peäl ic.

Müüd ristil. Egoodus, Sull' olgo rõmustus,
 So peigmees on müüd wäijas, Ning sõidab
 eesli seljas, So süddant temmal' anna, Ning
 laula Hosianna!

2. So Kuningas on teäl, Ja waesust näitse
 seäl, Ei se, kes ilma Poia, Siin laenab weikse
 poia. So andid temmal' anna, Ning laula
 Hosianna!

3. Siin on sul abbimees, Kes sõddis sinno
 eest, Kes õigust sulle annab, Ja sinna pattud
 kannab, Seft auu temmal' anna, Ning laula
 Hosianna!

4. Kui

4. Kui pattud eksima, Ja wottad palluda,
 Siis helde süddant näitab, So peäle armo heid-
 dab. Sest kiusust temmal' anna, Ning laula
 Hosianna!

5. Kui sinna kurja teed, Ning patto sisse jääd,
 Siis on sinu sinno sundja, Se süddamet e und-
 ja. Se wotta mele panna, Ning laula Ho-
 sianna!

6. Oh õnnisteggia! Kes tuled armoga, Sa
 põlgad ilma auu, Ja teed so Issa nouu. Sind
 kiirko noor ning wanna, Ning laulgo Ho-
 sianna!

4.

Nun komm der Heyden Heyland ic.

Müüd tulgo õnnisteggia, Kes neitsist piddi sün-
 dina, Sest keik ilm tuurt immer nääb, Et
 Jummal sedda sündmist teeb.

2. Ei mehhe suggust olle se, Waid se on püh-
 ha Waimo tō, Et Jummal ennast allandand,
 Ning neitsi l' hant libha saand.

3. Se neitsit kaima peäle sai, Ja siiski puh-
 taks neitsiks jäi, Ja ellas puhta ello tōds, Et
 Jummal olli temma sees.

4. Ja tulli neitsist ilmale Sest auu-honest au-
 faste; Kes Jummal, inimenne ka, Meid tah-
 hab põrgust lunnasta.

5. Sest Issast tulli temma te, Ja põris üm-
 ber Issale, Eäks alla põrgo hauasse, Ja jälle
 ülles taewasse.

6. Kes olled Issa sarnane, Oh näita libhas

wotmüsse, Et sinna omma wä-ega Woid meie
nddrust finnitä.

7. Nüüd annab sinno sündminne Suurt wal-
gust selle ilmale, Ei pimmedust siin sallita, Et
usko peab nähtama.

8. Nu Jummalale Jesale, Nu temma aino
Poiale, Ning pühha Waimo auuga Nüüd kilt-
kem ilmaotsata.

5.

Mit Ernst, ihr Menschen Kinder ic.

Wisil: Ei lahtu minna sinnust ic.

So süddant, innimenne, Nüüd hästi wal-
mista, So jure Jesukenne Siis peab tul-
lema; Kes antud Jummalast Meil' targaks õp-
petajaks, Ning ue ello tojaks, Ja airab wäg-
gewast.

2. Oh! wotta parrandada So süddant au-
faste, Head kumbed armastada, Keik seäda tar-
gaste, Ning wiika rummalust, Ja ella allan-
dusfes, Ei mitte hooplimisfes, Ning põlga kaw-
malust.

3. Kes allandust siin nouab, On armas Jum-
malal', Kes kõrkust tehha püab, On temma wi-
ha al, Kes agga õiglane, Ning teeb, mis tahhab
Jummal, Se polle mitte rummal, Sell' tulleb
Jesuke.

4. Nüüd wotta walmistada Mind sulle hel-
deste, Mo peäle hallastada, Mo kallis Jesuke,
Siin armo aial weel. Oh tulle süddamesse! Siis
tahhan minna isse Sind kitta siin ning seäl.

6. Ein

6.

Ein Advents-Lied von der dreyfachen
Zukunft Christi.

Wifil: Meilt armas Jummal pöra zc.

Zulle nüüd taewast, armas JEsus, jälle,
Peästa meid waewast, wi meid üllewelle,
Iggaw on ota meestel ning ka naestel,
Zulle meil' waeste!!

2. Wannad ja nored, keik sind, JEsand, ootwad
Zullewad taewast, sinno peäle lootwad,
Iimal' te otsa, se teeb paljo kurja,
Ning lähhäb nurja:

3. Miis tullid muiste taewast mahha meile?
Peästma teid, wastab JEsus, tullin teie
Kurratl kä est, pattust, pörgo waewast,
Seis tullin taewast.

4. Sepärrast tulle nüüd ning igga tunni,
(Eh' walwame, eh' waewab meid se unni)
Süddame sisse, puhtaks te neediammad
Kui sinno ommad.

5. Kui tullel sa kui õige kohtomõistja
Widdama kohhut, süddamette tundja,
Lasse meid miinna taewa, kela häbbi
So armo läbbi.

6. Kule meid, armas Jummal, kõrgest taewast,
Meid häddast aita, peästa keigest waewast,
Siis sure heälega sind südda tännab,
Heal meel' kidaab.

7.

Es sind schon die letzten Zeiten ic.

Wissil: Sion kaebab fures häddas ic.

Jubba kã on wiimsed aiad, Sest mo südda
walmista Ennast, hirmo tãhhed nãitwad
Emalt hädda tullemã Taewas, tuled, merri,
Ma Botwad etre nuhheldã Reid, kes pũidwad
wallorusies Ellada ning rummalusies.

2. Keik on pea hukka lãinud Risti-rahwa seltsi
sees; We ning oem on otõa sanud, Kurjast ellab
iggamees. Nõõa alal olli ka Rahwas nenda ho-
leta, Kõl nõud risti-rahwa suggu, Kes ei pea pat-
tust luugu.

3. Rummalus ning patto kõmbed Botwad
woimust dãlaste, Kõi sa kurja wasto panned,
Siis sind wodrats petakse Waggasid nõud
naertakse, Ning kõi Jesust põigtakse. Kes ma il-
mal' jãdab abbi, Kõi sel polle au ehk hãbbi?

4. Et saab Jesus pea joudma, Temma sanna
tunnistab, Ommal' rahwal' abbi noudma, Kes
ta pole kisjendab. Sest nõud rõmustellege Keik,
Kes waggad ollere. Jesus teile õnne pakub, Et
keik hädda ärralahkub.

5. Wiigi puud, kõi pakkatamad Lãhwad hire
Edrowule, Siis keik innimesesed moistwad, Et sul
polle kãugele; Waggadust on mitmele Kõi need
lehhed rohlestẽ. Kes, mis sũnnib, tãhhel' panneb,
Mis se tãhhendab, kãl tunneb.

6. Põmmedusse riiik ehk lastwab, Kaswab ka
se walgustus, Rummalus kõi pea lõppeb, Wol-
must jaab se waggadus. Digele head Jesus teeb,
Kõi

Kui ma-ilm nüüd hukka lääb, Sest nüüd olge rõõmsad waggad, Jeesus tulleb, olge waprast!

7. Ärra koorma liigjõmiste Ja to-dusse mur-rega On ma süddant, liigjõmiste Jätta mahha rõmoga, Et se kõhto-pääw ei sa Sinno peäle tulles, Jesu risti kes ei kanna, Ei ta sellet armo anna.

8. Minna tahhan sinno sanna Kuulda, armas Jeesuke, Põrgul woinust ärra anna, Waagad aita heldeste, Et so pühha koagodus, Kui so ainus rõmustus, Keigest pattust lahu sago, Ning so rõmo-riki tulgo.

8.

Wacht auf, ihr Christen alle ic.

Nüüd touskem patto waewast, Ning wotkem walwada, Et Jummal pöeg taewast Joruttat tulles, Ning tahhab kõhnut moista Ning arro piddada. Kes ta ees tahhab seista, Se wotko walwada.

2. Ei woi meid peästa rahha, Ei rikkus, kõrge meel, Keik peab jama mahha, Kui hing on kele peäl, Ehk kül on sinnul warra, Suur au ning illo ka, Se kaub pea ärra, Kui pead surrema.

3. Sest risti-rahwa suggu, Kes ilmas ellad weel, Oh! jätke kõrge luggu, Ning otske armo teäl Ja hinge kallist wilja, Se teeb teid langen-aks; Sest noudke warra, hilja, Et sate waggama.

4. Meil Jummal omma sanna On annud roh-keste, Kes wottat tallel panna Etin sedda järgeste, Se ellat pühhas ellus Ning ussub süddamest; Se agga surred wallus, Kes sin ei holi sest.

5. Oh!

5. Oh! olleks sündimatta, Kes põlgab Jummalat, Sest tedda lõppematta Need piinjad wae-
wamad : Et temma patrus ellab, Keik wasto of-
sa eeb, Ring armo sanna põlgab, Sest wallo
sisse jääb.

6. So diget usko näida, Te head kel hädä
läes, Siis woid sa abbi leida, Kui seisad kohto
ees; Sest Jummal rassub isse, Mis tehtud waes-
tele, Kes pühha ello sisse Jääb, sureb õnaste.

9.

Gott hat das Evangelium ic.

Se kall's armo-õppetus, Mis andis Jõssa hal-
lastus, Et waggaks sama piddime, Sest
suresst hulgast põlgtakse. Jo se on wiimse päwa täht

2. Ei waeste palwest holita, Head õppetust ei
woeta, Waid ahnus wottab woimusse, Ei kardä
nemmad häddage. Jo se on wiimse päwa täht.

3. Keik suggust käske teggewad, Se wõrgoga
need puawad Keik warra fokkorisuda, Ja sedda
tewad kartmatta. Jo se on wiimse päwa täht.

4. Kui kuitwad armo-õppetust, Ja siiski põlg-
wad waggadust, Waat nenda Jesust naerawad,
Häid põlwi siiski otawad. Jo se on wiimse pä-
wa täht.

5. Oh! nemmad on kül kawwalad, Neid wae-
sid nemmad nülglwad, Kui peaks Jummal holeta
Sin waeste pärrast ollema. Jo se on wiimse
päwa täht.

6. Need wotwad kirko warrandust, Sest polle
neile

neile siggidust ; Need waesed jäwad altmatta, Neilt leiba wotwad armota. Jo se on wiimse päwa täht.

7. Need polle sedda jagganud , Mis pühha's asjaks annerud . Ja siiski sedda risuwad ; Kül nende omma sööb se pat. Jo se on wiimse päwa täht.

8. Ei holi nemmad Jummalast, Ilm auu pu- ab usfinast, Müüd kõrkus wotnud woinusse, Ei wallet habbi's petage. Jo se on wiimse päwa täht.

9. Keik wenna arm on lõppenud, Ilm war- gadega täidetut, Ei olle õigust ennam teäl, Oh olle's rahha ! rahwa heäl. Jo se on wiimse pä- wa täht.

10. Ma-ilm ei wotta maenitsust, Ehk pühha fanna õppetust, Ei temma ennam teage Kui jua, jua liaste. Jo se on wiimse päwa täht.

11. Mend' üllem tõ on prassima, Ja kuriad wi- sid õppima, Kül sedda moistab kauniste Mi noor kui wanna ühtlase. Jo se on wiimse päwa täht.

12. Ei tahha päilik paistada, Ei ennam sedda nähha ka, Mis Ma peäl kurri rahwas teeb, Se- pärrast päilik kurwa's lääb. Jo se on wiimse päwa täht.

13. Se fu ja tähhed äggawad, Ja omma! kombel õhkawad, Et woiksid sada peästetud, Kui waggad sawad auustud. Jo se on wiimse päwa täht.

14. Oh sulle ! armas Jesuke, Ma tüddineb neid kandmastke, Kes si'n on sinno wastased, Ming õhka, et sa otsa teed. Jo se on wiimse päwa täht.

Kristusse Sündimisse

ehk

Joulo = Laulud.

10.

Gar lustig jubiliren, die steben ic.

Wifil: Ei lahku minna sinnuft ic.

REik Inglid kulutawad Müüd sure rõmoga,
Et nemmad Jesust nõwad Petlemmas
ollewa, Sest laulwad ühtlase: Au Jum-
malale olgo, Ma peäle rahho tulgo, Ring rah-
wal' melehä!

2. Meil' õnnistusseks antud Se armas Jesuke,
Kes neitsist ilmal' kantud Üks õige innime, Sest
rõmus on mo meel. Oh! ärra põlga tedda, Se
lapse woid sa leida Petlem nast lautas seäl.

3. Se kallis laps on pandud Kui waene sõi-
messe, On rasket koormat kannud, Et rikkaks
saakfime. Müüd hukka se ei sa, Kes tedda tund-
ma õppib, Siis rummalus ka lõppeb, Seks Is-
sand walgusta!

4. Kui se õn polleks joudnud, Siis olleks h' d-
da kões, Sest Jesus armust noudnud Meid peäs-
ta põrgo wäest, Ja taewa arwanud, Et Jum-
mal armo annab, Keik hädda rõmuks kånab, Mis
olleks waemanud.

5. Müüd woib se õnnis olla, Kes Jesust ar-
mastab, Sell' tahhab abbiks tulla, Kes ennast
parrandab. Sest wotkem süddamest Sell' Is-
sate

fale au anda, Ning inglidega kita Se armast
Jesusest.

II.

Nis Christus geboren war ic.

Wisi: Nüüd laulgem suust ningz ic.

Kui neltsit omma lapse tõi, Siis ingl- wäggi
rõõmsaks sai, Ja laulis sure heäleaga: Au
Jummalale orsata! Suur Jummal innimenne
nüüd, Kes kannab meie patto süüd, Sest olle rõ-
mus pattune!

2. Suur walqus olli inglidel, Sest olli hirm
neil kariastel. N id rõmo sanno kuuldi seäl, Et
Kristus sündind ilma peäl. Suur Jummal in-
nimenne nüüd, Kes kannab meie patto süüd,
Sest olle rõmus pattune!

3. Se lapsokenne orsiti, Kes mähkme siel'e mäh-
hiti, Kes meie õnneks sündinud, Kui Inglisi en-
ne räkitud. Suur Jummal innimenne nüüd,
Kes kannab meie patto süüd, Sest olle rõmus
pattune!

4. Siis last ka nähti sõlme sees, Kes leige lo-
ma abbimees, Se olli lautas pimmedas, Kes lei-
ge üllem kuningas. Suur Jummal innimenne
nüüd, Kes kannab meie patto süüd, Sest olle rõ-
mus pattune!

5. Last toidetakse pimaga, Kes toidab leige il-
mama, Maria redda immetab, Kes melle taewast
walmistab. Suur Jummal innimenne nüüd,
Kes kannab meie patto süüd, Sest olle rõmus
pattune!

6. Sesam na sure armo eest Nüüd tännagem
 Keik süddamst, et Jummal omma Poega Meid
 tahtnud patrust lunnasta. Suur Jummal inni-
 menne nüüd, K's kannab meie patto süüd, Sest
 olle rõmus pattune.

12.

Hab herzlich Lob, hab ewig Dank ic.

Wisil: So pole, Island, süddamest ic.

Ma tännan keigest süddamest Sind, Jesa, kõr-
 gest taewast, Et sinna peäksid surest wäest
 Meid häddalissi waewast. Ni kaua, kui ma ial
 reäl Käin, ligun, ellan ilma peäl, Sul peab auu
 sama.

2. Käl kallist annet andsid sa, Sest on mo süd-
 da rõmus, So Poia lihha, werr kai On hinge
 roog ja toidus. Üks warra, kelle sarnastke Ei olle
 ilmas maiale. Oh kallist joulo annet!

3. Kuis temma siis siin petakse Ni alwaks rah-
 wa silmas? Käl peäksid keik noppeste Siin tedda
 noudma ilmas, Se peäks õ ja päwa ka Se es-
 sinenne ollema, Ning ka se wiinne murre.

4. Kui sinna peäksid rahwale Suurt warra,
 rikkust andma, Ning peäks iggamehhele Käl kul-
 da, rahha sama; Käl siis keik joosies tulleksid,
 Ja ennestele tommaksid, Ja tännaksid weel
 peäle.

5. Nüüd wottad sinna kallimat Ja suremat
 head anda: Se Poega, sedda üllemat, Ei Ma, et
 taewas kaäna; Ei holi temmast üksige, Ja rah-
 wa melest tühhine, Ei tedda nouta takka.

6. Se wottab agga ahneste Suurt rikkust kol,
 kopan.

Kopanna, Üks teine lähväs julgeste Mu patto tee
peäl kaima, Se kolmas muud ei mõtle teäl, Kui
tähja auu himmo peäl, Ei tahha JEsust mitte.

7. Oh teie wägga rummalad, Ja hopis ärra-
netud! Et põlgate ni Jummalat, Ja mis en tem-
mast antud; Kui wottaksite põlgada Ma-
temma himmoga, Siis tulleks JEsus teile.

8. Et agga wastopannete, Kui temma waim
teid sunnib, Ja tedda ärrapõlgate, Kui temma
sanna nomib, Siis polle teil muud ühtegi, Kui
põgo = wallo peälegi Seäl hädda = tulles ota.

9. Oh hoia, armas Jummal mind So pühha
nimme lähbi Se seltsi eest, mis wihtab sind, Et
mull' ei tulle häbbi. Mull' olgo JEsus armsam
nüüd Mo melest kui keik kuld ja hüüd; Mind ai-
ta järgest laulda.

10. Ma tännan teigest süddamest Sind, Issa,
Kõrgeest taewast! Et sinna peästid heldusfest Meid
häddalissi waewast: Mi kawa, kui ma ial teäl
Kain, ligun, ellan ilma peäl, Peab sulle au siin
sama.

13.

Vom Himmel hoch, da komm ich her re.

Ma tullen taewast üllewelt, Häid sannumid
toon teile seält, Meid toon ma teile rõmoga,
Meid tahhan minna kuluta.

2. Üks laps on tänna sündinud, Kui ammust
ajast tootud. Se kaunis illus lapsoken' On teie
rõm ja kallis õn.

3. Se on se Issand JEsus Krist, Kes tahhab
Bb aita

aita häddalift, Se on se önnisteggia, Kes teid woib pattust peästada.

4. Keif öinne sate temma kääst, Mis Jummal pakkund iggawest, Et teie woite meiega Müüd taewas järgest ellada.

5. Müüd pange märki tähhele, Et söimes mähkimest leitakse Last alwas lautas maggawa, Kes on ma-ilma toitaja.

6. Sepärrast lækki römoga Müüd karjastega watama, Mis Jummal meile linnitud, Mis meie heaks on annetud.

7. Mo südda panne tähhele, Mis on, mis söimes nähkakse? Kes on se kaunis lapsokse? Se on se armas Jesuke.

8. Oh olle terve tullemast! Mind pattust mitte pölgamast! Sa tulled häddast aitma mind, Kes woib se eest kül kita sind?

9. Oh keige asja teggia! Kui wägga alwaks lähhad sa, Et sinna söimes maggad seäl Se kowwa weikse pöhhö peäl.

10. Ehk lähhäks ilm weel laiemaks, Ja ennast fullal ehhitaks. To olleks süiski kitsokse, Ja kitsaks kätöks sinnule.

11. So sammet ning so kallis siid On korre hein ning jämne riid; Neid tahhad ennast näidata Kui sure taewa kunninga.

12. Sa teggid se hea melega, Et minna piddin näggema, Et au ning rikkus ilma sees Ei kolba mitte sinno ees.

13. Oh wotta armas Jesuke So sängiks minno süddame! Oh wotta temmas hingata, Et minna sind ei unnusta?

14. Sest hüppan minna süddamest, Ning kis-
dan omma Jesukest; Ma laulan sure rõmoga:
Mind JEsus ikka arowita.

15. Müüd kitus olgo Jummalal, Sell' aino
Voia andial, Sest inglid towad rõõmsaste Meil'
ue aasta sannume.

14.

Vom Himmel kam der Engel 1c.

Wisil: Ma tullen taewast üllewelt 1c.

Meed Inglid taewast tullevad, Ning karjas-
tele ütlevad Et laps on meile sündinud,
Ning mähkme sisse mähhitud.

2. Taweti linnas Petlemmas, Kui Mika en-
nekulutas; Se on se Issand Jesuke, Kes meid
ei jätta häddasse.

3. Sest wotke ennast rõmusta, Et Jummal
leppib teiega, On sündinud teie lihha sees, On teie
wend ning abbimees.

4. Se pat ei woi teid hirmuta, Sest Jummal
on io teiega, Kui kurrat mäs'ab pörgo sees, Siis
on teil' JEsus abbimees.

5. Ei se ja mahha ellades, Kes ellab pühha el-
lo sees, Kui ma-ilm kiusab kurjaste. Siis JEsus
aitab heldeste.

6. Müüd on keik woimus teie kões, Et Jum-
mal teil' on abbimees, Sest kütke JEsust löpmat-
ta Mi süddame kui kelega.

15.

Lobt Gott ihr Christen adzualeich 1c.

Müüd Jummalale auustust Keik andkem süd-
damest,

damest, Kes meil' teeb lahti taewa ust, Ning annab Voiokest, Ning annab Voiokest.

2. Kes Jssä rüppest tulleb, se Saab waeseks lapses teäl, Waat söimes asset temmale On korre heina peäl, On korre heina peäl.

3. Se Jssand jättab melega Keik auu järrele, Ning wottab ennast allanda, Kui waene sullane, Kui waene sullane.

4. Maria tedda immetab, Ning toidab pimaga, Kes Ingli meled römustab, Se önnisteggia, Se önnisteggia.

5. Sesamma piddi tulles Meil' öigeks kuningaks, Kes rahwast piddi kogguma Keik ommaks allamaks, Keik ommaks, allamaks.

6. Ja wahhetab nüüd meiega, Ja wottab ennesel Mei' werd ning lihha pattota, Ja annab önne meil', Ja annab önne meil'.

7. Se, kes meid töstab issandaks, On meie sullane, Kuis ennast näita heldemaks Woiks hella JEsuse, Woiks hella JEsuse?

8. Nüüd JEsus paradisi ust Teeb lahti wärgewast, Ei kela Kerub innimest Nüüd sisseminnemast, Nüüd sisseminnemast.

16.

Christum wir sollen loben schon 1c.

Nüüd kiitkem Kristust ussinast, Maria pühha neitsi last, Kus ial päwa paistet näib, Mis keik ma ilma ümberkäib.

2. Kes keige ilma lomad teind, On sullaseks nüüd issi läind, Se tahtis pattust lunnasta, Ning omma loma aidata.

3. Se

3. Se Issa heldus üllewelt, Se sindis neitsis äkkitselt. Üks neitsit kandis fallaja, Mis ilmal olli tundmatta.

4. Se puhta neitsi südda näab, Et Jummal tedda maiaks teeb, Kes ial mehhest teadnudke, Se kaima peals nüüd leitakse.

5. Se pühha emma aufaste On kannud sedda ilmale, Kes Kaabrielist tootud, Joannesest on tunnistud.

6. Se maggas kehvast heinte peäl, Ei põlgand sõimet selle meel, Se toideti nüüd pimaga, Kes isfi toidab ilma=ma.

7. Sest taewa wäggi rõõmsaks saab, Ning lauldes Jummalit auustab, Ja karjas teada antak e Se keigeparras karjane.

8. Nüüd olgo JEsus kidetud, Kes puhtast neitsist sündinud Ka Issale ning Waimule Au, Kristus olgo järgeste.

17.

Gelobet seyst, du Jesu Christ, ic.

Nüüd olle, Jesus kidetud, Et olled neitsist sündinud Üks innimenne ilmale, Sest laulwad Inglid rõõmsaste, Kürieleison!

2. Se taewa Issa ainust last Nüüd näikse sõimes halledast, Ning meie waese lihhasse On tulnud keigeüllem hä. Kürieleison!

3. Kes surem on kui ilma=ma, Nüüd näikse rippes maggawa. Se on nüüd laps, kes ilma peäl Keik asjad peab üllewel. Kürieleison!

4. Se walgus tulleb ilmale Ning annab ue

paistusse, Se satab pimmedusse seest Meid wals
ge sisse iggawest. Kurielison!

5. Kes Issa Poeg on ällewelt On meile tulnud
wodrats sealt, Ning löppetab keik õnnetust, Ja
annab taewa pärrandust. Kurielison!

6. Ja tulleb waene ilmale, Ja näitab armo
waestele Et samma kuuljad rikkaks teeks, Ja püh-
ha Ingli sarnatseks. Kurielison!

7. Se teggi ta hea melega Meil' omma heldust
näidat, Ma-ilm keik olgo rõõmus sest, Ning kiit-
ko tedda süddamest. Kurielison!

18.

In dulci jubilo, nun finget ic.

Dh! laulgem, süddamest, Ning kiitkem JEsu
sest, Kes Maarja rüppes maggab, Kui wae-
ne lapsoke, Meid lumrastama hakkab, Ning sa-
tab taewasse. Se on se A ning D, Se on se
A ning D.

2. Oh armas JEsuke! Sa olled armoke, Mull
olle rõõm ning abbi, Oh hella lapsoke! So kalli
armo labbi, Oh taewa illoke! Mind tomba sin-
nule, Mind tomba sinnule.

3. Oh Issa hallastust! Oh Poia armastust!
Kui tulli keikil minna Süpärast pörgusse, Meid
peästma JEsus sinna Siis tullid ilmale. Meid
sata taewasse, Meid sata taewasse.

4. Meil taewas issa-ma, Ning rõõm on ot-
sata, Kus pühhad Ingliid laulwad Meid usi lug-
gusid, Ja kus need õnsad kuulwad Meid taewa
mängisid. Oh olleksime seäl! Oh olleksime seäl!

19.

Freuet euch ihr Christen alle 1c.

Nõõmsfaks sage risti-rahwas, Nõõmsfaks sago
iggamees, Jummal aitab hädda sees. Nõõms-
faks sage, laulge wahwast, Et ta meid ni auus-
tand, Ja on meie lihhas saand. Nõõmsfaks sa-
gem üllewägga, Kristus kelab meie wigga, Tõst-
kem lauldes omma heäle, Ta toob meile armo jälle.

2. Minno südda wata peäle, Panne hästi
tähhele, JEsus tulleb sinnule, Tahhab lunnastada
jälle, Maggab lautas sõimes teal Korre õlle, hein-
te peäl. Nõõmsfaks sagem üllewägga, Kristus
kelab meie wigga, Tõstkem lauldes omma heäle,
Ta toob meile armo jälle.

3. Oh! mo kallis lunnastaja, Kuis ma kül
woin tännada, Ja so armo kitada, Keigeheldem
armastaja, Wotta ommaks suud ja keelt, Jhho,
hinge, mõtted, meelt. Nõõmsfaks sagem üllewäg-
ga, Kristus kelab meie wigga, Tõstkem lauldes
omma heäle, Ta toob meile armo jälle.

4. JEsus! kule pallumisfed, Önnista so kog-
godust, Kaitse omma pärraudust. Niita omma lu-
liikumisfed, Anna keige rahwale Rahho uel aasta-
le. Nõõmsfaks sagem üllewägga, Kristus kelab
meie wigga, Tõstkem lauldes omma heäle, Ta
toob meile armo jälle.

20.

Der Tag, der ist so freudenreich, 1c.

Se joulo pääw on rõmust suur Müüd risti-rah-
wal ilmas, Et JEsus keige armo juur On
nähtud meie lihhas. Kui temma sündind Mari-
ast,

ast, Kes wallitsetud Jummalast, Et olleks temma enma. Üks imme assi käl on se, Et Jummal tulnud ilmale, Ning neitsi laps on temma.

2. Kui päwa paistus selgeste Woib klafist labbi paista, Ning lahjo eite temmale: Sel kombel tulleb moista, Et nenda tulnud ilmale Sest kaurist neitsist puhtaste Se Issand JEsus taewast. Kes söime pandud maggama, Se peastab omma werrega Meid pörgo tulle waewast.

3. Meed karjased seäl wälja peäl Häid samumid on kumnud, Sest nenda ütles Ingli heäl: Waat! nüüd on Kristus tulnud, Ma ilma kalles kuningas. Herodes wägga ehmatas, Ja hakkas sedda kartma. Woi! mis kurri karmal meel Olli temmal JEsu peäl, Meid lapsi kaskis tappa.

21.

Ein Kindelein so löblich ic.

Üks laps on neitsist sündinud, Ning õnneks meile antud, Kes taewast meile kinkitud Ning söime sisse pandud, Kui se ei olleks sündinud, Keif rahwas olleks hukkatud, Nüüd õn on keifil leida. Oh! armas Issand JEsuke, Kes olled tulnud lihhasse, Se pörgo eest meid hoia.

2. Se läbbiwoime süddamest Sel ajal rõõmsad olla, Et Kristus taewa rigi seest On wotnud mahha tulla. Üks imme allandus en se, Et Jummal sündind ilmale, Ja ennast orjaks annud Ning sanud meie sa. natsiks, Et iggawest meid rikkaks teeks, Ning meie pattud kaunud.

3. Oh! õnnis õn, kes süddamest Se armo peäle

peäle lodab, Se pärrid ello iggawest, Mis tem-
ma uskus otab, Gest keik on Kristus tassunud,
Mis meie saine efsinud, Seks tulli temma tae-
wast, Se tulleb immeks arwata, Et ta meid wot-
nud leppita, Ning peästa patto waewast.

4. Gest, risti = rahwas, tännage Se sure ar-
mo pärrast, Ning süddamest ka palluge: Meid
weelgi peästko furjast, Ja hoidko furja mele eest,
Meid peästko walle usso seest, Keik pattud an-
deks andko. Oh Issa, Poeg ning pühha Waim!
Kes on so laps ning armo taim, Sell' sinno
rahwo olgo.

22.

Ein Kind geboren zu Bethlehem 1c.

Uks laps on sündind Petlemmas, Petlemmas,
Kes keik maailma rõmustas, Halle = Hal-
leluja!

2. Siin maggab temma sõime fees, Sõime
fees, Kel lõpmatta on woiinus käes, Halle = Hal-
leluja!

3. Neil karjastele wälja peäl, Wälja peäl
Need Inglid ütliid sedda seäl, Halle = Halleluja!

4. Se armas Jeesus surest wäest, Surest wäest
Do tõnna teile sündind tõest, Halle = Halleluja!

5. Nu olgo taewa Issale, Issale, Ja hea meel
keigel' rahwale, Halle = Halleluja!

6. Se härg ning esel tundwad ka, Tundwad ka
Kül sõimes omma Issanda, Halle = Halleluja!

7. Need targad tullid kaugelt, maalt, Kaugelt
maalt, Tõid kulda, wirut', mürrit seält, Halle =
Halleluja!

8. Ta emma olli neitsike, Neitsike, Evi mehhe-
ta last ilmale, Halle-Halleluja!

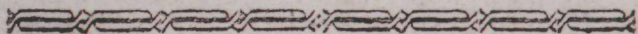
9. Us ei woiud tedda rikkuda, Rikkuda, Kes
libhas sündis pattota, Halle-Halleluja!

10. Se olli meie sarnane, Sarnane, Ep olnud
pattust rojane, Halle-Halleluja!

11. Sest same temma sarnatseks, Sarnatseks,
Ning taewa rigi pärtaks, Halle-Halleluja!

12. Se armolikko ala eest, Alia eest, Au Jum-
malale iggawest, Halle-Halleluja!

13. Niid olgo JEsus kidetud, Kidetud, Kes
innimesseks sündinud, Halle-Halleluja!

Ue Aasta Laulud.

23.

Hilf Herr JEsu, laß gelingen ic.

Wisil: Zicka ülles minno südda ic.

Nita, JEsus, korda miina Ue aasta armo-
ga, Ue mele anna sinna, Keik las' hästi
figgida, Olgo sinno holele, Mis sa annud
minnule Wotta wanna lõppetada, Et ma woi-
sin ueks sada.

2. Uel aastal armo anna, Et ma pattust põ-
ran niid, Wotta agga unustada Minno wan-
nad rasked süüd; Minna waene pattune, Om-
mas mures, JEsuke, Siino armo peale lodan,
Uksnes sinnuft abbi otan.

3. Rõmusta mind, JEsand, jälle, Kule minno
ohka

ohkamist, Anna minno süddamele Kurvastusses
hingamist, Balwan ehk ma maggan ka, Wotta
murret pidada, Surm mind argo surretago,
Egga ello lõppetago.

4. Nita ommas hallastusses, Et ma kawwa-
lusteta Reiges waimo pühitususes Woiksin ifka
ellada, Nita wende armasta, Et ma neid ei kure-
wasta, Ja siin sinno pärralt ollen, Ning ka wiim-
felt taewa tullen.

5. Anna hästi lõppetada, Kui sa annud algada
Sedda aastat, et woin jada Temmas ilmas kah-
jota. Ja sa minno kõrwasse, Kui surm tulneb
minnule; Armas JEsus, aita sinna Ilmast
rõõmsast ärraminna!

24.

Helft mir Gottes Güte preisen ic.

Wifil: Ei lahtu minna sinnuft ic.

Mind, Jummal, minna' kidan So heldust rõõm-
faste, Mu sulle anda püan, Kui ial moistan
se, Sel uel aastal ta, Et olled hõle kannud Ning
rahho meile annud, Meid aitmud armoga.

2. Meil peab meelde jama So kallis armo tõ,
Ja tänno peab sama So pühha nimmele; Sa
olled rõhkeste Meid tänni feik toitmud, Ning
terweste ka hoidnud Ja kaitsnud armsaste.

3. Sa annad omma seina Meil selgest rikk-
matta, So armo nose ning wanna On näinud
lõpmatta. Sa olled heldest käest Keik annud an-
nud wälja, Ning waeno, tõbbe, nälja Ka feel-
nud meie maast.

4. Sa

4. Sa olled andeks annud Meil' meie efsitust,
Ei olle peäle pannud Meil' karget willetsust, Kui
olleks äkline So meel mo wasto olnud, Ots ol-
leks meile tulnud, Ei ellaks ükfige.

5. So helde Jäsa südda On armolinne weel,
Kes wottab pattud jätta Ning lodab sinno peal,
Saab armo sinno kääst, Sell' pattud andeks an-
nad, Ja ta eest murret kannad, Ning peästad
hädä seest.

6. Oh! Jäsa kallis Toja, Au sulle iggawest,
Eo Poeg se õune toja Mind peästnud kurjussest.
Sind weelgi pallume: Meil' auna rõõmsa aasta,
Ning wigga eest meid hoiä, Ja toida heldeste.

25.

Mun laßt uns gehn und treten zc.

Wiß! : Niind wockem Jummalale zc.

Sih! pallugem ja laulgem, Ja rõõmo heäle tõst-
kem, Et Jummal meid on hoidnud, Meid
ellus armust kaitstud.

2. Kül aasta aastalt läme, Ja temma armo
nâme, Küll ellemä ja kääme; Uut wanna peäle
same.

3. Mi monda hädä läbbi Sai Jummalalt
meil' rõbbi, Kui rist ja murre olli, Waen, södda
peäle kulli.

4. Kui helde emmä isfi Siin hoiab lapsokessi,
Et neil ei sünni wigga, Kui tulleb rist ja hädä:

5. Ka uenda wottab heldest Se armas Jum-
mal järgest Meid õnnas sülles kanda, Ja meile
armo anda.

6. Oh!

6. Oh! meie ello kaitaja Ja keige rikkam toitja,
Ei meie nou kül tea, Kui sinna hoolt ei pea.

7. Ma kidan sinno woimust, So armo, sinno
truust; Sa kurja ärrakelad, Meid õune jures
pead.

8. Oh! Jäsa meile tõtta, Ja palwet wasto-
wõtta, Meil ristis rõmo anna, Et woime was-
topanna.

9. Te, et ka kannatame, Ja sinnult joudo sa-
me, Et sinna tülled mele, Ja lodame so peale.

10. Oh! kela waeno heale, Ja anna rahho
jälle, Siis lõp'wad willetsusjed, Ning sõa ah-
hastusjed.

11. So õnnistus meil' tulgo, Ja meie jures
olgo, Et, kuhho ial läme, So armo-walgust
näme.

12. Jä waeste laste Jäsa Ja nende hole-
kandjaks, Ja ekstiatte saatjaks, Ja häddaliste
waatjaks.

13. Keik haiged wotta aita, Ja terwist neile
anda, Meid kurwaid rõmustada, Meil' murret
wähhendada.

14. Ma pallun weel: oh aita! So waimoga
meid täida, So waim meid ehhitago, Ja pär-
rast taewa saatko.

15. Keik sedda wotta sinna Meil' keikil, pallun
minna, Muud uel aastal anda, Ja mei' eest
murret kanda.

26.

Das alte Jahr vergangen ist ic.

Wisil: Ma cullen taewast üllewelt ic.

Se wanna aast on möda läind, Meil' olled, Jē-
fus

sus, head teind, Sest tanname sind süddamest,
Et olled hoidnud kahjo eest.

2. Sind Issa, Poega pallume, Oh! kaitse
ikka heldeste So pühha risti-koggodust, Ning
hoia sedda kurja eest.

3. So sanna jätta meile weel, Sest rõõmsaks
lähhã wägga meel, Keik waltet woõrast õppetust
Oh Issand! kela keigest wãest.

4. Need pattud ärra mälletä, Meid uel aas-
tal walmista, Et pattud mahhajättame, Ning
udes ellus ellame.

5. Et pãrrast õnsast surredme, Ning rõõmsast
üllestõuseme, Siis soga, JESUS! ühtlase So
auuriki lähhãme.

6. Seäl iggawest sind tanname, Ning Ingli-
dega kidade, Meid uskus JESUS! kinnita, So
nimme auuks lõpmatta.

27.

Dann treten wir ins neue Jahr 1c.

Wisil: Oh Issa taewa rigi sees! 1c.

Ut aastat meie hakkame,
Ning sind, oh JESUS! pallume,
Et aitad sedda aastat ka
Meid lõppetada kahjota.
Oh! anna rahho, siggidust,
Ning pãrrast hinge õnnistust.

Laulud JEsusfest.

28.

Meines Lebens beste Freude. 1c.

Wisil: Jummal ma ning taewa Loja 1c.

Ei ma muud siin ilmas tahha kui ükspäinis Jummalat, JEsust minna takka nouan, JEsust minno Jsfandat. Keik mo himmo ilma peäl, Se on taewas illewel.

2. Teised woitwad takkanouda Selle ilma warandust, JEsus wottab mulle jouda, Kes toob hinge õnnistust. Rahha, rikkus hukka lääb, JEsus agga ikka jääb.

3. Ei ma suremat sa warra Ilmas ial kusfagi, kui keik lojus kaub ärra, Siis jääb JEsus allati. JEsus on kül viete Armas minno hingele.

4. Olgo kül ma ilma auu Jllus nähha keikile, Ei se seisä siiski kaua, Lähhäb tühja noppeste, Mis siin näikse illoga, Se keik kaub kuulmatta.

5. Agga mis mull Jummal annab Ommast heldest süddamest, Mis mull JEsus isfi jaggab, Se teeb rikkaks iggawest. Taewas omma auuga Restab ilmaotsata.

6. Se, mis JEsus kinkib taewast, Ei se ial rikkuta, Redda temma peästab waewast, Ei se ial hukka sa. Ükski ennam temmale Rahjo egga kuria te.

7. Mis fest kasso, kaua jäda Kurias ilmas ellama? Kus on selge murre teada; Parram on seäl löp

lõpmatta Olla taewas rõõmsaste Jesu parral
kõ=ele.

8. Egga mingisuggust aita Ilma surust pidda-
da, Omma kõhho üksnes täita Maggusama roa-
ga: Jesust agga armasta, See ei jätta abbita.

9. Oh! siis anna taewas mulle Omma rõõm
järgeste, Olgo minna osfaks sulle, Minna armas
Jesuke. Oh! mind wotta sinnoga Ommas tae-
was ellama.

29.

Wer ist wohl wie du? Jesu süsse w.

Ommal Wisil:

Helde Jesuke! Sinno suggustke Kusfagi ei olle
leida, Pimedusfes woid sa hoida, Sadad
walgusse, Helde Jesuke!

2. Surma hädäda seest Olled sinna tõest Oms-
ma surmaga mind peastnud, Ja mind pattust
puhtaks pesnud, Ei ma iale Niid ja häddasse.

3. Tubba iggawest Olled Jesa käest Meile lunn-
nastajaks antud, Ja meil ärrapeastjaks pandud
Heldest süddamest Tubba iggawest.

4. Range söddamees! Võrgo haua seest Olled
sa meid lunnastanud, Surma, patto kautanud
Omma werre wäes, Range söddamees!

5. Surem kunningas Mitad wäggewast, Sind
leit rahwas auustago, So eest ennast allandago.
Ole kunningaks, Ja mull' õppiaks.

6. Sind ma kummardan, Ning so pärralt
jään, Kui so pühha Waim mind aitab, Ning
so armoga mind täidab, Siis ma armastan
Sind, ning kummardan.

7. Wotta

7. Võtta ommaks mind, Siis ma pean sind
Armsamaks kui kuld ja hõbbe, Ja saan õnsaks
sinno läbbi, Kui ma ussun sind, Võtta ommaks
mind.

8. Sinno allandus, Ning so tasfandus Olgo
minno parras illo, Siis jääb pattota mo ello,
Kui so allandus On mo õppetus.

9. Wallitse mo meel, Et ma Ilma peäl Sin-
nust kuhhugi ei lähhä, Siis ma saan so armo
näbha, Kui on minnul teal Sinno heide meel.

10. Võtta ärrata Patto unnest ka Mind, siis
Kurrat ei woi petta, Egga omma wõrko wõtta,
Kui sa arwitad, Ning mind ärratad.

11. Omma Waimoga Wallitse mind ka, Et
ma walwan, pallun, paastun, Uskus sinno ette
astun, Et mind täidad sa Omma Waimoga.

12. Kallis hoidia! Oh mind rõmusta, Kui
mind rist ja murre kattab, Ja, kui merre laened,
mattab: Olle minnoga, Armas hoidia.

13. Keige üllem hä! Ikka mulle ja, Siis ma
pühha ello algan, Kurjad himmud ärrasalgan,
Kui on minno kä Keigesurem hä.

14. Kui pean walloga Arrasurrema, Siis mo
ihho muldas hoja, Hingele so auu anna, Et
woin ellada, Ehk kül surren ma.

30.

Seelen = Bräutigam, Jesu 2c.

Wisil: Helde Jesuke, Sinno suggustke 2c.

Hinge peioke, Helde Jesuke! Minna tidan
sinno heldust Mis mind tommab patto ellust
Armsast taggase, Hinge peioke.

E c

2. Sin

2. Sinno armo peäl Julge on mo meel, Kui sa heldest mo peäl watad, Ning so armo maitsta satad. Julge on mo meel Sinno armo peäl.

3. Jummal olled sa, Innimenne ka, Olled wotnud meie lihha, Kustutada Issa wihha Omma werrega, Jummal olled sa.

4. Usso walgusse Hoiä heldeste; Omma waiw moga mind woia, Ning mo hinge uskus hoiä, Siis ei kustuta Usso walgust ka.

5. Siis so sisse jäään, Sinno peäle nään, Sinno armo tahhan kita, Ja sind kites, aega wita, Et so sisse jäään, Sinno peäle nään.

6. Wäggen söddamees Jesse so-u seest! Kurja rahwa wihha kela, Et mind nende nou ei nela. Olle hädda sees Wäggen söddamees.

7. Rahho sataja, Sure jannoga Innimeste önnne noudsid, Hinge heites waljust hüüdsid: Janno tunnen ma; Rahho sataja.

8. Omma rahhoga Heldest jahhuta Meid, so ommad, Kes sind tundwad, Sinnust risti nimme laudwad, Kennel' armas sa Omma rahhoga.

9. Kes ma-ilmale Surreb öiete, Usso-ello takka nouab, Kül se pea tunda jouab, Er on kahjota Jimal surrema.

10. Müüd ma pean sind Armsamaks kui mind Sinnust ma ei tahha jäda, Egga teisest rõmust teada, Gest ma pean sind, Armsamaks kui mind.

11. Kui mind kurwastab Nist ning hirmutab, Tunned sa ka minu hädda, Ning ni halle on so südda, Et ta lõppetab, Mis mind kurwastab.

12. Kui rõõm tulled ta, Saad sa rõõmsaks

ka, Senni kui so jure tullen, Ning so auu rifis
ollen, Seäl woin rõmusta Ennast sinuoga.

13. Siin meil teotust, Seäl on auustust, Mis
ma siin weel uskus otan, Seäl ma nään ning
kätte wottan. Pärrast teotust Tulleb auustust.

14. Armas Jesuke! Aita heldeste Woiteldes,
feik ärrawoita, Sinno woimust mulle näita, Siis
so woimusse Tunnan, Jesuke!

15. Kaunis dieke, Minno talleke, Müüd ei
wotta minna tehha, Mis so film ei tabha nähha,
Armas Jesuke, Kaunis dieke.

31.

Jesu, meiner Seelen Ruh ic.

Wisil: Müüd tulgo õnnisteggia ic.

Jesus keige üllem hä, Hingamist toob hingele,
Mis ma ial himmustan, Sedda minna tem-
mast saan.

2. Ilma lapsed, kui sa nääd, Noudwad takka
tühjad hääd, Jesus mulle kallim on, Kui se kallim
kuldne kroon.

3. Kui need keigepahhamad Waenlased mind
kuisawad, Jesus peästab pörge käest, Kurratist
ja surma wäest.

4. Ollen minna wiggane, Polle abbi: üksige;
Jesus wigga parrandab, Ja mul õigeks arstiks
saab.

5. Ollen waene, allasti, Nou ei hakka kuhhugi,
Jesus issti arwitab, Toidust aegsast murretsel.

6. Ollen minna wooral maal Sure raske risti
al, Jesus kaitseb mind ka seäl, Ja mind peab
üllewel.

7. Kui mind rahvas teotab Ja mul hääbi
teggewad, JEsus aitab kannata, Et ka sest ei ho-
li ma.

8. Ehk on messi maggus kül, Ehk ka sukkur
maggus sul, JEsus on weel maggusam, JEsus
on weel tullusam.

9. Oh! süs tahhan minna ka Sind ükspäi-
nis armasta Sinnust, armas JEsuke, Saab jo
kül mo hingele.

10. JEsust kõrwad kulewad, JEsust filmad
watarwad, JEsust mo keel tunnistab, JEsust
käed piddawad.

11. JEsus on mo toidus teal, JEsus on mo
lauko heäl, JEsust minna ihhaldan, JEsusfest
ma rõmo saan.

12. Oh! süs andko wiimselt ka Sinno surm
so werrega, Sinno hawad, JEsuke, Surmas
rahho minnule.

32.

JEsus, meines Herzens Freude.

Ommal wiisil.

JEsus minno rõmustus, maggus JEsus!
Minno hinge õnnistus, maggus JEsus;
Süddamele kinnitus, maggus JEsus;

JEsus maggus JEsus!

2. Tuhhat kord sind mäletan, lunnastaja!
Ja sind üksi himmustan, Jssand JEsus!
Sind ma ikka ihhaldan, lunnastaja!

JEsus lunnastaja!

3. Sõda mind ja täida mind, taewa toidus!
Südda nõrk, oh jota mind, hinge toidus!

Alle

Olle minno kindel lin, minno rahho!

JESUS minno rahho!

4. Parramat ep olle sind, armas JESUS!

Heldemat ep olle sind, maggus JESUS!

Egga maggusamat sind, maggus JESUS!

JESUS maggus JESUS!

5. Oh! mind többist kinnita, minno rammo!

Rõdra usko kossuta, maggus JESUS!

Mind, kui surren, rõmusta, rõmustaja!

JESUS rõmustaja!

33.

JESUS ist mein Heyl und Leben ic.

Wisil: Armas JESUS, sind ma pallun ic.

JESUS on mo ainus ello, JESUS ükski minno rõõm, JESUS on mo surem õn, Ilma temmata on wallo, Keik mo assi hukka saab, JESUS ükski rõmustab.

2. Kui ei olle JESUST mulle, Siis on rist ja willethus, Siis on surm ja hukkatus, Kellel temma arm ei tulle, Tedda hädda lõppetab: JESUS ükski rõmustab.

3. Kui on JESUS minno meles, Siis ma ellan wiggata, Ning jään ilma murreta, Temma werri on mul alles; Et kõi pat mind kurrastab JESUS ükski rõmustab.

4. Minna lodan sinno peäle, Armas JESUS JESUS tõest, Sinna surrid minno eest, Siis muul tulleb rahho jälle. Kui mind kurrat kurrastab, JESUS ükski rõmustab.

5. Armas JESUS, minno warra usso läbbi mulle jä, Ei ma sinnust ärralä, Ei ma sinnust lahku

ärä, kui mind kartus hirmutab, JEsus üksi rõmustab.

6. Sinno pärralt ollen minna, JEsus, minno pärrandus. Minno õn ja rõmustus, Minno omma olled sinna. Surm kui wiimselt surretab, Siis mind JEsus rõmustab.

34.

JEsu, meine Freude ic.

JEsus rõmustaja, Hinge jahhutaja, JEsus kauniken! Oh kui wiivid kaua! Hingel iggaw, jowa! Sind ma iggatsen, Jummal Poeg, mo hinge peig, Ei ma muudki kui sind agga Ma peäl noua tagga.

2. Mind so tiwad katwad, Ja mind ärrasaatwad Keikist waenlastist; Mässago kül kurrat, Prashigo keik kurjad, JEsus on mo eest. Katš fugo ja paukugo! Tehko pat ja põrgo tülli, JEsus wottab sülle.

3. Kurrat! sind ma naeran, Surm! sull selga pöran, Hirm! sind põlgan ma. Ilm! mo peäle astu, Lauldes ma so wasto Seisan rahhoga. Jummal kül on abbiks mul, Ma ja põrgo rahhul jäwad, Ehk kül nurris serwad.

4. Kikkus mingo ärä! Sa mo lust ja warra, JEsus! rõmoga. Ärra tühjad auud! Ärra kurjad nouud! Jäge teadmatta. Hädda, rist ei pea wist, Et ma paljo pean kändma, JEsusfest mind kaänna.

5. Keik, mis ilm siin puab, Illusaks ka hüab, Ei ma puage. Pättud jägemahha! Minna teid
ei

ei tahha, Minge pörgusse! Kõrkistus ning sirustus, Ello, mis toob patto mulle, Selga pöran sulle.

6. Minne kurvastaja! Gest mo rõmustaja, Jesus on jo siin. Kes siin armastavad Jummalat, need sawad Nõmo, kui on piin. Tehhaks kül siin hääbi mull; Siiski jääd sa keiges warwas, Jesus, mo rõõm taewas!

35.

Jesus, komm doch selbst zu mir 2c.

Wisil: Tuud tulgo Önnisteggia 2c.

Ehk: Südda, mis sa murrersed?

Jesus, tulle minuule, Jä mo jure järgeste, Tulle hinge peastia, Keige parram söbber ka.

2. Tuhhat kord sind himmustan, Keik muud rõmo teotan, Tuhhat kord ma õhkan ka, Jesus! Jesus! tulle sa.

3. Ei mo südda ollege Ilmas muga rahhule, Jääd sa agga minuule, Se mo rõõm on üksine.

4. Jesus! ilma sinnota On keik surus asjata, Ingli au ja illo ka On mo melest kolbmatta.

5. Mis on ial minuule, Annan minna sinnule; Sinna maggus Jesuske, Olled minno armske.

6. Ei ma mule pea ka Süddant lahti teggema, Tulle omma armoga Minno jure ellama.

7. Sinna, taewa Issa poeg, Olled minno hinge peig. Sinna helde Jesuske Olled minno talleke.

8. Oh siis tulle ruttoga, Minno wallo wähhenda! Minna huan järgeste: Jesus tulle ruttuste!

9. Oh! ma otan kannates, Ei ka wässi pal-
ludes: Olle surma hädda sees, Armas JEsus,
abbimees.

36.

Ach! wenn werd ich schauen dich zc.

Wisil: JEsus, minno römustus zc.

Millal saan ma nähha sind, Armas JEsus!
Millal ommaks wottad mind, armas JEsus!
Himmoga ma kutsun sind, armas JEsus!

JEsus! armas JEsus!

2. Baewaga sind himmestan, illus JEsus!
Minno hingel hädda on, illus JEsus!

Oh kui kaua ihaldan, illus JEsus!

JEsus! illus JEsus!

3. Keik on ilmas waewane, kallis JEsus!

Mis ei olla taewane, kallis JEsus!

Jä sa mull', ma sinnule, kallis JEsus!

JEsus! kallis JEsus!

4. Kes so heldust mäletab maggus JEsus!

Tedda murre römustab, maggus JEsus!

Jä keik hädda löppetab, maggus JEsus!

JEsus! maggus JEsus!

5. Tulle mulle, pallun sind, oh tru JEsus!

Peästa patto koormast mind, oh tru JEsus!

Sinna olled tuggew lin, oh tru JEsus!

JEsus! oh tru JEsus!

6. Näita ennast minnule, helde JEsus!

Himmo on mo hingele, helde JEsus!

Sind ma otan järgeste, helde JEsus!

JEsus! helde JEsus!

37.

Mein Herzens Jesu, meine Lust &c.

Wisil: Oh risti rahwas kannata &c.

Eht: Au, titus olgo iggawest &c.

Mo armas Jesus, minno rõõm! Oh minno kallis warra! So armo minna iggatsen, Sind minna nouan takka. Au olgo sulle jargeste, Et olled üpris armsaste Mind peäsinud häddast ärra.

2. Mo südda ikka himmoga On sind, mo Jesus, ootnud, On hüppand karjand rõmoga, Ja sinno jure tõtnud, Kui sinno peäle uskus naän, Et sinno sannast ärrataän, Mis sa meil tahhad anda.

3. Sa olled walgus minnule, Sa näitad mulle selgest So immelikko paistusse, Sa jahhutad mind heldest; Oh! sinno armo walgega Mind wotta täiest walgusta, Ja peästa pimmedussest.

4. Sa olled õnnistusse te, Mis peält ma taewa leian, Sa satad mind ka õiete, Kui ma sind abbiks hüan. Ei minna ilma sinnota, Ei ial omma waewaga Se taewa riki püa.

5. Sa olled tõe õppia, Keik sinnota on walle, Mind tõe pole juhata, Ja sata õige tele, Kui sinna mind siin karristad, Ja Issa tundma õpetad, Siis tulleb tarkus mulle.

6. Sa olled minno ello teäl, Teed rõmo kuruwastusfes, Sa annad ello siin ja seäl, Ja aitad ahvastusfes. So Waim mind saatko jargeste, Ming andko wägge minnule, Siis peäsen hukatussest.

7. Sa olled taewast tulnud ka Meil' leiwaks
 Issa kae't Meid hädvalissi aitama, Meid peast
 ma patto väest. Kui saab mo südda pinatud,
 Ning surest ristist surmatud; Siis sa mind
 Issand, aitad.

8. Kui on mul õige janno ka, Kui on mo hingel
 hädda, Siis Issus sinna mulle ja, Siis kos-
 futakse sedda. Sind kutsub südda minnule, Ja
 ruttab tulla sinnule, Et mull' ei sunni wigga.

9. Sa olled kalliks ehteks ka Mo hingel, ar-
 mas Issus! Ma ollen hirmus pattoga, Mind
 ehhitab so õigus. Se on so melest illusam, Ja
 mulle paljo tullusam, Kui keil ma ilma kõrkus.

10. Sa olled mulle tuggew lin, Kus ma woin
 julgest jada, So tibadega kattad mind, Ei kar-
 da minna hädda, Ei kardada minna willetsust, Ei
 põrgoliste kiusatust, Gest mul on warri teada.

11. Sa olled minno karjane, Mo hinge ar-
 mastaja, Sa sadad mind ni truiste, Mind rõs-
 mustab so sanna. Oh! wotta mind so holele,
 So lammast, armas Issuke! Sa olled õige
 kaitaja.

12. Sa olled peigmees minnule, Sind pean
 armsaks minna. Oh! wotta mind ka sinnule,
 Mo kunnigaks ja sinna. Sa andsid ennast
 ohwriks seäl Kui tallekenne risti peäl; Mis
 woin sa ennast tehha?

13. Sa olled kange sõddamees, Sa aitad
 woinust sada, Kui lihha, werri kiusates Mind
 tahhab hukka sata. Kui sa mull' olled kaitsiaks,
 Ning sures häddas hoidiaks; Ei woi siis kurrat
 petta.

14. Sa olled selgeteks tähheks ka, Mis paistab
 pim-

pimmedusfes. Sa õppetad mind rõmoga Mo
fures rummalusfes. Kui rist meil teeb suurt õp-
pardust, Siis annad sinna kannatust, Ja peäs-
tad willetsusfest.

15. Kui sa mo peäle hallastad, Ja mulle sõb-
raks tulled, Mind wenna kombel armastad, Ja
arstiks, toitjaks olled; Siis patto harwo parran-
dad, Ja keiges waewas finnitad, Kes sinno peä-
le lodab.

16. So järrel üksnes, Jesuke! Mo süd-
damel on himmo; Se keige armsam lillike On
minnul sinno nimmi, Kui maggus on so mäl-
lestus, Kui helde sinno rõmustus Siis, kui mul
raske asfi.

17. Kui mul on risti hädda käes, Siis mõt-
len sinno peäle, Kui ollen rõmus süddames, Siis
tulled sinna mele. Kui waltwan, maggan, rägim
ka, Siis olled sinna minnoga, Et tõstan rõdm-
fast heäle.

18. Kuis pean ennam kiitma sind, Mo kallis
Jesufenne? So taewa warra täidab mind, Se
on se iggawenne. Mis ial tahhan, olled sa. Au-
olgo sulle lõpmatta! Sa olled armofenne.

38.

O Jesu! süß, wer dein gedenkt ꝛc.

Wisil: Oh Jesus Kristus tulle sa ꝛc.

Oh Jesus! sinno mällestus, Se annab mulle
rõmustust, Kui palju rõdmisam on se mees,
Kus sinna ellad süddames.

2. Mo ello Jesus, minno õn, Sult saan ma
mis

mis ma iggatsen, Ei olle sinno suggustke Siin
maas ning taewas üksige.

3. So arm on kallis, JEsuke! Sa olled mulle
armoke, Kes moistab sedda armata, Ehk sedda
üllesrääkida?

4. Sult, JEsus, tulleb hallastus, Ja kurwa-
dele rõmus:us, Üks armas assi minnule On sin-
no heldus diete.

5. Kes parraminne kossutab, Ming murrelik-
tud jahhutab? Jo ennam temmast ossa saan,
Jo ennam JEsust himmustan.

6. Kui kaunikenne olled sa, Mo armas JEsus,
mu... ka. Ei olle messi maggusam, Ei muud mo
melest illusam.

7. Sind JEsus! püan keigest wäest, Sind ig-
gatsen ma süddamest, Ei sedda moista üksige,
Kui hea sa olled hingele.

8. Kes sind, oh JEsus! armastab, Mis se siin
rikkust himmustab? Se ennesel' peab surrema,
Kes sulle tahhab ellada.

9. Kes sind, oh JEsus! ihhaldab, Se tõest sin-
nult abbi saab, Kui temma pallub ussinast Sind
filma weega halledast.

10. Kus kohta minna ial lään, Seäl minna
sedda tõest tään, Et JEsus on mo selttimees, Ma
fannan tedda süddames.

11. Mis minna otsin, leian ma, Mis minna
tahhan saab null' ka, Siis armastades nõdraks
lään, Ja otse rannotumaks jäään.

12. Kelt sinna saad ni armastud, Ei se sa ja
kurwastud, Ei lõppe arm selt ellades, Se ellab
ikka rõmo sees.

13. Sa olled neitsist sündinud, Ja taewast
meile kinkitud, Sind kidetakse auuga, Mo Jesus,
sure rõmoga!

14. Ei olle se full' teadmatta, Et minna muud
ei hinnasta, Sind üksi, Jesus! otan ma, Ma
ilma õnnisteggia!

15. So walgus näikse selgeste, Se paistab
selgest minnule, Kui sa mind, Jesus! rõmustad,
Siis keik mo murret lõppetad.

16. So surust taewas kulutab, Sind Ingli
wäggi auustab, Sind Jesus! kidad ilma-ma,
Et leppitand' meid Issaga.

17. Sa olled rahho sataja, Se kalli aini jag-
gaja, Se hoiab meelt ja süddant ka, Et ellan il-
makartmatta.

18. Ja kui on ello lõpminne, Siis wi mind,
Jesus! taewasse, Seal on mul rõmo lõpmatta,
Ja rahho ilma otsata.

19. Oh! Jesus, kule minno heält, Oh! Je-
sus, kule üllewelt, Oh! Jesus, minna pallun
sind, Oh Jesus! Jesus! aita mind.

39.

O Jesu Christ, mein schönstes Licht 2c.

Wisil: Ma hüan, Jesus appi sind 2c.

Oh! minno armas Jesuke, Kes armastad
mind heldest, Sa olled minno armoke, Ma
kidan sedda julgest. Oh aita, et ma süddamest
Sind armastan ning kidan, Abbi hüan, Ning
kui so pärris laps So pole üksnes hoian.

2. So arm, mo kallid Jesufer, Mo südda-
messe

messe tulgo. Siis minna sedda wallitsen, Se mulle warraks olgo. Te tuhjaks keik, ning kela se, Mis mind woib lahbutada Sinnust ärra, Et woiks mo meel ning tō So armo sisse jāda.

3. So arm on maggus, Jesuke, Sa tunnistad meil' sedda; Kui se mo sees, ei ühtege Voi sata mulle hädda. Oh! ärra lasse möttelda Mind, nähha, tunda, kuulda, Armastada Muud kui so kallist arm', Mis sa woid kaswatada.

4. So kallis armo tulloke Mo hinge sisse jāgo, Mo külma süddant järgeste Ning hästi sojenda go. Oh! anna armo, kowwaste Se warrandusse hoida, Abbi leida, Kui pōrgo waenlased Mind püüdwad ärrawoita.

5. Sa olled, armas Jesus Krist, Mo sū eest surma lainud, Ning olled hädda, waewa, rist' Mo hinge kassuks näinud. Sind teoti ning wae wati: Oh! te, te sinno hawad Mulle sawad Abbiks keik hädda sees, Mo süddant jahhutamad.

6. So werri polle többine, Waid kallis, hea ning puhhas: Mo südda agga kiwwine Ja kowwa kui üks kowwas. Oh! lass' so werre wāggewast Mo kowwa patto kehha Pehmeks tehha, Et woin mo süddames So armo wāgge nähha.

7. Oh! anna tarkust minnule So werre wae wa moista, Mis sinna wotsid, Jesuke! Mo patto pōrrast nähha; Oh! aita, et keik patto tööd Ma Pähhetsen ning mittan, Sulle töttan, Ning selgest süddamest So pole ikka dhkan.

8. Te, et ma kui üks lapsokē So järrel wōttan äia Mi kawa, kui ma, Jesuke! So armo woiksin leida;

leida; So kallis arm ning heldus siis Mo süds
dant walmistago, Sojendago, Ning sinno held
dus ni Mo süddamesse jägo.

9. Oh! tomma mind so järrele, Mo armas
Jesukenne, Sa olled kallis minnule, Mo õige ar
mokenne, Mul anna rõõmsad sannumed Kuulda
so Waimo läbbi, Kes keik häbbi Woib ärrakä
nada, Ning keelda patto többi.

10. Jesus, mo rõõm, mo warrandus, Mo
taewa ello toja, Ma ollen sinno pärrandus, Sa
minno wägger woja, Keik sinnota on selge piin;
Siin on üks waene ello, Paljo wallo, Ei kolba
ühtegi, Mis sinno kääst ei tulle.

11. So kääst saab minno hingele Rõõm, rah
ho, hingaminne; Oh! olle, armas Jesuke, Mull
ikka armolinne, Mo tulle kiir! te sojaks mind,
Te terweks patto hawad, Need mull saats
wad Wallo ning willetsust, Et minno filmad
nutwad.

12. So arm, mo õnnisteggia! On ennam kui
keik asjad, Se on mo täht, mo päilik ka, üks hallik
kust sa jotad, Mo maggus wiin, mo taewa leib;
Kui kohto ette tullen, So ees ollen, Siis se mo
pulma kuub, Mo kodda kus sees ellan.

13. Oh armoke! kui taggand, Mis kasso, et
ma ellan? Kui sa so armo wähhendad, Siis
waene, willets ollen. Oh! anna, et ma korwas
te Sind woiksin takka nouda, Ja sind leida, Ning
kui sind leidnud saan, Ei ial kautada.

14. Sa olled armastanud mind, So järrele
mind tomband, Ning enne, kui ma noudsin sind,
Mind sinno ommaks arwand. Oh! lass' so ar
mo,

mo, JEsuke! Mind ikka juhhatada, Hästi sata,
Et ikka woiks mo pool So armo wäggi seista.

15. So arm se wotko ehbita Mo ello, mis sees
ellan, Kui sattuksin ma eksida, Te, et so jure
tullen. So arm hea nouu andko mull', Mis hea
on, järgest nouda, Et woin jouda, Kui ma saan
eksinud, So pole warsi pöörda.

16. Arm olgo mo rõõm kurbuseses, Ja nõd-
ruseses mo wäggi, Kui surma tund on minno ees,
Se olgo abbi mäggi; So helde arm siis, JEsu-
ke! Mind wotko hästi hoida, Rõmustada, Et
woiksin keelmatta So rigi sisse sada.

40.

Jch hab ihn dennoch lieb 2c.

Wisil: Oh! wagga Jummal, kes 2c.

Sa olled wiimseksi Mull' armas minno me-
lest, Oh JEsus! minno rõõm, Mind hoiad
ommas süles, Et ma kül saggedast Teen patto
tahmatta, Ei need mind ommeti Sust ärra-
lahhuta.

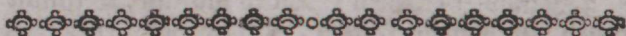
2. Oh! olleks minnule Se joudo agga olla,
Teeks Jummal üksford ka Mull' sedda wägge
tulla, Ei ellades me hing Teeks patto melega, Ei
wottaks ialge So armust lahkuda.

3. Kül minna tahhaksin So sanna ikka hoi-
da, So kasso täitmist ei Woi ennesest weel leida.
Se Waim ning lihha süin Kül wasto kiusawad,
Ning selle nõdruseses Kül kängest woitlewad.

4. Kui armas Jummal mull' Täit joudo agga
annab, Siis sind ni armastan, Kui ial mo meel
moistab, Oh JEsus, armas wend! Siis an-
nan

nan melega Mo süddant sinnule Heaks andeks löpmatta.

5. Oh! tulgo sinno Waim Mo süddant walgustada. Oh! lasse tedda mind So jälge juhhatada, Siis saan ma pallawaks So armo tundmisses. Ei lahku, armoke, So jurest ellades.

Kolme Runninga Pühhal.

41.

Was fürchtst du Feind Herodes, sehr ic.

Wisil: Müüd küttem Kristust ussinast ic.

Serodes miiks sa ehmatad? Et kuled sündind ollewad Se Jesand Kristus surest wäest, Ei wotta riki ta so kääst.

2. Need targad lähwad, kuhho se Täht neile näitab öiete, Seält leidwad nemmad Jesusse, Kes Jummal on ning innime.

3. Se kallis Tal sai ristitud, Jordani jõkke kástetud, Et pididi puhtaks pessema Meid, ning ka pattust peástama.

4. Kui pulmis olli Jesuke, Siis teggi ta se inne tö, Wet joodwaks winaks teggi ta Ni lohhe omma sannaga.

5. Müüd olgo Jesus kiderud, Kes puhtast neitsist sündinud, Ka Jesale ning Waimule Au, kitus sago järgeste.

42.

Jesu, rufe mich von der 10.

Jesus; húa mind Ilmast, et ma sind Basto-
wöttan, sulle töttan, JEsus húa mind.

2. Ei Jerusalem, Waid se Perlehem Meile
annab, mis meid toidab, Ei Jerusalem.

3. Kallis Perlehem! Olled illufam, Sinnust
tulleb, mis meid kaitseb, Kallis Perlehem.

4. Müüd ei olle sa Mitte auita; Keigel' rah-
wal pagganattel Satad walgust sa.

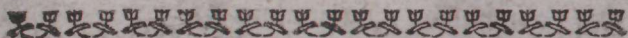
5. Näita tähte mull', Et ma ilmast sull' Ma
woin tulla, sinno olla, Näita tähte mull'.

6. Siis sind, JEsuke! Leian pe:ge; Ohka-
missi, pallumissi Toon ma sinnule.

7. Ürra põlga mind; Aita, et ma sind Hästi
tunnen, wagga ollen, Ürra põlga mind.

8. JEsus! aita mind, Et woin armust sind
Jhaldada, armastada, JEsus! aita mind.

9. Kallis armoke! Te, et sinnule kicust annan,
ifka tännan, Kallis armoke!

Maria Puhastamisse

ehk

Küünla Päwal.

43.

Mit Fried und Freud ich fahr 10.

Jummala mele pärrast sūt Ma rõõmsast läh-
hän, Mo meel ning südda julge müüd, Gest
rahkul

rahbul ollen, Kui Jummal mulle tootand, Se surm on mulle unneks saand.

2. Keik teeb mo õnnisteggia, Kes munnust näh- tud, Ka rüppes kantud usfoga, Ning tutwaks tehtud, Sest temma on mo abbimees, Kui mul on surma hädda käes.

3. Sa olled JEsust ilmale Meil' lääkitanud, Ja olled keige rahwale Suurt armo annud Ja kutsnud omma sannaga Keik rahwast sure wäega.

4. Se õnnis walgus tulleb ka Pagganil' paistma, Ja neid, kes alles usfota, Se jure saatma, Ja sinno omma rahwal' ka On õige õnnisteggia.

44.

Wie wird doch so gering die Reinigung ic.

Wisil: Oh! wagga Jummal, kes ic.

Ma-ilm ei holi sest, Et süddant puhhastakse Meist patto kumbedest, Mis temmast armastakse. Ja armab ennast küll Jo puhta olle- wad, Kui silmakirjaks sull' Au, Jummal, an- nawad.

2. Kui JEsu lauale Saab forra parrast kõi- dud, Ei kesta kawa se, Ehk küll hea nou on petud. Ilm ei sa parremaks, Teeb patto ueste, Ja saab küll kurjemaks, Ni ellab järgeste.

3. Ta süski küüleb weel: Müüd puh'as min- na ollen, Mul julgus on se peäl, Et JEsu lauast tullen; Ei wõtta õppetust Se rummal, wallato, Waid kidad rummalust, Oh Jummal parrago!

4. Kes omma süddame Siin tahhab puh- hastada Ning Ma peäl allate Meelit, motred

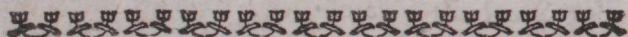
nendada, Se woitleb kowwaste, Et pat on otsa-
ta, Mis temmal järgeste Siin tulleb parrata.

5. Keik kurjus süddamest Kui hallikast keeb
ülles, Näl tö ning sannad sest Kui kired touswad
tullest, Kes nüüd ei puhhasa Siin omma süd-
dame, Ei pattust lahri sa, Ei rahho tunnege.

6. Kui ial tahhad sa, Ehk olled waene, rum-
mal) Siis patto peäle ka Sull' woimust annab
Zummal; Et agga patto tööd Ma-ilm ei surre-
ta, Ei ristist holige, Sest parramaks ei sa.

7. Ei Issand falli ka, Kui wottad ennast petta
Siin kowwalussega: Keik tulleb mahha jätta,
Mis ial kolbmatta, Sest süddant puhtaks te
Nüüd Jesu werrega, Siis on so ello hä.

8. Et sedda, Jesus, sa Mull' teäda annud ol-
led, Siis te, et wihtkan ma Keik kowwalusse
kumbed, Ja süddant puhhasan Siin ilmas
järgeste Seks, funni puhtaks saan So läbbi
tälestre.

Maria Kulutamisse

ehk

Paast-Maria Päwal.

45.

Herr Christ, der einge Gottes Sohn ic.

Dh Kristus! lunnastaja, Sa õige walgus-
tus, Sa kallis õnne toja Ning hinge rõ-
mustus; Se koido-täht sa olled, Ning
Issast meile tulled Kui õige abbimees.

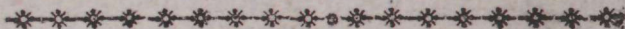
2. Reik

2. Meil' tõest innimesseks Said seie ilmale,
Se emma neitsikesseks Jai siski puhtaste. Sa
surma, kautanud, Ja taewa lahti saarnud, Et
same ello nüüd.

3. Oh Issand! aita sinna, Et sinno tundmis-
ses Keik woime targaks minna, Ning õiges ar-
mo tõõs, Et ussu sisse jame, Ja sinnult armo
same, Kui taewa päriiad.

4. Sa keige asja Poja, Sest Issast tulled sa
Kui wäggew wallitseja, So wäggi otsata; Meid
tomma sinno pole, Meelt wotta omma hole, Et
se ei eksi sust.

5. Meid surma heldest, Issand, Meid armust
arrata, Siin ma peäl kurja süddant So wäega
surreta, Uut ello anna jälle, Et süddame ning
mele So pole tõstame.

Jesusse Kristusse Kannatamisest ning Sur- mast.

64.

Jesus, meines Lebens Leben ic.

Jesus, surma ärrawoitja, Jesus, sa tood
ello mull', Minno kallis hinge hoidja, En-
nast annan ommaks sull', Kes sa wallust
waewa näinud, Ja mo eest ka surma läinud.
Tuhhatkorda tännan sind, Jesus, et sa aitad
mind.

2. Sinna olled nähha sanud Naero, sülge, teotust, Siddumissi kannatanud, Hawo ja miud häwotust, Et mind waest sa woiksid peästa, Watto kōiest toewa tösta. Tuhhatkorda tännan sind, Jesus, et sa aitad mind.

3. Kūl sa lassid ennast peksta, Armotumaks waewata, Et sa woiksid pattud maksta, Ja mind tehha wiggata. Sinna lassid minno õnneks Ennast tehho õnnerumaks. Tuhhatkorda tännan sind, Jesus, et sa aitad mind.

4. Wallatumad teotastid, Wilksid sind ka otsata, Sinno pea ehhitastid Ribbowitsa kroniga, Et mind woiksid rõnustada, Ja au kroni mulle sata. Tuhhatkorda tännan sind, Jesus, et sa aitad mind.

5. Kūl sind peksti minno pärrast, Et ma walust peäseksin, Karbati so peäle kurjast, Et ma rahhul ollesiu; Rõmota sa ristis ponud, Sest sa mulle rõmo tonud. Tuhhatkorda tännan sind, Jesus, et sa aitad mind.

6. Hädda sisse ennest andsid, Kannatlikkult konnatand, Hirmsa surma wallo kandsid, Minno wõlla leppitand; Et mind woiksid lahti tehha, Tahsid sinna waewa nähha. Tuhhatkorda tännan sind, Jesus, et sa aitad mind.

7. Sinno allandus ja häbbi On mo uhkust tasjmurud, Sinno kurwa surma läbbi Saan ma surmas õnustud. Teotust sa kannatanud, Au sest minna ollen sanud. Tuhhatkorda tännan sind, Jesus, et sa aitad mind.

8. Mühd so hädda meles kannan, Jesus feigesti hõdamest, Sulle ikka tanno annan Hawa, wallo,

wallo, surma eest, Et sa mo eest wärrisenud,
 Tuhhatforda waewa näinud, Ja ni kallist peust-
 nud mind; Iggawest ma kidan sind.

47.

Da JESUS an dem Creuke stund se.

Rui JESUST risti naelati, Ning meie pärrast
 waewati, Siis räkis seitse sanna; Meid
 tulleb ikka mälleta Ja hästi mele panna.

2. Se esimesenne olli se, Mis JESUS räkis Is-
 sale: Ei tea isfi nemmad. (Oh! anna andeks
 nendele) Mis nemmad mulle tewad.

3. Mis teiseks kuuldi temma suust, Se satis
 rõõwlik rõmustust, Rui JESUS ütles waewas:
 Sa pead rõ-est ollema Mo jures tanna
 teawas.

4. Se kolmas õldi emmale Ja armsamale
 Jüngerile, Rui hakkas poega näitma, Joannes:
 waat, so emma se, Sa pead tedda toitma.

5. Se neljas sanna tunnistas, Mis waewa
 JESUS kannatas: Mu! on suur janno hädda.
 Sa puab meie õnnistust, Rui naelad waewsid
 tedda.

6. Ka wiet sanna mälleta, Mis JESUS sure
 heälega On häddas küssendanud: Oh Jum-
 mal! Jummal! miks sa mind Nüüd olled
 mahhajätnud?

7. Weel tulleb panna tähhele Se kues sanna
 viete: Nüüd ollen minna täitnud Reik mis
 nulli tulli kannata, Ka armo teile näitnud.

8. Nüüd kuulge seitsemest sanna weel, Mis
 Dd 4 JESUS

Jesus hüdis risti peäl, Kui surm jo tulli ette :
Ma annan omma hingekest, Oh Issa sinno
kätte.

9. Kes Jesu surma auustab, Meid seitse san-
na mäletab, Käl Jummal tedda hoiab, Et
temma Ma peäl armo saab, Ning taewast rõ-
ho leiab.

48.

Christus, der uns selig macht ic.

Kristus, kes meid õnsaks teed, Ollid wagga
pattust, Sa kui warras wangiks saad Kur-
jast koggodu-sest. Sinno peäle tõsteti Walle-
kaebamisfi, Käl sind naerti, teoti, Ni kui ütseb
firri.

2. Homset warra widi ka Sind kui rõwli
jälle Pilatusel' wallega kaebati so peäle; Wal-
leks moistis temma se, Satis wiwimatta Sils
sind Herodessele, Sest et ollid süta.

3. Enne lounat pekketi Piitsaga so tehha, Rib-
bowitsa pisteti Kroni wisil pähha, Naero kom-
bel mângiri Kuningaks sind tehha, Kandma pid-
did peälegi Nasket risti hädda.

4. Pouna ajal aeti Sind se risti peäle Sinno
wer' ka wallati, Sils ja tõstsid heäle. Sind need
waanjad naersid ka; Rõwel ristiwaewas Bot-
tis weel sind pillada, Kunni pääw läks mustaks.

5. Pärast lounat hüüdsid sa: Jummal! miks
sa jättad Mind nüüd ilma abbita? Keik mo rõ-
mo wõttad. Suhho nemmad wallasid Adikast
ja sappi, Surmas inimed sündisid, Kalljud läl-
sid lõhki.

6. Öhtul.

6. Ohtul, kui jo rõõwoli luud Ollid katki mur-
tud, Oddaga on pistetud Kõlge, siis on jooksnud
Selge wessi werrega, Siis on tõeks sanud, Mis
se kirri wannast ka Meile kulutanud.

7. Kui se pääw sai lõppenud, Wagga Josef-
tulli, Jesu ihho pallunud Risti pu peält lahti. Si
Pilatus keelnud se, Tedda hauda pandi, Wagga-
nld ka peälegi Haua hoidjaks anti.

8. Aita, armas Jesuke; Omma surma läbbi,
Et sind kuuldes jättame Mahha patto häbbi,
Sinno surma, surma süüd Sypeta meid moist-
ma, Siis, ehk waesed woime nüüd Sulle tänno
anda.

49.

Herzliebster Jesu, was hast du ic.

Wisil: Meilt, armas Jummal, põra ic.

Mis olled sinna, armas Jesus! teinud,
Et sinna olled surma sisse läinud?
Mis on se sü, se pat, se tõ, need sannad,
Et risti kaännad?

2. Üks kibbowitsa kroon se pandi pähha,
Piitsaga lödi sinno pühha kehha,
Ning sappi, ädikast sull' jua anti,
Sind risti pandi.

3. Mis on sul, Jssand, süüd, mis olled efs'nud?
Sind minno pattud ommad nenda peksnud.
Se pandi, Jssand, mis ma teinud wõlga,
Nüüd sinno selga.

4. Se on kül imme, se mis lambad teinud,
On Jummal nende hoidja kätte näinud,

Mis orri teinud, JEsand esi kannab,
 Meil' armo annab.

5. Se lähhâb surma, kes head teed on kâinud,
 Se ellab, kes on kurja iſſa teinud,
 Ei aeta siin kurja mitte tagga,
 Waid sedda wagga.

6. Head polle jallust sadis minnuſt leida,
 Ei woin ma ende wâest hea tee peâl kâia,
 Se eest ma piddin kändmo pörgo waewa ;
 Sa annad taewa.

7. Oh kallist armo ! mis sa meile näitsid,
 Et sinna meie tõ eest hinge heitsid,
 Ma ollen rõmus ilmas, mis on kurri,
 Ja sul on murre.

8. So armo näikse, JEsand, ilmas laial,
 Ma pean kiitma sedda iggal aial,
 Kuis woin ma kûl so suurt au kûlutada,
 Ming teada anda ?

9. Ei woi mo meel, oh JEsand ! mitte moista,
 Kui sureks tulleb sinno armo tõsta,
 Kuis ma woin maksta keik, mis sinnuſt tehtud,
 Ja waewa nähtud.

10. Weel süski on, mis, JEsand kidad sinna,
 Kui lihha himmud ärasurman minna,
 Et neminad uest mulle ei re wigga,
 Ei pörgo lükka.

11. Waid et ei olle se keik minno wâ-es,
 Eest se on üſſi, JEsand sinno kâ-es ;
 Süs anna kurja himmo wasto abbi
 So waimo lâbbi.

12. So helduſt tahhan minna meles kanda,
 Ja sulle üſſi minno süddant anda,

Ei tahha minna muud kui sedda rehha,

Mis sa woid nähha.

13. Keif tahhan minna sinnust wastowõita,
Ei risti waewas sind ka mahhajatta,
Ei pea sinnust surm ning hadda sama

Mind lahhutada.

14. Et kü!, oh JEsus! tulleb alwaks panna,
Mis sinno meleheaks ma tahhan anda,
Se wotta süski wasto armo läbbi,

Et nään so abbi.

15. Kui minno hing süit ilmast ärratõttab,
Ja sinno arm mind taewa sisse wõttab.

Süis JEsand! tahhan minna wägga kõrgest
Sind kita järgest.

50.

O! wir armen Sünder ic.

Mutta, innimenne, Kasket patto süüd, Baat,
mis waewalinne Sinna olled nüüd, Olled
pattus sadud, Ja nüüd iggawest Surma hukka
moist'ud, Et ei peäse sest. Kürieleison, Kriste-
eleison, Kürieleison!

2. Surmast ei wõind meie Ennast aidata,
JEsus tulli seie, Wõttis lunnasta, Risti k
waewa Kandis libbedast, Saitis jälle taewa,
Peästis põrgo wäest. Kürieleison, Kriste-
eleison, Kürieleison!

3. Kui ei olleks tulnud Kristus ilmale, Lun-
nastajaks olnud Meile waestele, Egga meel
läinud Surma meie eest, Kürrat olleks winud
Põrgo iggawest. Kürieleison, Kriste-
eleison, Kürieleison!

4. Sed

4. Sedda kallist abbi Maitis Jummal nüüd
 Dnima Voia läbbi, Tassus meie süüd. Et keik
 woime jada Pörgust rahhule, Issa jure sada
 Rõmo taewasse. Rürieleison, Kriste=
 eleison, Rürieleison!

5. Rõdmsad woime olla Patto wasto nüüd,
 Ja kui tahwad tulla Pörgust kurratid, JESUS
 on meid peästnud Dnima werrega, Taewa sisse
 tõstnud, Seäl meil issa=ma. Rürieleison, Kris=
 te=eleison, Rürieleison!

6. Sest nüüd olgo taewas Tanno Jesale,
 Kes meid sures waewas Nitnud heldeste, Kitus
 olgo järeest Jesussele ka, Pühha Waim, sind
 kõrgest Riitko ilma=ma. Rürieleison, Kriste=
 eleison, Rürieleison!

51.

O Haupt voll Blut und Wunden, ic.

Wifil: Ma püan keigest hingest ic.

Jh JESUS! sinno wallo, So raske kannatus
 Se satab mulle ello Se on mo rõmustus,
 So reiad, wermed, hawad, So kibbo=uitsa
 kroon Mul õnnistusseks sawad, Siis, kui mul
 hädda on.

2. So sühho wälast lödi, Sa keige=wägge=
 wam! Sind hirmsast ärranaerti, Sa keige=
 illusam! Need Inglid kumardawad Sind
 sure auuga, Nüüd teised teotawad Sind kurja
 kumbega.

3. So armsad filmikessed, Seäl sisse sülliti,
 So kaunid pallekessed, Meid naeruks katteti.
 Sa

Sa olled feigeausam ; Müüd olled auuto ; Sa olled feigefangem, Müüd olled rammoto.

4. Mis ial sinna teggid, Kui sind ni waewati ? Mis sinna kurja näggid, Se on mo patto sü. Oh heida armo peäle ! Ning ärra nuhtle se, Oh jätta wihha jälle, Et nään so heldusse,

5. Oh minno kallis hoidja ! Mo hinge karjana, Sa feigeparras kaitsja, Mis teed sa minnule ? Mind olled õpperanud So pühha sanna-ga, Mind armsast juhhatanud So waimo aäns niga.

6. So kibbe surma hädda, Se annab ellu mull', Ei unnusta ma sedda, Ma ellan jälle full'. Oh ! kuse minno heäle, Ma pallun heldeste, Ma lodan sinno peäle, Ei minnust taggane.

7. So pühhas kannatusses Siin ennast rõmustan, Kui feiges willetsusses Se järgest mälletan. Kui saab so surma läbbi Head asset minnule, Siis kaub minnust häbbi Ning lah-kun rõõmsaste.

8. Oh armas lunnastaja ! Sind tännan süda-damest ; Sa olled leppitaja, Mind peästsid surma käest. Oh ! lasse mind so peäle Müüd lota kindlaste, Siis saan ma ello jälle, Kui surren minnule.

9. Kui ilma jättan mahha, Siis ärra jätta mind, Kui jääb keik rikkus tahha, Siis igaatsen ma sind. Kui wottab lõhki minna Mo süda walloga, Siis kosuta mind sinna So kalli werrega.

10. Mind wotta rõmustada, Kui hing on kele peäl, Ning õhkamissed kuulda Kui kaub minno heäl. Kui sinno peäle lodan Ning usjun kow-waste,

waste, Siis surmas ello otan, Ning surren du
faste.

52.

Hilf Gott, daß mirs gelinge ic.

Wisil: Oh mötle, mis ma teinud ic.

Sh Jummal! tulle sinna Nüüd abbiks armo-
ga, Et mull' wo'ks lorda miäna Nüüd laul-
des kuluta So armsa Poia öppetust Ning kange
surma wallo, Oh anna siggidust!

2. Keik piddi töeks sama, Mis Jummal too-
tand: Ei piddand walleks jäma, Mis kirri kuluta-
tand: Et Kristus piddi tullemä Keik innimesst
peästma Ning surma minnema.

3. Sest nenda tulli teäna Se Jesand ämale,
Ning kulis Jesa sanna Ja teggi immerödd, Ning
pärrast anti surmasse Se jüngri Juda läbbi, Se
süta Talleke.

4. Kui Basa-talle söiwad Need jüngri Jesu-
ga, Ja wortis pärrast leiwa, Ning murdis täns-
nas ka, Se jures andis keikile Tdest omma ihho
süa, Mis'anti surmasse.

5. Ka winas temma jodab Reid omma wer-
rega; Kes temma peäle lodab, Woib u'ko kins-
nita, Kui temma sedda leiba sööb, Ning uskus
joob sest winast, Se surma siis ei nä

6. Se Jesand issi pesnud Ka jalgo jüngri-
le, Keik armo näita kästnud Ni taine teisele, Sest
tähhest peab tuntama, Et, kes on temma jün-
ger, Ei olle armota.

7. Se kawwal Judas tulli Siis Jesust tab-
bama

bama, Kui temma aedas olli Ning lõppes pallu-
mast. Suur wäggi tulli temmaga, Siis widi
Jesust kohto, Et piddi surrema.

8. Se armas Jesukenne Siis risti naelati,
Se wagga tallekenne Siis ärratappeti. Keif
teggi temma meie eest, Et meie peab sama Müüd
armo Jssä kääst.

9. Se kallis JEsus annab Müüd hinge Jssä-
le : Keif meie pattud kannab, Ja hauda wiakse :
Se touzis jälle ellusse, Kui kolmas pääw sai tul-
nud, Kaks wimaks Jssäle.

10. Ja käästis armo sanna Meid jüngerid ku-
luta, Ning sedda teada anda Müüd ülle ilma-
ma, Et keif, kes ial ussurwad Ning wastowotwad
ristmist, Meed taema lähhäwad.

11. Lukas on kirjotanud Ja ütleb selgeste :
Et JEsus taewa läinud Se Jssä auusse, Ja äb
siiski ikka allati Ka Ma peäl meie jure Se ilma
otsani.

12. Siis Waimo läkkitati JEsusse jüngerile,
Meid kaunist juhhatati Se tõe teele, Sesamma
aitko heldeste, Ei õige usso läbbi Keif same tae-
wasse.

53.

O Mensch ! wollest bedenken ic.

Oh möttele, mis ma teinud, Oh inimenne
sull ! Ma ollen kannaranud, Suur hädda
olli mul ; Sind ollen pattust peästnud, Ning õi-
nitust sull' saatnud, Keif tedda pakkun sull'.

2. Sind ollen lunnastanud Mo kalli werrega
Ei olle kulda annud, Ei hõbbedat, et sa Mull' o

maks piddid jama, Miks sa siis wottad nouda,
Mis hukka satab sind?

3. Kes rikkust ennam puab Kui minno war-
randust, Mis iggaweste festab Ning satab õn-
nistust, Se pühmed kofko aiab, Ning hingel
Eahjo satab, Mis pahha tõ on se?

4. Meid lillikesi wäljal Kõl hästi ehhitab Se
armolinne Jummal; Kas sa siis ihhaldad, Et
saaksid ehhitatud Sega, mis sulle saatnud Mo
hädada, piin ning surm?

5. Neil lindudel on pessad Ning ka neil reb-
bastel, Mis liad murred pead, Et saaksid enne-
sel' Uht asset, kus sa ellad, Miks ennast nenda
waewad? Mo waesus aitab sind.

6. Mo pärralt on se taewas, Se Ma nisam-
moti, Mo rahwas olli waewas, Meid kurjast
sunniti; Egipti maalt neid saatsin, Ning sedda
maad neil' andsin, Mis olin tootand.

7. Siis ärge murretsäge, Mo Jüngrid! üt-
len ma, Waid kindlaste nüüd lootke, Teid tah-
han aidata, Et teie sate süa, Ning ka et sate jua,
Ja ihho kattada.

8. Sepärrast olge rõõmsad Ja rahhul minno
sees, Oh! ärge olge kurwad, Mo ollen abbimees.
Teid tahhan ikka toita, Ning hinge hästi hoida,
Et hukka se ei sa.

9. Au, auustus ning tänno Sull' surel Jum-
malal Nüüd iggaweste olgo, Te sa, et sinno al
So rigi sisse jame, So tahtmist ikka teme, Ning
õnsast jurreme.

54.

O Lamm Gottes! unschuldig, 1c.

Oh süta tal! oh JEsus!
 Sind risti külges surmati
 Suur olli sinno kannatus,
 Ehk sind kül kurjast põlgati.
 Keik pattud sinna kandsid,
 Sind ennast peastiaks andsid,
 Meil' anna armo oh JEsus!
 Meil' anna { armo } oh JEsus!
 { rahho }

55.

O Welt! sieh hier dein Leben, 1c.

Wisil: Nüüd hingwad innimesed, 2c.

Oh! wata innimenne, So armas Jesukenne
 Se on siin risti peal, Se auu Jssand kõr-
 ges, Se teotati järgest, Poob ma ja taewa
 wahhel seal.

2. Oh tulle! wata pea, Keik tenma pühha
 kehha On rop ja werrine. Üks õhtaminne ikka,
 Et temmal raske wigga, Ta süddamest laab
 taewasse.

3. Kes on siis nenda efs'nud Ja hirmsaste
 sind peks'nud? Mo helde JEsuke! Sa polle kur-
 ja teinud, Ei kurja tee peal kaimud, Sa polle
 mitte pattune.

4. Oh minna teggin sedda, Mo pattud peksid
 tedda, Kes olli pattota; Mo rasked efsitussed,
 Mo hirmsad kõwverussed Sa peale tullid otjata.

Ee

5. Mind

5. Mind piddi käsist, jallust Mi seutama pör-
gus, Kui tehti sinmule. Need piitsad, köied, pae-
lad, Need riipsud, werned, hawad, Need piddid
sama minnule.

6. Mull' appi sinna tullid, Ja omma selga
pannid Mo sured patto süüd. Sind tehti mo eest
wandeks, Se tulli mulle õnneks, So wallo kos-
sutab mind nüüd.

7. Sa mulle armo näitad, Känehheks ennast
heidad Mo sure wõlla eest; Sa naero-kroni
kandsid, Ja ennast surma andsid, Ei pannud
wasto kannates.

8. Mi minno waese pärrast, Meid peästa är-
ra häddast, Sind hirmsast waewati, Surm, pat
ja keik mo wigga Mis suretab mind ikka, Meid
sinno hauda maeti.

9. Oh sinna helde Jesus! Kül se on minno
kohhus Sind wägga tännada, Ja keigest om-
mast jouust, Suust, süddamest ja nouust So
heldust üllesrääkida.

10. Et mingisuggust agga Mul polle hinge
tagga Sull' jälle tassuda: Ei pea, kummi ellan
Ja siin ma-ilmas ollen, So arm mo melest min-
nema.

11. Ma tahhan iggas paikas Mi koddo Kui ka
wähjas Se peäle mõttelda. Kui suur on sinno
waggus, So heldus, arm ja tru-us, So kibbe
surm woib õppetä.

12. Kui hirmsast Jummal nuhtleb, Kui tem-
ma woõraks tulleb, Ning rängast karristab:
Kui raske temma wiha, Kes ei woi kurja näh-
ha, So kannatus mind õppetab.

13. Ning kuida sunnid mulle Siin teigest mes
lest olla Hea, helde, tassane: Ei mitte wihas-
tada, Waid meel armastada, Kes kurja tes-
wad minnale.

14. Kui dälad telekandjad, Ja auu-teotajad
Mind wägga waewawad, Ei tahha wastopans-
na, Keik üllekohhut kanda, Mis nemmad mulle
teggewad.

15. So risti tahhan kanda, Ja mitte woinust
anda Sell kurja lihvale; Keik head ma tahhan
tehha, Se pärrast waewa nähha, Mis on so
pühha tahtminne.

16. So kibbe surreminne, So halle õhka min-
ne, So silma pisarad, So kange werre higgi,
Kui saan ma surma liggi, Mull' taewast lahti
teggewad.

56.

Die Seele Christi heil'ge mich, 2c.

Wisil: Oh Iesus Kristus! tulle sa, 2c.

So hing, oh Iesus! tehko mind Müüd püh-
haks, minna pallun sind, So waimoga
mind ühhenda, So ihhoga mind parranda.

2. Se wessi, mis so kulse seest On jooksnu
Keik ma-ilma eest, Mind pesko, puhhastago ka,
So werrega mind jahhuta.

3. So higgi aitko heldeste, Et minna ei sa
kõhtusse, So risti-surm, waew, kannatus, Se
olgo minno finnitus.

4. Oh! kule, Iesus abbimees, Mind peida
issti enneses, So hawad mulle lahti te, Kui kurrat
kuisab kurjaste.

5. Mo wiimfel tunnii kutsu mind, Et saaksin
rõõmsast nähha sind Ning kita pühha seltsiga,
Cull' tanno anda lõpmatta.

57.

Ein Lämmlein geht und trägt die, ic.

Uks tallekenne leppitas Ma-ilma eksitusse, Ja
pu peäl surses ka-utas Pattuste kõwverus-
sed, Ja kais ni haige, wiggane, Ja tappeti ni
dälaste, Ep olnud rõõmo ial, Sai naertud, är-
rateotud, Ja sures häddas surmatud, Ja kandis
keik heal meel.

2. Se Tal on minno armas wend Ja hinge
Lunnastaja, Se Issa tedda läkkitant Mo lep-
pitajaks sama. Oh minne, (ütles) armas Poeg,
Ja leppira neid ärra keik, Kes piddid pörgo sa-
ma. Kõl need on wangis kangeste, Sa woid
neid peästa heldeste, So werd peab wallatama.

3. Heal meel, Issa, tahhan ma, Poeg ütles,
sedda tehha, Mis ial peäle panned sa, Se wae-
wa tahhan nähha. Oh arm! oh immelinne
arm! Mind armastad, kes ollen põrm, Se ar-
must meile tulli: Se lähhäb armust surrema,
Ja hauda maetakse ka, Kes Jummal Poeg
olli.

4. Arm waewas tedda risti peäl; Kus tedda
üllespandi, Ja tappeti kui talle seäl, Kui tedda
finni naelti. Ta südda õhkas walloga, Ta wer-
ri jooksis otsata, Ja wallati ni rohkest. Oh ar-
mas Tal! mis pean ma Cull' se eest jälle tegge-
ma, Et teggid head ni heldest?

5. Ei woi se ilmas ellades Mo melest ärramiin-
na,

na, Sind pean armsaks süddames, Mind armastasid sinna. Mo süddamesse walgus jääb, Kui temma surres lõhki lääb, Se on mull' armsmo teada, So ommaks tahhan minna ka, Ni kaua kui siin ellan ma, Ning iggawest ka jada.

6. So heldust tahhan ükspäimis Siin ikka kuulutada, Ja ni kui sudan igganes, Sull' ohwriks ennast anda. Sind tahhan wägga tännada, Ja sinno nimme lauloga Mo ello aial kita. Mis head sa teggid minnule, Se tahhan auuks sinnule, Kui kohhus, mälletada.

7. Mo südda, laialt la-uta, Ja aia ennast lahti, Et suremat saad warra sa, Kui on ma, taewas, merri. Mis on keik hõbbe, kalliskuld? Ei olle muud kui tuhki-ja muld, Mul pararamat on teada. Se parram tulleb Jesussest Ja temma kallist hawadest, Se woib so warraks jada.

8. Se on mull' keigetullusam Siin ilmas iggal aial; Se on mull' keige maggusam Ni koddo kui ka maial; Se hoiab mind ka warjule, Kui tulleb peäle waenlane, Se on mo rõõm, mo kõnne; Mo maggus roog, kui issotan, Mo halikas, kui jannotan, Mo armas laulokenne.

9. Mul polle surma kartada, Mull' elluks on so werri; Kui juhtun willestusse ma, Siis on se minno warri, Kui peäle tulleb kiwsatus, Suur raske murre, kurwastus, Siis temmast armotan: Et saaksin temmast kinnitud, Ja häddas, ristis rõmustud, Kui temma peäle lodan.

10. Kui tulleb mulle rahhoga Siit taewa rikkimäna, Siis tahhaksin so werrega ka ehhitatud

olla; Se olgo pea kroniks mull' So Issa ees,
 et woiksin sull' So mele parrali sseks Kui prudiks
 sulle tootud, Ja illufaste ehitud Jada so pär-
 randussseks.

Kristusse Matnismest.

58.

Mun ist es alles wohlgemacht, ic.

Wisil: So holeks annan ennast ma, ic.

Reik on nüüd hästi sündinud, Et JEsus:
 Nüüd on lõppetud, Seäl huab, pead
 ka nõrgutab, Ja surma saab Meid ello po-
 le arwitat.

2. Üks hirmus assi! JEsus se Mu Issand sur-
 reb tõeste, Se ello würst: Ma wärriseb, Ja lõhki
 läab; Se pattune sell' surma teeb.

3. Pääw paistes hopis mustaks lõbb, Te
 templis katkeb, pao teeb: Meed hauad lahti aia-
 wad, Ja nähtawad Pühhade ihhud toufewad.

4. Reik loom se panneb tähhele; Te sedda ka
 oh innime! Paas kargab lõhki, mõtle sa; Mi
 peab ka So südda lõhki, minnema.

5. Ep olle muud kui sinno sü; Et JEsust risti
 aeti, Kus hinge heitis kissendes, Ja patto eest
 ka parrast maggab hana sees.

6. Siis kái nüüd temma järrele, Ja wotta
 surra pattule, Kui sa ei surre temmaga, Siis ar-
 mota Küt pead pörgo minnema.

7. Oh-

7. Oh Issa! sinno armas Poeg Mo patto parrast teggi keik, Ja surri wallo, naeroga, Siis kannata, Ja minno peäle hallasta.

8. Ma temmaga lään hauale, Ja pannen tedda tähhele: Pat peab sama hukkatud, Ja maastud, Et saatsin õnlast surmatud.

9. Oh toppa issi ommas wäes Se ussi semet minno sees, Ja sedda wanna innimest, Oh JEsus Krist! Ja te mind ennast taewalift.

10. Ei tahha enam omma süüd Kui rasket koorma kanda nüüd, Kõl temma kawa waewas mind; So werre hind Mo lunnastusseks peastsõ mind.

11. Ma süren tänna pattule, Ja ellan üksi sinnule, So surm on ello teninud Ja kinkinud, Ja taewa ukse arowanud.

12. Oh JEsus Kristus, arowita! Et woiksin hästi woitelda So sanna mõda: kinnita Mind, et ma ka Woin so au-kroni pärriida.

13. Siis tahhan minna iggawest Sind parrast sedda woitemist Seal keigest jouust tännada, Ja lõpmatta So au ka taewas kuluta.

59.

O Traurigkeit! o Herzeleid! ic.

Oh leinagem! Ning kaebagem! Suurt muret tulleb kanda, JEsust Issa ainust last Tuaks hauda panna.

2. Oh abhastust! Ning kurwastust! Nüüd surnud Jummal ärra, Saatnud meile keikile Sega taewa warra.

3. Oh pattune! Waat sinno tõ On temmal surma

surma teinud, Et sa ollid kurjaste Ülle keeldo läinud.

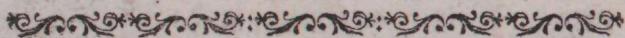
4. So kossia On werrega Sind issi ärrapesnud, Ja sind prudiks heldeste Patto muddast tõsnud.

5. Oh pallekest! Oh kaunikest! Kui wägga lüdi sedda? Keik, mis ellab ilma peäl, Nuttab sinno hädda.

6. Oh watage! Kui ärdaste Müüd sarreb Jesukenne, Ei woi sedda nuttota Nähha innimenne.

7. Suurt õnnistust Ning rõmustust Woib innimenne leida, Kes se haude spannemist Meles tahhab hoida.

8. Müüd pallun ma Sind nuttoga: Mo armas Jesus, aita, Et sind woiksin surmani, Issand! ihhaldada.

Jesuse Kristusse

Üllestousmissest.

60.

Jesus Christus, unser Heyland, ic.

Jesus Kristus, õnne andja Meie patto kandja On surmust tousnud, Keik pattud wangi wotnud. Kõrieleison.

2. Kel on ilma süta lihha, Kandis Issa wiha, Meid

Meid leppitanud, Ja meile armo saatnud. Kiri-
rieison.

3. Pat, surm, kurrat temma kâes, Ello tem-
ma wâ-es, Kes pallub tedda, Selt pörab temma
hâdda. Kirieleison.

61.

Christ lag in Todes-Banden, ic.

Cristus on meie patto eest Kûl surma wangiks
sanud, Ja üllestousnud surma kâest, Ning
melle ello tonud; Siis peame nüüd rõmoga Sest
Zummalat keik tännama Ning laulma: Halle-
luja! Halleluja!

2. Ei olnud ilmas üffigi, Kes joudis surma
woita, Keik teggi meie patto sü, Ei olnud wag-
ga leida, Sest tulli surm ni kermeste Ning me-
lewald sai temmale, Ta piddas meid keik wan-
gis. Halleluja!

3. Siis tulli Isand JEsus tõest, Ning heitis
meie peale Suurt armo, peastis innimest, Ning
wottis surmalt jälle Keik temma sure woimusse,
Et paljas warri temmale, Jâi, astel kaddas ä-
ra. Halleluja!

4. Kui ello woitles surmaga, Se olli inne
sõdda, Siis piddi katkiminnema Se kange sur-
ma odda, Se firri sedda kuulutab: Surm surma
ärrakautab, Surm on nüüd naeruks sanud.
Halleluja.

5. Siin on nüüd armus kûpsetud Se pasas
tallekenne, Kui Zummal isse râfinud, Se helde
Jesukenne, Ust temma werri tähhendab, Ust sur-
ma

ma sega hirmutab, Ei tapja meisese putu. Halleluja.

6. Müüd piddagem keik rõõmsaste Suurt kallist Pasa-pühha, Et Kristus on ni armsaste Meikt käännud Issa wihha; Se wotko omma armoga Ka meie süddand walgusta, Et patto õ meist lõppeb. Halleluja!

7. Oh! saatkem ärra süddamest Keik wannad tiggedussed, Ka heitkem ärra ennestest Keik kurjad himmustussed, Siis tahhab Kristus isfi Ka Meid sõta omma armoga, Ei falli uft muud ello. Halleluja!

62.

Wach auf, mein Herz, die Nacht ist, ic.

Wifil: Müüd risti-tahwas laulage, ic.

Mo südda, olle üllewel, S on jo möda läinud, Mo waimul olgo walnis meel, Pääw on jo selgeks tousnud, So kallist õnnisteggiat Müüd kuled hauast tullewad, Ja wotta rõõmsast wasto.

2. Uut ello wotta algada, Ja patto-hauast touse, So usso jooksmist lõppeta, Ja wata taewa pole, Ja otfi, mis on üllewel, Kus Jesus on ja ella teal Kui risti-innimenne.

3. Siis unusta, mis tahha jääb, Mis üllewel on otfi, Seäl usso film so Jesusist naab, Se peale julgest trotsi, Ma-ilma woid sa rõmoga Siis jalge alla tallada, Ja taewast takkanouda.

4. On raske murre kaela peäl, Kül Jesus enne aitnud, Siis laulgo rõõmsast sinno heäl, Et temma liggi tulnud, Ja sinna isfi murreta,
Lasi

Lasst' tedda murret piddada, Gest temma tous-
nud ülles.

5. Sa pead nende naestega, Mis läksid JEsust
woidma, Se haua jure minnema, Ning tedda
takkanoudma, Kül sinna siis naad diele, Et tem-
ma teusnud tõeste, Ja tulnud hauasi wälja.

6. Jo woimust sanud kangesse Se loukoer
Juda suggust! Kui tappeti kui talleke, Ja satis
meile õigust, Cai waenlastega woitelnud, Meid
jalge alla tallanud, Ebi rahho, ello jälle.

7. Mo südda, olle üllewel, Ja panne patto
wasto, Et woimus sanud JEsusfel, Ja jälgi
mõda astu, Ja wotta uest ellada, Ja patto him-
mo surreta, Kül temma joudo annab.

8. Siis ärra karda kurratit, Ei surma, pörge
wihha; So JEsus ellab, üksige Ei woi sul kurja
tehha, Ei jätta omma armoga Meid nõdraid
mitte aitmatta Kui kange ärrawoitja.

9. Oh armas Jssand, JEsus Krist! Sa tous-
sid surmast ülles, Meid peasta surmast, kurratist,
Meid hoia ommas sülles! Oh aita omma wai-
moga Meid keik nut ello algada, Mis sinna mei-
le saatsid.

10. So nimmi olgo kidetud Meist, mis sa är-
rawoitnud, Kes siin on hästi woitelnud, Ja sin-
no lapsed olnud. Oh! anna meile joudo ka, Et
woimust same lõpmatta So pühha werre läbbi.

93.

Erstanden ist der heil'ge Christ, ic.

Münd Kristus surmast teusnud on. Halle-
Halleluja! Gest keigel' rahwas' tulleb on.
Halle-Halleluja!

2. Kuu

2. Kui olleks temma surma jäänd, Halle-
Halleluja! Siis ma = ilm olleks hukka läänd.
Halle = Halleluja!

3. Et temma tousnud wäggewast, Halle-
Halleluja! Sest kiitkem Jesust ussinast. Halle-
Halleluja!

4. Kolm naest, need lüksid ruttuste, Halle-
Halleluja! Kül warra homselt hauale. Halle-
Halleluja!

5. Need lüksid Jesust otsima, Halle = Halleluja!
Kes olli tousnud rõmoga. Halle = Halleluja!

6. Kaks Ingli nemmad leidsid seält, Halle-
Halleluja! Need rõmustasid naeste meest.
Halle = Halleluja.

Ingel:

7. Oh naesed! ärge kohkuge; Halle = Halleluja!
Ep olle siin, mis otsite. Halle = Halleluja!

Maria:

8. Oh Ingel! armas Inglike, Halle = Halle-
luja! Kus on mo armas Jesuke? Halle = Halle-
luja!

Ingel:

9. Ta on jo tousnud haura seest, Halle = Halle-
luja! Müüd tännapäwa surest wäest. Halle-
Halleluja!

Maria:

10. Oh näita meile Jesukest, Halle = Halleluja!
Kes illestousnud haura seest. Halle = Halleluja!

Ingel:

11. Kül woite paika katsuda, Halle = Halleluja!
Kus tedda pandi hingama. Halle = Halleluja!

Maria:

Maria :

12. Ei olle siin mo JEsufest; Halle-Halleluja!
Kui olleks siin, rõõm olleks fest. Halle-Halleluja!

Ingel :

13. Baat riet, misga mähbiti, Halle-Halleluja!
Kui tedda mahhamaeti. Halle-Halleluja!

Maria :

14. Kõl olleme jo sedda näind. Halle-Halleluja!
Oh üttele, kuhho temma läind? Halle-Halleluja!

Ingel :

15. Kalilea-male minge siit, Halle-Halleluja!
Seäl on se Issand JEsus nüüd. Halle-Halleluja!

Maria :

16. Ma tännan heldest satamast. Halle-Halleluja!
Ma lähhan sinna ussinast. Halle-Halleluja!

Ingel :

17. Oh! räkige se Peetrusfel, Halle-Halleluja!
Ja muile temma Jüngridel. Halle-Halleluja!

Maria rahwa wasto :

18. Nüüd laulge rõõmsast süddamest: Halle-Halleluja!
Et JEsus tousnud surma käest. Halle-Halleluja!

Reik koggodus :

19. Gest rõõm meil peab ollema, Halle-Halleluja!
Et meil on õnnisteggia. Halle-Halleluja!

64.

Christ ist erstanden von der Marter, ic.

Nüüd Kristus üllestousnud Ning surmast ära
rapeas

rapeasnuud, Gesti rōdm meil peab ollema, Meid tahha Kristus rōmusta. Kūrieleison.

2. Kui olleks surma jānūd, Jm olleks hukka jānūd, Et temma ūllestoufenūd, Siis olgo Jēsus kīdetud. Kūrieleison.

3. Halleluja, Halleluja, Halleluja, Gesti rōdm meil peab ollema, Meid tahha Kristus rōmusta. Kūrieleison.

95.

Ihr Christen, seht, daß ihr aussegt, 2c.

Wijil: Oh risti-rahwas! kannata, 2c.

Mūd wotke wālja pūhkida, Oh risti-innimesed! Keik happotaignat murrega Ja patto eksitussed, Et neid ei ennam leieta, Siis neks taignaks sage ka Jummalale mele pārrast.

2. Se peale waatke ūksine, Ja issiennast katske, Mil kōmbel teie ellate Ja, mis on kohhus, tete, Gesti pissut happotaignat teal, Kui tedda rāgib kirri seäl, Keik taignat happuks aiab.

3. Pat otse nendasammote Sind ikka ennam kūsab, Kui annad woinust temmale Ja tedda tūhjakš pead. Jēsus se ohwer-talleke, Se annab puhta sūdame Mūd ommal' risti-rahwal.

4. Kes tahha Pūhha piddada, Se ennast pattust pōōrgo, Ja wotko kūrja wihkada, Head teud jālle tehko. Et Kristus omma werrega Woiks tedda pattust puhhasta, Sekš ohweritakieks anti.

5. Ei sunni kūrjus, kawwalus, Peab sama Kristus sōdud, Ei happotaigna himmustus, Peab sama Pūhha petud; Waid noua diget kassinust,
Tōt,

Tõt, armo, õiget waggadust, Kui hapnematta taignat.

6. Oh JEsus! õige ohwer-tal Meil ommad aĩnid jagga, Et nouame so armo al Head sũd-dant, rahho tagga. So pũhha sanna kasfigo Ja hãsti puhtaks pũhfigo Keik patto happo-taignat.

66.

Auf! auf! mein Herz mit, ic.

Oh! tõstkem omma heãle, Ja laulgem rõõms faste, Et tulleb murre peãle Meil rõõmus sannume, Seãl JEsust pandi ka, Kus same mag-gama, Kui hinged heidame, Ja ilmast lahume.

2. Kui tedda risti podi, Sai rõõmo waenlastel. Et ta kũl hauda todi, Ja toussis jãlle seãlt, Ning wottis ãrra ka Siis sure wãega Keik põrgo wãrrewad Ja surma wõimussed.

3. Kui olli õllestousnũd Ja surmast peãsenud, Et temma au sai nãhtud Ja keikil kũlutud; Sai hirms kurratil Ja keikil waenlastel, Et nende wihha niũd Ei sũda õhtegi.

4. Sest rõõmsaks laãb mo sũdda, Kui sedda malletau, Ei karda minna hãdda, Kui Kristust armastan. Mis temmast sadeti, Se mulle kinkiti; Mis olli temmale, Se saab niũd minnule.

5. Ei põrgo kinnitussed Mind enam hirmus-ta, Ei patto kiusamissed Mult mingisuggust sa. Surm tũhjaks warjuks jãi, Kui surma rohõ sai, Surm on mull kahjota, Sest sedda põlgan ma.

6. Ei ma ma-õilma hõmmust Niũd holi middas-gi, Ei minng temma rõõmust Ei pũã õhtegi, Ta warra

warra, rikkus ka, Ei mind siin rõmusta, Jlm
hukkamoistetud, Ja ärravoidetud.

7. Mull peaks on JEsus issi, Ta waim mind
walgustab, Kes omma luliikmissi Kui issa ar-
mastab. Ei jätta, Jummal, mind, Kui ma ei
jätta sind! Oh JEsus! kus sa laad, Seal minno
ommaks jaad.

8. Ta läinud ülles taewa, Ma lähhan järrele,
Ei karda risti-waewa Siin ilmas ühtege. Ta
helde kaitsminne Mind hoiab warjule, Mind häd-
das finnitab, Ja wigga löppetab.

9. Ta satab selle tele, Mis taewa juhhatab,
Seält kulen rõõmsa heäle, Mis nenda õppetab:
Kes ilmas murretseb, Se taewas rõmo näab,
Kes siin laab surrema, Saab taewas ellada.

67.

JEsus Christus wahrer Gottes Sohn, 1c.

Wisil: Oh Jesa taewa rigi sees, 2c.

Se Jummal Poeg JEsus tõest On surnud
meie patto eest, Ning omma werre walla-
nud, Sest olleme keik peästetud, Ning sanud
wabbaks surma wäest, Ka patto, põrgo hana
käest.

2. Et Kristust surmast ärratud, Sest olleme
keik lunnastud, Surm, kurrat, pat ning patto
siind Keik ärravoidetud on nüüd, Sest tulles
meie õnnistus, Ning taewa rigi parrandus.

3. Sest ussume nüüd kindlaste, Et Jummal
tahhab armjaste Meid iggal aial aidata, Kes
wotwad uskus palluda; Halleluja, Halleluja,
Nüüd kiitkem ikka Jummal.

68.

O Tod! wo ist dein Stachel uun ic.

Wisil: Au, kitus olgo iggawest ic.

Surm! kus nüüd sinno odda sai? Kus põrgo haua woimus? Kui Kristus meile õnneks sai, Ehk on ta wihha hirmus. Nüüd olgo Zummal tännatud, Kes siis, kui surm sai surmatud, Neil' woimust armust andis.

2. Jo wanna us siis wäega JEsusse wasto feisis, Ja tulli karwalussiega, Kui JEsus süiski woitis. Et temma kando nõalati, Ei us saand woimust. onimeri, Pead rõhbutati katki.

3. Siis tedda nähti tousewad, Ja wiwad waenlast wangiks, Ja rikk'wad põrgo wärrawad, Ja sawad hinged sagiks, Ei woinud keelda üksige Siis woimust samast temmale, Kui kangel' ärrawoitjal'.

4. Sell' põrgul' JEsus katkuks sai, Sell' surmal' surma-rohhuks, Ja innimestel' õnne tõi, Keik meie waeste rõmuks. Kõl kurrat tahhab mässada, Ei woi ta muud kui kaebada, Jo heidetud ta ärra.

5. Se Jssand ikka woimust saab, Ja on nüüd üllendatud, Ja parram kääsi surs' ab, Kui saab ta wasto pandud. Pat, kurrat ning ka põrgo haud, Neil' tehti tühjaks nende noud, Ei maksa nende wihha.

6. Kõl JEsust ärratappeti, Ja ellab süiski jälle, Et Pead elluks tõsteti, Saab ello liikmetele, Kes temma sanna uskma lääb, Kas se kõi surmass', hauass' jääb? Se ellab kui ta sureb.

7. Kes Kristussega touseb teäl, Ja ikka patrust

Sf

põrab,

põrab, Ei temma nä teist surma seäl, Se suru
neid kurje nelab, Sest selle wäggi kauti, Ja ello
jälle sadeti, Mis huffaminnemarta.

8. Se on üks rikkas parrandus, Mis antakse
siin waewas, Rõõm, rahho, õigus, õnnistus
Siin ilmas ning ka taewas. Siin otaine nüüd
kannates, Et Jesu ihho sarnatseks Saaks meie
nõdder ihho.

9. Sell' wannal' lendwa-ma-ule On naer ja
hääbi sanud, Siis hääwitati foggone, Kui
Kristus üllestõusnud. Pea voitisi ärra, luliik-
med On woitnud ka, et waenlased Ei woi meil'
kurja tehha.

10. Surm! Kus nüüd sinno odda sai? Kus
põrgo haua woimus? Kui Kristus meile õnneks
sai, Ehk on ta wiha hiemus. Nüüd olgo
Jummal tänmatud, Kes siis, kui surm sai sur-
matud, Meil' woimust armust andis.

69.

Lasset uns den HErrn preisen, ic.

Wotta Issandat nüüd kita, Pühha Jesu kog-
godus, Wotta temmal' auu näita, Sest
nüüd lõppeb willetsus. Nüüd on peäsnud sur-
ma kääst Dige Simson üllewelt, Lou-koer
Juda soust seält, Temma woib ka ommast wäest
Wiha, waeno lõppeta, Kristi-rahwas rõ-
musta.

2. Kristus, sinna olled woitnud Surma, põr-
go wärrawaid, Sa kes haudas surnud olnud,
Surretanud kurratid temma riik on otsa sanud,
Jesús sedda lõppetab, Pelialit huffatab, Ning
on

on tedda kautanud, Nüüd on rahho waenota,
Kristi-rahwas rõmusta.

3. Sind mo JEsus! surima pandi, Sa jäid
siiski ellama, Käl so ihho hauda kanti, Dimmes
ti jäi rikk'matta, Kui need kiwwid löhki läksid,
Siis sa toufid julgeste, Ja töid ello meitele,
Surmast saki ärraworsid, Kinksid meile taewast
ka, Kristi-rahwa rõmusta.

4. Surm! kus on nüüd sinno odda? Kus
nüüd põrgo woimus jäi? Kurrariga läks ta söt-
ta, Temma noled ärratöi. Kristus olli surma-
rohhuks Surmal' põrgo-hauale, Wattul ning
ma-ilmale, Meile agga parrandusseks Omma
woitlemissega, Kristi-rahwas rõmusta.

5. JEsus tuisis tö-est jälle Hauast ülles ella-
ma, Ei ta ihho piddand selle Haudas ärramäd-
dama; Meid kül armas Jummal pea Jälle ül-
lesärratab, Meie wigga parrandab, Kui ei
ükski abbi tea, Kes kül jouab tännada, Kristi-
rahwas rõmusta.

6. Tedda kisti häddast wälja, Ehhitati auuga,
Kes woib temma ello aega, Temma igga arwa-
ta? Tedda wägga alwaks tehti, Siiski nurga-
kiwwiks sai, Meile temma woimus jäi, Kui
meid pattust kinnipeti, Sedda teggi Jummal ka
Kristi-rahwas rõmusta.

7. Käl sa rasket ristiti kandsid, Armas JEs-
sus! häbbiga, Paljo hawo sulle andsid Juda-
rahwas wiuhaga. Ommeti sind auustakse Sin-
no sures selgusse, Sa ei surre ellades. Ja sind
ikka kidetakse Taewas sure heäleaga, Kristi-
rahwas rõmusta.

8. Kallid aännid meile sawad Sinno üllestous-

missfest, Kes neid uskus wastowotwad, Peäs-
wad ärra kohto kääst, Oh üks kallis hinge warra,
Rahho, ello, õnnistus, Woimus, arm ja rõmus-
tus, Et kül ilm neid põlgab ärra Sure rumma-
lussega, Risti-rahwas rõmusta.

9. Oh! kui ihhaldab mo südda Sedda kallist
rahho teal, Sinna pakkud keikil' sedda, Range
Simson, taewas seäl. Oh! siis jagga sedda
mulle Dinnast kallist armo kääst, Dinnast heldest
süddamest, Et ma annan tänno sulle, Siis sull'
au jääb otsata, Risti-rahwas rõmusta.

10. Armas Jesus! anna moista Mull', mis
hingel' kurja teeb Anna pattust üllestousta, Et
mo südda rõmo nääb. Tulle pea minno sisse,
Woida ärra patto tööd, Ilma, surma, kurratit,
Et sa saaksid woimust isse, Keik mo murret kauta,
Risti-rahwas rõmusta.

11. Kül ma tean, et mo ihho Wannaks' mulda
maggama, Agga temma põrm ja pihho Touseb
uest ellama, Kui sel surel kohto aial Jesus hauda
lahki teeb, Ja keik surnud wälja toob, Siis ep
olle abbi maial, Kui ei Jummal arwita, Risti-
rahwas rõmusta.

12. Siis keik minno ihho liikmed, Mis sin
muldas mäddawad, Ja on ilmas häddalissed,
Sures auus ellawad, Kristus teeb neid pattust
selgeks Paistma sure rõmoga, Mi kui pääw ja
tähhed ka, Omma ihho arrolisseks. Pühha Ingli
seltsiga Risti-rahwas rõmusta.

Kristusse Taewaminne missest.

70.

Christ fuhr gen Himmel 1c.

Kristus se läks taewa, Kus ep olle wae-
wa, Seält pühha Waino läkkitab,
Kes risti = rahwast rõmustab. Kõrie-
leison.

2. Halleluja! Halleluja! Halleluja! Sest
rõõm meil peab ollema, Meid tahhab Kristus
rõõmista. Kõrieleison.

71.

Nun freut euch Gottes Kinder all, 1c.

Wisil: Ma tullen taewast üllewelt, 1c.

Nüüd, waggad, rõõmustellege, Et Kristus läi-
nud taewasse, Sest laulgo rõõmsast meie
feel: Nüüd olgo tänno Kristusel.

2. Keik Inglid taewa wäega Nüüd kiitwad
tedda otsata, Ning laulwad wägga rõõmsaste!
Nu olgo ikka temmale.

3. Et Iesus innimesseks saand, Ning kalliste
meid lunnastand, Sest, Inglid, rõõmsad ollete,
Et au saab innimestele.

4. Se Iesand asset walmistab, Et meie hing
ka siinna saab, Sest meie tedda kidade, Ning
ikka tänno anname.

St 3

5. Nüüd

5. Müüd Jõia lapsed olleme, Ja temma jure lähhame, Sest on müüd rõmus Ingli meel Ning kudad Jõsa ülleweel.

6. Ep olle karta middagit, Ei patto egga kurratit, Keif puhhas meie naerame, Et Kristus läinud Jõsale.

7. Ea pühha Waimo läkkitab, Kes ristirahwast rõmustab, Ning jahhurab neid süddamest, Ja hoiab kureja walmo eest.

8. Ea koggodust müüd ehhitab, Et õnne usso läbbi saab, Se meie süddant kindlaks teeb, Ja häddas meie jure jääb.

9. Se waim müüd usko kinnitab Ning kannatama õppetab, Ea meie süddant walgustab Ning risti al meid toetab.

10. Voeg Jõsast antud ilmale, Ei tunta Voega õiete, Kui pühha Waim ei arwita, Kes on se õige õppia.

11. Ni mitmesuggust ainet seält Toob pühha Waim meil ülleweel, Et taewa läinud Jesuse, Kes peästab kurjast heldeste.

12. Sepärrast kiirkem süddamest Keif omma armast Jesusest, Kui pühhad Ingliid laulawad Ning redda taewas tännawad.

13. Oh! Jõsand Jummal iggawest, Keif rahwas peab süddamest Sind iggal aial tännama, So surt au üllesräkima.

14. Oh! Jesus õunisteggia, Sa kallis armo-andia, Sind tännab sinno rahwa heäl, Ni taewas, kui sin ilma peäl.

15. Sa

15. Sa pühha Waim, meid puhastad,
Ning hädas meid ka rõmustad, Sind meele
ikka kildame, Ning keige hea eest tänname.

72.

O Jesu Christ, der du mir bist, ic.

Wisil: Oh armo juur! Mo pat ic.

Oh Jesuke! Mull' armoke Woid ülle keige
olla, Oh! anna mind, Kui nouan sind,
So selgussele tulla.

2. Mind tomma ka, Siis jooksen ma, Ja
ihhaldan sind kermest, Et tõest tään, Ja uskus
nään, Et sa mind peästnud wandest.

3. Mind tomma ka, Siis tõttan ma So
pühha hawadele. Ma waene põrm, Seäl kal-
lis arm On walmistud mull' jälle.

4. Mind tomma ka, Siis jouan ma So
armisa süddamele, Ei tabha muud, Kui annan
suud Sull' omma armokele.

5. Oh söda mind, Ma pallun sind, Ja en-
nesel' mind tomma! Mind kossuta So änniga,
Ja armasta so ouma.

6. Oh Jesuke! Mull' armoke Woid ülle kei-
ge olla; Oh! anna mind, Kut nouan sind, So
selgussele tulla.

73.

Zench uns nach dir, ic.

Wisil: Oh armo juur! Mo pat on ic.

Oh Jesuke! So järrele Meid tomma, ihhaldas
Des

des Siis tulleme Ka sinnule, Kus olled romus-
tades.

2. Oh JEsufe! So järrele Meid tomma, sa
woid teha, Et polle teäl Meil tarwis weel Ni
mirto waewa nähha.

3. Oh JEsufe! So järrele Meid tomma, et
head teme, Meid sinnota Pat pettab ka, Et kurja
iggatseme.

4. Oh JEsufe! So järrele meid tomma, sata
taewa, Siis peäseme, Ei tunnege Teps meie en-
nam waewa.

5. Oh JEsufe! So järrele Meid tomma wäg-
gewaste, Meid pühaks te, Et ellame Kui õnsad
iggaweste.

74.

Lob sey dir, JEsu, großer Held ic.

Wisil: Muud paistab meile kauniste ic.

Oh JEsus! kange söddamees, Sind kidan
ommas süddames, Et olled taewa lainud,
Ning istnud, kui said woinusse, So Issa par-
ral kääle, Ja arwalikkuks teinud, Et ka nenda
Keikil' teada woinud sada, et on tões Surm ja
ello sinno kääs.

2. Keik Inglid sind seäl teniwad, Ka suurt au-
sulle teggewad Keik õnsad innimesed, Et õnnis-
tust tõid ueste, Ja auga said ka taewasse, Ja
peästsid häddalised. Tulge, Paulge, Rõõmsaks
fage, auustage Kristust julgest, Kes on taewa
lainud kõrgest.

3. Sa olled Pea, meiege So ommad liikmed
olleme, Sa ello meile annad. Sa pörad ärra
õnne

õnnetust, Ja ramma, joudo, õnnistust Meil
ustlikkuile jaggad. Kana, Sata Minno mele se
eest jälle sind ka kiitma, Ja sind se eest auustama.

4. Oh! wotta, armas JEsus, ka Meid sinno
pole tommata, So riki takkanouda, Meid keigest
pattust puhhasta, Ja puhhitsukses kinnita Siit
tühjast ärrajouda, Rõrkust, Uhkust, Mahhajat-
ta, sulle tõtta, meel kanda, Mis sa wottad
peäle panna.

5. Oh! olle meie kaitfia, Jä meile, JEsus
warjuks ka, Et lodame so peäle; Siin polle
muud kui willetsus, Seäl on suur rõõm ja õn-
nistus, Oh kule meie heäle! Pettus, Kurjus,
Riist ja hädda iggapäwa murret tewad, Wae-
wades keik waggad hinged.

6. Oh JEsus! kes sa meie heaks So werre läb-
bi meie Peaks Se puhha sisse läinud. Keik meie
hädda lõppeta, Ja wotta meid siit ülles ka, Teed
olled lahti teinud. Se eest Tõest Kidetakse, auus-
takse sinno nimme, Wi meid agga pea siina.

75.

Auf diesen Tag bedenken wir, 2c.

Wisil: Au, kitus olgo iggawest, 2c.

Sel päwal meie mõtleme, Et Kristus taewa
läinud, Ja tedda järgest pallume, Kes sedda
head meil teinud, Et tahhaks olla abbimees, Meid
kaiستا keige hädda sees, Kes ellame siin waewas.

2. Müüd tänno olgo Jummalal, Kes teinud
meile lahti Se taewa ust, mis patto al Meil enne
kinnipeti: Kes sedda ussub süddamest, Sesamma
wotko keigest wäest JEsusse sanna kuulda.

Sf 5

3 Kes

3. Kes ommad hõimud armastab Ning wot-
tab sedda tehha, Misga ta Jesust wihhastab,
Ei se sa taewast nähha, Waid se, kes ussub,
wottab ka, Kui usk on õige, ellada, Ni kuida
Zummal tahhab.

4. Siis meie taewa lähhame, Kui Issa ih-
haldame, Ning laia te peält lahkume, Ja
waggaid armastame, Meed usswad haddas
kindlaste Ning armastawad järgeste Seks, kun-
ni kolkko sawad.

5. Se pääw siis lähháb rõõmsamaks, Kui
Zummal tehha wottab Meid omma Poia sar-
natseks, Nüüd südda sinna watab; Kõl seal on
rõõms rohkeste Se Issa jures järgeste, Meid
aitko Zummal sinna.

6. Nüüd Jesus olgo kidetud, Kes meie eest
on surnud, Ning surnuft üllesärratud, Meil
Issa armo saanud, Et meie nüüd ei hukka sa,
Ei iggaweste surre ka, Waid ello sisse same..

76.

Auf Christi Himmelfahrt allein, 1c.

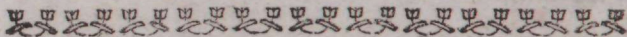
Wisil: Nu, titus olgo iggawest 1c.

So taewaminnemisse peäl, Oh Kristus! min-
na lodan, Et sinno seltsi nouan teäl,
Sega keik wallo woidan. Kõl õigel aial jär-
rele ka liikmed tommad taewasse, Sest pea on
taewas isie.

2 Et ülles taewa läinud sa, Se sured annid
fatab, Mo südda kusti maialt ka Kui taewast rah-
ho otab; Sest, kuhho läind mo warrandus, Ka
sinna

sinna lääb mo himmustus, Sind, JEsus! wägga nouan.

3. Se arm, oh, JEsand! sago mull' So taewaminnemisest, Et diges uskus jouan sull', Keif pattud jättan noppest, Et wimaks woin, kui tahhad sa, Siit ilmast römus lahkuda; Mo palwed, JEsand kule!

Pühhaft Waimust

ehf

Nellipühhi Laulud.

77.

Komm Gdt Schöpfer, heiliger Geist ic.

D H Zummal Loja, pühha Waim! Mo südda on ni wägga ruim, Oh! täida sedda armoga, Ming keigest pattust puhhasta.

2. Sind römustajaks hütakse, Sind meile taewast antakse. Mo süddant, JEsand, sojenda So kalli armo tullega.

3. Sa annad andid rahwale, Sind JEsfa sörmeks petakse, Sa jaggad lulle ilma-ma Sa sanna tutwa kelega.

4. Te targaks meie woimusse, Eas' pai'ta omma walgusse, Keif waesed, nõdrad kimita, Ming pea üllés armoga.

5. Oh! aia kurja waimo siit, Ja hingel' anna rahho

rahho müüd, Et nenda káime járrelge, Kui sinna fatad öiete.

6. Meid Issa tundma õppetä, Ning temma Voega Jesust ka, Et ussume keik süddamest, Et lähhad wälja mollemist.

7. Mu olgo keigest süddamest, Ning tänno ikka iggawest Müüd Issale ning Voiale, Ka selle pühha Waimule.

78.

O heil'ger Geist! keh bey uns ein ic.

Wisil: Müüd paistab meile kauniste, ic.

Dh pühha Waim! meil tulle sa Müüd süddamesse ellama, Oh tulle, walgustaja! So paistus paistko wäggewast, Meid tehko targaks nobbedast, Oh õige rõmustaja! Kui sa Nenda Meile tuled, palwed kuled, siis saab meile Ma peäl taewa ello jälle.

2. Sa kinkid tarkust waggaille, Ja arwad nende moistusse, Kes sind siin armastawad. Oh! anna selget õppetust, Ja õiget tõe tunnistust Meil, Kes sind kummardawad. Tõtta! Tõtta! Mis on mulle, olgo sulle ommaks anniks, Meel ja mõite sinno auuks.

3. Sa targa nouu andia! Meid õiget teed siin juhhata Ja peästa eksitusselst, Et meie sust ei taggane, Ja süddamest sind tenime Siin sures willetsusses. Joua, Noua Ennesele ommaks jälle, Kes siin lootwad, Sinno rõmustamist ootwad.

4. Kui kurratiga tapleme Ja kiusatusses woitleme, Siis wotta kinnitada. Ei putu meissewaenlane,

lane, Kui sa meid hoiad warjule, Ja tahhad rõs-
mustada. Anna Nenda Meile rohkest ommast
käest omma rõmo, Se meil' murre's warraks olgo.

5. Sa feigeparras abbimees, Kui on siin meie
süddames So kallis pühha sanna, Siis sust ei
ükski lahuta, Se on meil' tarwis lõpmatta, So
tarkust meile anna. Tulle Mulle Süddamesse ja
mind pesse pattust puhtaks, Siis saab Kristus
mulle tutwaks.

6. Oh! õppeta meid heldeste Ka armo tehha
wennale, Sa armo tullokenne! Keif wihha, waes
no lõppeta, Siis woime armus ellada, Sa olled
rahholinne; Et sa Ikka Woiksid jãda meile teãda,
Feiges waewas On meil rõmo, rahho taewas.

7. Meid omma wãega finnita, Ja anna püh-
hast ellãda, Keif pattud seisko tahha. Oh! õp-
peta meid kassinust, Keif kurja lihha himmustus
Meist hopis jãgo mahha. Nã, Sata, Minno
mele õige teie taewa ülles; Siinna ikka jããn so
sülles?

79.

Komm, o komm, du Geist des Lebens ic.

Wisil: Jummal Nã ning taewa Loja ic.

Oh! sa ello Waim', meil' tulle, Wãggers
Jummal iggawest, Omma wãega meile
olle Peãstjaks surma woimussest, Tulleb sinnust
walgustus, Lõppeb ãrra pimmedus.

2. Anna meie süddamesse Targaal kumbel ella-
da, Kinnita meid wãggewaste Sinno tahtmist
teggema. Kes sind tunneb õiete, Sedda petta
üksige.

3. Op=

3. Öppetä meid efsitusses Digid jätai otšima, Kasše meid, kes rummalusses, Ede tee peäl kändida. Anna, et saaks parrandud, Mis on enne efsitud.

4. Tunnista meil' issi sedda, Meid so lapsed ollewad, Zuhhata, kui juhtub hädda, Issa peäle watama. Kui nou pudub keikile, Siis hea nou on temmale.

5. Reiges waimo ahvastusses Ohka sinna meie sees; Meie palwes, ohkamisses Seisa issi meie eest, Et saaks lotus finnitud, Palwe was towoetud.

6. Kui on rõmo kassinaste Sure raske murre sees, Abbi tulles waewalt kätte, Aeg on igaw kannates; Meie hinged rõmusta, Kannaust meid öppetä.

7. Tahhab meid ka kurrat neelda, Olle wägew abbimees, Wotta temma wiha keelda, Ella issi meie sees; Kui ta wägga hirmutab, Siiski meile woimus saab.

8. Kui usk tahhab nõdraks sada, Pea sedda illewel, Siis ei woi ka woimust jada Selle Kurja waenlasel. Käl ma ollen julge teäl Sinno pühha sanna peäl.

9. Saab siit ilmast ärrajouda, Tulles wiimne tunnike, Siis mo hinge wotta nouda Dmma rõmo-rigisse, Seäl on hinge rõmustus, Keigekallim parrandus.

80.

Komm Heiliger Geist, Herr Gott ic.

Sh pühha Waim! nüüd tulle sa, Ja täida armo tullega So rahwa süddame ja mele,
Et

Et armo näitwad diete! Oh Jesand! omma sannaga Meid usfule keik foggud sa, Ja rahwast keigest ilma-maast, Sest kidame sind süddamest. Halleluja, Halleluja!

2. Oh pühha walgus! awwita, Et meie woime öppida Keik tundma diaet Jummalat, Kui sinna kirjas tunnistad. Oh! kela kurja teggemast Ja muud kui Jesust öppimast, Meid õiges uskus kindlaks te, Et temma peäle lodame. Halleluja, Halleluja!

3. Sa pühha armo tulloke, Meid usso läbbi kindlaks te, Et pühhaste sind tenime, Ei risti aial taggane. Oh! aita omma armoga Keik lihha nõdrust kinnita, Et meie hästi woitleme, Ja sust ei lahku ialge. Halleluja, Halleluja!

81.

Komm, Komm, o Himmels-Taube ic.

Wisil: Ei lahku minna sinnust ic.

Oh! taewa tuikenne, Sa fallis pühha Waim, Sa armo tullokenne, Sa õige rõmo taim, Oh! tulle minnule Siin minno jure jama, Et on hea asse teada Mo südda sinnule.

2. Mo Jesus ehitanud Jo sedda ussoga, Ja sedda pühhastanud Jo omma werrega, Ja sedda walmistand Siin hõneks Jummalale Sell' keigefõrgemale, Ja armust kinnitand.

3. Oh! tulle jahhutajaks Kui willo wihmoke, Ja heldeks õnnisajaks So waggaa rahwale, Ja wotta kossuta Kes nõdrad, woimatunud, Kes wäetimid ja haiged, So armo aänniga.

4. Sa

4. Sa olled argadele Eestseisja, abimees,
 Ning waestet' kartlikkuile Üks toitja waesusse,
 Meid haigid parrandad, Meid ehsjaid sa satad,
 Meid murrelikkuid peastad, Kes sõgge, juh-
 hatad.

5. Keik innimeste meled, Kus tahhad, kånad
 sa, Keik kurja nou ja mõtted Teed sinna tühjak
 ka, Keik kõrkust sinna nõad, Kes kõrkid, mahha-
 toufad, Et iggamees siis arwab: Ennã! mis
 Jummal teeb.

6. Kui kurbdus tulleb peäle, Kes waewast
 wäsinud, Siis teed sa rõmo jälle, Et sawad
 kossunud, Kõl sinna üllendad; Kes agga surus-
 telleb Ja ennast targaks panneb, Siis jälle als
 landad.

7. Kui sinno waggadele On wiinne hãdda
 kães, Ja õllekohtustele On woimus kiusates;
 Siis sinna arwitad, Teed tühjak kiusatussed,
 Ja kurjad innimesed Kõl kangest hirmutat.

7. Kui Barao teeb waewa So Israelile, Siis
 nõad sa nende hãdda, Kõl nou on sinnule, Sa
 Mosest lõkkitad, Kui sunniti neid tõle, Mis ras-
 kem pandi peäle; Meid jälle rõmustad.

9. Ma ussun kowwast sedda, Kui mul on wil-
 letsust, Et kånad ärra hãdda Ja keik muud õn-
 netust, Kui ilmas nõhha saab, Et nou on kas-
 sinaste, Siis ikka wãggewaste So heldus kins-
 nitab.

10. Oh helde rõmustaja! Oh tulle õllewelt
 Kui õige jahutaja, Siis murre lõppeb tealt, Mo
 wigga tead sa, Et meile liggi olled, Ja südda-
 messe tülled; Oh tulle mulle ka!

82.

O du allersüßte Freude ic.

Wisil: Sion kaebab sures hädda ic.

Pühha Waim, sa ainus abbi, Meie walgus olled sa, Kes sa häddas armo läbbi Meid ei jättra katsmatta; Keige asja teggia Ilma üllespiddaja, Heida armo minno peäle, Kule minno laulo heäle.

2. Keigekallim hinge warra, Minno Issand olled sa, Kes sind ial põlgab ärra, Peab hukka minnema; Issand tulle armoga Minno sisse el-luma, Et ma patto mahhajättan, Sinno san-ta wastowõttan.

3. Sinna tulled taewast mahha Ning tood meile õnnistust, Wottad ärra, mis on pahha, Ja keik hinge tiggedust; Issast ning ka Jesusse sest Satad armo iggawest. Anna mulle sinno õnne, Täida sega minno hinge.

4. Sa keik tarkust ärratead, Moistad keik mis fallaja, Sinna merre liwa loed, Keik woid sinna arwata; Sinna tunned tõeste, Et ma ollen pattune, Anna sedda tarkust mulle, Et ma armas ollen sulle.

5. Ikka olled sinna pühha, Ei woi roppust fallida, Patto peäl kãib sinno wiha, Puhtas hinges ellad sa; Alita Issand heldeste, Wotta mind nüüd õiete Keigest pattust puhtaks tehha, Et ma Jummalat saan nähha.

6. Sinna taewa tu:ikenne Olled wägga tassane, Helde, pirkamelelinne, Head sa teed ka kurja-

le; Aita mind siis nenda ka Omma waenlast armasta, Siis ei woi neid wihhastada, Redda wottad armastada.

7. Jesand, minna pallun sedda, Kule sinna armoga, Anna, et mind ükski hädda Sinust ei woi lahuta; Wotta mind so holele, Minna tahhan foggone Ennast sinno ommaks anda, Sinno arms meles kanda.

8. Ei ma tahha sedda nähha Keik, mis sa ei armatse: Sedda tahhan minna tehha, Mis on sinno tahtminne; Kela mind ka wäggewast Kur-rati meelt teggemast, Et ma temma teggo jästan, Ja sind ükski kuulma tõttan.

9. Wotta isfi rammo anda, Kui pat wottab Riisata Mind, et sudan wasto panna, Patto ärrasurmada; Eihha himmo ka-uta, Pattuud mo sees löppetä, Et ma woiksin ueks sada, Jummalat ni rõmustada.

10. Wotta mind, oh Jesand! peästa, Kui ma juhtun eksima, Mind ka jälle üllestõsta, Kui ma sattun langema; Kui mo surma tund on Päes, Olle sinna abbimees Wotta pärrast sedda waewa Mind so jure ülles taewa.

83.

Nun bitten wir den heiligen Geist, ic.

Sind pühha Waimo pallume, Oh! anna usko kindlaste, Kui surm tulleb, wotta Heldeste meid hoida, Et siis waewa järrel Woime rõmo leida. Kurielison.

2. Sa walgus, paista selgeste, Et Jesust
Kris

Kristust tunneme, Ning et meie woime wota
temma peäle, Kes meid on saatnud Dige issas
male, Kúrieleison.

3. Sa maggus arm, so armoga Meid aita
armus ellada, Et armasrame Zeine teist müüd
füddamest, Ning ühhel meel Ellame siin teigest
wäest, Kúrieleison.

4. Sa rõnustaja hädda sees, Oh! olle sur-
mas abbimees, Et ei lähhá arraks Meled sures
hábbis, Kui tõstab waenlane Süüd meie süd-
dames, Kúrieleison.

48.

Gott Vater, sende deinen Geist, 2c.

Wisil: Keik tulge minno jure müüd, 2c.

So waimo, Issa, lakkita! Et poeg sind kásk-
nud palluda, Siis anna taewast tedda.
Kui õppetas, ni pallume, Ja sinno pole õhka-
me, Oh! ärra põlga fedda.

2. Ei ükski woinud tenida Ehk omma nouga
párrida Se Waimo enneseie: Se on üks selge
armo há, Mis surma lábbi heldeste Du Kris-
tus saatnud meile.

3. Se peäle Jummal hallastas, Et juhtusi-
me Adamas Ni sure hädda sisse: Se lábbi,
Jummal parrago! Et olline n armoto, Sai
kurrat woimust isse.

4. Müüd agga, Issand, teame, Ja uskus
meles peame, Mis Kristusfest meil' todi, Et
temma omma surmaga Meil' annab taewast
párrida, Kui tedda risti podi.

5. Meil usko armust antakse, Ja pühast Waimust seatakse, Ei meie tõ se olle. Kui pea Issand, sinnota Mo õige usk woib lõppeda, Kui sa ei appi tulle.

6. Kui kurjad usko kiusawad, Ja kurjast wastopannewad, Woib pühha Waim meid hoida; Ehk kurrat põrgolistega Meid wottab kangest hirmuta, Ei woi ta ärrawoita.

7. Kui pühha Waim meid arwitab Ja nõdrusses meid kossutab, Siis saab kül woimus meile. Ehk mässago kül kurratid, Ei suda nemmad ühtegit, Ei sa ka woimust neile.

8. Ta põrgo paelad katkestab, Ja meie südant rõnnustab, Kui murre tulleb peäle: Kui juhtub rist ja õnnetus, Siis on ta meie rõnnustus, Ja kuleb palwe heäle.

9. Rist tehko kül meil kibbedat, Se pühha Waim teeb maggusat, On walgus pimmedusses; Et koggodus woib rõmoga Siin ilmas rahhul ellada Ni sures willestusses.

10. Meid temma tõest armastab, Kes Jummalat kui Issandat Siin keigest melest kartwad. Ta wallitseb neid kassinaid, Meid tassasid ja maddalaid, Ja neid, kes pattust pöörwad.

11. Ei lahku temma ialge, Jääb meie jure truiste Ka wiimses surma waewas. Kui keik ma-ilm siin hukka lääb, Siis temma meile osjaks jääb, Ja annab rõmo taewas.

12. Oh Issa, helde jaggaja! Oh! kule palwet armoga, Ja sedda andi anna. So waimo meile läkkita, Siin temma läbbi juhata, Ja taewasse meid kaäna.

Laulud

Kolm-ainust Jummalast.

85.

Allein Gott in der Höh' sey Ehr re.

Au, kitus olgo iggawest Sell' aino Jummalale, Et temma surest heldusfest Meid aw witanud jälle. Meist melehea on Jummalal', Suur rahho-pölm on taewa al, Keif waen on otsa sanud.

2. Sind, Jssä, meie kidade Ning pallume sult abbi, Kes pead ülles targaste Keif omma sanna läbbi; So wäggi se on otsata, Mis tah had, peab sündima, Sa olled kaunis Jssand.

3. Oh! Jesus önnisteggia, Kes Jssast tulled taewast, Meid tahtsid sinna leppita Ja peästa ärra waewast. Ma pallun keigest süddamest Sind, kallist wagga tallefest, Oh! anna meile armo.

4. Oh pühha Waim! sa abbimees, Sa rõmus-taja taewast, Meid hoia kurja waimo eest, Et Jesus peästis waewast Meid omma kalli surmaga, Sepärrast seisab lõpmatta Se peäle meie lotus.

86.

Gott der Vater wohn uns bey re.

Jummal Jssä, meile jä, Meid peästa kurjast ärra, Keigest pattust lahti te, Meid aita önsfast surra. Kurratist meid peästa sa, Lass' meid

so peäle lota, Ning sinnust abbi ota, Keif sinno kã=est wotta. Lass' meid olla sinno sees, So ominaks ennast anda, Ning kurja wasto panna, So sanna meles kanda. Amen, Amen, se on jah, Müüd laulgem keif Halleluja.

2. Iesus Kristus, meile ja, Meid 2c.

3. Pühha Baim, ka meile ja, Meid 2c.

87.

Kyrie, Ach Vater allerhöchster Gott 2c.

Kürrie, Oh! Jummal Issa förges wães, So kãsko põigab iggamees, Oh! ärra nuhrle sögaedust, Mis sün teeb paljo ekstitust. Oh heida armo!

2. Kriste! Te, walgus, wãrram olled sa, Sa olled rãdde, ello ka, Se Issa sanna iggawest, Kes rãmustab meid süddamest, Oh heida armo!

3. Kürrie, Oh pühha Baim! meid hädda feest Müüd armust peãsta iggawest; Meid ärra jãtta aitmatta, Kes so peãl' lootwad ussoga, Oh heida armo!

88.

Nun mach' uns heilig Herr Gott 2c.

Wisil: Oh Iesus Kristus! tulle sa, 2c.

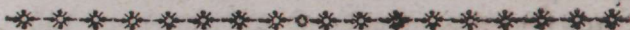
Müüd te mind pühhaks armoga, Ning minno südda puhhasta. Oh! Jummal Issa, kaitse mind, Et üddamest ma kidan sind.

2. Oh! Iesus õnnisteggia, Mind peãstsid, omma werrega, Ma pallun sind ni heldeste, So rahho anna minnule.

3. Oh!

3. Oh! pühha Waim, mind walgusta, Mind taida omma armoga, Mo arga süddant rõmus- ta, Et sulle ellan kartmatta.

4. Kolm-ainus Jummal surest wäest, Kes olled Jummal iggawest, Mind kule ning mind awwita, Au olgo sulle lõpmatta.

Jani Päwal.

Safaria Ritusse=Laul.

89.

Gelobet sey der Herr, der 12.

Wisil: Minno hing auustab wägga 12.

R Idetud olgo Issand, Israeli Jummal, Et temma on tulnud katsma ja ärralun- nastamist saatnud omma rahwale;

2. Ja on meile ärratanud õnnistusse sartwe, Omma sullase Laweti koiast.

3. (Nenda kui temma on rõkinud omma püh- ha Prohwetide su läbbi, Kes ma-ilma algmis- sest on olnud.)

4. Et temma meid piddi ärrapeästma Meie waenlaste kääst, ja keikide kääst kes meid wih- kawad;

5. Ning meie wannematte peäle hallastama, Ja omma pühha seädusse mele tulletama.

6. Se wande järrele, mit ta on wandunud Meie Issale Abraamile;

7. Meile anda, et meie kui ärrapeästetud om-

ma waenlaste käest, Ilma kartmatta tedda pid-
Dime tenima.

8. Pühitsuses ja õigususes temma-ees Keige
meie ello aega.

9. Ning, sinna lapsõke, sind peab Keigeõrge-
ma Prohwetiks hütama; Sest sinna pead JS
fanda palte eel kama temma teed walmistama.

10. Õnnistusse tundmist andma temma rah-
wale Nende pattude andeks- andmisse sees;

11. Meie Jummal süddamelikko hallastusse
lõbbi, Misga meid on tulnud katsma se tous-
minne kõrgest;

12. Ja paistma neile, kes istwad pimmedus-
ses ja surma warjus, Ja meie jallad rahho tee
peäle seädma.

13. Kristus ja au olgo Jummalale Issale,
ning selle Poiale Ning selle pühale Waimule.

14. Nenda kui olli algmiseses nüüd ning ikka,
Ja iggaweste iggawesests aiaks, Amen.

Maria Katsmaminnemisse

ehk

Heina-Maria Põwal.

Maria Kristusse-Paul.

90.

Meine Seele erheb't den Herren, 1c.

Minno hing auustab wägga Issandat: Ja
minno waim on wägga romus Jumma-
la minno õnnisteggia peäle.

2. Sest

2. Sest et temma on waatnud omma ümmardaja allandusse peäle; Sest wata, sest aiast kiitwad mind õnsaks keige pãwe-rahwas.

3. Sest mulle on suri asjo teinud Se wãg-gew, ja kelle nimmi pũhha on.

4. Ning temma hallastus on põlwest põlweni Nende õlle, kes tedda kartwad.

5. Temma on omma kãe-warrega suurt wãg-ge õllesnãitnud: Temma on laiale pillanud neid, kes uhked on omma sũddame melest.

6. Temma on wãggewaid au-jãrgede peãlt mahhatoukanud, Ning allandikuid õllendanud.

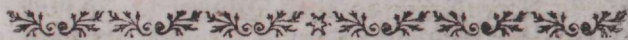
7. Kennel nãlg on, neid on temma tãitnud hea annettega, Ja rikkaid tũhjalt arrasaatnud.

8. Temma on wastowotnud omnia fullase Jsraeli, Et ta pididi omma hallastust mele tuletama iggaweste.

9. Nenda kui temma on rãfinud meie wanne-matte wasto Abraamile ja temma seemnele.

10. Kitus ja au olgo Jummalale Jsale, ning selle Poiale, ning selle pũhale Waimule.

11. Nenda kui olli algmisses nũud ning ikka, Ja iggaweste iggawessesk aiaks, Amen.

Mihkli Páwal.

91.

Die Engel, die im Himmels-Licht ic.

Wisil: Nũud risti rahwas laulage ic.

Meed Inglid taewa walgusses, Kes Jsandat
 G 9 5 seal

sea liiwad, Ja tenima palle selgusfes Ja su-
res auus näwad; Need Jesandast on pandud
teäl Reid lapsi hoidma ilma peäl, Ja wägge-
waste kaitzma.

2 Mis arm ja heldus on käl se, Mis Jum-
mal teeb meil' waestel', Et Inglid hoidiaks an-
tasse Ja kaitziaks neil' lastel', Kes puhtast me-
lest ussunwad, Gest wotkem kita Jummalat
Müüd Ingliseega taewas.

3. Oh! sage Inqli sarnatseks Ni kumbest kui
ka me est Siin ilmas armo-rigi sees, Kui ellate
siin alles. Meist Inqlist sedda tehakse, Mis
Jummal tahhab üksine, Ni taewas kui siin
ma peäl.

4. Oh! raiu ärra wäggewast Reik kurja ussi-
nasta, Mis kelab nenda ellamast, Kui Inqlist
ellatakse. Reik ilma-ma au pöigage, Ja Jum-
malat siin tenige Heal meel' kui need Inqlid.

5. Kes omma lullikmettele Siin melewalda
annab, Ei se sa mitte taewasse, Kus kolmford
pühha laulab Reik Inqli-hulk ja koggodus, Kes
röimoga teeb aunistust Sell' surel' Jummalale.

6. Mind, armas Jesus, walmista, Et woiksin
ikka kita Sind, Issa pühha Waimoga, Ja sulle
ka au näita kui pühha Inqli sarnane, Et saan
so auu rigisse, Oh! anna armust, Amen.

92.

O Gott, der du aus Herzens Grund, ic.

Wißil: Reik kallis hinge önnistus ic.

Oh Jummal! Ees sa heldusfest Armastad in-
nimessi, Teed head ka keigest süddamest,
Kui

Kui Issa hoiad lapsi. Sind meie wägga tänname, Et iggapäaw meil' ueste Sa lassed armo paista.

2. Keif ennama sind kidade, Et olled Ingliseffi So auuks lonud targaste, Et hoidwad inimesfi, Et meie jalg siin ialge, Kui omma tee peäl kõnnime, Ei kiwvi wasto putu.

3. Mis meie waesed olleme, Et sinna Issa taevas Meid mälletad ni tru-iste Siin meie süres waewas, Et sinna armust murreted, Kui agga käume diged teed, Meid Inglid hoidjaks meile.

4. Se arm on suur ja tõeste, Oh Issand! arwamatta, Ei sünni se, et peame Sull' jäma tännamatta; Sepärrast meie tänname, Ja julgust üllesrögime So sure helde armo.

5. Meed Inglid on jo wäggewad, Ja meie kõrwas seiswad, Ja kir'ud, kolid, wannemad Kui kanged mehhed kaitswad, Et jänud alles rikk' matta, Ei kaddung ärra kuulmatta Sel kangel kurja oial.

6. Oh! anna meil' siin lõpmatta Sind süddamest ka karta, Et meie omma pattoga Ei Inglid ärraia, Et armastame pühhitsust, Ja armo, puhtust, allandust, Et karwalust ei olle.

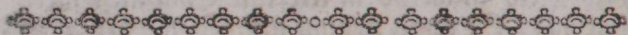
7. Meid lasse sinno immed ka, Mis filmadega näme, Mis näitab meil' keif ilme ma, Ja sinno sannast teame, So armo, wägge tarkust ka So auuks ülleskuluta, Ni kuida Inglid tewad.

8. Sa olled ka meid tännini Ni monnes hädas hoidnud, Ja armust päwast päwani Inglise de läbbi kaitnud; Siis anna neid ka eddasi Siin keikis paikus allati Mei ümber leri tehha.

9. So pühharisti-foggodus Ka nendeholeks olge

olgo, Ja iaga male õnnistust Ja rahho järgest
tulgo, Et nemmad ka keik õnnetust Ja pörgo-
liste kawwalust Meist keikist ärrakeelwad.

10. Meid anna wiimseks kangeft wäest Meid
kurrari kuest peästa, Ja meie waeste hingekest
Abrami sülle sata. Kus taewa wäggi rõmustab
Ja pühha! pühha! pühha! saab Seäl lõp-
matta ka lauldud.

Pühhaft Jummal Sannast.

93.

Liebster Jesu, wir sind hier, ic.

Wimas Jesus! awwita Sinno sanna hästi
kuulda, Meelt ja mõtted walmista, Pal-
wed armust wastowotta. Sinno Waim
meid walgustago: Ma peält taewa juhhatago.

2. Meil on selge rummalus, Kui so pühha
Waim ei õppe, Süddames on pimmedus, Ei
se ennesest jin lõppe. Meie kuhhogi ei kõlba,
Kui sa isfi meid ei sata.

3. Oh! sa walgus walgusfest, Kes meil'
Jssast taewast antud, Te, ma pallun südda-
mest, Süddal, suud ja kõrwad lahti. Pal-
wed, laulud Jesus sinna Lasse hästi korda
minna.

94.

Run Gott Lob! es ist vollbracht, ic.

Jummal olgo tännatud, Keik on hästi korda
lâi

lâinud, Valwed, laulud, õppetus; Jummal on keik hästi teinud. Wortem sedda mele panõna, Se eest temmale au anda.

2. Lâkki kõiõ rahhoga, Jummal on meid õnõnistanud, Ellagem sũs nenda ka, Kuida temma õppetanud. Pühha Waim meid juhhatago, Ja meid ennam walmistago.

3. Lâh'me ellik tullemie, On ning rahho meile olgo; Andko jâtko leiwale, Jummal keikis apõpi tulgo, Alitko õnsast ärrasurra, ja meid wiimselt taewa tulla.

95.

Herr Jesu Christ, dich zu uns wend, 1c.

Dh Jesus Kristus! tulle sa, So Waimo meile lâkkita, Kes meid woiks aita armõga, Ning tõe tele juhata.

2. Te lahki suud sind tãnnada, Ja meie sũddant walmista; Se õige usõõ anna ka, So nimme tundma õppeta.

3. Siis laulame kui Inglid, ka: Dh pühha! pühha! olled sa, Ning pallest pallest seãl ka Sind nãme õnsa rõmõga.

4. Alu selle taewa Issale, Alu temma aino Poiale, Alu pühhal' Waimul' iggawest, Ning tãnno andkem keigest wãest.

96.

O Mensch, wie ist dein Herz bestellt, 1c.

Wisil: Need wallatumad kũiclewad 1c.

Sa innimenne! ussinast Dh wata warra hõlia, Mis kaswab sinno sũddamest, Kas õhha-
fad

Kad, woi wilja? Sest wiljast semet tunnukse,
Mis sinno sisse tehakse, Teeb waentlane, woi
Jummal?

2. Ous sinno südda kowwa te, Kus käiad
labbikäiwad, Ja ühhe raia sarnane, Kus lins-
nud semed söwad, Siis sinna ärra mõrlege, Et
on üks tühi assi se, Ja ärra naeruks panne.

3 Ous seme ärratallatud, Ja ärrasöödud lins-
dust, Siis uff on ärrakaddunud, Ja polle hinc-
gel' to' dust, Kui temma langend kõrwale, Ei
tunne südda ühtege, Siis ello te on finni.

4. Ous südda pae sarnane, Wat sedda kow-
waks reinud, Ei kaswa seme sugguge, Siis tem-
ma hukka läinud, Ei polle märga paele, Ei sa
seält wägge seemnele Seäl kossuda ja õitsta.

5. Ous südda patrust pöörmatta, Ja polle kat-
ki murtud. Siis on se ilma sugguta, Ei olle patto
tunnud; Kui murrestes sa allandat, Ja pallud
uskus Jummalat, Siis temma kossub jälle.

6. Kui ohhakat on süddames Ja selle ello
murre, Et pead luggu rikkusfest, Et wälga sa ei
surre; Siis temma semet lämmatab, Et temma
hopis hukka saab, Sest õige kahje sünnib.

7. Ni luggu on, kui noutakse Ma ilma h'im-
mo agga, Muud miidagi ka hoitakse Kui warra,
wilja tagga: Siis kaub ärra iggawest Se ello
fanna süddamest, Ei kaäna ial wilja.

8. Ka, Jummal olgo tännatud! On head
maad ilmas nähha, Mis õiete on harritud, Ja
Jummalale teäda, Seäl seme, kedda Jummal
toob, Kül saddafordse wilja toob; Se on üks
õige südda.

9. Kel kõrwad on, se kuulgo nüüd, Ja argo
ennast

ennast petko, Waid tunnistago omma süüd,
Ja tänna pattust pöörao; Meg ärralääd, surm
jouab ka, Sa iggawestl pead surrema, Kui on
so südda kurri.

10. Oh Jesus! anna minnule Üht ka kipeks-
tud süddant, Et sinno sanna seemnele Woiks
olla seal sees assent, Et ta saaks walmis wil-
jale, Mis taewa käib mo järrele, Ja kannab
tuhhatfordse.

97.

O Herr Gott, dein göttlich Wort, 2c.

So sanna se On seggane Meil', Jummal, kanga
solnud, Senni kui se Meil' heldeste On i lle
reäda tulnud, Kui keikide Apostlide Head kir-
jad jedda näitwad; Ma tännan sest Sind süd-
damest, Need hinga nälgä näitwad.

2. Mi selgeste Ja walgusse Nüüd meie filmad
näwad, Oh hallasta, mo Jummal! sa ka nende
peäl' kes salgwad Sind, lotes weel Se nija
peäl' Mis innimesed seädwad. So sannaga
Neid walgusta, Et hukatuslest peäswad.

3. So pärralt ke On diete, Se peab esmalt
uskma, Ning armo iö Ja lotusse Siin Jesu ar-
must worma, Jo liggimest ka süddamest Heal
melel armastama, Ning süddant ka Kül kassi-
ma, Mis ükski loom woi anda.

4. Kuid kaja ja! So armoga Meil' sedda pead
andma Kes lodab nüüd, Sel polle süüd, Ei
woi sell' kahjo tulla, Ehk tahhaksid Keik waen-
lased Neid ning so sanna rikk'da, Ei maks need
Sull' middagi, Se nou peab tühjaks sama.

5. Oh! parranda Gehädda ka, Ei need tapat-

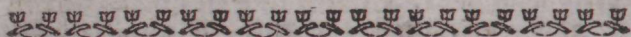
ust

tust pöörwad, So sanna ke Ei tahhage, Waid
waltet öppetawad; Need laidawad Ning põlga-
wad, Mis nemmad polle kuulnud, So sanna
ka Neil teadmatta, Ets kurrat sedda reinud?

6. Mull' tõssi se On foggone, Mis Paulus üs-
les paninud, Keik hukka lääb, Mis film siin nääb,
So sanna, Jummol, jänud On terweks weel, Et
kül se peäl Need kurjad nurrisewad, Kui tigge weel
On nende meel, Kül omma nuhtlust sawad.

7. Et Jummal teal Mo Issa weel, Sest
surm mull' kassuks tulleb, So werrega Meid
peästid sa, Sest südda rõmo tunneb. Ma tän-
nan sind, Oh! wotta mind Ni armsast õnnis-
tada, Kui öppetad Ning tootad, Se peäle tah-
han lota.

8. Sest lodan ma, Et Issand sa Ei jätta
hädas mahha, Kes usso sees Ning süddames
So sanna noudwad takka, Meid rõmustrad
Ning õnnistad, Et nemmad ei sa hukka; Ma
pallun sind, Oh! aita mind, Et rõomsaste
woin surra.

Jummala Kümnest Käsust.

98.

Mensch, wilt du leben seliglich ic.

Rui Jummalaga püad sa, Oh inimenne!
ellada, Meid kümme kasko pead sa, Mis
Jummal andis, piddama Kürieleison.

2. So ainus Jummal ollen ma, Muid ärra
wotta

wotta piddada, Mo peäle lota üksine, Mull' an-
na en'ast koggone. Kurielison.

3. Mo nimme pea auu sees, Mind pallu,
Eui sul hädä kääs, Ee pühhapäwa pühhitse,
Et so sees tehha woin mo tö. Kurielison.

4. So issa wotta auusta, Ka emma kawas-
lusseia, Ning ärra ella wiikka sees, Ja olle
kassin naese mees. Kurielison.

5. Muid' omma, ärra warrasta, M's walle,
ärra tunnistä, Ning ärra püa wödra naest, Eht
wödra perret, wilja, weist. Kurielison.

99.

Dis sind die heil'gen zehn Gebot ic.

Meed kümme käsko moistkem nüüd, Meed näit-
wad melle patto süüd, Neid sanud Moses
Jummalalt, Ning tõi neid meie üllewelt. Kurielison.

2. So Jummal üksnes ollen ma, Muid ärra
wotta auusta, Mo peäle loda süddamest, Ning
armasta mind keigest wäest. Kurielison.

3. Oh! ärra wotta nimmeta Mo kallist nim-
me asjota; Waid hua appi süddamest, Ning
kida mind ka iggawest. Kurielison.

4. Sa pead omma perrega Sel pühhapäwal
hingama, Kass' seista argi-päwa tödd, Et
Jummal sinno sees teeks hääd. Kurielison.

5. So issa ikka auusta, Ning emma ärra
unnusta, Kui jonad neile tehha hääd, Euis sin-
nä kawa ellus' jääd, Kurielison.

6. Ei pea tapma, wiikkama, Ei maksma kurja

Kurjaga, Baid olle kaunis tassane, Te head so wihhamestele. Kurielison.

7. Já puhtaks abbiello sees, Teist ärra pua süddames, Keik roppust wotta wihkada, Já ikka puhtast ellada. Kurielison.

8. Muid' omma, ärra warrasta, Liig kasso jägo noudmatta, So ommast aita liggimest, Ning jagga waestel' ommast kääst. Kurielison.

9. Ka ärra rästi kawwalast, Já karda wallet ütlemast, Kes süta, sell' eest kosta sa, Mis õige sedda tunnista. Kurielison.

10. Sul ärgo olgo himmustust Sest, mis on teise pärrandus, Te liggimesel' nenda hääd, Kui isse ennesele teed. Kurielison.

11. Muid naesi ärra himmusta, Ning wõd-
ra orja finniä, Et nemmad jäwad paigale,
Ning teggewad tööd ausaste. Kurielison.

12. Meist käässust meie õppime, Et pat meid rikk' nud kurjaste, Já kuida Jummal tahhab ka, Et ello peab petama. Kurielison.

13. Meid armust JEsus awwita, Sa olled õnnisteggia, Meil polle abbi ommast tööst, Se satab pörgo iggawest. Kurielison.

* * * * *

Pühast Kristi-Ussust.

100.

Wir glauben all' an einen Gott ic.

Mie ussume Keik aino Jummal Ma ning
taewa Loja sisse, Kes issa kõmbel ar-
moga Meid keik lapsiks hüab isse. Tem-
ma

ma tahhab ikka toita, Jhho, hinge hästi hoida, Kurja tahhab ikka teelda, Kui meid kurrat püab needa, Sa kannab murret meie eest Kui wäggew Jummal iggawest.

2. Meie ussume JEsusse Kristusse Jummalaning innimesse, Kes õnnistust toob keikile, JEsu aino Poia sisse, Kes Mariast lapsokenne Sündind tõsfin' innimenne, Uskus pühhaft Waimust sadud, Meie heaks ma-ilma tulnud, On furnud risti sambas tõest, Ning tousnud ülles õmmast wäest.

3. Meie ussume Pühha Wäimo sisse, Kes JEsu ning se Poiaga üks Jummal on, ja wot tab isse Keik kurwad ma peal rõmusta, Annab andi ilma peäle, Risti-rahwal ühhe mele, Süüd sin andeks annetakse, Jhho mulda maetakse, Se peab tousma mulla seest Ning ello sama iggawest.

101.

Gott Vater der du alle Dinge ic.

Wifil: Kes Jummalat ni lassib tehha ic.

Dh Jummal JEsu! ilma Poia, Sa keige asja teggia, Sa keige rahwa õnne toia, Sind pidab keik se ilma-ma; Sind auustakse süddamest, Dh Jummal JEsu! iggawest.

2. Jo iggawest ja enne ilma So Poeg on sinust sündinud, Kui lõpperasid wanna aega, On temma taewast läkitud, Sind auustakse süddamest, Dh Jummal JEsu! iggawest.

3. Sa olled Poegas wallitsenud Meid enne ik

Dh 2

me

ma ollemist, Ja onnaks lapsiks wastowotnud, Kui teggid kindla leppimist; Sind auustakse süddamest, Oh Jummal Jäsa! iggawest.

4. Kui päwast walgus wäljatulleb, Ja wessi touseb hallikast, Mi sinna meie walgus olled, Keik head sa jaggad saggedast; Sind auustakse süddamest, Oh Jummal Jäsa! iggawest.

5. Sa lassed omma päwa tousta Mi kurrjale kui waggale. So heldust annad sinna paista, Ei nuhtle ial äkkiste: Sind auustakse süddamest, Oh Jummal Jäsa! iggawest.

6. Sa olled armust taewa lonud Mil jo ma-ilma algmissesest, Meid sanna läbbi liggi tonud, Et õnsaks same iggawest; Sind auustakse süddamest, Oh Jummal Jäsa! iggawest.

7. Se, kes on ilma-awamatta, Ja kenne wäggi modtmatta; Ja surus ilma-mõtlematta, Sesamma ilma-noudmatta; Sind auustakse süddamest, Oh Jummal Jäsa! iggawest.

8. Ma, taewas on täis sinno auu, Keik lojusjed sind palluwad, Keik kiitwad sinno targa nouu, Kes ial ma peäl ellawad; Sind auustakse süddamest, Oh Jummal Jäsa! iggawest.

9. Sind auustab keik ingli-wäggi, Ja laulwad pühha! pühha! ka, Kes algmissesest suurt immet teggi, Ka sedda kiitwad löpmatta; Sind auustakse süddamest, Oh Jummal Jäsa! iggawest.

10. Keik pühhad õnsad taewalissed Sind kiitwad sure heälega, Ma peäl keik risti-innimesjed Sind kumardawad auuga. Sind auustakse süddamest, Oh Jummal Jäsa! iggawest.

11. So nimmi sago pühaks petud, So riik
meil tulgo ilma peäl, Mis tahhad, sago nenda
tehtud, Kui tehaks taewas üllewel, Meil jagga
leiba heldest kääst, Ming jagga ennast iggawest.

12. Meil' wotta süüd ni andeks anda, Kui
meie andeks anname, Meid ärra kiusatusse sa-
ta, Et keigest kurjast peäseme; Sull' olgo keigest
süddamest Au, litus, tänno iggawest.

102.

Versuchet euch doch selbst 1c.

Wisil: Oh! wortem Jummalat Suust 1c.

Oh! wötke katsuda Ja süddant läbbiwata,
Kas õige usk teil on, Kas Kristus seält on
leida; Arm, heldus, allandus, Pitkmeel ja kan-
natus, Ja melest tassane, On temma õppetus.

2. Usk selge walgus on, Ja hingest leietakse,
Ja paistab õmmeti Kui koit ni wallusaste, Teeb
Jesu sarnatseks, Se näikse selgeste, Uut süd-
dant meile teeb, Kui uest sünnime.

3. Usk tõest Kristussest Saab ello ennesele,
Ja jaggab lähhemal' Head heldest melest jälle;
Et temma Kristussest Siis armust rikkaks saab,
Sest kidad ikka su, Ja Jesust tunnistab.

4. Usk lodab kindlaste, Mis Jummal toota-
nud, Mis temma rākinud Ja fannas kinnita-
nud, Se lotus liikmatta Jāab seisma kowwas-
te, Ei hāddas, ristis ka Ei liingu kuhhoge.

5. Kel usk on, kül se woib Ka wenda armasta-
da, Et sedda Jummalast Peab rohkest tassutama,

Mi kuida Jummal teeb, Mi heal' kui kurjale,
Mi temma süddamest Teeb neile keikile.

6. Se armos Jummal on Ka omma Poia
annud, Kui meie alles weel Ja peäle wihha
kannud, Kui sedda diete So mele tulletad, Siis
wihha mahhajaáb, Siis tõest armastad.

7. Kui Jummal teggi meil', Mi tehkem wan-
nal' jalle, Kes sulle kurja teeb, Oh! te head sin-
na selle; Kui kegi waáinub find, Siis tedda õn-
nista, Se rassutakse keik Se taewa auuga.

8. Kui Jummal panneb find Üht rasketristi
kandma, Uff sedda kergete teeb, Ja kannatust
woib anda, Et sa ei nurrise, Wald pallud Jum-
malat, Kõl temma pea siis So hädda lõppetab.

9. Uff annab õppetust, Sest muido olled rum-
mal, Kui suur so wigga on, Kui hea ja helde
Jummal; Se satab palwele, Ja otab Kristus-
sest Head tehha joudo sin, Ja mitte ennesest.

10. Uff õppib üksine Sind Jesu peäle waat-
ma, Ja Waim ükspäinis find, Head teggema
woib sata. Et kangelaelust ning õigjulgust surres-
tad, Et Jummal sinnust ei Sa ial wihhastud.

11. Siis wotta katsuda, Kas Kristus so sees
ellab, Se on, mis pärrast uff Mi kangelst murret
peab, Se annab õigust sull, Woib pattust puh-
hasta, Teeb rõmo, joudo ka Head teud teggema.

12. Oh Issand! wotta siis Mo usko kaswa-
tada, Ei olle ellades Ma siis heast teust ilma,
Kus õige walgus on, Seäl temma paistab ka,
Et Jummal minno sees Woiks järgest ellada.

Jõsa meie Palwest.

103.

Jst es nicht ein Werk der Gnaden ꝛc.

Wisil : Arta ülles, minno südda ꝛc.

Ges se olle arm ja heldus, Jummalaga kõnnel-
da, Et sel pattusel on julgus Temma ette
astuda, Et ta wottab armasta, Pattud
andeks anda ka, Ja, kui igganes on waia,
Julgeme siis palwel' tulla.

2. Mõtle ikka, pea meles, Mis suur woimus
palwele, Dns sul rist ja hädada alles, Loda agga
kõrwaste; Olgo sinno palwe heäl Kõl siin maas
so kambri teäl, Temma woib, et ussu sinna,
Siiski ülles taewa minna.

3. Sinna risti-innimenne, Wõtta järgest
palluda; Palwed, oh! mis immelinne, Woivad
taewast awwada; Tahhab kurrat mäsada, Ja
sind kurrast kiusada, Ahho, hinge põrgo sata,
Sind ta peab rahhul jätma.

4. JEsus pallus sagedaste, Wõttab meid
ka õppetä, Et kui Jõsa ussinaste Wõttame siin
palluda, Siis ta näitab selgeste, Kui suur tul-
lo palwele Et se läbbi waggadele Taewa te
on lahti jälle.

5. Kui ei pea woimust sama Pahharettil' kiu-
sates, Kui ei pea ukkutama Waenlane sind wi-
hastes: Olgo siis se üllem tõ, Et sa tõttad pal-
wele, Jummal woib kõi ärrakeelda, Et sind
kurrat et woi neelda.

6. Kui sind ris is waewatakse, Wotta warfi õhkada : Kui sind wägga hirmutakse, Oh! siis mele tulleta, Et on Jummal ülleweel, Kes woib peästa häädast teäl, Wata agga temma peäle, Temma aita murrest jälle.

7. Temma onnab mis on waia Omma waeste lastele, Jhho, hinge, ello = maia Hoiab temma heldeste, Keik mis pudub sinnule, Sedda kaeba temmale, Mis sull' ial murret satab, Sedda temma ärrawottab.

8. Ärra mõie kaksipiddi, Jummal aitab tõeste, Tulle agga temma liggi, Pallu, õhka allari, Kui ta Boia läkkirand, Kes meid pöergust lunnastand, Eks ta peaks murret kandma Temmaga keik meile anda :

9. Jesus, kui ta wabhest olli Omma Jesä pallumas, Selgu temma ümber tulli Jesä tedda auustas ; Sinna uhtlik palluja, Pallu sedda Jesä ka, Eks sa siis ka sedda tea, Et se walgus rouseb pea ?

10. Kui sa unnest üllesärkad, Selget päwa walget nääd, Mis sa parramat siis märkad, Mis sa muud kui sedda teed, Et sa warfi palwestga Wottad Boja lepyta. Pallu päwa loja minnes, Pallu tedda päwa toustes.

11. Kuida woid sa leiba wõtta, Mis sull' Jummal rohkest käest Unustab, kui sa ei tõtta Sedda tännama se eest ? Koggematta se ei sa, Täewast jaggatakse ka ; Sa ei pea unustama Kõga wõttes tännamatta.

12. Kui sa õhto mahhabeidad Unne-wodi magama,

gama, Paksus Pimmedusses seisad, Tahhad rah-
hul hingada, Pallu sinna kangeste Et sind Jum-
mal warjule Wortaks ingli lääbi hoida, Et sind
kurrat ei saaks neelda.

13. Kui sa nenda inimenne Patsel' ennast
walmistad, Ning sa olled waewalinne, Pallud
omma Jummalat; Duima süddant kowwaste
Panne sinna rähhele, Et sind kurri ilm ei nela
Egga pallumast sind kela.

14. Kristus tõstis silmad ülles Taewa pole
palludes, Temma olli Jõsa sülles, Sinna min-
na iggatses. Kui sa lähhad palluma, Arra ilma
armasta, Salga temma himmo arra, Süd-
dant taewa pole põra.

15. Agga wiimselt wotta hoida. Et need woõ-
rad mõited ka Ei so süddant ärrakano, Siis ei
jä sa abbita. Et kül sa ei kõnnele, Ohka agga
järegeste, Tühjad kõnned jätta mahha, Ei neid
armas Jummal tahha.

16. Kui sa uskus JEsust pead, Tedda tõest
arimastad, Siis sa saad, kui isfi tead, Mis
sa ial himmistad. Jummal annab heldeste,
Mis en tarwis sinnule, Tõda, Ärge olgo mur-
ret, Senni kui sa õnast surred.

104.

Water unser im Himmelreich 1c.

Oh Jõsa taewa rigi sees! Sa kassid meid
keel süddamest kui wennaksed sind palluda,
Ning haddas appi kutsuda. Oh! aita, et ei ükfi
keel, Waid palwed peaks hing ja meel.

Oh 5

2. So

2. So nimmi sago pühht'stud, So sanna selgest õppetud, Et meie pühhast ellame So nimme auuks järgeste, Et kauks walle, õppetus, Ja lõppeks rahwa rummalus.

3. So riik se tulgo sinno kääst Meil nüüd ning parrast iggawest, So Waimo, omma aninga kass' meie jures ellada; Keik pörgo wihha lämmata, So koggodust nüüd õnnista.

4. So tahtminne siin ilma peäl Sündko kui taewas üllewel, Et sega rahhul olleme, Mis meie sünnib ialge, Keik kurja tahtmist tallita, Mis puab sinust lahkuda.

5. Peatoidust anna heldeste, Ning mis muud tarwis ihhule, Meid hoia tõbbe, tulle eest, Ning peästa nälia, waeno kääst, Et meie rahhul ellame, Ning sinno sanna kuleme.

6. Meil anna andeks meie süüd, Et need ei ial waewa meid, Siis omma wihhameestele Heal melel andeks anname, Ning te meid walmis kartma ka Sind süddamest hea melega.

7. Meid ärra jätta abbita, Kui kurrat hakfab kiusama, Kui kurri rahwas ükkutab, Ning meie lihha kihhutab, Siis anna woimust kowwaste, Et usso läbbi woidame.

8. Meid peästa teigest kurjast ka, Et kurri aeg on ellada; Meid hoia kurja surma eest, Ning peästa waimse hädda seest. Oh! wotta meie hingekest So auu riki iggawest.

9. Nüüd üttelgem keik ussoga: Amen, oh Issand! arwita, Et meie kindlast ussume, Et meie palwet kuultakse, So sanna peäle julgeste Nüüd Amen meie laulante.

Pühhaſt Miſtmisjeſt.

105.

Chriſt uſer Herr zum Jordan kam ic.

Aui Jeſus ſure armoga Jordani jöele tulli,
Et temma piddi teggema, Miſ Jeſa ſeäd-
nud olli, Siis püdis ta Joannesjeſt, Et
piddi riſt'ma tedda, Ja ſeädis pühha peſſemist,
Miſ parrandab keik hädda Jeſuſſe werre läbbi.

2. Siis pangem ſedda tähhele, Miſ ſe on:
rahwaſt riſt'ma, Seſt Jummal käſſib kowwaſ-
te, Et peame keik uſſema. Siin peäb weſſi
ollema, Ei ſiiski paljaſ weſſi, Waid teäl on
temma ſanna ka Ja pühha Waimo käſſi, Se
on ſe riſtja iſſi.

3. Käl ſedda näitſid ſelgeſte, Need tähhed
ning ſe ſanna, Miſ Jeſa räkiſ heldeſte, Ja
käſkiſ mele panna, Et ütles: minno Poeg on
ſe, Mul on hea meel ta peäle: Siis karrike ted-
da öiete, Ja kuulge temma heäle, Ning wotke
temma ſanna.

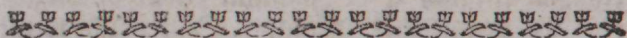
4. Ka Jummal Poeg on iſſi teäl, Keſ öige
innimenne, Ning pühha Waim on temma
peäl, Kui wagga tuiſenne; Seſt tulleb meile
uſkuda, Et kui meid riſtitakſe, Kolm-ainuſ
Jummal riſtib ka, Ja nenda walmiſtakſe Meid
temma ello-honekſ.

5. Apoſtliid Jeſuſ öppetäſ: Et minge ilma
ſiſſe, Ning tehke Jüngrikſ riſtidet Keik lodud
innimeſſi: Keſ uſſub ning ſaab, riſtitud, Se
peab önfakſ ſama, Ja ſe on ueſt ſündinud, Ei
pea ſurma jäma, Waid pärrib taewa riki.

6. Ser

6. Se, kes ei wotta uskuda, Waid põlgab ärra sedda, Saab patto parrast lõpmatta Kültundma põrgo hädä, Ei omma õigus arwita, Se lähäb pea thüja, Se pat se wottab rikku-da Keik, mis weel hea on nähha; Ei ommast kääst ja abbi.

7. Silm nääb kül wet siin ollewa, Kui rahwast ristitakse, Ring waimus näikse, ussoga, Et süd-dant puhhastakse, Kui ello weega tõeste JEsusse werre läbbi, Mi parrandakse rohkeste Keik meie hinga tõbbi, Mis parritud ja tehtud.

Pühhaft Öhto = söma = aiast.

106.

JEsus Kristus, unser Heyland ic.

JEsus Kristus, Lunnastaja, Jssa wiikka leppitaja, Wottis kalli surmaga Meid keik põrgo pinast peästada.

2. Omma surma mällestusseks, Meie hinga õnnistusseks Jaggas ihho leiwaga, Omma kallist werd meil' winaga.

3. Kes sell' laual' tahhab minna, Togo õiget usko sinna, Se kes kurjast sinna lääb, Temma ello eest feäl surma sõõb.

4. Kida wägga omma Poja, Kes on annud omma Poia, Et ta sinno assemel Hinge heitnud risti samba peäl.

5. Sinna pead uskma sedda, Se roog kolbab
neil'

neil, kel hädä On ning raſke hinge koorm, Ja
ſuur abhaſtus kui öige ſurm.

6. Sedda öne Jſſalt taewas Püab ſüdda
ſures waewas, Kes on ilma uſſota, Argo tul-
go mitte ſeie ka.

7. JEsus üleeb: tulge waesed, Wotke armo,
mehhed, naesed, Arst ei kolba terwile, Emma
nou neiſt naeruks pannaſe.

8. Kui ſa iſſi woikſid taewa Sada, miſs
ma näggin waewa? Egga ſe roog kolba ſuil,
Kui ſa ommast wäest ſaad abbi kül.

9. Kui ſa uſſud kindlaſt ſedda, Ning ei ſal-
ga omma hädä, Siis ſa olled walmiſtud,
Ning ſo hing ſaab häſti jahhutud.

10. Omma uſko üllesnäita, Teiſte peäle ar-
mo heida, Et ta ſinnuſt abbi nääb, Kuida Jum-
mal ſulle armuſt teeb.

107.

Gotte ſey gelobet und gebenedeyet ic.

Des omma ihhoga meid tänna ſöötud, Om-
ma werrega meid jootud, Sell ſammaſ
tänno ning ka kirus olgo, Se meil' hinge ö-
neks tulgo. Kuriſeiſon. So pühha ihho läb-
bi, oh JEsuke! Miſ Mariast ſünimud tõeſte,
Meid ſo pühha werrega Reiges hädäſ arwita.
Kuriſeiſon.

2. So pühha ihho mei' eest ſurma pandi, Eest
ſe ello meile anti, Suremat armo ta ei woind mei'
näita, Se ei ſünni meileſt heita. Kuriſeiſon. Ee
arm oh JEsand! aias ſinno peäl, Et ſo werr
tegg

teggi unnet meil' Ning sa maksid meie süüd,
Sest on Jummal helde nüüd. Kúrieleison.

3. Oh Jummal! omma armo wäggi anna,
Kuulda sinno kallist sanna, Et wenna = arm meil
issekeskis olleks, Ning se roog meil' elluks tulleks.
Kúrieleison. Issand, aita omma waimoga
Sinno mele parrast ellada, Et so risti = koggodus
Rahho saaks ja õnnistust. Kúrieleison.

108.

Jah kumm jekt als ein armer Gast 1c.

Wisil: Nüüd risti = rahwas laulage 1c.

Ma tullen, armas Jummal, nüüd, Et sa
mind kutsud wodraks So lauale, kus kal-
list hüüd Mull' walmistasid warraks. Kui nälg
on minno hingele, Kui janno minno waimule, Et
hädada tulleb peäle.

2. Sa olled hinge hoidia, Sa korwast mur-
ret pead, Sa olled temma toitia Ni kui sa isst
tead. Sa olled leimaks, kaewuks ka, Kes södab,
jodab armoga Reid, kes sind himmustawad.

3. Siis wotta, õige karjane, Mo hinge jah-
hutada, Ja sata taewa warrale, Ja sedda kossu-
tada: Sa armo laua walmistad, Sa keitile
se ehhitad, Kes sinno peäle lootwad.

4. Kui tallekenne otsin sind Mo hinge karjast
tagga: So ello = Manna södab mind, Kui nälg
mind waiwab wägga. So kallis werri jodab ka,
Ei üksige woi lahuta Mind sinno armust ärra.

5. Kui pödral' surest pallawast Wee himmo
peäle

peäle tulleb, Et temma külmaast hallikast, Siis janno ärra = aiab : Ni järgeste ma himmuстан, Et minna pattust lahti saan Ja rõõmisaks sinno läbbi.

6. Keif ennamiste ihhaldan, Ja pullun agga fedda, Et keif mo pattud kahhelsen, Sest need muli' temad hädda : Mull' õiget usko anna ka, Miind õigussega ehhita, Et südda rahhul olleks.

7. Mo süddant wõtta tommata Sest ilmaast taema pole, Et ei ma ilma armasta, So arm mull' tulgo mele, Et armastan ka liggimest, Ja wihha löppeb süddamest Ni kallist roga wottes.

8. Mo sees ei olle middagi Kui agga patto wigga, So jurest polle ühtegi Kui agga puhtust leida, Mo sees on selge hukatus, So jures selge õnnistus So pühhadega taewas.

9. Mo sees uut süddant walmista So pühha Waimo läbbi, Niüd jägo minnust mahha ka Keif kurri tõ ja häbbi. Mo meelt ja mõttet juhata, Mo kurjad himmud kauta, Mis enne armastasin.

10. Siis tulle armsast minnule, Mo kallis hinge warra, Ma annan suud niüd sinnule, Oh ! ärra põlga ärra Mo süddant, kallis peitse, Et ristiti peäl ni kalliste Miind olled ommaks saatnud.

11. Ma tännan wägga heldeste Sind, kallis Lunnastaja, Ja armastan siid õiete, Ja ot n fedda aega, Et sinna ello = jaggaja Seal keige õnisa rahwaga Miind taewa laual' kutsud.

CXI. Paul. Laweti Paulo : Namatust.

Jch danke dem Herren von ganzem ic.

Wisil : Minno hing auustab wägga ic.

Minna tabhan Jehowa kita teigest süddamest Nende öigede nou : piddamisses ja koggo : dusses.

2 Sured on Jehowa teud, Ürrawallitsetud teik nende hea tahtmisses järrel.

3 Au ja kitus on temma teud, Ja temma öigus kestab iggaweste.

4 Temma on omma immeteggude mällestusse seädnu ; Armotinne ja süddamest hallastaja on Jehowa.

5 Roga on temma annud neile, kes tedda kartwad ; Temma seädus on ikka temma meles.

6 Ommad wäggewad teud on ta teäda annud omma rahwale, Et ta neile piddi andma pagganatte pärrandust.

7 Temma kätte tööd on tödde ja kohhus ; Tössised on temma seädmisses.

8 Meed on kinnitud ikka ja iggaweste, Ja tehtud töes ja öigusses.

9 Temma on omma rahwale ärralunnastamist läkkitanud, Temma on omma seädust läsk : nud iggawesses ; pühha on temma nimmi ja tulleb karta

10. Tarkusse algminne on Jehowa kartus ; Üks hea moistus neile teikile, kes sedda tewad, selle kitus kestab iggaweste.

11. Kitus ja au olgo Jummalale, Isjale ning selle Poiale, Ning selle Puhhale Waismule.

12. Nenda kui olli algmisses nüüd ning itka, Ja iggaweste iggawesjeks aiats, Amen.

IIO.

Schmücke dich, o liebe Seele 16.

Minno südda, rõnustelle, Jätta patto kombed jälle, Totta ärra pimmedusjast Wainne wälja rummalusjast, Eest sind laual' kuisutakse, Onnistust sull' pakkutakse, JEsus, ma ja taewa loja, Tahhab so sees asser tehha.

2. Minne, jowa ussinaste. Walmista nüüd kassinaste Süddant hinge kossiale, Sinno helde Jeesusele, Ärgo jägo tullematta, Ohka, palu wiwimatta; Tulle, tulle Jeesukenne! Ja mo ommaks armokenne!

3. Kallist asja ostetakse, Ja suurt rahha kullutakse; Sinna helde armastaja Jaggad omma aännid ilma; Eest et se on arwamatia, Mis sa kinkid tassumatta, Keik ma = ilma kuld ja warra Ei woi sedda maksta ärra.

4. Oh mis himmo tulleb peäle, Kui so heldus tulleb mele, JEsus, kallis hallastaja! Innimesre leppitaja! Omma ihhoga mind södad, Omma werrega mind jodad; Jummal tulleb minno sisse, Ellab minno waimus isse.

5. Wärristes ma mötlen sedda, (Siiski rõmus on mo südda) Se on ärramötlemita, Se on ärrarâkimatta. Kuis woib innimenne teada, Ehk

Fa sedda ärranouda, Mis on kerge Jummalale,
Selle keigewäggewale?

6. Jhho, werri annetakse; Leibas, winas
woetakse; Mitto tuhhat sedda sowad, Mitto
tuhhat sedda jowad, Ommeti on kullumatta,
Jaggatakse löppematta. Kel on tarkust sedda
moista, Kui ei waimo walgus paista?

7. JEsus! minno dige ello, JEsus! minno
rödin ja illo, JEsus, keigesurem warra, Ärra
taggane must ärra. Pöhweli ma langen mah-
ha, Jhhaldan ja pallun sedda: Lasse sedda kal-
list roga Mind mo heaks, so auuks wotta.

8. Armust tullid taewast issi Lunnastama in-
nimesse; Omma hinge ärra andsid, Rasked
risti melei kandsid; Wallasid fa omma werre
Jlma patto pärrast ärra; Se mind jodab ün-
nistusseks, Sinno armo mällestusseks.

9. JEsus! kallis hinge toitja, JEsus! patto
ärrawoitja, Se, et ei sa hukkatusseks Ma so
laua ossalisseks. Sinno arm mo mieles olgo,
Ja mo süddamesse tulgo, Et ma wenda, kui
sun waewas, Jaan fa sinno ommaks taewas.

III.

Jesu, meine Bonne ic.

Wisil: Nüüd wotkem Jummalale ic.

Sh JEsus! römo saatja, Mo hinge walgus-
taia! Ei ükski ilmas jowa Käl sinno hel-
dust kita.

2. Mull' kallid aännid andsid, Ning maggus
faste toitsid, Mind taewast kinnitasid, Ja hin-
ge rõmustasid.

3. Muid

3. Mind többist parrandasid, Mind waest sa awmitasid, Mind nähast söötsid, jootsid, Ja issi ennast andsid.

4. Sest süddamest sind tännan, Ja se eest Pitust annan, Et sinnust waewa nähti, Kui sulle hamo tehti.

5. Sa risti kannatafid, Mind sega rõmustasid, Sul hädda, murre olli, Mis sulle partust tulli.

6. Mind wägga armastasid, Mo peäle armo heitsid; So hädda, surm ja wallo On minno rõõm ja ello.

7. Nüüd wottab minno südda So kallist armo tunda; Se kallis hinge warra, Se wottab patto ärra.

8. Las' mind so wägge kita, Ning se mo meles olla, Et issi hole kandsid, Ja taewa roga andsid.

9. Ja minno süddamesse, So werrega mind pesse, So Waim mind puhhastago, Need pattud löppetago.

10. Nüüd ollen pattust lahti, Et neid mull' andeks anti, Mo sees nüüd JEsus ellab, Ja diige ello annab.

11. Oh! anna, künni ellan Ja siin ma'las mas ollen, Sind kindlast armastada, Ja sinust ossa sada.

12. Et patto eest woin hoida, Ja kindlast walwess' jada, So risti wastowotta, Ja lihha himmo jätta.

13. Mis ial wöttan ette, Siis olgo se mo mõtte, Mis aännid minna sanud, Et sa mind kosutanud.

14. Nüüd polle wigga mulle, Kui surren, surren sulle, Ja peäsen surma waewast, Ning nään sind, JEsus! taewas.

Pattustpöörmissest.

112.

Liebster Jesu, Trost der Herzen ic.

Armas Jesus, rõmustaja, Innimeste lunnastaja, Keik ma-ilma ainus õn! Kui ma allati ja ikka Omma hirmsa patto wigga Minno mele tulletan, Ei siis minna noud woileida, Et ma so ees woiksin seista.

2. Pattuses ma-ilmal' sündsin, Ning ka monda kurja reggin, Minno hing on roppust täis, Keik head minna kautasin, Kurja jälle walliuse sin, Nüüd mind seub põrgo kõis. Päwa päwalt patto hawad Nälama's mo mele läh'wad.

3. Issand! Kuhho pean käämma, Kus so wiha eest pean jama? Geest ei olle rahho mul; Ma-ilma ümber, Pea peäl taewas Hirmutawad mind siin waewas, Kurrat teeb mull' hädda kül, Ja mis mind weel ennam waewab, Keik se loom mo peäle kaebab.

4. Oh! sa wagga patto-kandja, Omma ello ärra andja Jesus tulle appi nüüd! Olle mulle lunnastajaks, Omma Issa leppitajaks, Kautta mo sured süüd; Tahhid sa mind lunnastada Anna ka sest õssa sada.

5. Kaskest ollen patto teinud, Ennesele nuhtlust saainud, Sedda kurwast tunnistan; Aga minna tullen tottes, Ja so pole kummardades
Lapse

Papse kombel ihaldan : Olle jälle armolinne,
Pallun minna häddalinne.

6. Kui need inglid röömsaks sawad, Pattused
kui ümberpöörwad, Kes on ärraeksinud, Jesus!
mind nüüd ärra põlga, Waid mind armust was-
towotta, Et ma andeks pallunud; Mis ma patto
teinud sulle, Tahhan parrandada jälle.

7. Murre waim nüüd tagganego, Argo ennam
kurwastago, Jesus ellab minno sees, Temmata
ma ollen kaddund, Temma läbbi uest sündind,
Temmas ellan iagawest, Temmaga ma muldas
maggan, Ja seäl taewas õnsast hingan.

113.

Herr, ich habe mißgehandelt ic.

Wisil : Jesus, surinta ärrawoitja ic.

Jssand ! kurja ollen teinud, Oh mind koor-
ma raske pat Sedda teed ma polle käl-
nud, Mis sa mulle juhhatad, Ja nüüd tahhaksin
kül minna. Hirno pärrast warjul minna. Jesus!
Jesus! aita mind, Siis ma ikka tännan sind.

2. Agga kuhho woiksin jouda Sinno selge sil-
ma eest? Ehk saaks ülle merre souda, Hauda
peita hadda sees, Ehk mul olleks tule tiwad,
Siiski, Jssand, sa mind leiad. Jesus! Jesus!
aita mind, Siis ma ikka tännan sind.

3. Ilmaks tulleb tunnistada, Et ma kurri kol-
bage Sinno lapseks nimmetada, Wotta mind
so armule, Arra lasse patto lihha Süttitada
sinno wiha. Jesus! Jesus aita mind, Siis
ma ikka tännan sind.

4. Ehk üks inimenne jouaks Merre liwa luggeda, Ei ta siiski ilmas sudaks Keik mo pattud armada, Egga se woi ial sada Keik mo wigga nimmetada. JEsus! JEsus! aita mind, Siis ma ikka tännan sind.

5. Minno filmad wotke nutta Woido wägga ärdaste, Oh! et peas woiksin tutta Wet weel ikka rohkeste, Et ma woiksin omma häbbi Nuttada mo filma läbbi. JEsus! JEsus! aita mind, Siis ma ikka tännan sind.

6. Oh! et kangeks nutto-oiaks Pähhäksid mo pissarad, Ja mo filmist werri woaks, Et jo numast löppewad; Oh! et need kui laened merrest Touseksid mo filmikestest. JEsus! JEsus! aita mind, Siis ma ikka tännan sind.

7. Agga, Kristus, sinno harwad, Ja üks werre tilgoke Minno pattud parrandawad, Kus tutawad foggone; Sest ma sinno jure tullen, Et so harwus wärjul ollen. JEsus! JEsus! aita mind, Siis ma ikka tännan sind.

8. Sinno selga foormat löidan, Wiska pattud merresse, Ennast puhhastada heidan, Pesse lumme-karwale, Sinno pühha Waim mind saatko: Et ma ial sust ei lahku. JEsus! JEsus! aita mind, Siis ma ikka tännan sind.

114.

Etraf' mich nicht in deinem Zorn ic.

Jssand, omma wiikka sees Ärra sa mind nuhke, Sest so Poeg on wahhemees, Armo saatnud mulle, Mul on niüd Paljo süüd, Siiski armo anna, Ärra wiikka kaäna.

2. Kes sind surmas kulutab, Kes so armo lidab, Ning so nimme arustab, Sulle tanno annab! Hoia sa, Pallun ma, Pörgo wallo tundmast, Uita surra önsast.

3. Issalikko armoga Minno peäle wata, Minna ollen rõmora, Rõmo mulle sata, Kans nata Minnoga, Te, et hinge hawad Jälle terweks sawad.

4. Wgat, mis nõdder ollen ma, Wägga nõrgaks läinud Keif lu-kondid walloga, Et ma patto teinud, Nuttoga Pannen ma Uiuma mo sänge, Waewan omma hinge.

5. Surest waewast ollen ma Koggoniste wäsfind, Hingel iggam odata, Ohkades ma tüdünd. Kauaks sa Uitmatta Jättad hingekesse Sure murre sisse?

6. Tagganeege waenlased! Gest mind Jummal kuleb, Tagganeege wastased! Kes teist enam holib? Sinno ees usso sees, Jummal, minna seisan, Armo rohkest leian.

7. Mu nüüd olgo Jummalal, Issal ning sell' Poial' Waimul, usso andial, Selle pühhitsejal, Kitada, Tännada Tahhan teinma nimme, Kes teeb sure imme.

115.

Ich armer Mensch, ich armer ic.

Wisil: Kes Jummalat ni lassseb tehha ic.

Ma waene muld, Kes patto teinud, Siin seisan, Jummal, sinno ees, Ma ollen kurja

tee peäl káinud, Oh árra nuhtle wiikka sees. Oh hallasta! oh hallasta! Mo hallastaja armoga.

2. Mis hádda tulleb minno peäle, Et ollen hirmsast eksinud, Oh saaksin minna armo jálle Ma waene laps, kes patto teind. Oh hallasta! oh hallasta! Mo hallastaja armoga.

3. Oh! kule armas Issa, raewast, Kui wágga minna küssendan, Ja aita mind sest patto waes wast, Et andeksandmist himmustan. Oh hallasta! oh hallasta! Mo hallastaja armoga.

4. Eks sinna kule minno heäle, Kui kaua ilma ihaldan? Eks sinna heida armo peäle, Kui õhkan, pallun, igaarsen? Oh hallasta! oh hallasta! Mo hallastaja armoga.

5. Kúl hirmus suur on minno hádda, Ei woi mu ükski parrata, Sa ükski kelad árra sedda, So arm weib sedda wáhhenda. Oh hallasta! oh hallasta! Mo hallastaja armoga.

6. Mo kurja tödd ja patto möda Mull' árra wotta tassuda, Oh! anna omma heldust teáda, Ja te mind ommaks lapses ka. Oh hallasta! oh hallasta! Mo hallastaja armoga.

7. Et rági aaga úhhe sanna, Et kulen waene efsia, Need patrud mulle andeks anna, Siis o en so sees pattota Oh hallasta! oh hallasta! Mo hallastaja armoga.

8. Sest minna ussun, et mo palwed Ei já nüüd wastowõtmatta, Sest minno mõtted rõõmsaks läh'wad, Ei need mind ennam kurwasta. Oh hallasta! oh hallasta! Mo hallastaja armoga.

116.

Eey mir doch gnädig, o mein Gott ic.

Wisil: Tuud põlgan minna rõõmsaste ic.

Mo Jummal, hallasta mo peäl, Kes wägga helde olled, Mo patto hädda katta weel, Mis süddant, meelt ja mõtted Mi rikkunud, Et kurwastud Ja sures häddas ollen, Kui patto wallo tunnen.

2. Oh puhhasta, oh, pesse mind Mo patto rojast heldest, So hawades ma otsin sind, Mo Jesus aita noppest, Siis rõõmsaks saan, Ma tunnistan, Et patto teind mo südda, Oh! pesse, Issand, sedda.

3. Se wõlg mull' polle teadmatta, Mis sulle maksma pean, Oh! anna andeks, kannata Weel minnoga, ma tean, Et sured süüd, Mis tunnen nüüd, So wasto ollen teinud, Mis sinno poeg on maksnud.

4. Sa olled õige, tõssised Ja head on sinno teud, Mis meie muud kui sullased, Kel paljo üllekohbut? Sa rojata Ning pattota, Meid olled puhhaks lonud, Pat on meil' rojust tonud.

5. Waat, minna ollen nenda ka Kui keif muud innimesed, Ma polle sündind pattota, Waid kui keif häddalised. Mo sündminne On pattune, Mind himmud rojastanud Misga mind emma sanud.

6. Eõt Jummal sinna armastad, Mis salaja on nähha, So sannaga mind õppetad, Se woib mind targaks tehha, Mis eklades Siin ilma

seest Ei targad olle leidnud, Et ennast targaks
pannud.

7. Isoppiga nüüd ripputa Mo peäle, et saan
puhtaks, Mind lumme-walgek's topputa, Et
ma ei lähkä uhk'eks Mi süddames Rui kumbedes,
Waid sind ükspäinis nouan Ja sinno pole
jouan.

8. So rahhoga mind rõmusta, Se on lu-
kontil' maggus, Sest minna ollen raminota,
Et kontist üddi kaddus. Oh! kauta Mo pat-
to ka Ja temma hirmsa häbbi, Ja parranda
mo többi.

9. Mull' Jummal! puhhast süddant lo, Sest
sedda mo hina vüc' Mo patto wallul' otsa to,
Mis mo peäl kurja hüab; Mind uenda So wais-
moga, Kes tössine, mind täida, Ning abbi
mulle näita.

10. Oh! ärra nuhtle wihta sees Mind sinno
Poia pärrast Mo Isä, wäggen abbimees!
Head jagga Waimo warrast. Mind jahhu-
ta So abbiga, Et woin so peäle lota, So
Waimust rõmo ota.

11. Neid pattusid siis tahhan ka So nouud
öppetada; Rui enne so nou tunnen ma, Siis
woin neid juhhatada. Mind aita nüüd, Keit-
rasked süüd Mull', Jummal, andeks anna,
Ning murret mo eest kaäna.

12. Sull' peab pärrast minno keel Ning süd-
da tanno andma, Mull' tulgo sinno käest se meel,
Et minna woiksin laulda Nüüd rõdmfaste Ning
järgeste, Mis sinno auuks tulleb, Ning südda
sinnust öppeb.

13. Sest enam sa ei tahhagi Neid ohwrid ja
neid

neid andid, Mis ihho polest anneti; Waid sedda rōmufs panned; Kui kurrwastud Ning ahastud On meie waim ning südda, Kūl ohwriks tahhad sedda.

14. Sioni üllepiddaja, Oh! aita omme rahwast, Ja nende mürid ehita Keik ellawat-
test kurrwast; Mi kindlaks jääb Sin, kurni saab Jerusalem seält mahha Sell' kassuks, kes on wagga.

15. Siis ohwri-pühha wotwad full' Keik waggad pühhitseda, Mis on so mele pärrast kūl, Ning ei sa ial otsa: Seäl pühhaste, Ning rōdmfaste Sind, Issand, pühhad kurrwad, Ning sulle suurt au näitwad.

117.

Erbarm dich mein, o Herre Gott u.

Mo peäle heida armo nüüd, Mo Jummal, fest so arm on suur, Mult wotta ärra patto süüd, Et minno sees on patto juur, Ma ollen efsind wasto sind, Se waewab mind mo süddames, Sa nomid wägga õigest mind, Ei püssi kurri sinno sees.

2. Ma tullin pattus ilmale, Mo emma sai mind patto sees, Eõt pead sinna armsaste, So tarkust näitad sa mo ees, Mind Issoppiga puhhasta, Ja pesse lumme-karwale, Kass' mulle rōmo kuluta, Siis rōmo saab mo hingele.

3. Mo pattud ärra ette to, Waid unnusta mis efsinud, Mo sisse puhhast süddant lo, Siis ollen uest sündinud, So pallest ärra põlga mind, So
Waim

Waino anna minnule, Mind önsaks te, ma pallun sind, So wain mind aitto römule.

4. Ma tahhan, Issand, pattued Keik öige tele juhata, Et mahhajäwad kurjad teed, Mind wotta armust wadata, Oh Jummal! armo andia, Ning werre süüst ka peästa mind, Siis näitse öigust armoga, Sepärrast minna kidan sind.

5. Neid ohwrid sa ei armasta, Neid anda meel mul olleks käl, Kes ommad pattud palwega Siin kahhetseb, on armas sull, Neid ohwrid toon ma sinnule! Oh joua armust tehha heäd Se öige risti-rahwale, Siis sinna öigust ohwriks nääd.

118.

So wahr ich lebe, spricht dein ic.

Wifil : Oh Issa : taewa rigi sees ic.

Mi kui ma ellan töeste, Meil' ütleb Jummal heldeste : Ei olle minnul römö seft, Et hukka lähhäb iggawest Se waene willets pattune, Waid et neist parrust pörab se.

2. Se fanna ussu, pattune! Ning ärra mötle kaksite, Sest saad sa armo, römö käl Mis Jummal tootanud sull, Nink kinnitanud wandega ; Önnis, kui pattud jättad sa.

3. Oh! ärra olle holeta, Käl aeg weel, ärra mötle sa, Ma tahhan römösaft ellada Ning pärrast, kui saand wannaks ma, Siis tahhan patto wihlada, Käl Jummal wöttab hallasta.

4. Käl Jummal tahhab töttada Sind pattust wastowöttada, Kes agga patto sisse jääb, Ning
ifka

ikka wasto oksa teeb, Ei heida armo hinge peäl,
 Se peab wallo tundina seäl.

5. Arm Jummalast on tootud, Et Kristus
 so eest surmatud, Ei temma süiski kinnita, Et
 pead homseks ellama, Et tulleb surm, on teada
 kü, Waid teadmatta se aeg on full.

6. Et ellad tänna, põra weel, Ehk homme
 teine järg on teäl, Kes tänna terwe, punnane,
 Kü homme äkkist sureb se, Kui olled parrust-
 põõrmatta, Süis pead põrgus põllema.

7. Mind aita, helde Jesuke! Et sulle jouan
 peage, Ming enne põran kermeste, Kui surm
 mind küssub äkkiste, Et tänna, iggal aial ka,
 Ma woiksin õnsast lahkuda.

119.

Ah Gott und Herr! wie groß ic.

Dh! armo juur, Mo pat on suur, Mis mins
 na wõtnud tehha: Ei olle teäl Ma-ilma
 peäl Mo hingel abbi nähha.

2. Et olleks mul Hea warri kü Ma-ilma otsa
 jada, Ei süiski ma Ja häddata, Et patto pal
 on teada.

3. Sest sinnule Ma pattune, Mo armas Jes
 sand, tõttan, Ja pallun sind, Dh! kule mind,
 Et sües waewas ollen.

4. Kui tahhad sa Mind nuhhelda, Sega ma
 rahhul ollen; Et nuhtle teäl, Ja aita seäl, Kui
 ma so jure tullen.

5. Ka kannatust Ja parrandust, Dh Jessand!
 anna mulle, Ja atwita, Et laimatta Ja wag-
 gast ellan sulle.

6. Se

6. Te minnoga, Kui tunnend sa Keik heaf's
ma sinnust wottan, Mind walmista, Et löp-
matta So pole üksnes hoian.

7. Kui linno wiis, Et temma siis Kúl ennast
warjul hoiaab, Kui tuiß on ees Ning hãdda kães,
Ka omma asset leiab :

8. Nisammote Ma Pattune So hawa sisse
tullen, Kui surm ja pat Mind waewawad, So
jures, JEsus, ollen.

9. Ma ollen seäl, Ehk hingel teäl On ihhust
ãrramiina; Siis taewas muull' Saab rõmo kũl,
Kui minna lähhãn siina.

10. Nu Jssale, Ning Poiale, Ka pũhhal'
Waimul' olgo; Nũud sũddamest Ja iggawest
Meist keikist Amen tulgo.

120.

O Water der Barmherzigkeit 2c.

Wisil: Oh Jummal! wata heldeste 2c.

Oh! helde armo Jssa, sind Ma waene pal-
lun wãgga, Oh! ãrra põlga sinna mind,
Et tunnen omma wigga, Ma ollen paljo pattud
teind Ning ekstusse tee peäl kãind, Keik sedda
andeks anna.

2. So sure wãe lãbbi mult Keik pattud wot-
ta ãrra, Mind lasse sada tarkust sulc, Ja an-
na taewa warra, Head tahmisi, wãgge, pũh-
ha nou, Et keikist tulleks sulle au, Nis minna
wottan ette.

3. Oh! JEsus õnnisteggia, Sa olled ãrra-
maksnud Mo pattud omma werrega, Ning armo
mulle

mulle saatnud, Oh Taweti Poeg, hallasta! Oh helde Jummal, armwita! Mo nutto, palwe kule.

4. So werre hawad, surm ning piin Mo hinge kassuks tules, Ning mis sa kannatanud siin, Mo õnnisusseks oigo, Oh! omma Issa pallu sa Mo eest, et temma armota Mind waest ei moista hukka.

5. Oh pühha Waim! Kes rõmustad, Sa õige juhataja, Kui pat ning himmud kiusawad, Siis wäggewast mind aita, Et himmud ei sa woimustke, Waid et ma rahha ahnusse, Au, lihha himmo wihtan.

6. Kui surma tund on pea kä, Siis woitel-da mind aita. Et kurrati ning temma wäe Ma woiksin ärrawoita, Et haigi s. hädä, kurwas-tus, Se surma waero ning ahnastus Mind saat-wad taewa pole.

121.

Herre Jesu Christ, du hõhstes Gut ic.

Oh Jesus! üllem abbimees, Sa armo hallik taewas, Et wata kuida minno sees Mo hing on sures waewas, Et patto süüd mind waes wawad, Ning mind ni wägga kiusawad Sest, mis ma ollen teinud.

2. Sesamma sure hädä sees, O Issand! appi tõtta, Ning olle õige abbimees, Mo süü-damest neid wõtta, Et patro sisse ma ei jä, Ning surma hukkatust ei nä, Ja iggawest ei kau.

3. Kui minna hakkar mõtlen a, Mis tal ollen teinud, Siis tahhab süüda katkeda, Sest ollen
arraks

arraks läinud, Mo nou ei haffa kuhhugi, Waid
hukka saaksin wimati, So sanna kui ep olleks.

4. Sesamma sanna tunnistab, Et andeks an-
netakse, Mis partud südda kahhetseb, Ning et
neid unnustakse So armo neile tootad, Kes kur-
wast melest palluwad, Ning uskwad sinno sisse.

5. Et minna omma melest nüüd, Kui sinna
tead sedda, Ka leian palju rasket süüd, Need
tewad mulle hädda! Sest tahhaksin so werrega
Mind lasta pattust puhhasta, Kui Tawet ning
Manasse.

6. Sest langen minna põlwele, Oh Issand!
sinno ette, Sind pallun minna allati: Et rõ-
musta mo mõtte. Oh! anna andeks heldeste,
Mis minna ollen kurjaste Mo ello aial teinud.

7. Oh Issand Jummal! hallasta Ning anna
andeks mulle, Mo kurba süddant rõmusta, Siis
täanno annan sulle, Ja tahhan hea melega So
nimme auuks ellada, Ning sinno sanna kuulda.

8. So Waimoga mind kunnita, Mind airka
sinno hawad, Ja pesse mind so higgiga, Kui
lõpwad ello päwad, Ning forrista mind õnsas-
te Siit kurjast ilmast, Jesuke; Wi taewa seltsi
Amen.

122.

Ach! was sind wir ohne Jesu ic.

Wifil: Jummal ma ning taewa Loja ic.

Oh kui waesed, waewalised Olleme JEsus-
seta, Rõdrad ka ning häddalised, Ar-
mas JEsus hallasta! Meie waeste peäle wata,
Armust meile abbi sata.

2. Sin-

2. Sinnota, oh Issand Jesus! Pimriedus=
ses olleme, Usfist tulli meite kurrus, Patto wae=
wa tunneme, Süddamesse ussi wihha Tikkub,
wottab wallo tehha.

3. Sinnota, oh kallis Jesus! Pörgo, kur=
rat hirmutab, Mul on wata usso julgust, Suk=
katus mind ähwardab, Süddamest pat hirm=
fast ilmub, Seäl se pörgo tulli rakkub.

4. Sinnota, oh armas Jesus! Meie ei sa eds=
dase, Ma=ilm püab keikis paikus Ekstada kur=
jaste, Puhho ähwardab ning pilkab, Puhho
kawwalaste libbab.

5. Helde Jesus! sa tead ammo, Et siin nõd=
rad olleme, Rammoto on meie rammio Meie es=
lus järaeste, Saggedaste koministame, Ekst=
tusse sisse same.

6. Rinnita meid, armas Jesus! Uita, kui
on hädda käes, Ja meid targaks, sinno walgus
Olgo wäggen süddames; Anna mulle sinno
armo, Siis mo südda tunneb rõno.

7. Kikku ärra, wäggen Jesus! Kurja wai=
mo tiggedust; Et so pruut woiks olla rõmus,
Põra temma wiggadust, Kui sa tahhad romus=
tada, Ei woi ükski kurwastada.

8. Toeta meid, maggus Jesus! Cada tele
heldeste, Et siin kaimie emmas ellus Sinno tee
pael kermeste, Patto himmist tagganeme, Ja
mis hea on, iggatseme.

9. Sinno wäe Waim, oh Jesus! Andko
meile wägge ka, Et so mele pärrast meie Järgest
woime ellada, Balmista meid, armas Issand,
Kolbawaks te meie süddant.

10. Siis saab tänno, Jstand Jesus, Sulle suust ning süddamest, Siis ka meie woime kirust Sulle anda teigest wäest. Siis sind Jests auustakse, Keikis paitus kidetakse.

123.

Wo soll ich sichen hin u.

Dh! Kuhho lähhan ma Mo patto koormaga? Kust pean armo leidma? Kes saab muli' abbiks joudma? Et keik ilm appi tulleks, Mul siiski hädda olleks.

2. Oh armas Jesuke! Ma tullen sinnule, Mo peäle armo heida, So helde süddant näita, Mind wotta armust wasta, So werrega mind kasta.

3. Ma waene pattune! So peäle julgeste Ma tahhan pattud heita, Et woiksin armo leida, Siis sinno pühhad hawad Keik õnneks mulle samad.

4. So pühha werrega Mind pattust puhhastata, Mo kurba süddant aita, So armo mulle näita, Keik pattud kinnikatta, Ning merre pohja marta.

5. Sa olled minno õn, Mo armas Jesuken! Et sa mind pattust peästnud, Ja olled neid ka süstnud So omma haua sisse, Seäl matsid sa neid isse.

6. Ehk suur mo patto tõ, Siis saan neist wallale, Kui ma so werre wottan, Se peäle kindla^s lodan, Kes sinno jure jouab, Kõl häda dast abbi leiab.

7. Mul

7. Mul paljo waia kül, Mis süski tarwis mull' Mo õnneks keik on todud, So werre läbbi sadud: Sega ma woidan ärra Keik patto, pörgo käära.

8. Ehk kurrat wäega Mind tahhab hirmuta, Mul põlle süski hädda, Sa, Jeesus! woißid tedda, Ja sinno pühha werri Lõõb mahha tems ma leri.

9. So werri tõeste Teeb sure imme-tõ, Et selle wäe läbbi Keik rahwas leiab abbi, Se peäs tab surma kääst Ja patto, pörgo wäest.

10. Ma lodan, Jesand, fest So peäle süds damest, Ei ma woi hukka minna, Et surnud olled sinna, Ning minno pattud kannud, So riki mulle annud.

11. Mo süddant iuhhata So pühha wais moga, Et kurja mahhajattan Ning sinno jure tõrtan, Et woin so jure jada Ning taewa riki sada.

124.

Jch armer Sänder komm zu dir ze,

Wißil: Oh Adam! sinno ekßitus ze.

Sh minna waene pattune! Kui raske on mo südda, Mo armas Jummal! sinnule Pean tunnistama sedda; Need pattud mull' On raskeed kül, Mis minna ollen teinud, Üks kurri te On kurjaste Maast maddalast kül kaidud.

2. Kes woib keik üllesarmata, Mis sinno was:

to tehtud? Ei woi ma siiski sallata, Et se keik
sinnust nähtud; Mind arwitas Ja lunnastas
So armas Poege, oh Jummal! Ning ommeti
Meid petteti, Et ollen hirmus rummal.

3. Kes sudab ülesrääkida, Mis head sa mulle
teinud? Kui kohhus olli tänna, Se melest är-
raldinud; So warraga Mind rohkest ka Siin
issa kombel toitsid Kui omma last, Ja halledast
So armo süles hoidsid.

4. Sa ootsid tänna päwani, Et piddin pat-
tust pöörma, Ja läksid aastast aastani, Kui
wübün, kannatama; Ei nuhhelmud, Kui teni-
nud Ma kurri innimenne, Sa hallastad Ja par-
randad, Et olled armolinne.

5. So sanna on mind sagedast Mo patto
parrast nomind, So pühha Waim on wägge-
wast Mind sinno jure kutsnud, So armo käd
Mull' tegid hääd, So pole kääksid iouda, Ka
sundsid sa Mind ristiga Sind jälle takkanouda.

6. Et sinna kül ni heldesre Mull' olled armo
annud, Ma ollen siiski dälaste So sanna was-
to pannud, Mo rummalus Ja wallatus On ülle
kätte läinud, Ei olle sa Siin hirmoga Mull'
siiski otsa teinud.

7. Kül sinna woinud peage Mo ello lõppeta-
da, Mind kurja sullast äkkiste Siit ärrakauta-
da, Kül kangelst sa Waind nuhhelda Ja kohhe
ärraheita, Müüd otas weel So Issa meel, Et
tahhad armo näita.

8. Kui sedda mõtlen iärgeste, Siis tulles mur-
te peäle, Et minna nenda hulluste Teind pattud

uest iälle. Käl pörgusse Ma töeste Müüd pid-
din hukka sama, Seäl kardan ma, Et walloga
Mull' peaks tassutama.

9. Ei sünni mulle Kurjale So lapses nimme-
tada, So kange hukkamoiſtminne Woiks mulle
ossaks jäda, Mi kibbe surm On parto koorm,
Se on mull' ammo teada, Kui arwataks, Mis
eksitaks, Ei woi ma önsaks sada.

10. Oh helde Jummal! hallasta, Ja näita
armo mulle, Et jure allandussega So jure tul-
len jälle, Mind truiste Ja armisaste Sest rass-
fest murrest peasta, Kui sinna ka Ei kosuta,
Kes süs woib so ees seisra?

11. Oh! anna jälle rõmoga So Issa süddant
näha, Need pattud hopis löppeta, Et head ma
woiksin tehha, Keif minno tö Ja tahtminne So
mele pärrast tuigo, Kui surren teäl, Mull' tae-
was seäl Hea asse hingel' olgo.

125.

Erreer Gott ich muß dir klagen 1c.

Wisil: Sion kaebab sures häddas 1c.

Oh! trü Jummal, sulle kaeban, Et on hädda
süddamel, Kurjaste ma ennast waewan,
Kui sul teada ennesel, Mis suurt nödrust tun-
nen ma, Et woi üllesrätida, Kui se kawwal
waim mind kiusab, Nisuda mo usko piab.

2. Jummal, sinna issi tead, Et mull polle enne-
fest Ühtegi, waid sinna jaggad Keif head ommast
heldest kääst, Mis on ial minnus hä, Se on sin-

on armo tõ, Sinna usko mulle annad Ning ka
keifile, kui arwad.

3. Minno heält, oh Jummal! kule, Sest so
pole küssendan, Tõtta sinna appi mulle, Mui-
do minna hukka saan, Kurrati tõdd rikku sa,
Minno usko kinnita, Et ma sinno peäle lodan,
Süddames ka Kristust hoian.

4. Jesus, kes keif armo annab, Sa ei lüfka
ennesest Tõdda, kes so risti kannab, Waid sa
kõstad temma eest. Ehk se usk on pissoke Kui
sinnap: terrake, Ommeti saad sinna nähha, Et
woib sured asiad tehha.

5. Mulle armo anna sinna, Et kurb ollen kogs
gonist: Alita mind, et woidan minna, Kui on
paljo woitlemist; Minno usko kinnita, Wai-
moga mind ehbita, Et woin waenlast mahha-
lta, Ning so abbi eest sind kita.

6. Pühha Waim! sa rõmustaja, Issa Poia
sarnane Jummal, õige juhataja Olled sinna
waggale: Usk, mis tunnen süddames, Tulleb
üksnes sinno kääst; Olle ifka weel mo abbi,
Hoia mind so wäe läbbi.

7. Sinna kallis õppetaja, Olled armo pak-
kunud, Wotta head tõdd lõppetada, Mis sa
olled hakkunud; Nõdra usko kaswata, Et tait
wimust saaksin ma, Kunni Issa riki tullen,
Ühhes pühhadega ollen.

8. Jummal keige üllem Jummal! Issa, Poeg,
Waim olled sa; Minna waene ollen rummal,
Wõtta sa mind aidata, Kui se kurrat kurjaste
Püab, et ma kaksite Pean mõtlema so armust,
Lahki jama sinno rõmust.

9. Kisu mind nüüd temma wörgust, Mis ta panneb sallaja Minno kahjuks; temma körtust, Armas Jummal, kauta. Nisku ärra riggedust, Kurja waimo kawwalust, Tulleb patto wasto panna, Iffa mulle woimust auna.

10. Peästa, Jesand, usfinaste Omma last, Kes waewa nääb, Aita tedda wäggewaste, Kunni hädda möda lääb, Kui üht last mind tallota, Ei woi kurrat kitelda Siis, et mind on hukka saatnud, Kes so peäle lotes waatnud.

11. Abbimees sa olled mulle, Jesand, wäggew kaitfia, Jhho, hinge annan sulle, Jummal, ärra wiwita Omma abbi: peästa mind kurratist, siis tännan sind, Häbbiks sago temma isse, Jägo ifka pörgo sisse.

12. Et suur on so wäggi, sedda Tahhan kita järgeste, Et mo ahvastust ning hädda Olled pöörnud heldeste. Ei ükspäinis ilma peäl, Waid ka pärrast taewas seäl Tahhan tanno kullutada, Jggawest sind auustada.

126.

Allein zu dir Herr Jesu Christ x.

So peäle üksnes, Jesuke! Siin ma peäl minna lodan, Sa olled rõmuks minnule, Kust maialt rõmo otan? Ei olnud enne keddagit, Ei olle weelgi ükski nüüd, Kes mind woiks häddast peästada, Sind pallun ma, Mo lotus Jesus! arowita.

2. Mo pat on suur ning raske kü!, Mo südda nuttab sedda, Oh! anna sedda andeks mull', Et

peästnud mind so hädda, So Issa seädis taewa
sees, Et sinna olled wahhen ees, Gese patta
süust saan lahti ma, Te tö-eks sa, Mis sinna
wornud toota.

3. Oh! anna armust minnule Head usko ning
head tehha, Et ma so armo kindiaste Mo südda-
mes woin nähha, Ning järgest armastada sind,
Ja liggimest kui ennast mind, Mo wiimisel otsal
awwita So wäega Kurratit minnust aiada.

4. Au olgo Issal üllewel, Kes paljo head
meil annab, Ning temma Poial Jesussel, Kes
mei eest murret kannab, Ka pühhal Waimul
olgo au Kelt tulleb abbi, on ja nou, Mind
aitko Issa helde meel Siin ilma peäl, Ning
iggawest seäl üllewel.

127.

Aus tiefer Noth schrey ich zu dir etc.

So pole, Issand, süddamest Ma tõstan om-
ma heäle, Mind peästa patta hädda seest,
Ja hallasta mo peäle! Gese, kui sa tahhad ar-
wata Keik wõllad, mis mul teadmatta, Kes
siis so ees woib seista?

2. So ees ei maksa muud kui arm Need pat-
tud andeks anda, Keik meie tö on tühhi põrm,
Kes woib so wihha kanda? So ees woi ükski
surusta, Waid peame keik hirmuma, Ning el-
lama so armust.

3. Separrast sinno peäle nüüd, Mo Jummal!
minna lodan, Mo süddames muud ühtegit kui
et sust abbi otan, Mis sinno sanna tootab Ning
minno

minno hinge rõmustab, Se peäl ma ollen julge.

4. Ehk sinna kaua wiwitat Mo häddas apptulla, Weel ussun ma sind Jummalat, Ja tahhan julge olla, Kui teeb se ustlik Israel, Kes sünnib Waimust üllewel, Ning Jummalat weel otab.

5. Ehk suur on meie sü ning pat, Mis sinno wasto tehtud, Meid süiski sinna armastad, Ning saab so abbi nähtud. Sa olled õige karjane Kes sannast ning ka teust hä, Meid peästa keikist pattust.

128.

Waschet euch ihr Volk der Sünden ꝛc.

Wisil: Sion kaebab süres häddas ꝛc.

Tei e kirjad inimissed, Teie rasked pattused, Virge olge kangekaelsed, Puhhastage südamed, Jätke mahha kirja tõõd, Saatke ärra pattud keik, Kui teid pean armastama, Ja teid pattust lahti peästma.

2. Wotke õiget teed süin miina, Wotke õigei õpperust, Tehke head ja minge süinna, Kus ep olle hukkatust. Teie aeg on lühhike, Surm kül tulleb peage, Wotke ni kui tahhan, tehha Andke wennal' armo nähha.

3. Tulge süis mo jure jälle Murretsedes, uskudes, Wotke peäle ue mele, Ued kombes ellades. Teie patto ekkitust, Kust teil' tulleb kirwastust, Peab andeks annetama, Meid ei tahha mälletada.

4. Kui on teie patto hawad Ni kui werri punased, Süiski nemmad walgeks sawad Walge

willa karwaseks, Käl ma pea puhhastan, Ja
 Käl lund neid jelleran, Jesus! se on sinno sanna:
 Mülle pattust pöörda anna.

129.

Ach! was hab ich ausgerichtet re.

Wisil: Sion kaebab sures häddas re.

Woi! mis minna ollen teinud, Et ma ollen
 efsinud, Jummal issi on mind näinud,
 Gest ma küpseks lähhan nüüd; Minna wägga
 häbbendan, Kohkun ning ka ehmatan, Et ma
 sind, oh Jummal! jätnud, Ning ni julgest pör-
 go tötnud.

2. Wärristes, mo Jummal, kaeban, Et ma
 olnud wallato, Patto pärrast ennast waewan,
 Sinna wagga olled jo; Minno lihha tiggedus,
 Se on õiget waggadust Pölgnud, ning so was-
 to pannud, Ja so wihha kaswatanud.

3. Enne mul ei olnud häbbi Sinno wasto ef-
 sida, Se läks minno hinge läbbi, Käl jain il-
 ma pattota: Nüüd et sedda kahhetsen, Ning mo
 pattud mälletan, Ei ma kusti römo leia, Ei ma
 hingel' asset tea.

4. Mitto aastat ollen käinud Hullust peast mo
 patto teed, Kaewa ellust wöda läinud Käl need
 kanged pattused; Ei ma tunnud ellades Patto
 koorina süddames: Ussin olin pörge joudma,
 Oh! kust pean ormo leidma?

5. Kaewa pole pean waatma, Agga minna
 häbbendan, Kes mind siina tulleb saatma? Pat-
 to

to pärrast ehmatan ; Minna ollen wäärt, et sa
Mind mo raske pattoga Kohhe pörgo sisse lük-
kad, Jhhe hinge hopis huffad.

6. Kaddugo se maius ärra, Mis neid pattud
armastab, Sago hukka filma-terra, Mis se
tühja iggatsleb ; Olgo wantud foggonest Patto
himmud iggawest, Ja se mötte patto peäle Ol-
go ärranerud jälle !

7. Pat ! oh kuida olled sinna Raskem loorn
kui kiwiring ! Sinno raskust tunnen minna,
Sestke kurb on minno hing : Mind mo Jummal
hirmutab, Ning mo süddant kurwastab, Kust
ma pean abbi leidma ? Kes mind aitab kasko
täitma.

8. Issand ! keik on sinno wäes, Sinna ainus
abbimees, Minno hädda on so kääs, Ea woid
peästa surma seest, Sinno peäle lodan ma, Et
woi ennast aidata, Wotta mind nüüd ueks teh-
ha, Et saan sinno rõmo nähha.

9. Minna wihtan meelt ja mötte, Mis sest
pattust tullewad, Minna langen sinno etie, Pals
lun sind, mo Jummalat : Ärra minne kohlusse,
Näita armo minnule, Kui sa tahhad kohhut
moista, Kes siis sinno ees woib seista ?

10. Sest et Jesus risti kannud, Armas Jum-
mal, hallasta ! Et ta ennast surma annud,
Peästa mind nüüd armoga, Sest ma ussun
kindlaste, Et so Poeg ka minnule Sinno ar-
mo jälle saatnud, Ning mo pattud mahha-
matnud.

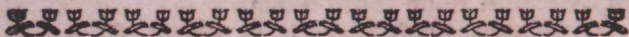
11. Sinna olled meile pakkund Wandudes
so heldusse, Omma Poia läbbi hakkand Parrust
peästä armsaste : Oh so wandmist mällera !

Wotta wasto römoga, Kes nüüd sinno jure töt-
wad, Ning need pattud mahhajätwad.

12. Jesand! Kule nüüd mo heäle, Pallun
minna essia, Kes so pole pörab jälle, Wotta
taewast wadata; Minno hing on waewatud,
Minno südda rudjutud, Urra pölga, Jesand!
fedda, Parranda mo patto hädda.

13. Lasse omma Inglikessi Minno pärrast rö-
musta Aita mind, oh Jesand! issi Keikist pat-
tust parranda, Et ei holi kerkussfest, Kurja wai-
mo pettussfest, Te, et sind, oh Jummal! ihkan,
Ning, mis aialik on, wihtkan.

14. Kui sa mind nüüd jälle aita Sinno püh-
ha Wainio wäest, Et ei te, mis sinna la' dad, Et
ma peäsen pörgo teest: Siis ma tahhan sinnoga
Ennast uest kihlada, Ning so numme siin ning
taewas Rita, et mind peästsid waewast.

Laulud Sigekksamisfest.

130.

Et ist das Heyl uns kommen her ic.

Reik kallis hinge önnistus Saab selgest ar-
must selles, Kes tunneb omma rummalust,
Ning lodab Jesu peäle; Ust aita meid
siin üksine, Ei maksa meie omma tö, Sest Je-
sus on keik maksnud.

2. Kui innimestest üksige Ei joudnud käske täi-
ta,

ta, Siis olli Jummal wihhane, Meid tahtis pörgo heita, Sest temma käst on waimolik, Waid innimenne lihhal k, Sest ollime keik hukkas.

3. Et rahwas puab ommast wäest Se kässo tahtmist tehha, Sest tewad nemmad rummalast, Ei olnud digust rähha; K. st on ukspäinistunnistus, Kuit tunnusts meie eskitus, Mis lihha meel ei moistnud.

4. Ei meie ennast diete Woiind pattude eest hoida, Ehf meie sedda puudime, Ei olnud digust leida, Sest kawwai tö keik hukka lääb, Kui pattule weel woinus jääb, Mis enima ihahust hakkab.

5. Ei piddand süski täitmatta Se kässo sanna jäma, Saks piddi Krisus tullema, Ning inimesseks sama, Se rätis kässo täieste, Ja sätis digust ke kile, Meid peastis Jessa wihhast.

6. Et Kristus nenda täieste On kässo issi täitnud, Sus tulleb digus rahwale, Kui kirri sedda näitnud; Et Kristus omma werrega Meid peab digeks teggema, Kes meie eest on maksnud.

7. Sest lodan minna foagone So peäle, armas Jesus, So sanna ei moi walleta, Ma ussun sinno heldust, Kes ussub ning saab ristitud, Cell taewa õn on waimistud, Et temma ei sa hukka.

8. Kes ussub feigest süddamest, Se peab õnsaks sama, Sest usko tunnusts armo tööst, Eipea tõta jäma, Se usk ei lahku Jummalast, Se armse aitab liggimest, Kui Wainust ündind olled.

9. Käst näitab ülles eskitust, Et südda nurret kannab, Waid puhha armo-õppetust S. s. alle
rõms

rõmo annab, Et kannatame willestust, Seit kãst
ei anna rõmustust, Ei woi meid waggaks tehha.

10. Kus õige ust on ialge, Seäl noutakse
head tehha Se ust ei kolba kuhhoge, Kus head
ep olle nõhha: Ust süski üksi õnsaks teeb, Heast
teust lähhem abbi nõab, Seit tunnust õiget
ustko.

11. Se õige lotus kannatab, Ning wottab
findlaks jãda: Mil aial Jummal arwitat, Ei
olle meile teãda, Kõl temma teab selgeste, Mis
õige abbi tunnikke, Se peãle julgest loda.

12. Kui Jummal abbi wõitat, Süs sinna
ãrra karda, So süddant temma kinnitab, Ei
lahku sinnust ãrra, Ta sanna ussu ennam weel,
Ehk arg on sinno waene meel, Ni waigista keik
hirno.

13. Au, Eitus sago süddamest Nõud meie
Jummalale, Et temma põrgo woimusfest Meid
lunnastanud jãlle; Oh Jesand! last' meid ar-
moga So nimme pühhaks piddada, So riik
nõud tulgo meile.

14. Siin sündko sinno tahtminne, Kui tem-
ma sünnib taewas, Oh! anna leiba keikile, Kes
palluvad sind waewas; Keik pattud anna an-
deks ka, Meid krusatusses arwita, Ning peãs-
ta kurjast, Amen.

131.

Nun freut euch, lieben Christen ic.

Nõud, risti rahwas, laulage, Ning olge wãgga
rõmsad, Ja rõmoga keik tõnnage, Ning
kõitma olge waprud, Mis Jummal meile teinud
hãad

haad Ning temma sure armo tood, Mis temma kallist saanud.

2. Ma olin kurratide kões Ning läksin surmas hukka, Pat õdd ja päwad minno sees Mull' reggi sure waewa, Mo hädda kaswis otsata Mo ello olli kolbmatta, Se pat mind olli rikkund.

3. Ei olnud minno teggudest Uht ainust mitte wagga, Mo meel ei holind digussest, Ma noudsin kurja tagga; Se hädda pärrast tahsin ma Jo kaksipiddi mõrtelda, Mind kisti põrgo hauda.

4. Siis watis Jummal halledast Mo kange hädda, waewa, Mind tahtis sata wägewast Sest põrgo waewast taewa; Siis olli nähha Issa meel, Ei olnud kuulda nälja seal; Üks hea nou olli temma.

5. Se Issa ütles: nüüd on aeg, Ma pean armo heitma, Oh! minne, minne armias Poeg, Nüüd waestel' abbi näitma, Meid patto häddast awwita, Se hirmsa surma surreta, Ja sata neile ello.

6. Poeg tulli Issa rüppe seest Mo jure mahha Taewast, Sai mulle wennaks iggawest, Mind gitma teigest waewast, Ehk olli falla temma au, Ei olnud siiski tühhi nou, Ta tahtis põrgo woita.

7. Mo pole hoia kindlaste, Siis pead woimust sama, Ma woitlen so eest kangeste, Et pead waggaks jäma, Ma ollen sinno, sinna ka Mo omma pead ollema, Ei lahuta meid kurrat.

8. Mo werd nüüd sawad wallama Ning minnult ello wotma, So heaks ma tahhan kannata, Se peäle pead lootma. Mo ello nelab surma nüüd

nüüd, Ma süta kannan sinno süüd, Se läbbi
saad sa õnsaks.

9. Mo Issa jure taewasse On mul siit ilmast
minna, So eest seäl pallun rohkeste, Ja satan
Waino teina, Kes sind so häddas rõmustab,
Ja mind ka tundma õppetab, Ning tõe sisse
satab.

10. Mis tehtud, ja mis õppetud On ennes
muiste minnust, Se peab sama armastud, Ja
nüüd ka tehtud sinnust. Keik tühjad käsud põl-
ga sa, Need wotwad hinge rikkuda, Se ütlen
fulle wiimseks.

132.

Durch Adams Fall ist ganz verderbt 14.

Dh Adam! sinno eksitus On meie ello rikkund
Et pat on meie parrandus, Ja keige peale
rikkund, Se ussi id On keikile Suurt wiha
peale tõstnud, Waid Jummal se On armsaste
Meid jälle arrapeastnud.

2. Et Ewa: nenda petteti Ning patto sisse lan-
ges, Et loiat mahhajaeti, Sest piddas surm
meid wangis, Ei woinud ka Meid aidata Ei
ükski lodud assi. Sest kandis nüüd Keik patto
süüd Se armas Jeesus issi.

3 Ja otsego need wõdrad süüd Meid waesid
teotanud, Ni on ka wõdras õigus nüüd Meid
jälle leppitanud: Sest, nendage Kui keikile On
Adam surma tonud, Ni Jeesuke On armsaste
Nut ello meile saatnud.

4. Se arm on meile näidetud, Et Poeg on
meile antud, Kes wennaks meile sündinud, Ning
risti

risti peale pandud; Kui diete Müüd ussume Se
 Poia niime sisse, Kül õnnistust Ja rõmustust
 Meil annab Jesus isse.

5. Meil' Jesus walgus, wärraw, te On rõõms
 sa taewa pole, On Issa nou ja tõssine, Se kanz
 nab mei' eest hõle, Kes annetud Ja se-ätud Meid
 wäggewaste hoidma, Kes süddamest Head otab
 sest, Se peab armo leidma.

6. Kül se on armas Jummalal', Kes temma
 peale lodab, Waid se on sure wiha al, Kes mais
 alt abbi otab; Selt kurratil On ossa kül, Kes
 Jesust mahhajättab, Ja ennamist Siin innimest
 Kui Jesust appi wõttab.

7. Kes Jesust Kristust armastab Ja temma
 peale lodab, Ehk temma hädda kannatab, Kes
 temmast abbi otab; Ei ja-eta Se abbita, Kül
 Jummal wottab nähha, Kui willetsus Ning kius
 fatus Sell' puab otja tehha.

8. Oh! ärra wotta iggawest, Oh Issand!
 minnult ärra So sanna minno süddamest, Se on
 mo ainus warra, Mis rõmustab, Ja kossutab
 Mo süddant patto wasto, Ei kurratke Woi ialge
 Siis tehha mulle hirno.

9. So pühha sanna juhhatab Mo jallad õige
 tele: Se koido-täht se selletab Ning walgustab
 mo mele, Et tunnen ma Ning moistan ka Neid
 kaunid andid ärra, Kui ussoga Sind palluda
 Siin wottab minno südda.

Pühast Risti: Ellust.

133.

Was frag ich nach der Welt ic.

Wisil: Oh! wagga Jummal, kes re.

Ei ilmast holi ma, Ei holi temma warrast,
Mo Jesus, üksine Mul olled mele pär-
rast: Sind minna tabhan teal ükspäinis
himmusta, Sa olled minno rõõm, Ei ilmast
holi ma.

2. Ilm on kui kerge suits, Mis äkkist ärraka-
ub, Kui warjo näitminne, Mis pea ärralähhab;
Mo Jesus agga jääb, Ilm lõppeb kuulmatta,
Mo Jesus wäggew on, Ei ilmast holi ma.

3. Ilm agga rummalast Suurt au siin takka
giab, Ei sedda mõtlege, Et keik au ärrakaub;
Ei minno südda siin Muud auge armasta, Kui
Jesust üksine: Ei ilmast holi ma.

4. Ilm püab warrandust Ja rikkust kolkopans
na, Et agga woiksid täis Keik aidad, firstud sa-
da; Kül ma tean parramat, Mis ilmal teadmat-
ta: Mo warra Jesus on; Ei ilmast holi ma.

5. Ilm se peal kurri on, Kui tedda laidetakse,
Ja temma aui ka Siin wäbbe rikkutakse, Ma
tabhan Jesu rist? Ja häbbi kannata, Kui ta mind
auusta, Ei ilmast holi ma.

6. Ilm agga rõõmsaste Siin himmo järrel-
ellab, Ja taewa rõmustust Kül se eest ärraan-
nab; Es liitko temma teed, Kes se woib armas-

ta, Mull' Jummal armas on, Ei ilmast holi ma.

7. Ei ilmast holi ma, Iim lähhäb pea hukka, Ei temma surus woi Meid surmast ärras peästa: Sa himmo, rikkus, au Lääb ärra kuulmatta, Kui Jesus agga jääb, Ei ilmast holi ma.

8. Ei ilmast holi ma, Mo Jesus on mo ello, Mo warra, rikkus, au, Mo keigesurem illo, Mis ial ihaldan, Mo rõõm, mo taewas ka, Siis ütlen minna weel: Ei ilmast holi ma.

134.

Von Gott will ich nicht lassen re.

Ei lahku minna sinnust Mo aino Jummalast, Eest sa ei lahku minnust, Sa sadad wägges wast Mind tele järgeste; Sa watad minno peäle, Ja kuled minno heäle, Sa aitad heldeste.

2. Kui löppeb ärra minnult Keik ilma abbi teäl: Siis saan ma abbi sinnult, Sul on üks helde meel; Sa aitad hädda seest, Sa peästad patto häbbist, Ning aitad kurjast többest, Sa hoiad surma eest.

3. So peäle minna lodan, Kui hädda, waem on lääes, Ma sinnust abbi oran, Mo Jummal abbimees; So hõleks annan ma, Ma annan Keik so kätte, Mis minna wottan ette, Mo ihho hingega.

4. Ei sinna falli hädda, Mis mulle lahjo teeb, Ma ussun kindlast sedda, Et sinno arm mind näab; So Poia andsid sa, Mo ihho, hinge toi-

dad, Keik minno pattud woidad, Eest tahhan tännada.

5. Se eest siid kidan minna Müüd suust ning süddamest, Kes on ni tru kui sinna? Sa aitad iggameest; Üks õnnis aeg on se, Mil ma so peäle mötlen Ning patto wasto woitlen, Mu tö on tühhine.

6. Kui ma = ilm hukka lähhäb Ning temma tõrkus ka, Kui au ning rikkus löppeb, Mis nouiti waewaga: Siis on meil walnis weel üks pararam asse jada; Mis meil on korwast teada Jeesusse jures seäl.

7. Kui Jummal hinge hoiab Abrami rüppe sees, Käl ihho hädda woidab, Eest meie abbimees On armas Jesuke, Kes õnne meile annab, Ka armust murret kahnab, Et same taewasse.

8. Ehk minna siin nään waewa Ning hädda ilma peäl, Saan minna süski taewa, Kui Jesu armo heäl Mind kutsub heldeste, Ja kässib rõmo minna, Mind taewa tulla sinna, Kus ta on järgeste.

9. Se issa taewa loja Keik head on meile teind Ja annud omma Poia, Kes mei' eest surma läind; Se Waim se nouab ka Siin mei' eest murret kanda, Ning taewa riki anda, Eest wotkem tännada.

135.

Jesu, hilf siegen, du Fürst, ic.

Jesús oh aita! et woinust woin sada, Katsi
kui pimmedus kippub mo peäl, Nouab mind
petta

petta ja kahjo mul' tehha, Usjata polle se pörge
selts teäl, Kurrat mind karmwalast kiusata nouab,
Sõluda, rikkuda, kurrwasta püab.

2. Jesus, oh aita! ma ollon so omma, Aita,
kui kurrat, mo lihha, ma ilm Wäggise sundida
noudwad so loma, Karmwalast aukutab pettise
film; Mässago tiggedus seest ning ka wäljast, Je-
susse abbi ei jätta mind näljast.

3. Jesus oh aita! sest iggamees kaebab: Jes-
sand, mo wigga on ifka mo ees, Aita kui süddant
se raske sü waewab, Morelt mis teinud ma rum-
malast peast. Alina mull' maitsta, et maksnud
sa sedda, Wenda ka tunda mo süddame hädda.

4. Jesus, oh aita! kui mässama tõtwad Kad-
dedus, kõrkus ja liig-arm mo sees, Kui mind
muud himnud ka kiusata wõtwad, Süddame
kurjus on selgest mo ees. Olgo siis minnule ennes
sest häbbi, Surma mo lihha so hawade läbbi.

5. Jesus, oh aita! ja tallita lihha, Et waim
woiks kossuda hästi mo sees, Kes muud ei noua
kui sedda, mis pühha, Põlgab, mis ma peäl, mis
ma sees, mis wees, Aita mind tungida Jum-
mala sisse, Jhho, ning hinge siis terweks teed
isse.

6. Jesus, oh aita! et ennast sull' annan, Et ma
ei tahha muud mitte kui sa, Käl ma siis rahho
mo hinge sees tunnen, Kui keik, mis tahhad, ma
ihaldan ka, Lass mind sell' surra, mis pean mo
ommaks, Käl sa siis arwad mind ennese lomaks.

7. Jesus, oh aita! et keikis, mis tulleb, Wois-
must woin sada mo waenlaste peäl, Kui minnust
lahhuta nende nou mõtleb Erid, kedda armsa-

maks peab mo meel. Nita mind nõdra so wäes
suis woita, Süddames lasse so armo mull' koita.

8. Jesus oh aita! kes muido woib feista Kaw-
wala waenlase püüdmisse ees? Kes woib kül
temmast siin petmatta jada, Kui ennast näitab
kui walgusse sees? Tagganed sinna, siis efsin kül
pea, Kui se us puab mind rummalaks tehha.

9. Jesus, oh aita! et minna ei lähhä Nõr-
gaks, kui walle-meel ligub mo sees, Tahhab ka
kõmwerat õigeks siin tehha, Olgo mul woimus
so Jummal wäes, Geisa mo poolt, oh mo
õppia, Jummal! Et ma woin moista, mis õige,
mis rummal.

10. Jesus oh aita! et pallun ning walwan,
Kaitsja, ei uinu, ei magga ka sa: Ohka mo sees,
kui ma waimus siin õhkan, Lasse so palwe mind
leppitada: Et mind kül pimmedus wäsfita nou-
ab, Süski so abbi mind ärrata jouab.

11. Jesus, oh aita! kui rammoto ollen, Kui
ma muud mitte kui wäesust ei nä, Et ma ka kõl-
wato palwele tullen, Mis ma pean palluma, isfi
ei tea; Issand, siis süddames minnoga õhka,
Mind sa, kes süddamed turned, ei põlga.

12. Jesus, oh aita! et woiteldes woidan, Kun-
ni mind ehhitab woimusse kroon, Süs ma sind
kammardan, tannan ja kidan, Allati kitusse
laulusid toon; Issand, so nimme seäl laulakse
heldest, Kussa so wäggi on nähtud ni rohkest.

13. Jesus, oh aita! et kuleme pea Sionit hüüd-
wad: meil woimus on kääs, Pabilon rakkus kül
tännini wägga, Otsa nüüd sanud on wärrisedes;
Issand,

Jesand, oh löppeta söddimist wahhest, Anna se
Sionil' waimusse heldest.

14. Jesus, oh aita! et walmistan ennast Dul-
mile, mis se Zal piidama lääb, Ehhita Sionit
kallist ning kappast, Ze, et ta Pabeli hukkatust
näab, Juba ta karriseb, langema töttab, Wals-
mista, Sion! so Jesus sind aitab.

136.

Was mein Gott will das gescheh ic.

Reiß sundto nenda ifka mull, Kui Jummal
tabhab taewast, Za tahtminne on õige kül,
Meid peästab keigest waewast, Kui ussume Ning
lodame Sun temma peale kindlast, Siis awwot-
tab Ning kinnitab, Ei karrista meid liast.

2. Mo tinnitus, rõõm, lotus ka On Jesand
Jummal isfi, Gest tabhan kannatussega Heal
melel kanda risti; Mis tootab, Kül täide saab,
Keik juuste karwad arwab, Mind kaitseb kül,
Kui hädda mul, Za ifka appi töttab.

3. Sepärrast tabhan julgeste Siit ilmast ärra-
jouda, Kui wottab Jesus heldeste Mind ennesele
nouda; Mo hingekest Niid iggawest Ma annan
temma holeks, Gest surma niid Ning patto
siid Za woitnud minno õnneks.

4. Mo armas õnnisteggia, Mind tiwa alla
wotta, Kui kurrat tulleb kiusama, Siis mulle ap-
pi tötta, Ma pallun sind, Oh! aita mind, Mo
Jummal, keiges waewas, Ilm ots näab, So
fanna jääb, Mo ello olgo taewas!

137.

Wer nur den lieben Gott läßt walten ic.

Ses Jummalat ni lassib tehha, Kui temma tunneb üllewelt, Ei Jummal temmast ärras lähhä, Et temmal kül on hädda teal; Siis sinna usko tunnistad, Kui häddas ussüd Jummalat.

2. Mis mul sest surest murrest abbi? Mis kasso annab kurvastus? Sa lääd kül wannaks murre läbbi, Ei löppe sinno willetsus: Kui sinna liast murretsed, Siis ennam waewa kaswatad.

3. Keik olgo ni, kui Jummal tahhab, Kes keige asja teggia: Kui temma sinno ossa jaggab, Ni pead rahhul ollema. Kül Jummal teab selgeste, Mis tarwis tulleb keikile.

4. Se Jummal, kes meid kurvastanud, Woib pea jälle rõmusta: Kui murre tund on möda läinud, Siis tulleb temma abbiga; Kus siis so meel ei mötlege, Seält tulleb abbi sinnule.

5. Kui sinna sattud willetsusse, Siis ärra mötle sinna weel, Et se saab kohhe taewa sisse, Kel kaunis põlwo on ilma peäl; Mis meie õnneks arwame, Lääb häddaks, waewaks peage.

6. Kül Jummalat on kerge assi, Ning temma teeb ka sagedast, Et se, kel hästi käinud käsfi, Saab waeseks, sandiks ussinast. Gesamma Jummal arwitab, Et waene pea rikaks saab.

7. Siis wotta wiimselt se hea nouu: Te tööd ja pallu Jummalat, Ka anna lauldes temmal auu, Kui sinna kurja kannatad. Kes Jummalast ei taggane, Ei Jummal sedda unnuusta.

138.

Liebster Jesu, du wirst kommen ic.

Wisil: Südda, mis sa muretsed ic.

Rül sa helde Jesus tülled, Baggadele rõmufks
olled, Kennel ial waewa on, Jesus sind,
Jesus sind ma himmustan.

2. Lasse mind so onmaks jada, Onma wai-
moga mind sada, Et ma sinno sisse jaan, Jesus
sind, Jesus sind ma himmustan.

3. Sinno teed mind juhata, Jesus, neid mind
öppetä, Et ma uskus kiffendan: Jesus sind,
Jesus sind ma himmustan.

4. Tulle, Jesus, minno illo, Uita mind, sest
mul on wallo: Et ma pattust lahti saan, Jesus
sind, Jesus sind ma himmustan.

5. Minno waim sind puab wägga Sinnota
on waew ja hädda, Sest so jure ruttustan, Je-
sus sind, Jesus sind ma himmustan.

6. Panne agga sinno illo Süddamesse, sa mo-
ello! Et so sarnatseks ma saan, Jesus sind, Je-
sus sind ma himmustan.

7. Kallis Jesus, rõmustaja, Mo sees paista,
ello saatia! Keif siin tühjaks tunnistan, Jesus
sind, Jesus sind ma himmustan.

8. Armoga mind walmista Sinno omma laps-
seks ka, Süddames sind ihaldan, Jesus sind,
Jesus sind ma himmustan.

9. Keige armsam olled sa, Minno hinge hoja
ka, Woi! ma sind süs kantän, Jesus sind, Je-
sus sind ma himmustan.

10. Sinna olled armsam null, Sinno meel
on helde kül, Pea mind, et nähha saan Sind,
mo Jesus! Jesus sind ma himmustan.

139.

Joh ruf ju dir, Herr Jesu Christi ic.

Ma huan, Jesus, appi sind, Mo õhlanisfed
kule, So armoga nitüd aita mind, Et kaks-
fiti ei mötle, Et sulle ellan pühhaste, Mull õiget
usko anna Risti kanda, Et head teen wennale,
Ming pean sinno sanna.

2. Ma pallun weel, mo Jummal! sind, Oh!
wotta sedda tehha, Et karsjad ei woi naerda mind,
Et saan so abbi nähha, Keik ennamiist, kui surm
on kã, Lass mind sult armõ õta, So peal lota
Ei kolba minno tõ, Ei se woi julgust sata.

3. Te, et ma wiuhameestele Woin tõest an-
deks anda, Ja, et ma ellan ueste, Ei wotta wiuhu
kanda, So sanna on mo rõnnustus, Segã mo
hinge toida, Et woin woita, Kui tulleb willetsus,
Mis õnnust mind woib põõrda.

4. Te, et ei rõõm, ei kartus mind Siin lahhu-
ta so sannast, Waid et ma findlast ussun sind,
Keik on so kães jo wannast, Sa annad woinust
maksota. Ei suda ükski tehhes, Waewa nähhes,
So armõ pãrriida, Mis peastab surma hãddast.

5. Ma pean jãrgest woitlema, Mind nõdra,
Jesus! aita, So armõ pole hoian ma, Mull
anna woinust woita, Kui kiusatus mind wintsu-
tab, Siis kela sinna ärrã Patto kãrrã, Mis
muido hirmutab; Kül, saan so abbi nähha.

140.

Balet will ich dir geben zc.

Wisil: Ma püan keigest hingest zc.

Ma tahhan jätta mahha Sind, Kawwal ilma-
ma, Ei armastada tahha Sind sinno pat-
toga: Hea ello on seäl taewas, Se järrel' iggat-
sen, Ma polle teps seäl waewas, Kui õigust ma
siin teen.

2. Te minnoga kui tunned, Oh kallis Jesuke!
Ma pallun, et sa annad Mull' arral' woimusse,
Kui pean tundma wallo, Siis sedda lühenda,
Mi lõppeta mo ello, Ei õnnefast surret ma.

3. Mo süddames so nimmi On selge, paistab
ka, Ma pean sinno ristil Mo meles lõpmatta,
Oh! Näita ennast mulle So werre hawades,
Mind rõmustama tulle Mo õnneks tõttades.

4. Mo hinge peida sinna So pühha küljesse,
Ming aita sedda minna So auu rigisse: Kõl õn-
nis se on olud Siin kirja ilma peäl, Kes sinno
järe tulnud, Ming rõõmsast ellab seäl.

5. Mo nimmi panne ülles Se ello kirjasse,
Ming pea ommas süles Mo hinge ühtlase Seäl
nendega, Kes ommad So ristil auuga, Siis si-
ning südda wõtwad So truust litada.

141.

Befehl du deine Wege zc.

Wisil: Ma püan keigest hingest zc.

Mis waewab sinno süddant, Mis ial nouad
ka, Sell, kes on keige Issand, Keik holeks
anna

anna sa, Kes pilved, taewa, tuled, Keik hästi wallitseb; Käl iggal aial tunned, Et so eest mursetseb.

2. Sa pead Issa ussina, Siis käsfi hästi käib, Ning temma peale waatma, So tö süs korda lääd, Ei aita liad murred, Ei maksä kurbdusse, Sest Jummal tahhab palwed, Siis aitab heldeste.

3. Sa, armas Issa, tead, Mis kahjuks tulleb meil, So lastele keik sead, Mis hea ning tarwis neil, Mis sinna etterwottad, Keik teed sa wäggewast, So mele pärrast töttad Keik tehha ussinast.

4. Keik woid sa, Issand, tehha, Sest sul on rohke nou, So tö on hästi nähha, So wiis on selge au, Kes sudab wastopanna, Kui tahhad heldeste So lastel' abbi anda Siin haddas rohkeste?

5. Ehk wötwad wastopanna Käl hopis kurra tid, Ei Jummal süsti anna Neil' woinust ühtesgi, Mis temma wottab ette, Ee peab sündima, Mis tahhab temma mötte, Peab korda minnema.

6. Mo: hing, miind loda rõõmsast, Ning ota julgeste, Käl Jummal sinno haddast Sind peastab heldste, Kui wottad kannatada, Siis tulleb abbi sul, Ning pead jälle sama So waewas rõõmo kül.

7. Oh! jätta murred mahha, Mis süddant waerawad, Ning wötwad wallo tehha, Et wägga, kurwaks saad. So fohhus volle seada Need asjad

asjad ilma peal, Käl Jummalal on teada, Mis kasuks tulleb teal.

8. Keif temma holeks anna, Sest keif ta tar-
gast teeb, Siis saad ja immeks panna, Kui se
keif korda läab, Mis temma tootanud, Ning
targa nouuga Se, mis sind kurvastanud, Woib
pea kauta.

9. Ehf wõttab wiwitada Sind täita rõmoga,
Ehf näitab unustada Sind, ärra ehmata, Sest
temma nenda kiusab, Et kahhe wahhele Sind
hädada sisse jättab, Kui holiks ühtege.

10. Kui süiski temma pole Sa hoiad kindlaste,
Siis nääd sa temma hole, Kui sa ei mõtiege,
Siis temma armust peastab Sind raske koorma
alt, Mis ürrikeseks kestab So kasuks üllewelt.

11. Oh! õnnis sinna olled, Sest kites tannas
des Sa woimust saad ning tülled Kui aui ehte
sees; Suur Jummal isse annab Sull' rõmo hel-
deste, Kes sind so häddast peastab, Sell' laulad
rõõmsaste.

12. Oh! wotta lõppetada Keif meie hädada teal?
Meid nõdraid toetada; So helde Issa meel
hoolt kandko meie pärrast, Et meie peaseme Sest
kurja ilma pärrast, Ja taewa lähäme.

142.

Schau lieber Gott, wie meine Feind ic.

Wisil: Oh Jummal! wata heldeste ic.

Mo Jummal! waat kui kawwalad Ja wäga
getwad mull' ommad Mo waenlased, mind
kiusawad, Ning pea ärrawoitwad: Kui mind
so arm ei toeta, Siis kurrat, ilm, ja lihha ka
Mind patto sisse saatwad.

2. Se karrwal kurrat esjite Deai nauil amwa-
telles, Saab pat siis tehtud täieste, Ja siid-
dant kowwaks panned: Ja pettas, aiao wäg-
gise Sest pattust teise peage, Ja pörge siise wi-
maks.

3. Ma-ilma wiis on teada kü, Kuis se woib
aukutada, Et silmal, lihhal kõrkusjel Ja wal-
latus woiks jada: Kui wottab Jummal nuhhet-
da, Ei ükski suda aidata, Jo sõbrus siis on läi-
nud.

4. Ja siiski minno lihha-meel Ei jätta sedda
mahha, Kus ta saab kahjo kahjo peäl Ja wi-
kada ei tahha Ma-ilma tühja rõmustust, Ei
wotta temma õppetust Kurrati kimpust peäs-
ta.

5. Nüüd minna willets allati Se waeno tülli
tunnen, Se waerwab mind ei paigoti, Waid kus
ma ial ollen; Se kurrat takka kihbutab, Ma-ilm-
se kõrwalt aukutab, Mind lihha kurjast kiusab.

6. Sest sind, tru Jummal! nouan ma, Ei
woi ma ennast aita, Sest häddast Jssä peästa
sa, Jesusse pärrast peästa! So waimo wägge
minnule Nüüd anna, et mo waenlaste Nou pea
hakka lähhäks.

7. So hea Waim juhhatago mind Seestpidi,
et teen ikka, Mis käsüd, siis ma tunnen sind, Ei
eksi sinnust ära: Et kurja wasto pannen ma,
Mis sinnust mind woib lahbuta Siin ilmas kei-
tipiddi.

8. Ehk patto himmo saggedast Mo peäle käib,
kui ellan, Siis aita, et ma ussinast Se wasto
warfi ollen, Et ial ma ei unnusta. Et lähhän sur-
ma, kotho ka, Siis taewa ellik pörge.

9. Need wiimsed asiad anna mull', Et meles
ikka pean, Ja fega patto himmo kúl Mo hingest
arraaian, Et woiksin ilma hirmota So mele pär-
rast ellada Mo ello aial rõõmsast.

10. Oh Jummal Issa! rohkeste So wäggi
minnul' olgo, Oh Kristus! tulle kõrwasse, So
woimus mulle tulgo, Hea Waim! ses soas aita
weel, Uht woimust ikka teise peal' So armust
mulle anna.

143.

Du unbegreiflich höchstes Gut 1c.

Wisil: Nüüd surno kehha mattame 1c.

Mo keigekallim Jესuke, Mo melest olled üllem
hå, Mul janno on so järrele, Oh! aita
tulle minnule.

2. Ma ollen hirw', kel janno on So järrel,
Jesus, minno õn! So hirwe wõtta jõtada,
Mind nõdra, Jესus! jahhuta.

3. Ma süddames nüüd küssendan, Oh kule!
sind ma ihhaldan, Mo armo hallik! kule sa, Mo
waese hinge rõmusta.

4. Se armo wessi pudub mull', Mind tomma
Jესus! ennesel, Sind minna wägga himmus-
tan, Et sunnult, Jესus! abbi saan.

5. Mo peioke, kus olled siis? Kus pühha Tal,
mo kallim hüüs? Mis kaewo jures hingad sa?
Mul janno on, mind joda ka.

6. Ei jaksä minna rammoto, Ma küssendamast
wässin io, Se hirwe warfi jahhuta, Mo olled
sa, so ollen ma.

144. DA

144.

Du bist ja ganz mein eigen ic.

Wisil: Oh Kristus! Launnastaja ic.

Mo omma sinna olled, Mo armas Jেসuke,
 Kui sa mo sisse tulled, Ei muust ma holi-
 ge, Sind minna meles kannan, So ommaks
 ennast annan, Et andsid eumast mull'.

2. Keif sinnota on minnul' Siin ilmas sap
 niing piin, Suur kallis arm on sinnul, Ning mag
 gusain kui wiin, Oh! walla, Jесus, isse So
 armo minno sisse, Et pean armisaks sind.

3. Kui wägga olled sinna Mind santi armas-
 tand, Oh! te, et moistan minna, Miks sa mind
 lunnastand; So waimoga mind sada Sind
 wägga armastada, Et soga ühheks jaan.

4. Mo süddamest oh! wötta Keif, mis ei tah-
 ha sa, Ja mulle appi tötta, Et kurja põlgan ma,
 So armo tunda nouan, Ning armastada jouan
 Sind keigest süddamest.

5. Kui helde on so südda Mo wasto allati,
 So arm kül näitab sedda: Kui pattust waewati
 Mind, siis sa appi tullid, Mo ärrapeastja ollid,
 So omma ollen niüd.

6. Ma püan ikka hoida So armo warrans
 dust, Oh lasse sinna koita Mull' temme walgus-
 tust: Ma tahhan sedda püida, Sind pahwes ap-
 pi hüda, Kül warra, hilja ka.

7. Kui kautaksin sedda Ma waene süddamest,
 Siis olleks minnul' hädda, Ei rõmo ürrifest;

So

Sepärrast pallun minna Nuud nuttes; anna sinna So armo maitisma mull'.

8. Mind sinno armo tundma, Oh Jesus! õpeta, Ning sinno pole põdrma, Kui ollen efsind ma; So waimoga mind woia, Mo ello sees mind hoia, Kui minna kōmmistan.

9. Sa wāhhendad mo wallo, Mind nõdra finnitad, Sa olled minno illo, Mind waest sa rõmustad. Mull' õiget usko sata Se wotta kaswatada, Kui tahhab lõppeda.

10. Kui tulleb ärrajouda Siit kurjast ma-ilmast; Oh! wotta sa mind nõuda Kui õmma pārrislast, Siis polle teys mull' hādda, Ei olle karta sedda, Et ühhest lahkume.

145.

Warum betrübst du dich, mein Herz: re.

Mo südda, miiks sa murretsed, Ning miiks sa ennast kurwaks teed, Ja puad tühja head? So lotus olgo Jummal teäl, Kes keik on lonud ilma peäl.

2. Ei temnia woi sind unnusta, Waid tahhab armust aidata, Kui ial pudub sull'; Mo wāggew Issa iggawest, Se seisab hāddas minno eest.

3. Et minno Issa olled sa, Ei sinno laps jā aitmatta, Sul on üks issa meel, Sest muld ning põrm siin ollen ma, Ei kusti ma peäl rõmo sa.

4. Üks rikkas lodab warra peäl, Mo lotus Jummal üllewel, Ehk mind kül naertakse, Ma tean, ussun kindlaste, Et sa mind toidad rohkeste.

5. Elias! kes sind toitis weel, Kui suur poud olli ilma peäl, Kui kallis olli leib? Üks waene leff Sidoni maal, Kes olli armas Jummalal.

6. Ei seisnud sinna sõmarta, Eest kaarnad pididid tullemä Ja toirma rohkest sind, Meed töid ka õhtul, hommikul, Mis olli roaks tarwis sul.

7. Üks Ingel sinno jure sai, Kes wet ning leiha sulle tõi Se kaddaka pu al; Sega sa kääsid pitka tee, Et said Horebi mä-ele.

8. Ei sanud hukka Daniel, Kui heideti loufoeradel, Üks Ingel hoidis siis, Ei tedda murtud nende wäest, Waid peäsis terwelt nende kääst.

9. Josef Egipsti sadeti, Ja wangis pärrast peeti, Et kartis Jummalat, Sai wangis sureks issandaks Ja souwõssa toitiaks.

10. Ka peästis Jummal wäggewast Kolm meest seält tulle ahjo seest, Üks Ingel kelis seäl, Et tulli ei woind põlleta, Ei juukse karmo kõrweta.

11. Mi rikkas olled Jummal tõest, Kui olled olnud iggawest, So peäle lodan ma, Oh! anna rikkust hingele, Siis minnul on keif rohkeste.

12. Ei ilma auust holi ma, Mind lasse taewast pärrida, Mis olled saarnud meil' So kange surma walloga, Siis ollen keikist holeta.

13. Keif, mis siin on ma ilma peäl, Kuld, hõbbe, sureliane meel, Au, rikkus, lust ehk rõõm, Ei festa se meil' iggawest, Ei te ka õnsaks hingekest.

14. Sind tannan, Kristus! süddamest, Et olled teada annud sest Mull' omma sanna sees, Oh! anna usfo kinnitust Ning minno hingel' õnnistust.

15. Nu kitus olgo iggawest So sure helde ar-
mo eest, Ma pallun süddamest, Oh! ärra jätta
mahha mind, Et taewas saaksin nähha find.

146.

Mein Gott, das Herz ich bringe dir 2c.

Wisil: Tüüd on se pääxo jo löppenud 2c.

Mo süddant annan keigest wäest, Oh armas
Zummial! sull', Sa tahhad sedda minno
käest, Se tulleb mele mull'.

2. Sa ütled : anna minnule, Voeg, süddant
meleheaks ; Ep olle muido ühtege, Mis sulle rõ-
mo teeks.

3. Sest, armas Jssä, annan ka Mo süddant
sinnule ; Oh! ärra sedda teota, Arm anna minnule.

4. Käl südda on täis rojastust, Ja tühja ih-
haldab ; Ep olle temmal waggadust, Waid kur-
ja armastab.

5. Müüd agga nuttab ärdaste, Ring kaebab
omma süüd ; Mis enne ollt temmale Nõdm, se
ta wihtab nüüd.

6. Ja heidab mahha sinno ees, Ring pallub
pekka peäl, Ja murra kangust minno sees, Et
põran pattust weel.

7. Mo kowwa süddant pehmeks te, Et woik-
sin kaebada, Ring wihtada mo kurja tö, Ring
nuttes sullada.

8. Süis kasta mind so werrega, Et südda puh-
taks saaks ; Ma tean, et olled surnud sa Ma-il-
ma ning mo heaks.

9. Mo nõdra usko finnita, Et woiksin kow-
waste So surma peäle lotada, Keik satab an-
deks se.

10. Oh Jesus! anna armust nüüd Mull' di-
gust, õnnistust; So peäle võtta minno süüd
Ning patto willestust.

11. So wõega ning ehita, Sa ilma süta
Tal! Mind keikist pattust puhhasra, Et kolban
Jummalal.

12. Oh pühha Waim! mind võtta ka So
sõbraks järgeste, Jesusse parrast olle sa Mo ab-
biks allate.

13. Te targaks mind so sannaga Ning armus
pallawaks; Mo kurja süddant parranda, Mull'
olle õppiaks.

14. Mind õiges uskus finnita, Et wihtan
kawwalust, Et ma ei võtta kartada Ma-
ilma teotust.

15. Te, et mo südda kartmatta Siin lotes kan-
natab; Sest sa ei jätta abbita, So heldus õp-
petab.

16. Mo armo, Jesand, puhhasra, Et ellan
sinno ees, Et silmakirjaks minno rõ Ei sünni el-
lades.

17. Te, et ma kawwalusseta Keik asjad aian
teäl, Et ükski ei woi laitada Tõdd, sanno ilma
peäl.

18. Te, et ma ollen tassane, Allandik südda-
mest; Mind tühjast rõmust puhtaks te, Kui ekfin,
põran sejt.

19. Te, et ma ollen wagga teäl Ning tiggedus-
seta; Süs on mo ello, mõtte, meel So mele
parrast ka.

20. Mo süddant võtta honeks ka, Oh! Jume-
mal!

mal! ilma sees: Siis selle sees woid ellada Siin ning seäl iggawest.

21. Ma annan sedda sinnule, Kus tahhad, panne se; Sest sinno pärralt olleme, So, ei mu ühhege.

22. Ehk mind ma-ilm kül arwatab Ja sanna kuulda weel, Ehk teifiti mind ahwardab; Ma põlgan temma heält.

23. Ei sünni sedda iggawest, Sa kurja waimo pruut, Mind kiusad, ei ma holi sest, Oh Jummal kidetud!

24. Ma-ilm! pat! minne omma te, Mo süddant annan ma Sull' anniks, armas Jesuke! Oh! sedda hoia sa.

147.

Ein Sommer-Lied.

Uks Sui-Laul.

Geh aus, mein Herz und suche Freud 1c.

Wisil: Reik tulge minno jure nüüd 2c.

Mo südda olgo rõnnus nüüd, Et Jummal jaggab kaunid hüüd, Sel rõõmsal suisel aial, Waat rohho-aial õitsewad, Ja illusaste kossuwad Nüüd keikis paikus laial.

2. Mets pakfust lehte lautab, Ma ruttust roh-to kõrlistab, On keikil kaunis nähha, Reik lillikessed õitsewad, Ja kaunikessed kaswawad; Ni wõttab Jummal tehha.

Mm 3

3. Reik

3. Keik linnud pessetellewad Ja omma laulo aiawad, Ja Loja kitta püüdwad: Jo õpikk, käägi, leofe, Jo tuike, jo warblane, Et metsad was tohüüdwad.

4. Saab kanna munne haudunud, Ja pääso-kenne poegenud, Siis ommad poiad sõdtrwad; Küll pödder kargab kergeste, Ja leikab rõõmsast rohhusse; Keik omma aega teädwad.

5. Jbed, oiad kerul kohhawad, Ja wõsso war-
jul keerlewad, Ja äre tassa jookswad. Kus ig-
ganes on rohho-ma, Ka wainul rõõmsa lauloga
Seäl lapsed karja sõdtrwad.

6. Meed messilased maggusat Met messipuus-
se teggewad, Ja lendwad ümberkaudo: Ka an-
nab Jummal wina-puust So süddamele kinnis-
tust, Ja jouotumal joudo.

7. Pöld kannab wilja rohkeste, Ja temma sei-
sab paksuste, Teeb iggamehhel rõmo, Et kides-
takse Jummalat Se sure ainkt jaggajat, Kust
tunnuks temma armo.

8. Ei tahha minna unnusta, Waid kostwast
meles piddada, Mis armas Jummal teinud, Keik
ma ilm kidad temma tööd, Ka minna laulan sed-
da head, Mis meie film on näinud.

9. Ma mötlen, kui on minnul teäl Mi karnis
assi ilma peäl Se ello santis põlwes; Mis saab
weel pärrast ollema, Kui same taewa tullemä,
Seäl iggawesses ellus.

10. Mis rõmo seäl weel tunnukse, Kus Jesust
ennast nähakse, Ja minno kōrwad kuulwad,
Et mitto tuhhat Kerubim Ja mitto tuhhat Sera-
wim Se Halleluja! laulwad.

11. Oh! kui ma seal jo olleksin, Ja sinno jures
ellaksin, Oh helde Issa taewas! Sus saaksin
Ingli lauloga Sind üllendama rõmoga; Kui
saan ma peasnud waewast.

12. Ei tahha siiski ellades, Sell' ihho murre
kõndides, So kiitmist mahhajätta; Mo südda
peab tännoga, Kus kohhal ial ollen ma, Sind
ühte järke laulma.

13. Oh! aita omma Waimoga, Mo waimo
taewast õnnista Ni warra, kui ka hilja; Mo süd-
da hästi ditsego, Se usso suggu kaswago, Kui
su il kaswab wilja.

14. Oh! wotta mo sees ellada, Mind sulle
heaks puuks istuta, Et woin head wilja kanda,
Ja sinno aedas järgeste, Kui kaunis illus dieke,
Head hatso wäljaanda.

15. So Paradisi aiaks sa Mind wallitse, et
haljan ma Ni laua kui ma ellan: Siis tahhan
siin sind tenida, Ka iggawest seal lõpmatta, Kui
sinno jure tulien.

148.

In allen meinen Thaten ic.

Wisil: Nüüd hingwad innimesjed ic.

Ni sündlo minno assi, Ni käigo minno käsfi,
Kui Jummal isfi teeb: Kui temma murre
kannab, Ja isfi nou mull' annab, Kõl siis keik
hästi lorda läab.

2. Ei minno tõ siin kolba, Keik minno waero
on ilma, Ei maksa minno nou, Ni olgo kui ta

M m 4

tah,

tahhab, Kui temma ossa jaggab, Sest olgo tem-
mall' üksi au.

3. Mis põlwe Jummal annab, Mis temma
peäle panneb, Se on hea minnule, Ei putu min-
nust' wigga, Kui agga sünnib ikka, Mis arm-
sa Issa tahtminne.

4. Ma temma peäle lodan, Ja tedda meles
pean, Kes hoiab kurja eest; Kui agga tedda
kardan, Ja sanna möda ellan, Siis polle häd-
da ellades.

5. Ja wotko surest armust Mind peästa keigest
pattust, Meid süüks ei arwata: Ei temma koh-
hut moista Mo patto peäle pea, Waid tahhab
moga kannata.

6. Kui maggama ma lähhan Ja jälle ülles-
tousen, Kus ollen ialge, Kül häddas, willetsus-
ses, Kül waesusses ning többes, Saab temmast
rõmo hingele.

7. Kui Jummal woõdraks tulleb, Ehk risti peä-
le panneb, Siis tahhan kannata; Eisa, kui tem-
ma tahhab, Ja kannatust pa annab, Se koorm
mull' raske ollema.

8. Keif temma holeks jättan, Kui surren ma
ehk ellan, Kui käsib ialge, Mil aial arwab tem-
ma, Kas homme ellik tämma, Ja moistab aega
üksine.

9. Siis olle, südda, rahhul; Mis ial juhtub
sinnul, Siis ärra murrese: Sest sinno Issa tae-
was Teab nou kül keiges waewas, Suur nou
on tõ est temmale.

149.

So wünsch ich nun ein gute Nacht ic.

Müüd pölgan minna rödmfaste Ma-ilma tühjad kumbed, Eh se mind waewab wahwasste, Käl Zummal kannab murret. Ma-ilma tö On tühhine, Ma tunnen sedda tö est, Ma tunnen sedda tö est.

2. Üks us, kui pödra hammustab, Se pödder wet süs püab, Mi südda abbi himmustab, Kui ma-ilm kurja hüab, Mull' ahvastust Teeb wana us, Se Zummalale kaeban, Se Zummalale kaeban.

3. Mil minna saan so römusse, Kus waggad tanno andwad, Ning laulwad sulle kitusse, Ja walged rided kandwad? Mil wiakse Mind tae wasse, Et saan sind, Zummal, nähha, Et saan sind, Zummal, nähha?

4. Mo hing on sure wallo sees, Et pean kaua ootma, Ma tunnen waewa süddames, Ja tahhan süski lota, Eh kawwalad Mind naerawad Sel risti-hädä aial, Sel risti-hädä aial.

5. Kus on so Zummal, küssiwad, Kes sulle appi töttab? Reed sannad, need mind waewawad, Et minno südda nuttab. Oh tulle sa, Mo fairfia, Mind peästa patto waewast, Mind peästa patto waewast.

6. Oh! wötta mind so rigisse, Mis walmis-tanud sinna, Et, kus keik pühhad iärgeste, Ka sind woin kita minna, Kus ellawad Ning laulawad Keik Inglid hulgaliste, Keik Inglid hulgaliste.

7. Mo hing! mis ennast waewad sa? Oh!
wõtta kannatada, Sind Jummal tabhab aidata,
Sest tahhan tänno anda. So hädda se On
ürrike, Ning wimaks se rõõm tulleb, Ning wi-
maks se rõõm tulleb.

8. Ei feik siin tahha kannata, Ei sinno peäle
lota, Oh Jummal! armo anna sa, Et woin sult
abbi ota, Mull' muido siin On suur se ptin, Kui
sinnota ma ollen, Kui sinnota ma ollen.

9. Kõl mitto hädda, willetsust On patto pär-
rast näbha, Siis tunneme ka abhastust, Kõl wot-
rad hirms tehha, Müüd runnen ma, Et raskest
ka Mind monni hädda waewab, Mind monni
hädda waewab.

10. Ma ilma rõõmo wihtan ma, Sõd, päwad
südda nuttab, Mei kaua tahhan palluda, Kui sin-
no abbi tõttab, Oh Jesuke! Mind heldeste So
armo läbbi aita, So armo läbbi aita.

11. Waat! Kewastust on minnul kõi, Et
waenlane siin kütleb; Suurt melegaigust teeb se
mull', Kui naero wiil ütleb: Kus Jesuken, So
rõõm ning õn? Woi temma sinnust holib, Woi
temma sinnust holib!

12. Mo willets hing, oh, kannata, Oh! Kan-
nata, mis waewab Sind, Kõl so õnnisteggia
Sind teigest kurjast peästab, Ning heldeste Wiib
raewasse, Seäl on meil rõõmo ota, Seäl on meil
rõõmo ota.

150.

Wohl dem Menschen, der nicht ic.

Wifil: Uka ülles, minno südda ic.

Sunnis, kes ei wötta tehha Kurja noum järrele,
 Ei woi üllekohhut nähha, Pattustest ei ho-
 lige; Kes nelst pilkjaist pöggeneb, Nende seltsist
 tagganeb, Agga kalliks peab sedda, Kui teeb
 Jummal targaks tedda.

2. Sunnis, kes siin rõmo tunneb, Pühha käsko
 õppides; Süddames se õnneks panneb, Ei sest
 lahku ellades: Nenda õitseb, kaswab se, Kui need
 palmpuud kauniste Jõe kaldal ommad oksad
 Hästi laialt lautawad.

3. Nenda figgib innimenne, Jummalat kes ar-
 mastab, Sell' keik lomad saatwad õnne, Kuni
 täiest pühhaiks saab; Temma lehked kossuwad,
 Ning on ikka illusad, Jummal abbiiks sessel tõttab
 Keikis, mis ta ette wõttab.

4. Redda pattust rõmustakse, Zeine järg on
 sellele, Temma rõmo aetakse Ni kui põrmo laiale;
 Kus on pühhad rõmoga, Siinna pattused ei sa,
 Jummal armastab keik waggad, Hukka läh'wad,
 kes on kurjad.

151.

Wohl dem, der in Gottes Furcht ic.

S n sul, kui kardad Jummalat, Ja temma
 nouud armastad, Siis toidad ennast om-
 mast kääst, Ja figgid hästi temma wääst.

2. Co

2. So naeset ka on siggidus, Kui kobaraid
on wina-puus, So laual lapsed istuwad Kui
õlli-õksad Illusast.

3. Waat! ni suur õn on selle kões, Kel Jum-
mal ikka süddames, Ei wiha putu temmasse,
Mis tulli pattust ilmale.

4. Õn tulleb sulle Sionist, Et naad kui wäg-
ga armollist Jerusaleem keik õnne saab, Ja Jum-
mal tedda ühendab.

5. So ello tahhab jatkata, Et sinna pead rõ-
moga So laste lapsi näggema, Et Israel saab
rahho ka.

152.

Hilf mir, mein Gott, hilf daß ic.

Wisil: Keik sündko ikka nenda mull' ic.

Dh! armas Jummal, awwita Sind hädas
takkanoada, Ja süddamest sind etsida, So
armo vole jouda; Dh! lasse mind, Kui otfin
sind Mo waewas pea leida, Dh! hallasta Ja
awwita, Mind kurja tõ eest hoiä.

2. Mull' anna ommast heldussfest So peäle üksi
lota, Ja pattust pööbda süddamest, Ja murres
rõmo ota, Et nuttan nüüd Needo patto süüd Ja
rasked eksitussed, Et minno käd Ka tewad hääd
Neil', kes on häddalissed.

3. Keik lihha himmud kustuta, Et need ei wol-
must wotta, Sind armastama oppeta, Ning ib-
hiks mulle tõtta; Mind aita fest Ka süddamest
So sanna ammistada, Et üksige Mind surmasst e
Ei woi sust lahjutada.

4. Dh!

4. Oh! õppeta mind tassandust, Ja kela wiha
 ha heldest, Ka anna mulle allandust, Et kain so
 järrel järgest; Meist pattust ka Mind puhhasta,
 Mis norelt ollen õppend, Mind rõnusta So
 Waimoga, Kui murre enne lõppend.

5. Mo usko, armo kaswata, Ning kinnita mo
 lotust; Et minno südda lõpmatta So jurest lei-
 aks toidust; Suud tallitse, Et minnule Ei tems
 mast sünni hädäda, Mo ihho ka Mi toida sa, Et
 himmud kelad ärra.

6. Mull' olgo ikka ussinus Mo tööd ja teggo
 tehha, Et tühhi au ja karmwalus Mind ellades ei
 petta; Riid, kadvedus Ja kimalus, Se minnust
 tagganego, Ka warga meel Ja petjä keel, Se
 kaugel' minnust jägo.

7. Hea nou mind lasse wõtta ka, Ja eksitus-
 fest peästa, Ning keikide eest palluda Ka waessa
 tele head tehha, Et kurja ma Woin taggan'da,
 Ja keikil appi tullen, Mi sünnib ka, Mis tahhad
 sa, Siis wimaks õnsast süren.

153.

Ach treuer Gott, barmherzig's Herz! 1c.

Wifil: Oh Jesus! ullem abbimees, 1c.

Oh helde Jummal! minnule On armolinne
 südda, So Issa läest minnule On tulnud
 rist ja hädäda, Ma tean, et se koormaga Mind
 lassed armust waewata, Ei mitte läbbi wiha.

2. Sest se on ikka sinno wiis, Sa karristad
 so lapsi, Kui armastad, sa nuhtled siis Keik om-
 ma

ma luliikmissi, Sa annad kurbdust rõmo eest, Wiid põrgo, peästad põrgo seest, Üks wahhetus on järgest.

3. Se kombe on ka sinnule, (So nou on im-melinne,) Mis hoietakse ellule, Se surmatakse enne; Se mis peab sama auustud Saab enne ärrateotud, Ja hopis naeruks pandud.

4. Ei olle meie Jeesusel Muud põlwe ma peäl olnud, Ja podi enne risti peäl, Kui auule sai tulnud: Rist, hädda, waero ning toutus, Se olli temma pärrandus, Kui tahtis taewa minna.

5. Kui nüüd se dige sullane Heal melet tahtis kanda Se hädda; mis ma pattune Woin paljo wastopanna? Keik temma pühha kannatus Du-minno ello õppetus, Ma watan temma peäle.

6. Oh armas Jummal! se on ka Üks wägga raske assi Mo melest, sedda uskuda, Mis teeb so imme kääsi, Et se, kes ni saab nuhheldud, Saab tõ-est sinnust armastud, Ei sünni se mull' ühte.

7. Kui minna ei woi uskuda, Käl sa woid us-ko tehha, Mo lotust üllespidada, Et woin so hel-dust nähha: So pühha sanna tootus, Se olgo minno rõmustus, Et kuhhugi ei kána.

8. Kui ollen arg, süs awwita, So waim mind õppetago, Et julgest tohhiin palluda, Mo lotust kinnitago; Kui meie agga ussume, Ja jame kangest palwesse, Süs pahharet ei woida.

9. Oh! ärra lasse, pallun ma, Kui pead sa se nouu, Mind mitte tialt kiisata, Sa tead minno joudo; Ei olle puust, ei kiwwist ka, Waid põrm ja tuhk ja muld ja ma, Üks waene in-nimenne.

10. Oh Jesus õnnisteggia! Sa kandsi omma risti, Siis aita sedda kanda ka, Mis peäle panned issi: Sa kuled minno õhtamist, Siis wotta heidest süddamest Mo palwe heale wasto.

11. Ma tean et sinno helde meel Mo peäle armo heidab, Sa pallud taemas üllewel, Kui sinno sanna näitab. Meid nõdro kassi kinnita Ja nõdro jalgo toeta, Ei kormusta siis nemmad.

12. Oh! rägi mulle armsaste Ses raskest Furwastuskes, Ning jahuta mind rõõmsaste Ses fures abhastuskes: Sa olled warjaks kowwaste, Kui kiusajaga woitleme, Ka kui meid pinnatakse.

13. Kui agga se on sinno nou, Et pean kannatama, Siis saab ükspäinis sinnul au, Kui wottad toetada: Oh! sata mulle kannatanust Ja nõdra usso kinnitust, Kui emmal waesel lomal.

14. Oh pühha Waim! mind juhata, Et olen murrelinne; Kui tahhan lialt leimada, Siis olle abbilinne. Oh! minno meele tulleta, Mis rõmo ilma murreta On taewa rikis ota.

15. Seal jaad sa sure armoga Siis nende peäle waatma, Kes raptenuid siin suemaga, Ja kawnist ello jaatma; Se wasto, tean tõ est ma, Ep olle ial arwata Keik ilma au ja ilkus.

16. Seal kaub ärra kuulmista, Mis siin meid furwastanud, Se rõõm ja au on õpimatata, Kui sinna tootanud: Mis kulkorakke nuttoga, Seal leikatakse rõmoga, Ma uskan, aita! Alimen.

154.

Herr Jesu Gnaden Sonne ic.

Wisil: Oh Kristus! lunnastaja, ic.

Oh Jesus! armo walgus, Sa tõe õppia,
 Pass' sinno ello selgust Mull' arral paista-
 da, Mo süddant rõmustada, Mo waimo uen-
 dada, Mo Jummal! sedda te.

2. Mo pattud andeks anna, Ning aita hel-
 deste, Ja ärra wihha kaäna, Waid sedda mur-
 retse, Et sa so rahho aänid Mo süddamesse pan-
 ned, Oh Issand! kule mind.

3. Mo hingest wälja= aia Adama wanna tõ,
 Et minna woiksin wata So peäle järgeste, So
 ommaks ennast anda, So auuks risti kanda,
 Et sa mind lunnastand.

4. Et tunnen sind, mo Jesus! Sa isfi õppe-
 ta, Seks walgusta mo moistus So pühha san-
 naga Et ussun sinno sisse Ning jään so tõe sisse,
 Ei holi kurratist.

5. So armoga mind joda, Mo himmud risti
 lõ, Et kurja peal ei loda, Waid woitlen kow-
 waste Mo kurja himmo wasto, Ei nende liggi
 astu, Siis ellan sinnule.

6. Oh! wotta sinna süta So armo minno sees,
 Et ma woin armastada Sind keigest süddamest,
 So mele pärrast olla, So ello= tele tulla Siin
 ning seäl iggawest.

7. Müüd, Issand! anna woimust Mis satab
 sinno Waim, Ka anna wägge, julgust, Siis ol-
 len armo= taim, Sest muido keik mo mütte, Mis
 ial wõttan ette, Ei kolba kuhhogi.

8. Sepärrast, armas Jummal, Mind armust
walgusta, Sest et ma ollen rummal, Mo süd-
dant uenda, Et ma so jure jouan, So tabt
mist tehha nouan, Mind aita wäggewast.

155.

O Jesu, siehe drein ic.

Wisil: Oh! wagga Jummal, Kes ic.

Sh Jesus! hallasta, Ning aita mind nüüd
woita. Ma tunnen surma jo, Mo waim
ei ennam jaksä, Mo meel se puab kül, Ei moddu
ommeti, Ehk kül mo waene meel Nüüd woitleb
allati.

2. Se pörge wäggi teäl Ning surm mind
finni peab, Ehk wahhin siin ehk seäl, Mo süd-
da agga otab: Kui seismist himmustan, Siis
ollen seljal jo, Mo wäggi ning mo joud Ei mulle
abbi to.

3. Ma kippun josen kül, Ei ommeti woi lei-
da, Mis sataks rahho mull' Ei woi sest lahti sa-
da, Mis kässo sundminne Mo peäle panneb kül,
Ja rammo ellada Ei joua anda mull'.

4. Sa Jesus üksine Woid minno wallo
pöörda, Siis jaksan minna kül, Kui sinna
wöttad aita, Kui rammo mitte saaks Mo ello
sinnult siin, Siis olleks püüdminne Üks dige
pörge piin.

5. Sepärrast hallasta, Ja omma armo an-
na Mo waesel' näljatjel, Kes wottab kummar-
dada, Ei enne jätta sind, Kui sa mund õnnis-
tad, Ja surma rikkudes Uut ello sünnitad.

6. Sa olled lubbanud Mind armsast jahhutada,

N n

Kui

Kui südda karmwalust Ei tahha armastada :
 Waid annab ennast nüüd So holeks koggones,
 Et woimust sinno arm Saaks ikka minno sees.

7. Siis wotta hõpõs mind Sest patto ellust
 peästa, Kui sa mind juhhatad, Siis anna sanna
 kuulda ; Oh ! hakka minnusse, Keik waenlast
 kauta, Et puhtas süddames Sa saaksid ellada.

8. So woimust näita nüüd, Sa ussi ärra-
 wõitia, Oh näita kurratil', Et olled ärrapeäst-
 ja, Ning woida minno sees, Et minno waenla-
 sed Keik sawad häbbisse, Kui sa, mis tunned,
 teed.

9. Kui kaua peawad Need kurjad kõrkistama ?
 Et peab minno rõõm Weel nende kätte jama.
 Oh ! peästa hingekest, Mis sinust lunnastud,
 Nüüd agga pattudest On alles seutud.

10. Sa olled lahti teind Mo silmad, et woin
 nähha, Et ei woiennest Ma muud kui kurja
 tehha, Sest tulle appi nüüd, Te rõeks armust ka,
 Mis sinna tootand, Mis ial tahhad sa.

11. Mo usko kaswata, Siis minnust lahkeb
 kartus, Ning ei sa perta mind Se walle meel
 ning moistus. Kui sinno kallis arm Mo libba sur-
 retab, So surma wäega Mo süddant puhhastab.

12. Keik wastopannemist, Oh Jesus ! aita
 woita, Et Talle werre seest Täit woimust woik-
 sin leida, Et woiks so tassandus Mind senni
 kaitseada, Kui keikist waenlastest Mind wottad
 peästada.

13. Kui wäggew minno sees Sa olled, armas
 Jesus, Et saan so sarnatseks So surma läbbi
 uskus, Siis ühhes sinnoga Saan rõõmo roh-
 keste, Sa satad ikka mind Siin ellus eddase.

156.

Herr Jesu Christ, mein Leben ic.

Wifil : Oh Kristus ! Lunnastaja ic.

Dh Jesus! minno ello! So peäle lodan ma,
Mo hinge rõõm ja illo, Mind armust aw-
wita, So armo anna nähha, Et süddames woin
tehha, Mis tahhad igganes.

2. Mo kallis peiofenne! Mind wotta armast-
ta, Te, armo tullofenne, Et sind ei wihhasta:
Mo südda jägo sulle, Ja sinna jälle mulle, Sa
keigeüllem hea.

3. Siis kela, et mo südda Sust ei woi lahkuda,
Waid kindlas armus ikka Sind kinni piddada:
Kui sinnoga ma surren, Siis sinnoga ka pärrin
Se taewa õnnistust.

4. Mind lasse järgest iada So kolge kowwas-
te, Ja sinnust wägge wotta Kui puust üks ok-
sõke: Ehk surren siis, woi ellan, So pärralt
minna ollen, Mind pea arwita.

5. Sa minno ainus ello, Dh Jesus! üksine,
Mo õnnistus ka olle, Sind otsin järgeste, Dh!
lasse mind sind nouda Ja se eest ennast hoida,
Mis sinnust lahbutab.

6. Dh! te, et minna lodan So peäle kindlaste
So peäle üksi watan Mo häddas kangeste; Siis
tahhan sind siin kita, Ja seäl ka auustada So
auus iggawest.

7. Dh tulle, Jesus! tulle, Mo õnnisteggia,
Ja olle waggadele üks ärrapeästia; Et surreta
mo lihha, Et waim woiks woinust sada, Kui
woitlen sinno wäes.

8. Oh armas Jēsa! kule Mo palwet hallas-
tes. Mull' Jēsus appi tulle, Ja pallu minno
eest, Oh pūhha Waim! mind aita, Mo sūd-
dant issi tāida, Et ikka kīdan sind.

157.

Schütte deines Lichtes Strahlen 2c.

Wisil: Sion kaebab sures hāddas 2c.

Dh! mind wotta targaks tehha, Armas õn-
nisteggia, Et ma woin so walgust nāhha.
Olle issi õppia: Aia ārra pimmedust, Anna
jālle waggadust, Et ma woin so jure tulla, Tark-
ning moistlik ikka olla.

2. Tūhjad mõtlemisēd sata Ārra minno sūd-
damest, Sinno wāggi woib mind peāsta Men-
de karwalusse seest; Aita mind kui woitlen
weel, Et saan woimust kurja peal', Sest et kiu-
satus mind waewab, Minno sūddant wāgga
hawad.

3. Kurjad himmud tappa sinna, Mis mo
peāle tullewad Sata woimust, pallun minna,
Kui mo mõtted woitlewad, Et so rahho hādda
sees Ollēks wāggew sūddames, Siis sind iggal
aial tānnan, Ning so au ka sureks kīdan.

4. Patto laened kōhhisewad, Tewad hirmo
minnule, Kāssi, Jēsand! siis need jāwad
Waiķseks warši peage; Sinno tōe walgus se
Waiķko selgest minnule, Muido rummalaks jāan
minna, Kui mind targaks ei te sinna.

5. Sinno maggus arm se tulgo Minno siise
āllewelt, Sinno wāggi walmis olgo Minno nõd-
ral'

ral' süddamel. Jesus! anna minnule Pühha Waimo rohkeste, Et ma woiksin waggaks sada Sinno mele pärrast tehha.

6. Minno süddant waewatakse, Wotta sedda rõmusta, Diete mind juhatakse, Kui teed taewa näitad sa: Siis mo südda rõõmsaks saab Tühja rõmo teotab, Ring ei mõtle selle peate, Mis ei sata taewa tele.

7. Et ma tühja peäl' ei loda, Kisu keik mo süddamest, Ei ma neist woi abbi ota, Egga tunda Jesukest. Minna wägga ihaldan Jesus sind ning rõõmsaks saan, Kui ma tõ-este sind teian, Te, et sinno pole hoian.

158.

Entfernt euch ihr matten Kräfte 11.

Dh! tagganege, minno himmud, Neist asjust, mis on ilma peäl, Ring jätta mahha patto teud, Mo wassind waim, kel waewa teäl! Müüd taggane, Dh tühhi tõ! Se ue ello algan ma, Mis ükski ei woi rikkuda.

2. Keik mäed ja orrud moga laulge, Et teäda saaks mo Jesu au, Kes mul on waewas wägges wäste Mo ainus hoidia ning mo nou. Keik tühhi teäl! Mul teine meel, Se õige aeg on praego kões, Müüd jätta keik, mis ilma sees.

3. Ehk illuaste, haliad wäljad! Kül su-il ennast näitate, Keik lomad süski nähha sawad, Et illo kaub peage, Se põlgan ma, Sest walwa sa Mo südda, kes sa ihaldad Reid asjo, mis siin kadduwad.

Nn 3

4. Kui

4. Kui wotsid enne armastada, Mis sinno
rammo fullutas, Siis ärra wotta kurwaks sada,
Kui keeltaks, mis hing armastas; Keik põlga sa,
Et peigmees ka Nüüd tabhab, et jääd tassaseks.
Ning targa neits' te sarnatseks.

5. Sa, tigge liig-arm, minnust kau: Ning jät-
ta tühjaks süddame, Et woiksin tunda selle armo,
Kell' pean andma kitusse; Oh! mingo meist,
Mis ennast rais; Ma jättan mahha tühja rõ,
Ning ellan sulle, Jesuke!

6. Mind patto kdiest lahti kisu, Neist sallaja-
mist wõrkudest, Waenlaste nou, oh Jessand! rik-
ku, Te wabbaiks mind so tallekest: Nüüd tagga-
ne, Keik karmwal rõ! Mis teggi mulle eksitust,
Ma põlgan jinno karmwalust.

7. Kui maggus on üks wabba ello, Mis kei-
fist asjust lahti teeb, Kui se maailma karmwal illo
Ning temma hirm meist mahhajaab: Ei holi
neist, Ma lahkun teist, Mo meles ollen kihlatud
Ning Jesu prudiks ehhitud.

8. Mind hoia rahhul, Jesus, ikka, Ning kaäna
murret minno eest, Et pattust mull' ei sunni wig-
ga, Mind peästa tühja himmo läest, Keik mah-
hajaab, Arm sedda teeb, Et minna ennast un-
nustan Ning taewa rõmo himmustan.

159.

O Gott! du frommer Gott!

Oh! wagga Zummal, Kes Keik aännid melle
annad, Kelt on, mis ial on, Kes keig' eest
murred kaännad, Mull' anna terwist, ning Et
terwe

terwe ihho sees Mull' olleks puhhas hingJa õigus
süddames.

2. Pass', mis mo kohhus on, Mind ussi
naste tehha, Et woiksin ammetis, Mis käsüd,
pea nähha: Oh! anna, et ma teen Mo teggo
aegfaste, Ja aita, et mo tö Woiks minna
eddase.

3. Mind aita räkida, Mis ikka heaks woib
tulla, Ja kela räkima, Mis tühi tahhab olla,
Ja kui mo ammetis Ma pean räkima, Siis
anna sannale Tait wägge römoga.

4. Kui mul on hädda ka, Siis wotta julgust
anda, Mind aita römoga Mo risti koorma kan-
da: Mo wihamehhega Mind lasse leppida:
Kui nou mul tarwis on, Head nou siis an-
na ka.

5. Te, et ma keigega Nisuggust sõbrust pean,
Mis ma head ollewad Ja sinnul' armas tean,
Kui wottad heldeste Mo warra jatkada, Siis
olgo ärra fest, Mis sadud kurjaga.

6. Kui sa mo eale Weel tahhad jätke anda
Ja monda waewaga Mind lassed wannust kan-
da, Siis anna kannatust, Mind hoia patto eest,
Et kui ma halliks saan, Ka tunnen auu fest.

7. Kui tulleb ello ots, Siis astu, Jesus,
ette, So risti surma sees, Hing sago sinno
kätte, Mo ihhul' olgo maad, Kus waggad
maggawad, Kus nemmad hingades Ei kule mür-
rinat.

8. Kui hüad wimati: Keik surnud, touse
ülles! So käsfi olgo siis Ka minno hana kühjes,
Pass' kuulda omma heält, Mo ihho ärrata, Et
kaunist sellerud Saaks taewa feltsi ka.

Jehova ! nimu von mir die Kräfte ic.

Sh ! wotta, armas Jesus, wasto mult, Mis sinno waimo wäes ma sanud sult, So pär-ralt peab mo südda ollema, Ei so pruut muido ial pühast sa.

2. Mind sata ueks lomaks kaswama, Ja jummalikkus kombes ellama, Et wanna juretai-gen mahhajaáb, Ja sinno arm mo süddant ueks teeb.

3. Mull' anna sind ükspäinis armasta, So käsfi woib mind hopis uenda, Keik minno südda, minno mötte, meel, Se ohwirib ennast sulle üllewel.

4. Ei ilmas pruut mu peäle mötlege, Kui omma peio peäle üksine, Ma pean tedda meles piddama, Kes ennast mulle peiüks annud ka.

5. Ei olle innimenne mötreta, Kus temma ial on, seäl mötleb ka, Ni sinna, Jesus, keige-üllem hä, Ei ial minno melest ärralä'.

6. Uus ello ! wotta rammo, wägge ka, Ja kaswa ifka ilmakeelmatta ! Se, kes pääw pä-walt ifka ueks saab, Käl Jesus tedda heldest armastab.

7. Ni ehhitakse honet sallaja Sell' Talle pru-dile seäl ellama Ja sinna sisse peio kutsuma, Seäl omma pruti armsaks piddama.

8. Uut waimo suggu annab temma teäl, Ja armastakse temmast jälle seäl ! Jo ennam annab, sedda ennam saab, Kui peigmees süddant parust pühastab.

9. Meid wotta sinno pole tommata, Ei muudke
mele

meie tahha himmusta, Nut innimest oh! kaitse armsaste, Et waenlased ei temmal' kurja te.

10. Ni näita ennast, Jesus, meile ka, Kui on so pühha nimmi lõpmatta; Sa õige arm ja kange abbimees, Mind leppita weel ikka Issa ees.

11. Sa issa Sanna! keik nüüd ueks lo, Ja süddamest se wanna wälja to; Need lunnastud siis tulgo rõõmsaste Jerusalema Talle pulmale.

12. So honest hüad omma heäleaga: Oh pruut! nüüd süddant mulle walmista, Ja ennast seest ja wäljast puhasta, Ja jowa minno sisse ellada.

13. Oh tulle, Jesus! mo sees kaswama, Meid mu peäl ärra lasse rõmusta, Oh! toima meid, siis meie josome, Kui puhtad neitsid kätme järrelge.

161.

Kommt und laßt euch Jesum lehren 1c.

Wisil: Sion kaebab süres häddas 2c.

Sulge, risti: innimested, Wõtke tarka õppetust, Kes on Jesusse lu: liikmed, Temmalt sawad õnnistust; Se, kes Jesusst tunnistab, Süddamest ka armastab, Ning kes wõttab waewa nähha, Temma mele pärrast tehha.

2. Ünsad on, kes allandusses Siin ma: ilmas ellawad, Ning siin waimo maddalusse Auustawad Jummalat; Se, kes ennast allandab, Sedda Jummal üllendab. Kes siin Jesusst meles kannab, Selles taewa riki annab.

3. Ünsad on, kes kurwastusses Patto pärrast leinawad, Ning ka süres abhastusses Omma wigga kaebawad: Need, kes murretsewad nüüd

Mutwad ikka ommad süüd, Meid saab Jummal rõmustama, Nende murret lõppetama.

4. Onsad on need waggad hinged, Kes keik hädda salliwad, Ja on purkamelelissed, Kurja heaga tassuwad, Andwad andeks keigele, Ei te Kurja ühhele, Neil on nende tassumisfeks Ma-ilm nende warrandusfeks.

5. Onsad on, kes takkanoudwad Digust ning ka tõssidust, Üllekohto eest end hoidwad, Põlgwad ilma warrandust; Kes ei te siin karwalust, Pettust, ahnust, tiggedust, Meid saab Jummal isfi täitma, Nende peäle armo heitma.

6. Onsad on need armolissed, Kes ei jätta aitmatta Meid, kes siin on häddalissied, Sewad head hea melega, Keddagi ei unnusta, Palwe, tõ ning nouuga; Neil saab abbi hädda aial, Neil on armo kohto päwal.

7. Onsad on, kes puhhastusfeks Tõõs ja sanas ellawad, Süddamette kassinussfeks Meelt ja mõrted piddawad, Kes ma-ilm hilmustust, Kurja lihha rojastust Keigest melest teotawad, Jummalat siin nähha sawad.

8. Onsad on need rahholissed Kes kül pea leppiwad, Need, kes on heamelelissed, Kristi armus ellawad, Kes seäl rahho teggewad, Kus on wihha-piddajad; Meid saab Jummal auustama, Ommaks lapsiks nimmetama.

9. Onsad on, kes kannatawad Hädda, risti, Piisatust, Ja siin ilmas palgaks sawad Ilma süta teotust, Neil on helde tassuja, Jummal, nende kaitšia Woib se peäle oisa sata, Armust nende peäle wata.

10. Aita, armas Jesand Jummal! Et ma nenda ellan teäl, Et ma waene, arg ning rummal Onnis ollen ilma peäl, Et ma ellan maddalast, Pallun sind ka ussinast, Waenlastele andeks annan, Sigust ifka meles kannan;

11. Waeste peäle armo heidan, Ollen puhhas süddames, Rahho ifka takkanouan, Ja sind renin keigest wäest. Anna sinna heldeste, Et ma ussun kindlaste; Sinno Waim mind juhhatago, Luksas ellus finnitago!

162.

Eins ist Noth, ach Herr! diß Eine ic.

Uks on tarwis, armas Jummal! Sedda moista ma öppetä, Ja, mis armastan ma rummal, Tühja agga ollewa, Gest et se mo süddant siin pinab ja waewab, Ja ükspäinis murret ja kurwastust annab; Kui agga se ühhe saan, siis se on mull' Kul õnsam ja parram kui ilm, mis on full'.

2. Kui sa tahhad sedda leida, Ürra otsi ilmas teäl, Minno südda, wõtta jouda, Otsi sedda üllewel, Kus Jummal on lihhas ja ühhes seäl ellab, Keif head ja keif täielist annet full' annab, Seält leitakse suremat, parremat hääd, Seäl on se ükspäinis, kus iggawest jääb.

3. Ni kui pühhal' Mariale Minus ossa olli se; Temma töttis Jesussele, Kristus temma jalgele; Ei olnud muud hümmud ta süddames teada kui ükspäinis Jesusse öppetust kuulda, Mis temma

ni

ni iggatses, sedda ta sai, Et temmale Jesus ta ossats siis jäi.

4. Nenda üksnes on mo himmo, Jesus! sinno järrele, Sind ma ihaldan jo ammo; Kinki ennast minnute! Et paljo kül peaksid laiat teed noudma, Siis Jesusse jure ma üksnes saan joudma. So sanna, oh Jesus! on ello ja waim, Se kaswab ning kossub kui terrane taim.

5. Sinno sees keik nou ja tarkus Sallaja seäl petakse, Anna agga, et mo moistus Sedda panneks tähhele: Oh! wotta mull' waggadust, alandust anda, Ja taewase tarkusse jure mind fata, Kui Jesus, sind tunnen ning diete teän, Siis minna kül diete targaks ka lään.

6. Ei muud Jummal ees kolba kui sa, Jesus, üllem hea, Sull', oh Jesus! lääb keik kor-da Sinno pühha werrega; Se läbbi on ello ja digus mull' todud, Se läbbi on õnnistus mulle ka sadud. Mind ehhitad hästi ja illusaks teed, Kui uskus sind hoian, kui iggawest hääd.

7. Oh! siis anna minno hingel' Sada sinno sarnatses, Sinna olled issti temmal' Tehtud ka pühhitsusses: Mis igganes Jummal elluks on waja, Se Jesusse läbbi keik antakse pea, Sest kadduwast himmust oh pühhasta mind, So ello mull' tulgo, ma armastan sind.

8. Mis ma siis weel ennam tahhan? Sinno armust saab jo kül, Sinno werri, se ma teän, Teggi taewast lahti mull'; Uht iggawest lunnastust olled sa saatnud, Ja kurrati woimussest olled mind peästnud, Ning täielist wabbadust kinksid mull'

mull' ka, Muud Abba! ma pallun, so last
aita sa.

9. Täielinne rõõm ja rahho Minno hinge kos-
sutab, Mis mull' Jesus, minno ello, Minno
kaiatsja walmistab. Sa olled mo maggusam assi,
oh Jesus! Sa olled mull' armas, sa olled mull'
ainus, Muud ühtegi olle, mis rõmustab mind,
Kui sinna, oh Jesus! kui uskus nään sind.

10. Muud, oh Jesus! pead sinna Mulle ai-
nus ollema, Karsu mind, ja te, et minna Ollen
karmwalussera. Oh wata! kas eksin ma kurjas
le tele, Ja sata ning kána so pole mo mele. Oh!
te, et teik pühkaks sin armab mo meel, Kui
Jesusust saan kassuks, se tarwis on teal.

163.

Mache dich mein Geist bereit ꝛ.

Wifil: Jesand, omma wihha sees ꝛ.

Walmista, mo waim, end kül, Walwa,
palwes olle, Et ei kogaematta sull' Häd-
da peale tulle, Kurratid Waggasid Püüdwad
skitada, Patto sisse sata.

2. Uuga ärka ülles ka Patto unnest esmalt,
Kasket nuhtlust runned sa Muudo warwi war-
malt, Kui se surm Wiimine koorm Patto seest sind
leiab, Ring sind kinni hoiab.

3. Ärka ülles, Jesand siis Woib sind tar-
gaks tehha, Se on õige usso wiis, Ni saad
õnne nähha. Jummal se Heldeste Menda an-
did annab, So seest murret kannab.

4. Wal

4. Walwa muido kurrat woib Sinno süd-
dant pöördä, Kawwalast so peäle kääb, Et ta
woiks sind naerda. Jummalä lapsed ka Temma
hirmo tundwad, Kui on holetumad.

5. Walwa, et sind waggise Siin ma-ilm ei
petta, Egga omma selfisise Kawwalast ei wotta:
Walwa ka, Et ei sa Woimust sinno peäle Wal-
le-wennad jälle.

6. Walwa, muido kurri meel Woib sind ekfi-
tada, Taewa õnnest siin ning seäl Hinge lahhu-
tada; Sest et se Kurja tö Wabbandada wõttab,
Kawwalast end pettab.

7. Walwa, agga pallu ka, Sest sa õted rum-
mal, Kõl sind sure armoga Lahti peästab Jum-
mal, Patto käest, Keigest sest, Mis so südda
kaebab, Mis so hinge waewab.

8. Süddamest kui pallume, Siis ta murret
kannab, Kui ta pole karjume, Siis ta armo an-
nab: Kurratid, Patto süüd Nenda kautame,
Woimust ikka same.

9. Hästi kõi keik korda lääb, Polle karta häb-
bi Palludes meil' abbi saab Temma Poia läbbi,
Kui meie, Pallume, Siis ta murret kannab,
Waimo andid annab.

10. Nüüd, sepärrast walwagem! Hädda,
waew on liggi Pallugem ning õhkagem, Et se
pat ei siigi. Aeg on kää, Jummal se Wõttab
kohhut tõsta, Kurjad hukka moista.

Mistist ning Riisatusfest.

164.

Mag ich Unglück nicht wiederstehn ic.

Sht kurjad kül mind Riisawad Ning wihta-
wad Mo õige usso pärrast; Ma tean siis
Ei tõ-este, Et peage Mind peästetaks' fest
käärast, Ei olle mo Tru Jummal io Mind un-
nustand, Waid armastand, Mo waenlased kul
riffub.

2. Mo asjast arwa nenda sa Rui ial ma, Sest
nõdraks minna läinud, Ma Jummalast ka hirs-
mo nään, Ma süski teän, Et Jummal hästi
teinud. Keik tühaks lääb, Mis film süin nääb,
Ei holi ma Aust, ihhust ka. Oh Jummal an-
na woimust!

3. Keik omma aega aiawad, Sest lodawad
Mo hing ning minno südda, Et sa mind armas
Jesuken, Mo kallis õn, Ei tahha mahhajätta,
Mo willetsus Ning õnnetus Saab sünnule Rui
minnule; Sest aita wastopanna.

165.

Gott der wirde wohl machen ic.

Wisil: Jesus, rõmustaja, ic.

Reik teeb hästi Jummal Dmmaks annan tem-
mal' Ennast iggawest. Temma ollen olnud,
Ennego ma tulnud Emma ihho seest, Ta on ka
hea

hea melega, Mis mul tarwis, Ma peäl annud,
Mo eest murret kannud.

2. Keik teeb hästi Jummal, Annab mis on
äl Hea ning tarwis mull: Temma ka mind
hoiab, Kattab, hästi toidab Jagapäwa kül.
Kui se surm ning ristit-koorm, Hädda wägga
peäle tõstab, Saggedast mind peästab.

3. Keik teeb hästi Jummal; Anna kitust tem-
mal, Kui on hädda kões! Kui sul willerfussed
On ning abhastussed, Ta on abbimees. Jonas
se läks merresse, Jummal tedda surmalt wõt-
tab, Mi sull' appi tõttab.

4. Keik teeb hästi Jummal, Jekka murre tem-
mal On so hädda sees; Kõksiti kui mõtied
Hädda sees ning woitled, Jummal abbimees
Annab kül siis woimust sull', Et keik hädda alla-
waub, Kui suits tulest kaub.

5. Keik teeb hästi Jummal, Rammo rams
motumal Annab järgeste. Kes on tühja loot-
nud, Temma kääst kes ootnud Abbi tõ-este?
Hädda sa keik unnusta, Agga kannata nüüd
wähha, Jummal woib keik tehha.

6. Keik teeb hästi Jummal, Ello jouotumal
Annab surma sees, Lõppetab so wallo, Kui siin
lõppeb ello, Taewas rõõm on ees. Wata se
on tõssine: Mis on tulnud ilma peäle, Lähhab
mullaks jälle.

7. Keik teeb hästi Jummal, Woimust kül
on temmal Wanna ussi peäl; Temma ommad
watab, Waewa läbbi satab Jmmelikult teäl.
Wotta sa heaks hädda ka, Ning keik anna ho-
leks temmal, Keik teeb hästi Jummal.

166.

Kommt her zu mir, spricht Gottes ic.

Reif tulge minno jure nüüd, Kui waewawad
teid rasked süüd, Se armas Jesus hüab;
Noor, wanna, suur ehk weifine, Mis mul on,
annau sellele, Kes parrandamist püab.

2. Reif minno koorma kandiad, Ning minno
ikke wottiad, Need ei nä põrgo waewa: Ma ol-
len liggi järgeste, Ja aitan kanda heldeste, Et
nemmad sawad taewa.

3. Mis minna teind ning kannatand, Mis
lääbi ma teid lunnastand, Se on ka teie kobbhus;
Mis teie tete, mõtlete, Mo mele parrast rägite,
On Jummalala ees digus.

4. Ma-ilm kü tabhaks õnnistust, Kui pollets
risti, willestust, Mis waggad kannatamad; Teist
nou ei olle õnneti, Need peaswad põrgust toes-
te, Kes Jesu risti kandivad.

5. Reif loom jo sedda tunnistab, Mis wees
ning ma peäl ello saab, Et neil on omma
waewa: Kes siin ei tabha kannata, Se peab
põrgo minnema, Ei se sa mitte taewa.

6. Kes tänna ellab terweste, Woib hommie
olla täbbine, Kü langeb surma fisse; Kui lilli-
kesfed kaduwad, Ni innimesed surewad, Ei
püssi ilnge isse.

7. Ma-ilm on arg, et surm on ees, Kui on jo
winne hädä kääs, Siis pattust pöördä püab;
Kü armastakse tühja weel, Ei mõtteldä ka hinge
peäl, Ehk saggedast surm hüab.

8. Kui temma ei woi ellada, Siis kaebab sed-
da nuttoga, Siis tulleb Jummal mele; Ma kar-
dan, se on tühi nou, Kes põlgab omma Eoja
au, Sell' tulleb nuhtlus peäle.

9. Ei rikkus rikkast arwita, Ei noxe uhkus
toeta, Keif kaub wimaks ärra: Ehk olleks sel
keif ilma ma, Keif hõbbe, rahha kullaga, Keif
wottab surma miina.

10. Ei tarka tarkus arwita, Kõrk ello keif
on asiata; Se lähhab põrgo hauda, Kes holero
on süddames Ja armo aial ellades Ei tahha Je-
susst nouda.

11. Mo laps, oh! hakka mõtlema Ning püh-
hast sannast õppima, Oh! ärra karda waewa;
Se sanna näitab selgeste, Mil kombel Jummal
heldeste Meid wastowõttab taewa.

12. Keif kurja makske armoga, Ning püüdke
waggast ellada, Ehk ilm teid naerab wahwast;
Ja käige kitsa tee peäl, Kõl Jummal maksab
üllewel, Ning nuhtleb kurja rahwast.

13. Kui rõmo-põlw on teile teäl, Au, rikkus,
terwis ilma peäl, Siis woinust wõttab lihha;
Sest kallis nou on Jummalal, Et peab teid se
risti al, Se woib teid waggaks teha.

14. Kui willetsus on kibbe süin, Weel kibbe-
dam on põrgo piin, Mis sisse kurjad jookswad;
Seäl tunneb ihho hingega Suurt wallo ilma lõp-
matta, Mis kurjad waimud tundwad.

15. Waid kedda rist on waewanud, Sell' tae-
was rõdm on walmistud: Ei jowa innimenne
Keif sedda üllesrâkida, Ning taewast rõmo ar-
wada, Mis annab Jesukenne.

16. Mis Jummal wandes tootand, Ja Wain on meile kolutand, Se on üks kindel sanna. Oh! aita, armas Jesuke! Siit ülles taewa heldeste, Ning õnna, ello anna.

167.

Warum solt ich mich denn grämen ic.

Miks mo südda ennast waewab? Mul on se Jesuke! Kes mult tedda wõttab? Kes mind kelab taewa samast? Jummal ja Poiaga Uskus ellan kindlast.

2. Allasti ma emma ihhust Ilmale Tullinge, Poitud mul siis rikkust: Allasti ma lähhen ärä Surrema, Hauda ka Jättan omma warra

3. Keik mis mulle warraks pandud, Polle mo Omma jo, Jummalast on antud; Tahhab ta keik ärrawõtra, Wõtko ta, Siiski ma Tahhan kita tedda.

4. Kui ma sattun willestusse, Ehk on mul Hädda kü, Ei sa kurwastusse; Kes mind panneb risti kandma, Teabka, Kuida ta Peab abbi andma.

5. Jummal on ni saggedaste Nõmustand, Jahhuand Süddant wäggewaste; Kannan siis, mis peäle panneb, Tru on se Armoke Isja wiisil nuhtleb.

6. Sadan, ma-ism, ja keik kurjad Naerada, Pikkada Wägga hästi moistwad; Tehko nemmad ikka sedda, Holi ma, Sest et sa Jummal nääd mo hädda.

7. Kristi innimesse südda Peab ka Ollema Rahhul, kui on hädda. Kui surm peaks liigi sama, Temma meel Peab seäl Rahhul ikka jama.

8. Surretama surm ei tulle, Tombama Peab ta Häddast meie hinge; Surm waid löppetab Feik waewa, Lahhi teeb, Sedda teed, Mis meid satab taewa.

9. Seäl ma tahhan rahhul olla, Süddamest Reigest wäest Tanno-laulo laulda: Wolle ma peäl diget ello; Ürrike, Tühbine On ma-ilma illo.

10. Mis on ilma warrandussed? Parras Kuld On jo muld, Waewab innimessest; Tae-was on need kaunid annid, Kristus se Karjane Sötab seäl need hinged.

11. Jesand, sind ma Eidan kõrgest, Olled mo Minna so Omma ollen järgest. Minna jään ka sinno ommaks, Sest et sa Werrega Otnud mind so orjaks.

12. Minno omma olled sinna, Jesuke, Sin-nusse Kinni hakkas minna. Sind ei ial minna jätta, Sada sa Mind, Kus ma Woin so jure jada.

168.

Ach Gott! wie manches Herzeleid ic.

Wiltu: Oh Jesu taewa rigi sees ic.

Oh Zummal! mitto õnnetust On siin ja mitto willersust, Üks waewa te ja kuofo On se, mis lähhab taewasse, Kui tahhan sinna mõttel-da, Mo lihha puab efsida.

2. Kust minna majalt abbi saan? Sind, Jesus mele

mele tulletan, Sa olled ikka arwitand, Ja minno süddant rõmustand, Ei olle mahhaja-erud, Kes sult on abbi otšinud.

3. Sa olled suur ja wägger mees, So immet näme mitmes töös, Sa olled Jummal tõest, ka Üks innimenne pattora, Ja peästad meid nüüd iggawest So surma läbbi surma kääst.

4. Sa olled, Jesus, üksine Mo Jõsand Jummal, talleke, Ma saan so nimmest rõmustust, Kui tulles mittu willersust; So nimmi kurbdust wähhendab, Kui minno südda kurwaks saab.

5. Ehk ihho, hing kül nõrguwad, Kui luud ja kondid nõtkuwad, Siis tean ma, et sinnust weel On rõmo mul siin ilma peäl, Ei woi mo külge putuda Surm, kurrat keige pattoga.

6. Sa, Jesus, olled abbimees, Ei sa mind jätta ellades Siin ilmas ilma aitmatta, Sa tulled omma armoga, Ming olled minno karjane, Mind hojad ikka heldeste.

7. Oh Jesus! minno rõdm ning au, Mo parras rikkus ning mo nou, Ei sa nrust nenda rõgitud, Kui saan so nimmest rõmustud, Kel usk ning arm on süddanes, Se tunneb sedda enneses.

8. Sepärrast ollen ütelnud: Kui sinnust ei sa rõmustud, Siis olleks parram süddamatta, Kui ilmas alles eliada, Jo ellawalt on furnud se, Kes kautanud Jesusse.

9. Mo kallis peigmees olled sa, Mo armas Jesus lõpmatta, Mo kallim warra olled ka, Kui rikkus, fuld ning ilma-ma; Kui ma sind mele tulletan, Siis minna warsti rõmo saan.

10. Kui sinno peäle kindlaste Siin lodan, siis
woin rõõmsaste Sind palluda, kui hädada kaes,
Ja tunnen rõõmo süddames; So waim sest rõ-
must tunnistab, Et se uut ello kaswatab.

11. Sepärrast kannan julgeste Mo risti sinno
järele, Sels mind, oh Issand! kinnita, Eest
se ep olle kaswata, Kui ennast nenda walmistan,
Et ello hästi lõppetan.

12. Mo lihha aita sundida Ja ellada siin pato-
tota; Mo süddant uskus puhhasta, Siis sulle
ellan, surren ka, Oh Jesus! wata, minno meel
On jo so jures üllewel.

169.

In dich hab ich gehoffet, Herr! 1c.

So peäle, Issand! lodan ma, Mind ärra
jätta abbita, Oh Issand! kela häbbi, Ma
pallun sind, Oh! aita mind So kalli armo läbbi.

2. So kõrwad olgo minno pool, Mind hoidko
sinno armo hool, Mull' appi, Jesus! tõtta;
Kui surren teäl, Ehk ellan weel, Mind keigest
hädast peästa.

3. Mind, Jummal! kaitse, awwita, Ja minno
süddant kinnita, Et woiksin woimust sada, Kui
waenlane Mind kurjaste Siin puab hukka sata.

4. Mo wäggen Jummal olled sa, Mo ello,
minno kaitfia, Se ütleb sinno fanna: Mo ab-
bimees Mo hädada sees, Kes woib so wasto
panna?

5. Ma-ilm kül puab wallega Mind efsitada
sallaja; Et kurri waim ei nela, So armoga
Münd awwita, Keik kurjad nouud kela.

6. So holeks ennast annan ma, Mo Jummal, ihho hingega, Mind wõtta sinno kätte, Kui hädäda kääs Ning surm on ees, Kui waew null' tulleb erte.

7. Sell' kelme aino Jummalal', Kes annab wägge nõdramal', Sell' olgo tänno taewas; Se saatto weel Siin ilma peäl Meil' woimust patto waewas.

170.

Herr Jesu Christ, ich schrey zu dir 2c.

Wisil: Oh Jesus! üllem abbimees 2c.

So pole, Jesus, küssendan, Sest wägga kurb mo südda, So wägge minna himmustan, Misk nenda waewad sedda? Weel surem, Jesus, on mo rist, Mis waewab sin mind hädädalist, Kui kaebada ma jouan.

2. Mo peäle, Jesus hallasta So helde armo pärrast, Mind peästa sinno abbiga Sest kurwas tusse kääst, Mo südda mõtleb kaksiti, Sest et siin rõmo ühtegi Ei woi ma waene leida.

3. Suur hädäda on, mo Jesuke, Mis sees ma waene ollen, So kääst, oh minno armoke! Ma abbi sama tullen, Ei olle mul muud abbimeest, Kes mind woib peästa hädäda kääst Kui sinna üksi, Issand!

4. Sa, Jesus allid üksine Mo lotus, minno ello, Ma annan sinno holele Mo waewa, risti, wallo, Sepärrast, Issand, pallun ma, Mind ärra jätta abbita, Ma lähhan muido hukka.

5. Oh Jesus! Jummal iganest, Kes sinno peäle lodab, Sell' tulleb abbi sinno kääst; Kes sinnult armo otab, Sell' olled ello ea sees, Ka surma häddas abbimees, Se peäle ollen julge.

6. Oh Jesus! minno ahvastust Müüd wata armo läbbi, Mull' näita omma hallastust, Et otjin palwest abbi. Mo ohkamissed kule sa, Kui ööd ja päwad öhlan ma, Et wägga kurb mo südda.

7. Kui digel aial surest wäest Mull' tohhad abbi sata. Siis peästa mind keig' hädda seest, Mo peäle armust wata, Ja kela ärra waenlasi, Kel woimus kääs, et ükfigi Ei sa mo peäle woimust.

8. So holeks, Jesus, annan ma Keik' minno risti-wennad, Mo ihho omma hingega, Sa diget murred kannad, Meid kaitse sinna heideste, Mo kurbdust pöra rõnusse, Se on, mis minna pallan.

9. Ei minna issi enneses, Mo Jesus, abbi tea, Kui sa ei olle abbimees Ja mind ei peästa pea: Kui aaga rahhad waewawad, Siis aita, et woin kannata, Ja anna ikka woimust.

10. Oh! anna, et hea melega Ma lähhän sinno tele: Kui sinna wottad läkkita Uht risti minno peäle, Siis te kül waewa ihhule, Ja jata hinge rahhule, Se ellago so jures.

11. Ma ussun, Jesus süddamest, Et digel aial sinna Mind peästad keige hädda seest, Ja teed mis pallun minna. Sa olled enne aitmud mind Kui minna ollen pallund sind, Separrast ollen rõmus.

12. Mo Jesus, minno willefus On parrajast
 full' teada, Sa olled minno rõmustus, Keif
 woid sa hästi seoda, Keif sinno holeks annan
 ma, Te nenda kuida tahhad sa, So auuks,
 minno õnnets.

171.

Was für Kummer, was für Schmerz ic.

Südda, mis sa murrested? Miks sa ennast
 kurwaks teed? Kartlik hing ja nõdder
 meel, Oh! miks waene, Oh! miks waene lei-
 nad weel?

2. Et kül ennast kurwastad, Woi sa sest weel
 ennam saad, Murred süddant waewawad Mis
 need murred, Mis need murred kolbawad?

3. Murred surretawad sind, Armas laps, et
 us'u mind, Murrest saad sa willestust; Jätta
 mahha, Jätta mahha kurwastust.

4. Ehf kül keif mind jättawad, Sa mind
 Jummal armastad, Minna lodan sinno peäl,
 Sinna aitad, Sinna aitad sin ja seäl.

5. Immelikkult olled sa Kaitsnud mind so ar-
 moga, Kui mind hädda waewanud, Olled sa,
 Olled sa mind aitanud.

6. Keif so holeks annan ma, Peästa mind ja
 rõmusta kurwa hinga minno sees, Issand helde,
 Issand helde abbimees.

7. Jägo mahha kurwastus, Jummal on mo
 õnnistus, Emma aitab ikka weel, Minne ärra,
 Minne ärra kartlik meel!

Jummalikkust Tarkusfest.

172.

Herr! aller Weisheit Quell und Grund ic.

Wisil: Oh Jummal Loja, Pühha Waim ic.

Dh targa mele jaggaja! Ei olle sulle teads matta, Et, kui sa meid ei arwita, Keik meie tõ on asjata.

2. Ma ollen waene pattune, Ei kolba ka hea teule, Kui wõttan sind siin tenida, Mo tenistus on kolbmatta.

3. So pühha sanna õppetus, Se on mull' selge rummalus, Mis hea on liggimesele, Eest ma ei moista ühtege.

4. Mo ello aeg on lühhike, Üks tuul ja aur ja suitsoke: Mis ilmas sureks petakse, Eest polle mul ei sugguge.

5. Ehk mul keik annid olleksid, Ei peaks puudma ühtegit, Mis mul fest keigest abbi saaks, Kui sinno tarkus mahajääks?

6. Ehk sa keik asjad arrateäd, Mis sallajas on, arranääd; Kui sa ei karda Jummalat, Keik, ussu, setta ollewad.

7. Keik innimeste teädminne, Se eksitab meid hirmsaste, Kui nende tarkus sureks saab, Siis keikis paikus kummistab.

8. Kül tarkus monda hukatab, Whitowel ka otsa saab; Kui sa ei tunne Jummalat, Siis omma hinge kautad.

9. Sind, armas Jõsa! pallun ma, Mo palwed

med wõita armoga, Sest rummalusfest peästa teäl, Et minnule saaks targem meel.

10. Oh! anna sedda tarkust mull' Mis ikka olnud armas sull', Mis so ees on, ja antakse Neit', kes sust armsaks petakse.

11. Ma sedda wägga armastan, Ja temma parrast rõmustan, Et ta on keigetullusam, Mo melest keigeillusam.

12. Se on üks ärrawallits'tud, So ennesest ka sündinud, Ja armo annid remmale, Kui päike paistab selgeste.

13. Kui silmis silma-piesarad, Siis temma su meid rõmustab, Kui murre süddant kurwas-
tab, Siis temma süddant jahhutab.

14. Suur au ja rõõm on temma sees, Ja hoi-
ab hadda, surma eest, Kes tedda nouab ennesel'
Se petaks' surmas ülleweel.

15. On wäggero sannust, teust ka, Ja Soja hea nou andia, Mis temma nou ja tahtminne, Se läbbi teäda antakse.

16. Mis innimenne sedda teeb, Ehk ommast melest ärrandab, Mis nou sel surel Jummalal, Mis temma tõ on taewa al.

17. Sel innimesse hingel ka On ello-maiaks muld ja ma, Ja meel ning mõtted ekswad, Ja kaksipiddi joserwad.

18. Mis Jummal teeb ia himmustab, Kes on, Kes sedda takka saab? Kui sa ei anna tarkust fest, Kes isfi ellad iggawest.

19. Siis anna tarkust rohkeste, Ja jagga omma lapsele, Et se woiks olla minno sees, Ja el-
lada mo süddames.

20. Kus tal taän ja ollen ma, Pass' tedda olla minnoga, Kui ollen murren, waewas, töös, Süs olgo temma abbiimees.

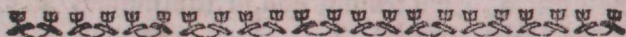
21. Süs sago temmalt tundminne Ja õige moistus minnule, Et agga sinno tahtmist teen, Ja siud ükspäinis armatsen.

22. Mind temma läbbi walgusta, Et tö-e woiksin armasta, Et sedda ma ei õigeks te; Mis kowmer, üllekohtune.

23. Muul anna armsamks piddada So kallist pühha sanna ka, Et kurjast, oalast tagganen, Ja waggasid waid armatsen.

24. Te, et ma keige melega Woin iggameest ka aidata, Heud nou ka annan keikile, Ja seisan kowas tru-iste.

25. Et keikis, mis teen ialge, So armust wotan woimusse; Kes tarkust tahhab põlgada, Ei sinna sedda armasta.

Pühast Kristi-Roggodusfest.

173.

Unser Herscher, unser König ic.

Wisil: Jummal ma ning taewa Loja ic.

Jummal, wäggero wallitseja, Meie keige üllem hä, Sinna olled õnne-saatja, Mis sa teed, on imme tö, Wäggero, suur ning armolinne Olled sa ning auulinne.

2. Pis.

2. Püskut neid sel aial ommad, Kes sind teigest
süddamest Takkanoüdwad, armastawad. Wäes
timist ja nõdradest Sulle kitust walmistakse Sin-
no wäggi tunnistakse.

3. Jummal parago! Käl näme, Südda tah-
hab katkeda, Et ni mitto tuhhat tö-e Walges
wotwad langeda, Holeta, oh innimenne! Olled
sa, eks olle imme?

4. Süski, Issand! wallitseia, Tahhan armas-
tada sind, Ma tean, et ja armas Issa! Waga
ga armsaks pead mind, Tomm wäggewast so
jure Mind, et nauan taewa pole.

5. Kallis on so pühha nimmi Mulle, teige rah-
wale, Se teeb teikis päius imme, Keiaes ilmas
laiale. Ma ning taewas hüüdwad peale: Kitus
olgo Jummalale!

6. Issand, minno wallitseia, Kallis olled min-
nule, Sest ma tahhan lauldes anda Ennast sinno
holele, Wotta mo eest murret kanda, Mind so
tiwa alla pama.

174.

Wär Gott nicht mit uns diese Zeit ic.

Wisil: Oh Jummal! wata heldeste ic.

Rui Jummal meil ei olleks nüüd, Se wagga
suggu ütleb; Rui puduks temma murre siit,
Suis lotus pea löppeb. Sest nõdrad, waesed
olleme, Need kurjad süski peälege Meid kiusawad
ja põlgwad.

2. Meil on suur wiikka meie peäl, Rui Jum-
mal

mal neid ei kelaks, Ei jälgi ennam olleks teäl,
 Käl surm meid pea nelaks; Meid nende wihha
 uyputaks, Kui wessi allawautaks, Ei peäseks
 ükski ärra.

3. Nu olgo ikka Jummalal, Kes nende kurgust
 peäsnud, Kui linnoenne taewa al On meie
 hing neist peäsnud; Kõis katki, lahti olleme,
 Meid Jummal aitko heldeste, Se ma ja taewa
 Eoja.

175.

Wo Gott der Herr nicht bey uns 1c.

Wisil: Oh risti: rahwas! kannata 2c.

Kui Jummal siin ei kannna hoolt, Ei tulle appi
 kõrgest, Kui se ei olle meie poolt, Kui kurjad
 kiuswad järgest, Kui Jummal neid ei pilluta,
 Ja nende nou ei kauta, Siis olleme keik hukkas.

2. Mis innimeste tarkus teeb, Ei woi meid pels
 letada, Käl Jummal sedda ammo nääb, Ja
 woib neid allandada; Eht kurjas'e nou pidda-
 wad, Ja kurjad asjad hakkawad, Siis wõttab
 Jummal keelda.

8. Käl nemmad wägga määsawad, Ning otsi
 wad meid neelda, Käl nemmad tappa tahhawad,
 Ei lasse ennast keelda: Baat, nemmad kurjast
 paukewad, Kui merre-laened kohhiswad, Oh
 Issand, wata sedda!

4. Meid woõra usfopiddajaks Needsammad
 nimmetawad, Ja kütwad ennast waggasiks, Kes
 õiaust õppetawad; So nimmi, Jummal, mis
 on hä, Se peab katma nende tõ, Käl sinna är-
 lad illes.

5. Need

5. Need keif on pimmedusse al, Ja tahhawad
meid neeldä, Au olgo ikka Jummalal, Kes wot-
tab sedda keelda; Käl Jummal nemmad pillu-
tab, Ja nende walled kautab, Ei sa need tem-
ma wasto.

6. Oh Jessand! sinna römustad Meid, kellel
abbi waia, Sa töeks teed, mis tootad, Ei rum-
mal meel se moista, Se ütleb: keif nüüd hukka
lääb, Kui Jummal risti läbbi teeb Ueks, kes
armo ootwad.

7. So käes on meie waenlased, Nääd nende
mötted läbbi, Sull' nende nouud teädawad,
Meist kela patto häbbi; Ei rummal meel woi us-
kuda, Et Jummal tahhab aidata Käl omma
abbi tunnil.

8. Sa Ma ning taewa teggia, Oh Jummal!
palwed kule, Ming meie süddant walgusta, So
riik nüüd tulgo meile, Et diges armus ellame,
Ming uskus kindlad olleme, Ehk kurjad nurri-
sewad.

176.

Eine feste Burg ist unser Gott ic.

Meil' tulleb abbi Jummalast, Kes ikka wäg-
gem olnud, Ming peästab häddast wägge-
wast, Mis meie peäle tulnud. Se kurri waen-
lane Meid wihtab kurjaste, Sa tulleb söddima
Nüüd karmwalussega, Ei olle temma sarnast.

2. Keif meie nou on tühine, Ei moödu meie
wäggi, Se woib meid aita diete, Kes pattust
lahri teggi, Kes se on? küssid sa, Suur Jesus,
Eostan

ran ma, Se Jssand surest wäest, Se Jummal,
felle käest Keif roimus meie tulleb.

3. Ehk olleks ilm täis kurratid, Kes tahhaksid
meid neelda, Ei kardä meie ühregit, Käl Jum-
mal wottab keelä: Ehk kül on hirmus meel Sel
kurjal waimul teal, Ei süski roimust sa, Sest
omma sannaga Käl Jesus tedda woidab.

4. Suur Jummal teeb, mis tootab. Ja tah-
hab Waimo anda, Ehk kurri selts kül ähwardab,
Ei jowa wastopanna; Ehk woerat se nüüd Meil
ihho, rahha, hüüd; Et minga iggawest, Ei sa
need kasso fest, Meil' taewa riik peab jäma.

177.

Was kan uns kommen an für Noth &c.

Wisil: Oh risti-rahwas! kannata &c.

Mis hädda woib meil sündida, Kui sa meid,
Jssand, södad Se kauni taewa leiwaga,
Ming ello weega jodad? Kui sinno Waim meid
rõmustab, Ming meie hinge jahhutab So rohke
armo läbbi.

2. So pühha nimme auuks sa Käl õiget teed
meil' näitad, Ei jätta häddas rõmota Waid issi
meid sa hoiad; Sest olleme nüüd julged siin, Ehk
meil on kange surma piin, Et sa meid tuinud
aitma.

3. So sanna, armas õppia, Meid õppetab ning
nomib, Käl rist meist aräb himmo ka, Et patto
kurjus lõppeb; Mis muids hingel' kahjo teeb,
Mis läbbi ihho hukka lääb, Keif seäda kelad ärra.

4. Laud on meil' sinust ehhitad, Mis meie ik-
ka näme, So sanna roaks annetud, Mis wai-
mus

aus meie sõime; Kui tulles kurrat kiusama, Siis
woib so fanna rõnusta Meid pühha Waimo
lääbi.

5. So arm so heldest süddamest Müüd tulles
rohkest meile Siin ilmas ning ka iggawest, Sa
watad meie peäle, Et meie woime ussoga Siis
so au riki pärrida, Kui sinno pärris-rahwas.

6. Meid armas Jeesus, arwita, Sa woid meid
waggaks tehha, Et meie kindla ussoga So
Jessa woime nähha. Kes sedda püab süddamest,
Sesaimma pühha Waimo wäest Müüd laulgo
rõõmsa: Amen.

178.

Es spricht der unweisen Mund wol zc.

Wisil: Oh! risti-rahwas kannata zc.

Need wallatumad kiitlewad: Meil on se õige
Jummal! Ja süski kuria teagewad, Meist
iggauks on rummal, Ei kolba ial nende tõ, Ei
noua ükski, mis on hä, Sest Jummal põlgab
nemmä.

2. Suur Jummal watis üllewelt Reig' innis
meste peäle, Ning temma tulli katsma seält, Kas
kegi omma mele ning mõtrega head ihhaldaks,
Ja Jummalat siin armastaks, Ja teeks, mis
temma käsib.

3. Ei ükski õige tee peäl käind, Keit ollid
nurja lainud, Ja ollid lihha tahtmist teind, Ning
tühja waewa näinud: Ei ükski head tööd teis-
nud teäl; Ja süski mõtlefid need weel, Et Jum-
mal sedda kidad.

4. Kui kaua need on rummalad, Kes tühjad kumbed kiitwad, Ja minno rahwast koormawad, Ja kahjust lasso piindwad; Neil poue usko süddanes, Ei holi palwest hädda sees, Waid tahtwad ennast aita.

5. Sest kahhe wahhel nende meel, Sepärrast nemmad kartwad, Kül Jummal abbiks wagga del, Kes temma sanna kuulwad: Head nou need furjad põlgawad, Mis wagga ütleb, naerawad, Et temma rõõm on Jummal.

6. Kes waggadele ilma peäl Müüd peab abbi saatma? Kül Jummal heidab armo weel, Ring tulleb wangid peastma; Ja Poia läbbi sedda teeb, Sest iggawiks suurt rõõmo näab, Kes temma abbi otab.

179.

Wie schön leucht' uns der Morgenstern ic.

Müüd paistab meile kauniste Se koido-täht ni selgeste, Se Jesse wõssokenne, Kes Lawe tist on sündinud, Ja kuningaks meil kinkitud Ja peiaks, Jesukenne! Helde, Selge, Armo-kenne, kaunistenne olled sinna, Sinnust ei woi jada minna.

2. Sa olled, Jssand, üksine Mo hinge rõõm ning melehä, Kes mind on peastnud isse; Sa olled minno rõmustus, Sest sinno armo-õppetis On maggusam kui messi. Soda, Joda, Ho-sianna, taewa-manna, minno hinge; Sinnult püan minna õnne.

3. Mo süddant, Jssand, süta sa So kalll armo tulle-

tullega, Et minna armsaks pean Sind, minno kallist Jesufest, Ning armastan ka liggimest, Et minna uskus tean, Et sa Nenda Armastades, walmistades ommaks liikmeks, Teed mind taewa osfaliseks.

4. Rõõm tulleb mulle Jummalast, Kui sinno filmad üllewelt Mo peäle heldest waatwad. Oh Jesus! minno õnnistus, So sanna ning so kannatus Mo süddant jahhutawad: Tulle Mulle Arrapeastjaks, rõmustajaks, nõdder ollen; Sulle minna wõdraks tullen.

5. Mind, Issand Jummal, iggawest Sa olled teigest süddamest So Poegas armastanud; Poeg kihlas mind ni heldeste Ta on se peig, ma prudike, Ni wägga rõmustanud Nenda, Nenda Murret kannab, ning ka annab taewa mulle; Au ning kitus olgo sulle.

6. Oh jõe kannelt, mængiad, Ning laulage teif laulajad, Head rõmo luggu peäle. Et minna omma Jesufest Nüüd armo-täiest süddamest Woin tulletada mele. Laulgem, Tehkem Rõmustamist, auustamist kossiale, Surele au kuningale.

7. Nüüd wägga rõmus ollen ma, Ning tahhan Jesust tännada, Kes on mo ainus warra, Se tahhab mind ka armsaste Siit ülleswõtta taewasse, Ja peästa häddast ärra. Amen, Amen, Tulle taewast peästa waewast, Jesufenne, Sind ma otan armokenne.

180.

Herr, deine Treue ist so groß ic.

Wisil: Oh! risti-rahwas kannata ic.

Dh Issand! suur on sinno arm, Se tulleb
 immeks panna, Et olleme siin muld ning
 ydem, Sa wottad murret kanda, Eht kurjus
 kastab allati, Meid siiski kaitset peälegi; Ei tah-
 ha hukka sata.

2. Pat wottab woimust kurjaste, Sa naad
 keik riggedussed, Mis tehakse siin pahhaste, Sa
 tead keik willersussed, Käl kaswatakse patto
 süüd, Ei olle rahho neile nüüd, Kes sinnust tag-
 ganewad.

3. Meid nuhtled sinna hirmsaste, Kes õige tee
 peält lahkwad, Ning ommas ellus järgeste Se
 laia tee peäl käiwad, Ning patto porris otsiwad
 Suurt rõmo, ikka teggewad, Mis tahhab kurri
 südda.

4. Keik lomin sepärrast ehmatas, Ja õhtab
 lahti sada, Käl pitki silmi ihhaldas, Et waewast
 peäseks ärra, Mis taewast ial leitakse, Mis ma
 peäl alles nähakse, Se nuttab sedda kurjust.

5. So peäle siiski lodame, Et tahhad palwet
 kuulda, Ning sinnult abbi otame, Oh Jummal!
 wotta pöördä, Kes julgest patto teggewad, Ning
 õnsaks sada mõtlewad, Kui pörge pole tõtwad.

6. Sul, Jummal, olgo halle meel, Sa olled
 armastanud Keik kurjad, Kes sind ilma peäl Du
 wägga kurwastanud. Suur wäggi olgo sanna
 seos, Et hakkaks nende süddamesi, Kes kow-
 wad on kui kiwi.

7. Sa,

7. Sa, armas Jesand, murrese, Et tundwad söggedadke, Et on so ikke kebjoke Ning maggus pattuste, Kes tundwad omma patto siid, Ning noudwad sinno heldust nüüd So poia surma pärrast.

8. Keik mis sa koggund ennesel, Meid wotta önnistada, Ning anna, mis neil pudub weel, Meid öige tele sata: So heldust, hoolt ning wäage ka So lastel' anna teada sa Kes sinno armo ootwad.

9. Käl omma peäle mötlewad üks Parijane ning issa, Sa ennam kui need mollemad, Ei sinna mötle kurja; Sest sinno peäle lodame, Oh! juhata meid armsaste, Kui sinna ial armad.

10. Siin sinno wössfud olleme, Sest römus meie südda, Et armo palka heldeste, Sa meile tahhad anda; Meil on se lotus süddames, Et näme sind so walgusses, Kus tal meid wottab hoida.

181.

Es woll uns Gott genddig seyn ꝛc.

Oh Jummal! tulle armoga, Ning omma öinne anna, Meid taewa pole juhata, Et moistame so sanna, Et sinno tööd siin tunneme Ning woime waggad olla, Et Jesus pagganattele Woib ärrapeästjaks tulla, Et nemmad pattust pöörwad.

2. Ma-ilm sind, Jummal, auustab, Ja kidad sinno nouu, Ning sures römus himmustab Siin laulda sinno aini, Et olled kohto moistia, Kes woimust pattult wöttab, So sanna hoiab, woidab,

Dab ka Keik rahwast, et se tottab Siin udes ellus káia.

3. Keik rahwas, Jummal! tánnago Sind ma peál head rõõd tehhes, So sanna wággi kaswago So auuks meie náhhes. Oh Issa! Poeg! meid õnnista, Sind süddamest keik kartwad, Oh pühha Waim! meid rõmusta, Sind waggad auustawad, Sest laulgem rõõmsast; Amen.

182.

Ach Gott! vom Himmel sieh' darein ic.

Oh Jummal! wata heldeste, Sul olgo halle südda, Kui piskut pühaid leitakse, Meil waestel on suur hádda; So kallist sanna naertakse, Ja tühja wallet ustakse, Se õige ust on lõpnud.

2. Et olle nende õppetust So pühhas kirjas náhha, Need wotwad járgest wallatust Ja usi kásko tehha; Se tahhab sedda, teine teist, Ja úksige ei kolba neist, Keel libbe on, meel tigge.

3. Need tühja usso õppiad, Oh Jummal! lúka ma hahha, Need on kúl kõrged hoopliad, Mis kássid, need ei tahha: Keik woimus on nüüd nende káes, Meid arwab targaks iggamees, Kes weib neid õppetada?

4. Sest ütleb Jummal taewa seest, Ma tahhan úllestousta, Mo lastel polle abbimeest, Meid tahhan issi peásta; Ma fulen nende palwe heált, Mo sanna peab úllewelt Meil ikka woimust saatma.

5. Kui seitsemel korral hõbbe, kuld, Lááb selgeks tulle lábbi, Ni ust, kui kui tunneb risti tuld, Saab
sel-

selgeks ka, et habbi Ei allati ja temmale Kes rist-
ti alt ei taggane, Waid teeb, mis Jummal tah-
hab.

6. So sanna hoia puhtaste Meil', armas
Jummal, ikka, Meid kaitse, Issand, heldeste,
Et meie ei sa wigga, Need kuriad wägga siggi-
wad Seal, kus need walle-öppiad Siin ma
peäl paljo makswad.

183.

Zion klagt mit Angst und Schmerzen ac.

Sion kaebab sures häddas Nuttes ommal'
Jummalal', Ürteldes: ma ollen waewas
Ning ka kange risti al. Sion, selle pärrandus,
Kenne on keik wallitsus, On ni tühjaks, alwaks
lainud, Kes on sedda immet näinud?

2. Jummal, kes mul tootanud Dmma abbi
hädda sees, Se on mind nüüd kurwastanud
Ning ei seisa minno eest. Oh! kas sa ni järgeste
Mo peäl olled wiuhane? Et sa tahha armo hei-
ta, Ja kui ennemuiste aita?

3. Sion, sinna keigearmsam, Kostis Issand
surest wäest, Nüüd sa olled keigekurbsam, Agga
ota minno kääst Peab sulle tullesma Rahho, rõs-
mo Waimoga, Jätta nüüd keik murret mahha,
Wiuhada sind ma ei tahha.

4. Emma kombel tahhan minna Jal sind ei
unnusta, Minno mele pead sinna Jäma ilma
lõpmatta; Ja kui peaks emma ka Dmma last
unnustama, Siiski pead sa mo meles Ollema
ning minno süles.

5. Ärra lasse nüüd sind petta Pahharetti riggedust, Kes ei moista muud kui tehha Hirno sulle, Karwalust. Minno meles olled sa, Sinno nimme tunnen ma, Hoolt ma tahhan so eest kanda, Sulle õnnistusse anda.

6. Sinno peäle ifka watan, Sind ma kannan rüppe sees, Omma rõmoga ma pean Ülles sind, so abbimees Hädda ega willetsus, Eadan ega küsatus Ei sa minnust lahjutada Sind, oh! wotta kannatada.

184.

Erhalt uns, Herr, bey deinem Wort ic.

So sanna meile kinnita, Oh Jummal! meid neist arwita, Kes tahtwad lükk'da üllewelt So Poia omma järge peält.

2. Oh Jesus Kristus! näita sa Meil' omma wägge lõpmatta, Lass' sinno rahwast ellada, Et temma sind woiks tännada.

3. Oh Pühha Waim! meid rõmusta, Üht meelt so rahwal' anna ka, Meid surma tunnil arwita, Ja ello sisse juhata.

4. Keik furjad nouud tühjaks te, Mis meie wasto petakse, Kõl nende kätte maksad sa, Kui jäwad pattustypõõrmatta.

5. Siis peab moistma nende meel, Et sinna, Jummal, ellad weel, Ja omma rahwast arwitatad, Kes sinno peäle lodawad.

185.

Berleib uns Frieden gnädiglich ic.

Meil' anna rahho armoga, Oh Zummal! meie eial, Kes meie eest woib söddida, Ep olle ükski maial, Kui üksnes sinna Zummal.

2. Pass' meie Ma = Wallitsejal' Head wallit-
sust ka olla, Et woime rahho temma al Ja hin-
ge toidust sada, Sind armas Zummal! karta:
Amen.

Tanno = ning Ritusse = Laulud.

186.

Was Lobes soll'n wir dir, o Water ic.

Mis kitust woime, Issand! sulle anda? So tööd ei ükski woi kül immeks panna.

2. Sa olled meile diget tähte teinud, Sest meie olleme so armo näinud.

3. Sa olled War'o merres upputanud, Ning ommal' rahwal' kõrbes leiba annud.

4. Sest meie woime sinno armo nähha, Et sinna toidad hinga ning ka kehha.

5. Et piddid näitma meil' so imme kae, Siis olled rikkunud Jtride wae.

6. Ning olled armo = seädust meile annud Oh õnnis! kes se hästi mele pannud.

7. Oh Issa! kindlaks sawad sinno sannad, Sa digust, kohhut meile ikka annad.

Op 5

8. Meil'

8. Neil' wangil sinna, Jssand, appi tóttad
Ning sure auga sinna woinnust wóttad.

9. So nimmi, se on, Kallis, pühha, hirmus,
Kes sebda kardab, sell' ei pudu tarkust.

10. Nu litus, tânno Jssa! sulle olgo, Ning
ma peäl, nenda kui seäl taewas tulgo.

187.

Du, meine Seele. sänge 2c.

Wisil: Ma puian keigest hingest 2c.

Mo hing, head kaunid laulud Müüd laula
rõõmsaste Sell' kes keik asjad lonud, Kel
woimus järgeste: Ma rahhan Jssand, Kita
Eo rohke armo teäl, Ning sulle tânno anda,
Kunni ma ellan weel.

2. Oh innimesed! õpp'ge, Mis teile kasso teeb
Ning ärge armastage, Mis wimaks hukka lääb;
Oh! ärge ennam loorke Siin sure wäe peäl,
Neist abbi ärge ootke, Kui suits on nemmad teäl.

3. Keik innimesed läh'wad Siit ilmast nop-
peste, Hing lahkeb, ihhud sawad Siis mullaks,
põrmukske, Surm wóttab tühjaks tehha, Mis
seäri targaste, Siis iggamees woib nähha, Kui
sant on innime.

4. Oh! õnnis, kes siin watab Müüd üksnes
Jesu peäl, Keik temma holeks annab, Saab
kasso kin ning seäl; Kes Jesust armastawad,
Kes surem warrandus, Need rõmo ello sawad,
Ei já neil' kurwastust.

5. Kes polle sögge, rummal, Woib pea arwa-
ta Kui wäggew meie Jummal, Se näitwad
loomad

lomad ka : Ma, taewas, linnud, rõhked, Mis
meie silma ees, Keif weiksed, kallad, wähhed,
Mis jões ning merre sees.

6. Ei übbelegi liga Se armas Issand te, Kes
usklik on ning wagga, Head annab temmale, Ta
tõeks teeb heal meel, Mis temma tootab, Kell'
liga sünnib, sellel' Kõl abbi walmistab.

7. Ta mitto kõmbed teab Meid peästa surma
seest, Ta toidab, kaitseb, peästab Meid sure nä-
ja kääst; Kes waesed on ning sandid, Meid sõdab
illusast, Kes ollid kawa wangid, Meid peästab
sagedast.

8. Kes rummalad siin ommad, Meid Jummal
walgustab, Kes nõdrad, rammotumad, Meid
temma toetab; On selle sõbber ikka, Kes tedda
armastab, Ei sattu sellel' wigga, Kes tedda
himmustab.

9. Ta aitab waesed lapsed, Teeb head neil'
woõrastel', Ka kuleb lesse palwed, On mehhe as-
semel; Kes agga wihtab tedda, Siis nuhtleb
kurjaste, Keif temma maad ning kodda Ta
pillab laiale.

10. Ma ollen wägga rummal Sind kita diete;
Sa Kuningas ning Jummal, Ma õie sarnane;
Et süski ma peäl ollen Müüd sinno lapsõke, Sest
minna kitust julgen Siin anda sinnule.

188.

Nun lob' mein' Seel, den Herren ic.

Mo hing, oh! rõõmsast kida Müüd omma hel-
de Jummal, Mis head sull' wõtnud näita,
Mo südda ärra unusta: So pattud andeks
annab,

annab, So wigga parrandab, Sind ommas.
 süsles kannab, So hädda wähhendab, Sind hea-
 ga rohkest räidab, Ning ueks lomaks teeb, Käl
 omma õigust näitab, Et hädda mahhajaáb.

2. Et temma kõhhus pühha On, sedda meile
 kulutab, Et lõppeb temma wihha, Se temma
 heldus tunnistab, Ning temma arm on rohke
 Ja halle temma meel, Meid äkkitselt ei nuhtle,
 Meid arraid aitab teäl, Kes tedda hästi kart-
 wad, Meil' temma head teeb, Kui kaugel maast
 on taewad, Ni pat neist ärralääb.

3. Kui ommad lapsokessed Üks õige issa ar-
 mastab, Ka nenda inimessed Se helde Jum-
 mal kossutab; Meid temma tunneb omma, Et
 põrm ning tühhine On meie ello rammo, Ning
 rahho sarnane; Kui tulest mahhakukkub Üks
 leht ning õieke, Ni pea ärralahkub Siit ilmast
 innime.

4. So arm, oh Issa taewast, Se kestab üks-
 nes kindlaste, Meid peastad sinna waewast, Kes
 sanna kuulwad kowwaste, Kes hoidwad sinno
 seadust, Sa Jummal! wallitsed, Sest Inglid!
 andke kitust Sell', kes suurtimme teeb, Ja au-
 ustage tedda, Ja auuks tenige, Mo hing ka
 peab sedda Keik kiitma järgeste.

5. Au, Kitus Issal' olgo, Sull' Poial', pühhal'
 Waimul' ka, Keik meie kassuks tulgo, Mis sin-
 na wotnud toota; Et meie sinnult abbi Siin jul-
 gest lodame, Ei meile tulle häbbi, Kui armo ota-
 me: Mei' südda, meel ning mõtte Sind noudeks
 kindlaste, Amen! Käl same kätte, Mis ial pal-
 lume.

189.

Nun danket all' und bringet Ehr ic.

Wisil: Nüüd Jummalale auustust ic.

Nüüd kiitko keigest süddamest Keik innimeste
heäl Sind, kedda taewas iggawest Ka kiit-
wad Inglid seäl, Ka kiitwad Inglid seäl.

2. Oh! laulgem seller, kes keik nääb, Sell' su-
rel' Jummalal', Kes suri asjo ikka teeb Ja im-
med taewa al, Ja jinned taewa al.

3. Kes emma ihhust järgeste Meid üllespidda-
nud, Ja, kui ei woinud üfsige, Meid armust
aitanud, Meid armust aitanud.

4. Et temma küil on wihhastud, Woib süski
armasta, Saab pea jälle leppitud, Teeb head,
ei nuhtle ka, Teeb head, ei nuhtle ka.

5. Ja rõmustago heldeste Meelt, mõtted, süd-
dant ka, Ja saatko ärra kaugele, Mis meid woib
kurwasta, Mis meid woib kurwasta.

6. Ja andko, rahho ellada Siin ma peäl jul-
geste, Ja õnnistago lõpmatta Keik meie kätte
tõ, Keik meie kätte tõ.

7. Ja arm ja heidus olgo siin Meil' ossaks ig-
gawest, Keik waew ja murre, rist ja piin, Se
tagganego meist, Se tagganego meist.

8. Ni kaua kui siin ellame, Ja meie a. Kus õn,
Kui ellust ärralahlume, Meil temmast ossa on,
Meil temmast ossa on.

9. Kui meie südda lõhki lääb, Meid panne
hingama, Et meie silm seäl Jesust nääb, Kui
lähme maggama, Kui lähme maggama.

Jehova! dein Regieren macht :c.

Sh Jummal! suur on sinno tõ, Et meie un-
nustame, Mis muido sureks petakse. Kui
mele tulletame; Kui üpris suur on sinno au Ning
paljo üllem sinno nou, Kui nende nouud ommad,
Kes ma peäl wallitsewad.

2. Kes wallitseb ni targaste Kui sinna, wäg-
gew Jummal! Kes ial on so sarnane, Ehk paljo
maad on temmal: Keik surrelikkud ilma sees,
Need kummardawad sinno ees, Keik surema on
orjad, Mi kaua kui sa tahhad.

3. Kui kangel so wald ullatab, Ep olle ükski
moõrnud, Mis so film ial selletab, On sinno or-
jaks tehtud; Se surem herra ilma peäl On su-
rem wõllalinne teäl, Keik nored ning keik wannad
Sult omma toidust sawad.

4. Sa moistad kohhut diete, Kui tahhad di-
gust näita, Sa Issand nuhtled kängeste, Ka
tahhad armo heita, Keik peab forda minnema,
Kui tahhad kätte tassuda, Ehk sinna kängest
nuhtled, Ehk armolinne olled.

5. Keik sinno tõ lääb eddasi, Ei ühtegi sa nur-
ja, E rou ei lähhä taggasi, Sa ei woi tehha kur-
ja. Sa hoiad, kaitseid heldeste, Keik toidad, sead
targaste, Keik mis sa teed, on õige, Se olgo
suur ehk weike.

6. Sind Jummal! Eidan järgeste, Et mois-
tad, mis on õigus. Onnis, kes tunneb tõeste,
Mis on so lapse kohhus. So alwem orri öllen
ma,

ma, Mo peäle, Jesand hallasta, Mind wotta
öppetada, Et woin sind kumardada.

7. Ma ennast allandan so ees, Mind wotta,
armokenne ! So armo holeks hädda sees ; Ehk
ollen maokenne Käl sinno wasto arwata, So
sarnane ma polle ka, Sa siiski armo heidad,
Mull' waesel' heldust näitad.

8. Ma ollen waene pattune, Mull' tulleb karta
hirno, Ma siiski kidan rõõmsaste So õigust ning
so armo ; Sa pakkud armo minnule, Ma julgen
tulla sinnule ! Mind wotta waggaks rehha, Siis
lõppeb sinno wiha.

9. Mo armas õnnisteggia Käl pallub mo eest
ikka, Se peäle julge ollen ma, Et parrandad mo
wigga. So poia parrast kinkid sa So armo
mull', so riki ka, Mis sinna, Jesand, sead Neil',
fedda armsaks pead.

10. Ma annan wasto, mis on mul, Ei sinna
fedda põlga, Mo südda olas anniks sull', Ehk
ennesest ei kõlba ; Käl so Poeg sedda ehkitab,
Ning usso läbbi parrandab. On temma hoon'
mo südda, Siis sa ei põlga sedda.

11. Beel, hoi kaitse, murretse, Beel, ikka
armo heida, So ikke al mull' järgeste So rahho,
rõmo näita, So allam ollen rõmoga, Mo wend
on Jesus lõpmatta, Sest saan ma auulisseks
So rigi õsfallisseks.

191.

Nun danket alle Gott'ic.

Wisil: Oh! wagga Jummal, kes ic.

Oh! wõtkem Jummalat Suust, süddamest
nüüd kita, Kes suri asjo teeb, Ja tem-
male

male au näita. Kes emma ihust jo Meil' teinud
paljo hääd, Ja praego hoidwad weel Meid tem-
ma armo käed.

2. Se armas Jummal nüüd Ka wotko mur-
ret kanda, Meil' rõõmsa süddame Ja kallist rah-
ho anda, Ja piddago meid ka Siin ülles arm-
saste, Ja wotko häädast teäl Meid peästa het-
deste.

3. Mu olgo Issale, Sell sure Jummalale, Ja
temma Poiale Sell' auu funningale, Sell' pühhal'
Waimul ka, Kolm ainul' algmisest, Kes olli,
nüüdki on, Ja jääb ka iggawest.

192.

Herr Gott, dich loben wir etc.

Sind, Jummal! Aidame,
Sind, Issand, tänname.
Sind, Jummal Issa iggawest,
Keif ma ilm Aidab süddamest:
Sind taewa wäggi auustab,
Et sinno nimmi kitust saab,
Sind kiitwad, Issand, Kerubim,
Ka laulwad sulle Serawim:
Pühha on meie Jummal!
Pühha on meie Jummal!
Pühha on meie Jummal!
Se Issand Sebaot,
So wäggi sure auuga.
Käib ülle taewa, ülle ma.
Kaksteistkümmed Apostolid,
Ja keif need pühhad Prohwetid.

Need

Need kallid Marvid löpmatta
Sind kiitwad sure heäleaga.

Keif sinno ristt=rahwa keel,
Se kidab sind siin ilma peäl.

Sind, Jummal Issa, surest wäest,
Ka Poega meie abbimeest,

Sind, pühha Waim, kes rõmustad,
Keif auustades kidawad.

Oh! Jesus Kristus taewa seest,
Sa Issast sündind igawest,

Ei põlgnud neitsi ihho sa,
Kui tahtsid ilma lunnasta.

Sa olled surma rikkunud,

Keif uskjad taewa foggonud,
Sa istud Issa kõrgel kael,
Keif au on sinnul üllehel.

Sa moistad õiget kōhnut seäl
Ni ellawa kui furno peäl,

So sullasid meid awwita,
Et lunnastand meid werrega.

Lass' taewas sada rõmo maad
Keif, kes so sisse ussumad.

So rahwast, Jesus! awwita,
So parrandust ka õnnista,

Oh! hõia sedda armoga,
Ning taewa sisse üllenda.

Sind, Jummal, meie kidame,

Sind iggapäwa tänname,

Oh! hõia, Issand abbimees,
Meid kurja ning ka patto eest,

Oh! wotta, Issand, hallasta,
 Ja keiges häddas arwita,
 Oh! Issand! aita heldeste,
 Et sinno peäle lodame,
 Keif meie lotus olled sa,
 Oh! ärra jätta abbita,
 AMEN.

193.

Lobe den Herren, den mächtigen etc.

Wotta nüüd Issandat, wäggewat kunnin-
 gast, kita Oh! minno hingefe, ärra nüüd
 aega teys wita. Oh! minno meel, Aia kúl lau-
 lusid peäl! Au Zummalale ka näita! Au Zum-
 malale ka näita!

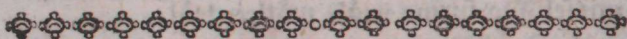
2. Kida nüüd Issandat, kes on keif tar-
 gaste seädnud, Kes sure holega wäggewast ikka
 sind saatnud, Sind hoiab ka, Menda kui him-
 mustad sa; Eks olle sedda sa tunnud? Eks olle
 sedda sa tunnud.

3. Kida nüüd Issandat, kes sind on kaunis-
 te lonud, Kes sulle termist on annud, sind ar-
 moga jootnud: Kui hädda kúl Olli, siis Zum-
 mal on sull' Abbi ka rohkeste tonud, Abbi ka
 rohkeste tonud.

4. Kida nüüd Issandat, kes sulle figgidust
 annud, Kes selgest armust sind Zummala lap-
 seks on pannud: Mõtle se peäl! Kes keigemäg-
 gewam teäl, Kes kui üks issa sind kannud, Kes
 kui üks issa sind kannud.

5. Kida

5. Kida nüüd Jesandat, kida hing Jummas
la nimme! Mis ial ligub, se kiitks, sest temma
teeb imme! So walgus ta; Sedd' ärraannus-
ta sa, Sest ütle kites nüüd Amen, Sest ütle
kites nüüd Amen.

Surmast ning illestous- misfest.

194.

Weil nichts gemeiners ist, als sterben, 2c.

Wisil: Kes Jummalat ni lassseb tehha 2c.

E wilmne tund siin keikil' tulleb, Siis tuls
leb ford ka minnule; Mis muud se peäle
tarmis lähhäb, Kui walmistama aegs-
te; Kui enne surma surrakse, Siis surmas mä
ei surrege.

2. Üht õnsa surma tunni sada. Ei se
meie tõ, Et woiksin ennast walmistada,
tahhan tehha targaste: Ma nouan takka
meest, Kes annab õnnist tunnifest.

3. Se on mo armas Jesus issi, Kes on
ello minno eest On ärraannud, innimesfi
lunnastanud surma kääst, Kes omma
surmaga Mull' annab õnsast lahkuda.

4. Oh helde Jesus! wõcca ikka Mind

meies piddada, Ja minno jure, patto wigga
Oh! wõtta hopis lõppeta, Ei hãddas ma muud
mõrlege Kui sinno peale üksine.

5. Mull' anna aegsast pattust põõrda, Ja sur-
retada pattud ka, Ja uskus sinno pãrralt jãda;
Oh! õppeta mind surrema, Et igga silma pilk-
misel Ma surma peale mõtlen teãl.

6. So kãtte, armas Jssand! minna Mõud
annan omma hingekest, Se ommaõs holeõs wõt-
ta sinna, Ja pãrri sedda igaawest; Oh Jesus
wõtta armsaste Mo waimo õlles taewasse.

7. So arm mind hãsti walmistago, Mi kui
so mele pãrrast on, Mo usko rohkest kaswatago,
Mo walgus, Eilp ja minno kroon! Keik pattud,
Kurjad waimud ka Mõud kauta so wãega.

8. So hawad olao minno warri; Mind kos-
futa so sannaga, Mind wiimselt sago sinno werri
Ja Jssa heldus aitama, Et woiksin õnsast lah-
kuda, So kũlges rahhul hingada.

9. Ehk siis mind Jummal õrawõttaks, Kui
temma tahhab igganes, Mil tunnil moga õra-
õttaks, Ei karda surma ellades; Ea arm ja
werri ka Mind sadab hãsti surrema.

195.

Allenthalben, wo ich gehe 1c.

Wiß: Südda, mis sa murretsed 2c.

Õis paiõus, kus ma seisán, Rõnnin, istun
ellik maggan, Jhhaldan ma, Jesus, sind,
ja õlled, Kes sa õlled peãstnud mind.

2. Pal.

2. Paho waewa ollen näinud, Jlm on tülli mulle teinud, Kui müüd, Jummei! käsüd sa, Tahhan ilmast, Tahhan ilmast lahkuda.

3. Kui ma Jesu jure tullen, Jggawest seäl rõmus ollen: Siis wast õnnis ollen ma Keige Ingli, Keige Ingli seltsiga.

4. Süddamest pean rõõmsaks sama, Kui mind Kristus uendada Wõttab ning wiib taewasse Ellama, Ellama seäl sureste.

5. Jesust kidad su ning südda, Taewas anus, tades tedda, Seäl ma laulan lõpmatta Pühha Ingli, Pühha Ingli seltsiga.

6. Üllell, on mul taewas, Seäl ma polle patto waewas, Oh! kui õnnis olen ma Keige Ingli, Keige Ingli seltsiga!

196.

Mitten wir im Leben sind 16.

Reskel selle ello sees üks surm on meil ikka, Oh! kes siis on abimees, Kui on hirmus wigga? Sa Jssand orse üksi. Meie hirmus eksitus, Sest on meile kurwastus. Pühha Jssand Jummal! Pühha wäggero Jummal! Pühha helde õnnisteggia! Jggawenne Jummal! Arra anna sada Surma häddas hukka meid. Kurielison.

2. Resket surma hirmsaste Põrgo haud meid kiusab: Kes meid sest teeb wallale? Kes sest hirmust peastab? Sa Jssand aino üksi. Sinna armust hallastad, Kui on raske meie pat. Pühha Jssand Jummal Pühha wäggero Jummal! Pühha helde õnnisteggia! Jggawenne Jummal!

D. 9 9

Arra

Urta pörgo wallo Sialt hirmutago meid. Kú-
rieleison!

3. Kesket pörgo hauda ka Meie pat meid wae-
wab Kus süs peab minnema? (Kes sest wae-
wast aitab?) So iure, Issand, üksi. So werd
robkest wallati, Meie süüd ka makseti. Pühha
Issand Jummal! Pühha wäggero Jummal!
Pühha helde õnnisteggia! Jggawenne Jummal!
Urta anna ial Usko ärralõppeda! Kúrieleison.

197.

Wenn mein Stündlein vorhanden ist ic.

Wifil: Oh Jesus! üllem abbimees ic.

Kui surma tund on ukse ees, Mind käsib il-
mast jouda, Süs elle, Jesus! abbimees,
Mo hinge wõtta nouda: Kui minno hing on kele
peäl, Süs lootko sinno peäle meel, Ja andko
keik so holeks.

2. Mo pattud omma koormaga Mull' tewad
kange hädda, Ei neid woi üllesarwata, Ei kar-
da süski sedda, Sest sinno surma mällestus On,
Jesus, minno kinnitus, Se minno hing peäs-
tab.

3. Ma ollen, kui ma uskus teän, So ihho,
lu ning lihha, So kälge minna järgest jään, Ei
karda surma wihha. Kui surren, sulle surren
ma, Sa olled rõmo ello ka Mull' surma läbbi
saatnud.

4. Et surnust üllestousnud sa, Ning surma
tühjaks teinud, Ei hauase woi jada ma, Sest
taewa olled läinud: Kus olled sa, seal pean ka
So

So jures ikka ellama, Sest ma siit lahtun rõõmsast.

5. Riiud tahhan julgest rõmoga So jure, Jesus! miina; Ei ükski mind woi ärrata Kui, armas Jesus, sinna. Sest maggan haudas rahhoga, Sa ükski woid mind ärrata Ning tae wa siise sata.

198.

Herzlich lieb hab' ich dich, o Herr, ic.

Ma armastan, oh Jummal! sind, Et ärra jätta mahha mind, Mo peäte armo heida. Mind keif ma-ilm ei rõmusta, Ei holi taewast minna ka, Kui agga sind woin leida. Ehk minno südda lõhkeb kül, Sa olled siiski abbiks mull, Mo õn ja hinge kinnirus, So werri on mo luns nastus. Oh Jesuke! Mo abbimees! Mo abbi mees! Mind peästa ärra hääbi seest.

2. So ande, Issand! on se ka, Mis ial ma woin nimmeta, Keif ollen sinnust sanud. Oh! anna armo tenida Sind, liggimest ja ennast ka Sega, mis olled annud; Ja kela walle-õppestust, Ning kurratide karwalust, Mo hädäda sees mind rõmusta, Et woin heal meel kanna ta. Oh Jesuke! Mo Jummal sa! Mo Jummal sa! Mind surma hädädas rõmusta.

3. Ma pallun, Issand! süddamest, Oh! lasse omma Inglisest Mo hinge taewa kanda, Ja wõtta minno ihhule, Kui maetakse hauasse, Head hingamist ka anda. Mind wiimsel päwal ärrata, Siis tullen ma sind näggema, Oh Jummal!

sure auu sees, Sind kiitma sinno järje ees. Oh
 Jesuke! Oh kule mind! Oh kule mind! Ma tah-
 han ikka kita sind.

199.

Herzlich thut mich verlangen 2c.

Wisil: Kuis pean wastowõtma 2c.

Ma püan keigest hingest Üht õnnist otsa nüüd,
 Et tulleb hädda kangest, Sest nouan ärra
 silt: Mo lust on ärramiinna, Oh Jesus! wõtta
 mind Sest kirjast ilmast süna Kus Inglise kiit-
 wad sind.

2. Sa olled lahti õstnud Mind pattust, pör-
 go wäest; So werri on mind peästnud Keik min-
 no waenlastest: Se peäle minna lodan, Ei kar-
 da minna teys; Ma sinnult armo otan, Sest
 ollen õnnis laps.

3. Ehk maggus kül on ello, Surm wägga
 wihha mull. Et temmast tulleb wallo, Ning
 teeb mull' haiget kül: Mo hing silt süski tõttab,
 Sest surm mull' kassuks jääb, Et Jesus hinge
 wõttab, Kus temma rõmo näab.

4. Ehk mäddaneb se ihho Slin mulla, pörmo
 sees, Kül Jesus selgeks tehha Woib sedda ärra-
 tes; Süs temma peab paistma Kui päike sel-
 geste, Ning Jummal ees seisma Seal taewas
 rõõmsaste.

5. Ehk ilm mind käsiks jada Weel seie ellama,
 Mis ial temmal teada, Mull' pakkuks anda ka,
 Suurt au ja rikkust, rahha, Ei hoi minna sest,
 Sest se jääb minnust mahha, Ei kesta iggawest.

6. Ehk

6. Eh! lahkuma kül pean Ma ommaist sõbrust
 ſiit, Et kurbaks ſawad, tean, Mul rõõm on
 ſiiski nüüd, Et teine teist ka ſame Seäl rõõmus
 näggema, Ning lahkumatta jame Siis taewas
 ellama.

7. Eh! waesed minnuſt jäwad Mo lapsokesse
 kül, Ja nende willeſuſſed Siin tewad waewa
 mull: Ma ſurren ſiiski meel, Reid annan
 Jummalal, Se holdko iſſa kumbel Reid omma
 warjo al.

8. Mis murreſete teie, Mo lapsokesse, ſiis?
 Eks Jummal jä weel ſeie? Kel on ſe iſſa wiis,
 Et temma toidust annab Neil' waeste laſtele,
 Ja teie eest hoolt kannab, Kui tedda kardate.

9. Teid õnniſtago Jummal, Mo armokesse
 nüüd, Ma annan teid keik temmal', Kes kan-
 nud teie ſüüd: Kül ſame kokkotulla Seäl tae-
 was üllewel, Kus meil woib ikka olla üks hea
 ning rõõmus meel.

10. Nüüd pallun minna! anna Mull' õnniſt
 tunnikeſt, Mo Jeſus! taewa kaäna Mo waese
 hingekeſt, Ja anna ſedda ello, Mis olled ſaatanud
 ſa So raſke ſurma wallo Ning werre higgiga.

11. Oh! wõtta kinnitada Mind, armas Je-
 ſuke! Oh wõtta kaſwatada Mo uſko heldeſte,
 Et minna woitlen kindlaſt, Siis ſinnuſt õppe-
 tud Woin minna laulda rõõmiſeſt: Nüüd keik
 on lõppetud.

200.

Chriſtus der iſt mein Leben ic.

Mo ello Kr'ſtus iſſe, Mo kaſſo ſurrema,
 D. 9 5 Sell'

Sell' annan hingekesse, Siis õnfast lahku
ma.

2. Suur himmo on mul miina Siit ilmaft
rõmoga So jure, Kristus! siina So riki pär-
tima.

3. Ma ollen woimust sanud Mo hädä, roae,
wa sees, Et mind on lõpptanud Mo Jesus ab-
bimees.

4. Kui tahtwad kinni miina Mo silmad, kõr-
wad keel; Siis, Jesus, kule sinna, Kui min-
na õhkan meel.

5. Kui südda, meel ja mõtte Kui künal kus-
tuwad, Siis võtta mind so kätte, Kui sinna
tootad.

6. Kui Issand! tahhad sedda, Et pean lah-
kuma, Siis lõppeta keik hädä, Kui lähhan
surrena.

7. Päss' mind so külge jada Kui uskliik lapsõ-
le, Mo ello nenda seäda, Et saan silt taewasse,

8. Kus allati woin kita Sind Kristust Issa-
ga, Ja pühhal' Waimul' näita Suurt au seäl
lõpmatta.

201.

Herr Jesu Christ, wahr'r Mensch ic.

Mo Jesus, Jummal lihha sees, Mo igga-
wenne abbimees, Sa surrid mo eest risti
peäl, Sest olli Issal helde meel.

2. So surma ja so werre wäest Mull' tulgo ar-
mo sinno käest, Siis kui ma hakkän nõrkuma,
Ja woiten kange surmaga,

3. Kui ennain siin ei selleta, Kui kõrwad teys
ei

ei kule ka, Kui hakkab kangeks minnema Mo
keel ja südda lõhkema :

4. Kui ühtegi ei tunne meel, Ning abbita
jään ilma peäl', Siis tulle appi, Jesuke! Mull'
wiimse otjal heldeste.

5. Mo ello waewa wähhenda, Mo surma wal-
lo lühenda. Keik kurjad waimud hirmuta, Mo
järe jä so waimoga.

6. So holeks annan hingekest, Kui temma
lahkub ihho seest, Se ihho olgo mulla sees Siin
kuni wiimne pääw on käes.

7. Siis ärrata mind haura seest, Ja wasta
kohtus minnd eest, Mo pattud ärra mälleta,
Mull' rõmo armust anna ka.

8. Kui ommas sannas kulumad, Ja wandes
mulle tootad! Ma ütlen tõest sulle se: Kes sanna
kuleb korwaste,

9. Se peäseb minno kohto seest, Ei nä ka sur-
ma iggawest; Ehk surreb innimeste ees, Se
siiski ellab taewa sees.

10. Sest minna tahhan kangest wäest Siis
tedda lista surma käest, Ja wõtta taewa ella-
ma, Siis peab temma minnoga

11. Seäl järgest rõmus ollema; Meid Jesus
siina awwita, Keik pattud rikku armoga, Ja
aita rõmo odata.

12. Kui ello hakkab lõppema, Siis Jesand,
uskis kinnita So sanna kuulda kindlaste, Et
wõime surra õnfaste.

202.

Mun laßt uns den Leib begraben 2c.

Müüd surno kehha mattame, Ja ussume keif
kindlaste, Et wiimfel päwal rõmoga Ta
jälle touseb ellama.

2. Müüd temma on, ja mullaks saab, Sest
Jummal jälle ärratab, Kui surnud ning ka.ella-
wad Keif kohto ette tulleswad.

3. Hing ellab ikka Jummalas, Kes temma
peäle hallastas, Ja wottis Poia werrega Siin
tedda pattust puhhasta.

4. Keif temma murre, waew ning piin On
õnija otsa sanud filn; Ta kandis risti ilma peäl,
On surnud, allab süiski weel.

5. Hing ellab ilma waewata, Se kehha mag-
gab rahhoga, Ei kardä ennam willetsust, Saab
wiimfel päwal rõmustust.

6. Siin olli temma risti al, Seäl ellab ta
müüb Jummalal, Müüd lõpnud ärra temma
waew, Ja temma paistab kui se pääw.

7. Müüd jätkem tedda maggama, Ja läkki
koio rahhoga, Meid armas Jesus! walmista,
Sest surm meil' tulles nenda ka.

8. Meid helde Jesus, awwita Sest kurratist
ning pattust ka, Meid peästfid omma werrega;
Mu olgo sulle lõpmatta!

203.

Herr Jesu Christ, ich weiß gar wohl 2c.

Wiisil: Oh Jesus! üllem abbimees 2c.

Oh Jesus! minna tean kül, Et surm mind' ärr-
ranouab, Mil wiisil agga tulles mull Ning
millal

millal temma jouab, Ei tea ma peäl üksige. Sa moistad sedda üksine, Sa tead mo wimist otša.

2. Et sinnust mul, kui tead sa, So pühha Waino läbbi Suur rõõm on, sest nüüd pallun ma, Et pöra minnust häbbi; Ma ussun tõest, et pesnud sa Mind pattust omma werrega, Ning mull' so riki saatnud.

3. Ma pallun sind, oh Jesuke! Te targaks minno mele, Et sedda ussun kindlaste. Kui häda tulleb peäle: Et sinnust abbi otan ma, Kui hing siit wõttab lahkuša Sest ihhust taewa pole.

4. Kui on so mele pärrast ka, Mind lasse hästi minna Hea mele ning hea wõttega Siit ilmast taewa sinna, Et minna uskus rõõmsaste Ja ommas wõdis õnsaste Woin silmad kinnipanna.

5. Waid kui sa kusti wälja peäl, Ehk maial, kus on södda Ning karko többi, nälja heäl Ja wee ning tulle hädda, Mind armust tahhad wõtta siit, Siis ärra arwa wannad süüd, Mis elus enne tehrud.

6. Ja kui ma wõttan nõdrusfest Siis ennast kurjast näita, Ehk rāgin rühja nõdrast peast, Siis wõtta armo heita; Sest sedda teen ma teadmatta. Ei mitte omma melega, Et meel on nõdraks läinud.

7. Oh! anna surma wallo sees Mul kaunid kumbed olla, Et minno hing ka rõõmo täis Weiks sinno jure tulla. Ja et woiks südda wallota So armo läbbi lõhkeda, Kui künalt kustrutakse.

8. Ma ommeti ei tahha sind, Mo Jessand! õppetada, Mis surma sinna panned mind, Mil tahhad lõppetada; Waid ussun, et sa tõeste, Oh
Jesuis!

Jesus! mind wiid taewasse, Kus poles ial
surren.

9. Sest minna hea melega Müüd annan en-
nast sulle, Et surm mull' tulleb kassoga, Ning
sa tood ello mulle: Käl minno ihho häddata
Sel wiimsel päwal auuga Sest surma unneft
rouseb.

204.

Auf meinen lieben Gott ic.

Dh Zummal! sinno peäl Ma ollen julge teäl,
Sa woid mind awwitada, Mo waewa
wähhendada, Käl löppeb minno hädda, Kui
tahhad keelda sedda.

2. Ehk waewawad mind müüd Mo rasked pat-
to süüd, Ma tahhan Jesus: lota, Ning sin-
nult armo ota; So holeks ennast annan, Ehk
surren ma, ehk ellan.

3. Ehk surm mind surretab, Surm mulle kas-
süks saab, Siin Kristus on mo ello, Mo hinge
kallim illo, Se ikka murret kannab, Ning sur-
mas ello annab.

4. Dh Jesand Jesufe, Meid peästsid hel-
deste, Sind risti külge podi, Se läbbi õnne
todi; Sa löppetad keik waewa, Keik waggad
sarat taewa.

5. Müüd Amen otse tõest Ma ütlen südda-
mest, Meid lasse armust sinna So jure taewa
minna, Et meie woime järgest So nimme kita
hörgeft.

Ach! wie elend ist unser Zeit ic.

Wisil: Oh Jesus! üllem abbimees ic.

Oh! mitto waewa ilma sees Käib meie ello peäle, Se peab katsuma iggamees, Ja tul- letama meie, Et keigeparram ello teäl On wil- letsus ja waewa heäl, Üks häddalinne assi.

2. Adama pat ja rasked siüd, Need remad meie hädda, Oh Jummal! anna meie nüüd, Et woime moista sedda, Et olleme keik jölledad, Ja hädda sees ka söggedad, Se on üks waene luggu.

3. Mo Jummal, sinnult üllewelt Mo südda abbi otas, Oh! kule omma rahwa heält, Mis sinno peäle lodas! Meid aita omma Waimos ga Meil' õnna õnna walmista So Poia parrast, Amen.

Komm, Sterblicher, betrachte mich ic.

Wisil! Oh risti-rahwas! kannata! ic.

Oh surrelik! mind mälleta, Mis olled, ollin minna: Mis olled sa, ma ollin ka, Mis ollen, kü saad sinna: Ma läksin eel, sa tullid ka, Siis ärra olle uskmatta, Surm tulles toest sulle.

2. Oh! walmista ja surre teäl Sell' ilma him- mul' ärra, Ja mõtle ikka surma peäl, Eest tem...a tulles peab; Nüüd tän' a sai kord min- nule, Ehk homme tulles sinnule, Kes teab ehk tänna õhto.

3. Siis ärra wõtta mõttelda: Ma ollen noor, Kõl aega! Surm tahhab keiki korrista, Ei karda noort, ei wanna, Kõl pea jouab wiimne aeg, Kes korristab sind ning ka keik. Se peäle ikka mõtle!

4. Kõl kurri on, et monni mees Keik sedda alwaks panneb, Ja omma õnnistusse eest Ni pissut murret kannab, Ei tahha sedda uskuda, Mis iggapääw näab filmaga, Et woib ka no-relt surra.

5. Sa naerad surma, olled tuhk, Sa eest end ärrapeidad, Et mõtle, et sa iggapuhk, Kui hingad, hinge heidad; Sa arwad haua kaugele, Kui on üks sammo hauale, Ja surma pües kannad.

6. Mul on hea terwis, ütled sa, Woin hästi süa, jua! Kes teab, ehk firsto-teggia On te peäl firsto tua. Surm annab kätte peekrekest, Surm leikab leiwa pallokest; Et walmista siis surra.

7. So ello on kui suits ja waht, Kui lummi, leht, me-wahha, Kui warri, hein ja kuinud roht, Mis nidetakse mahha. Kõl koggematta tulleb aeg, Et Jummalaga jättad keik. Jo läks! siis rahwas ütled.

8. Kui ellad, ella nenda ka, Et õnsaste woid surra, Kõl surm sind sinno teadmatta Woib äk-kist ärramurda. Oh mõtle! mõtle! peage, üks ainus silma-pilkminne Wiib iggawest sind ärra.

9. Ehk sinna olled walmistand, Ehk wahhest ollematta, Ni kui surm teisi lämmatand, Ni on sul peäsematta; Ni kuida sinna surred teäl, Ni sinna toused jälle seäl, Se olgo järgest meles.

10. Oh! ärra wõtta mõttelda, Ei pollege weel hädä

hädä! Kui haigeks saan, siis pöran ma, Kui Jummal kuleb sedda. Ehk pead ilma többera Siit ilmast ärraminne; Kes siis sind waest woib aita?

11. Kes patto teed kãib rõmoga Ja lodab arms mo peäle. Seäl nuheldakse armota, Ei peäse pörgust jälle; Siis enne surma surri siin, Et sull' ei tulle pörgo piin, Kui Jummal kohhut moistab.

12. Oh surma wasto walmista! Ja mõtle: kui nüüd peaks Se armas Jummal tullen a Sel tunnil sulle wõdraks; Kas saaksid õnsast surrema? Ja wõtta Jesust palluda, Siis surm sull' elluks tulleb.

13. Kui Jummal sure auuga Sel wiimisel päwal tulleb, Siis saad sa taewas ellada, Sest surm siis ärralõppeb. Oh innimenne walmista! Et surm woiks hädä kauta, Ja wiimse peäle mõtle.

207.

Uch! lieben Christen, seydt getroffen ic.

Oh! risti-waewas, kannata, Mis kardad sinna hädä? Ehk Jummal wõttab hirmuta, Oh tunnistagem sedda! Se nuhtlus on meil õige nüüd, Et meil on wägga paljo süüd, Kes woib kü sedda keelda?

2. So hoiaks ennast anname, Oh armas Jessa taewas, So jurest abbi otsime, Muud nou ep olle waewas; Sest meie waene ello teäl Ei olle muud kui nutto heäl, Seäl odetakse rõmo.

3. Siis inwa sadab wiljolest, Kui langeb mulla jõe, Kui muld saab katnud innimest, Siis sadab

sadab Jesus isse Sest põrmust tedda auusse Ja-
iggarwesse ellusse, Mis ammo walmistatud.

4. Mis surma parrast ehmatad, Ehk olgo noor
ehk wanna? Se surm keik rahwast surretab, Se
on üks tõe sanna. Oh! wägga õnnis on se
mees, Kes usso, pühha ello sees Siin ellab, sur-
reb õnsast.

5. So hinge ning so ihho eest Kõl Jummal
hole kannab? Kõl temma peastab hädä seest,
Ning Inglid hoidjaks annab, Kõl temma armo-
tiwaga Sind wõttab kerkokorjada Kui kannab
ommad poiad.

6. Ehk walwame ehk maggame, Siis Issand
murret kannab, Kristusse parrast olleme, Kes
meile wõimust annab. Surm meile sai Adama
käest, Meid Kristus peastab hädä seest, Sest
Issandat nüüd kiitkem.

208.

Ich hab' mein Sach Gott heim gestellt ic.

So holeks annan ennast ma, Oh Jummal!
ihho hingega, Kui pean weel siin elama,
Heaks arwan ka, Et sünnib mull', mis tah-
had sa.

2. Mo ello aeg Jummalä wäes, Mo surma
tund ka temma käes, Mo juuksed, Jummal,
loed sa, So tahtmatta Ei ainust neist woi kad-
duda.

3. Siin ilmas on rist, hädä, waew, Mo ello
on kui merres laew; Mis meie ilmas ellame On
ürrike, Kes tark on, woitleb kowasté.

4. Üks muld ning põrm on innime, Tä tulleb
em=

emmast allaste ; Ei warrandust to ilmale, Ei
 ühtege Wi ennesega hauasse.

5. Ei aita rikkus middagi, Ei tarkus, kõrkus
 ühtegi ; Ei peästa ükski surma wäest, Ei naest,
 ei meest, Ei peäse surem remma kääst.

6. Kui tanna terwed olleme, Kõl homme kirs-
 tus maggame ; Kes tanna on ni punnane Kui
 kaunike, Kõl homme haige, sureb se.

7. Meid järrestikko wiakse Kõl silmist, melest
 ärrage ; Ma ilm ! sa pea unnustad Noored,
 wannad, Keik ausad ning keik wäggerad.

8. Oh armas Jõsand ! õppeta, Et peame keik
 surrema, Et rikkas, tark, noor, wanna ka Peab
 lahkuma Siit ilmast omma illoga.

9. Se on, oh Jummal ! patto tõ, Se läbbi
 surm on kermeste Meil' sanud, tappab innimest,
 Ei holi sest, Kes rikkas on, ei surussfest.

10. Mo ello on täis willetsust, Täis hädda,
 nutto, ahvastust, Kui Jummal tahhab, tah-
 han ka Siit lahkuda, Surm on mull' kassuks
 kahjota.

11. Et kõi se pat mind hirmutab, Se õige usk
 mind kinnitab ; Sest Jeesus seisab minno eest,
 On surest wäest Mind peästnud hirmsa surma
 kääst.

12. Sesamma minno Jeesus tõest On surnud
 minno waese eest, Mo heaks on illestousenud,
 Woimust sanud ; Surm surma läbbi surmarud.

13. Sell' ellan, sellet' surren ka, Ei temmast
 surm mind lahjuta ; Ta üksnes on mo abbimees
 Mo ello sees, Kui surren, hing on temma kääs.

14. Ehk siin on waewa, Kurwastust, Siis on

ſe minno rõmuſtus, Et pean tousma waewata,
Ning rõmoga Mo Jſſa riki minnema.

15. Sa armas Jummal, hoiad mind, Mo
kontid, luid, ſeſt tännan ſind; Ei ainus pea
puduma, Waid ſawad ka Keik liikmed kofko-
tullema.

16. Mo armſa helde Jummal Saan minna
nähha lõpmatta Se kalli taewa õnne ſees, Ning
rõmuſtes Seäl tedda kita iggaweſt.

17. Oh Jekuſe! Jummal tal, Mo eeſt ſa ollid
koorma al; Oh wõtta mo peäl hallaſta, So
werrega Mo patto hädda parranda.

18. Amen! ſe peäle ütlen ma, Meil õnſa oſſa
walmiſta; Oh! aita meid ſiit ühtlaſe So rigiſſe
Sada ning jäda järgeste.

209.

Ich bin ein Wurmlein arm und klein ꝛc.

Wiſil: Oh Jekuſus! üllem abbimees ꝛc.

Üks maofenne ollen ma, Ning ellan ſurma häd-
das, Lukontis polle rõmo ka Mul ellus egga
ſurmas Muud kui et ollid, Jekuſe, Mo kaſſuks
olnud maofe, Oh! kule miſ ma pallun.

2. Oh! armas Jekuſus, laſſe mind So wõſſo-
keſſeks jäda, Et Waimo läbbi tunnen ſind Mo
ſees; käl ſa woid ſeäda Et ſinno pole kindlaſte
Woin hoida, kuni õnſaſte Mind ilmalt ärra-
wõttad.

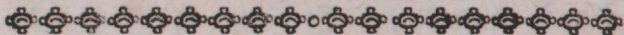
3. Mind ſurma häddas kinnita, Et kaſſiti ei
mõtle, Mull' tulle appi armoga, Mo Jummal,
me eeſt wõitle, Mo wallo heldeſt wähhenda,
Ning omma mele tulleta, Et ſinno pärralt ollen.

4. Se

4. Se peale mõtle järgeste, Et sa mind armastanud, Ning ommas wandes tõeste Mull' olled tootanud: Et ma ei pea surrema, Ei iggaweste kadduma, Waid ello sisse sama.

5. So kallis fanna paistko mull' Mind taewa pole sata, So holeks annan ennast sull', Mull' õnna otsa anna. Ma lodan, Issand, sinno peäl, Sest häddas aitad ikka weel, Kes sinnust abbi dotwad.

6. Müüd annan ennast sinnule, Mo Jummal! sinno kätte, Oh! tulle appi minnule, Mull' anna Waimo mõtte; Kui ennani ei woi rätida, Siis õhkamised kule sa Jesusse läbbi, Amen.

Wiimseft Rohto=Påwast.

210.

Es ist gewißlich an der Zeit ic.

Se aeg on tõest ukse ees, Et Kristus tulla jouab Seält taewast sure auu sees, Ja rahwalt arro nouab, Siis naer kül peab löppema, Kui tulles peab minnema Keif Ma ning taewas hukka.

2. Siis Ingli heäl ja passunad On keifis paikus kuulda, Keif surnud ülestousewad, Mis enne pandud mulda; Kes agga alles ellawad, Ja siin ma-ilmäs seisawad, Reid mudab Jummal ueks.

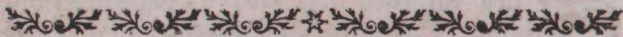
3. Üks ramat loetakse seal, Sest kuleb noor ja wanna, Mis temma teinud ilma peäl, Keif rahwa tõ ja sanna : Siis iggamees saab iggawest Keif palka omma teo eest, Kes head ehk kurja teinud.

4. Kes taewa Jäsa sanna heält Ei olle kuulda joudnud, Waid õõd ja päwad siit ning seält On tühja rikkust noudnud, Se peab warsi minnema Siis kurja waimo seltsiga Kristusse jurest põrgo.

5. Oh Jesus! olle abbimees, Lass' surest armo holest Mind olla ello kirja sees, Ja seisa minno polest, Ma ussun sedda süddamest; Sest sanna surrid minno eest Ning maksid minno wõllad.

6. Kui kohhut moistma tülled sa, Siis jätta arwamatra Mo süüd, oh Jesus! watta ka So armoga mind katta. Et pühha seltsi jure jaan, Ning taewa rõmo järgest nään, Mis sinna meile saatnud.

7. Oh Jesus! kauaks wiibid sa Müüd tullematta taewast? So rahwas saab kül kannata Ni mitme waewa pärrast; Sa õige kohtomoistia, Meid tulle peastma armoga Siit keigeste kurjast, Amen.

Iggawesfest Ellust.

211.

O! wie selig sehd ihr doch ic.

Dh kui õnsad on need pühhad taewas! Kes on surmas lahti keigest waewast, Need peasnud ärra, Kui meid wangiks peab ilma karru.

2. Jlm

2. IIm ep olle muud kui wangi kōdda, Kus on kartust, hirmo, waeno, sōdda, Mis siin on iika, Se on murre, kurwastus ja wigga.

3. Ugga taewas polle sedda karta, Seäl woid julgest rōmus rahhul selsta, Kui saad sa siina, Ei so rōdm seäl wāhhemaks woi minna.

4. Kristus pūhhib nende silmad ärra, Kes siin nurtes tunnud ilma kārta, Seäl sinno kōrwad Jārgest Ingli rōmo laulo kuulwad.

5. Kūl siis meel tahhan ärrajouda. Kui mind Jummal wōttaks taewa nouda, Kes tahhaks jāda Siis ma-ilma, kus on hādada teāda?

6. Oh! siis, armas Jesus, meile tōrta, Ja meid kurjast ilmast õnsast wōtta, Kes teäl woib jāda, Kui on parram asse taewas teāda?

212.

Die Zeit ist nunmehr nah' ic.

Wisil: Oh Jummal! sinno peäl ic.

Se aeg on jubba kā, Sa tulled, Jesuke, Ei woi sa kauaks jāda, Se andwad immed teāda, Mis sinna tōeks teinud, Ring meie silmad nāinud.

2. Mūud on mo kōhhus teäl, Et lodan sinno peäl, Sa wōttad tootada, Et tahhad kautada Keik minno hādada, wallo, Ring surmas anda ello.

3. Oh helde Jesuke! Siis rōdm on jārgeste, Kui mind sust rōmustakse, Mo sūdada jahustakse, Kui saan siit ilmast siina So jure taewa minna.

4. Kui helde on so meel, Kõl se saab nähha -
seäl, Siis tunnen minna sedda, Mis halle on
so südda, Keik minno risti: wennad Siis rõmo
rohkest rundwad.

5. Ma tean tõeste, Et sinna heldeste Mind
tahhad rõmustada, So Jõsa riki sata, Et tem-
ma jures ellan, Ning ikka õnnis ollen.

6. So au, so walgustust, So kallist rõmus-
tust, Keik näitab siis so ello, Se on mo almus
illo, Keik siis wast immeks pannen, Kui seäl so
heldust tunnen.

7. So palge ning so suud, So ihho hawatud
Saan minna nähha tõest, Kui peäsen surma
kääst, So kätte, jalge hawad Keik meile nähha
sawad.

8. Sa tead üksine, Et so rõdm tõssine, Mis-
ga sa waggad sõdad, Ning taewa rikis jodad.
Ei moista se mo südda, Ma siiski ussun sedda.

9. Mis agga ussun ma, Jääb kindlast otsata.
Sa olled üllem, Jeesus! Kui keik ma ilma rikkus;
Ehk rikkus kaub ärra, Jääb siiski hinge warra.

10. Oh Jeesus! üllem hä, Mull' taewast lah-
te, Kui jouan sinna tulla, Siis woin ma rõmus
olla, Sest annan sinno kätte Mo süddant, meelt
ning mõtte.

11. Siis ütled, Jeesuke: Oh armas lapsoke!
Oh tulle! maitse sedda, Kui maggus Jõsa süd-
da; Oh tulle! ütled sinna: Sull' rõmo annan
minna.

12. Oh! waene innime, Ei maksa ühtege So
rõdm, au, rahha, rikkus Se wasto, mis mo
Jeesus Sell' rahwal' rohkest annab, Kes temma
risti kannab.

13. Seäl on se Ingli Ma, Keif önsfad hinged ka,
Kes ühre jäрге laulwad Ning rõmo: mänge kuul-
wad, Seäl polle risti ello, Ei surma egga wallo.

14. Ei ma woi arwata, Mis rõdm on otsata.
Neil, kes süin woimust sawad, Ning patto sur-
retawad, Se öñ on arwamatta Ning üllestäki-
matta.

15. Sind ma ei jättage, Ma kallis Jesuke!
So peäle mõtlen minna, Et tahhad anda sinna
Mull' ennarn, kui woin jouda Sult palluda ning
nouda.

16. Aeg iggaw otades Oh! tulle ruttades Meid
patto waewast peästma, Ning omma riki tõstma,
Se pallub minno südda, Et teeksid pea sedda.

17. Se öige aeg on sul Rül teäda, anna mull',
Et woiksin walmis olla, So jure nenda tulla,
Et järgest murret kannan, So holeks ennast
annan.

18. Mind, Issand, juhata So pühha Wai-
moga, Kui saan sult rohkest armo, Ei kohto-
pääw te hirno, Süis lõppeb keif mo wallo, Kui
annad rõmo ello.

Pörgo Wallust.

213.

Kommt her, ihr Menschen Kinder 2c.

Wisil: Nüüd hingwad innimesed 2c.

Dh! tulge innimesed, Oh! tulge, wae-
walised, Ja pange tähhele, Kui wägga
N r s pina

pinatakse Ja hirmsast waematakse, Kes patto teinud julgeste.

2. Oh tulge! wõtkem siina Se wallo paika miina Süddame mõttega, Ja waatkem hästi sedda, Kui hirmus nende hädda Ja ilma-ära rääkmatta.

3. So südda kutsus roga, Nälg wõttab siiski ärra, Ei anta raskest, Kül janno tulles peäle, Ei anna tilka sulle, Kui tuld ja tõrwa iggawest.

4. Siin kallid rided katwad, Seäl mudda, porri matwad, Muud ehtet pollegi! Kül tuhhat tulle-kired Pea peäle kokkolowad, Jääd siiski ikka allasti.

5. Kus on so ello maia? Kus woid sa asset sada? Kes annab sulle nou? Ei olle muud seäl teada, Egga muud asset leida, Kui pimme org ja põrgohaud.

6. Siin ilmas aiad agga Sa tühja au nüüd tagga, Segga sa surustad: Seäl kurratid sind naerwad, Ja ärra teotawad, Ja häbbi, naero teggewad.

7. Kes saab sind auustama? Kuis woid sa surust püda Ni hirmsas wallus seäl? Et kurja wallitsetid, Ja kurrati meelt teggid, Kui ellasid weel ilma peäl.

8. Siin wõttad sedda kita, Ja omma aega wita Hea heltsimeestega, Seäl polle muud sul lota, Egga muud seltsi ota, Kui keige põrgolis-tega.

9. Need, mis sa hukka saatnud, Ja ilmas pahhandanud So kurja elloga, Need sind seäl ärrawandwad, Ja hirmsast ärraneedwad, Ja hüüdwad kurja lõpmatta.

10. Kes õdd ja päwad laff'wad, Ning taples
wad ja pras'wad, Ja naerwad Jummalat,
Need teine teist seäl pekswad, Ja hammastega
kistwad, Ja teist kui koerad närrivad.

11. Kes ilma lusti ots'wad, Ja rõmo ello taht
wad Siin tans'tes, Kargades, Need istwad sures
waewas, Jo pallawas jo külmas, Ja polle lusti
ellades.

12. Kül wahhest monni wallo Ja waewalinne
ello Siin piwab innimest: Kül tõbbi ärrakurnab,
Luudkõndid ärramurrab, Teeb rammotumaks
waewalust.

13. Mis saab siis põrgus sama, Kus peab
kõggutama Keik suggust äppardust, Kui ühhel
hobil sulle, Ja hulgal tulleb peäle Hirm, hädda,
wallo, jällestus.

14. So filmad kermest nutwad, Ja järrestik
ko jookswad Need silma-pissarad, Sa nääksid
keigel melet, Et ep ei olleks ial Siin filmad peas
sul ollewad.

15. Kui kurjad tühia laulwad, Siin kõrwad
melet kuulwad, Ja tähhel' pannewad; Seäl
muud ei olle kuulda Kui hüüdmist, röökmist ikka,
Ja kurratide karrinat.

16. Keik sinno lu ja lihha On must ja däl ja
mõdda, Ning haiseb kurjaste, Üks kurri maggo
järgest, Üks sap, üks kibbe kermest, Se lam-
matab sind hirmsaste.

17. Kül kurratid sind kistwad, Ja paigast tei-
se wistwad, Kül tulli kõrwetab So soned, luud
ja lihha, Se pahharetti wiha Keik ühhest ärra-
wännitab.

18. Mind, mäed, kinnikatke, Ja mättad, allamatke! So ſu ſeäl kiſſendab. Dnnis, keſ ſedda teab, Ja ommas meles peab, Ja aegſaſt ello parrandab.

Hommiſo = Laulud.

214.

Daß du mich dieſe finſtre Nacht ſe.

Wiſil: Mo Jeſus, Jummal lihha ſees ſc.

Et möda läinud pimme õ, On, Jummal, ſinno armo tõ, Pääw paistab meile ſeſte, Ning annab meile walguſſe.

2. Seſt tahhan minna tännada Mo Jummalat nüüd rõmoga, Keſ kaitſeſ mind, kui hingaſin Ning tanna õſe maggaſin.

3. Ma rahhoſiſt ſain maggada, Et ſurm ei woind mind ſurreta, Et kurrat kahjo mull' ei teind, Ning walf ehk pitke mind ei lõõnd.

4. Seſt tännan minna, Jeſand ſind, Ning pallun, hoia tanna mind, Mo hing ning ihho kaitſe ſa Ning peäſta häddäſt armoga.

5. Et ma woin auſaſt ellada So mele pärraſt rahhoga, Mo tõle anna ſiggiduſt, Ning omma taewa õnniſtuſt.

6. Mo ſüddant, Jeſand, parranda, Et ſind woin meles piäddada, Keiſ miſ ſa annud minnuſe, Se hoia ſiina heideste.

7. Mo

7. Mo maie ning mo wilja ka, Sa, Issand,
isfi õnnista, Mo meled, mõtted walgusta, Et
minna ellan patrota.

8. Keit pundeõ sinno litusleks, So auuks
ning mo hinge heaks, Mo nõdra usso kinnita,
Ja minno peäle hallasta.

215.

Gott des Himmels und der Erden ic.

Jummal ma nina taewa Loja, Issa, Poeg,
ning pühha Waim, Sinna õ ning päwa
toja, Ku ning päike on so loom, Sinna wäggen
kaiõsia Hoiad ommad lomad ka.

2. Minna astun sinno ette, Tännan sind nüüd
süddamest, Et sa mind so armo kätte Õsel wot-
nud kahjo eest, Et ei kurri waenlane Saand mo
peäle woinustke.

3. Lasse õga mõdamiina Minno kurja patto
tõ, Jätta, Jesus! lahti sinna Mull' so hawad
parrane, Ei ma maialt abbi sa Omma ello par-
randa.

4. Alita, et ma sinno pole Põran nüüd ning
jãrgeste Hinge parrast kannan hõle, Et ei min-
na wãrrise, Kui seäl sure auuga Kohhut moist-
ma tülled sa.

5. Omma sanna jãrrel' kãna Issi minno ello
teed, Jesus, waimista mind tãnna Sinno auuks
tehha tõõd; Kui sa mind ei arwita, Siis mo
tõ on asiata.

6 Sinno kätte annan minna Omma ihho hin-
gega, Meled, mõtted, ja mis sinna Mulle annud,
hoia

hoia sa, Issand! minno pãrria, Wotta ommad
kairseada.

7. Kãssi omma Ingli tulla Kurratit siit aia-
ma, Et woin kahjust rahhul olla, Wotta mur-
ret ylddada, Ta mind wigo armoga Taewa riki
ellama.

216.

Des Morgens, wenn ich fröh aufsteh ꝛc.

Wisil: Et möda läinud pimme õ ꝛc.

Sui warra üllestousen ma, Ja õhto tahhan
maggada, Siis olle Jesus minnoga: Mo
pattud ärra mälleta.

2. Keik sinno holeks annan ma, Mo ommad,
ihho, hinge ka, So wie hawa mällestus On
minno hinge õnnistus.

3. So werri mo eest wallatud On mind mo
pattust pessenu, Ehk walwan siis, ehk maggan
ka, Siis olled sa mo kairsia.

4. Mind sinno Ingliid hoiawad, Ja omma
kãe peäl kannawad, Ei karda minna kurratit,
Ei mundke kurja ühtegit.

5. Ma ellan ehk ma surren teäl, Siis ollen ma
so omma weel, Ma annan hinge sinuule, Wi
sedda taewa õnsaste.

217.

Ich danke dir, Herr Gott, in deinem ꝛc.

Ma kida, Issand Jummal, sinno abbi Je-
susse sinno armsa Poia läbbi, Et sinna ol-
led

led mind sel õsel hoidnud Keig' kahjo eest ja häda
da wasto kaitsnud. Ma pallun, et mo pattud
andeks annad, Ning ka sel päwal mo eest mur-
ret kannad.

2. Sest, Issand, keik ma sinno kätte pannen,
Mo ihho, hinge, keik so holeks annan, So pühha
Ingel olgo iggal aial Mo jures keikis paikus siin
ning maial, Et kurri waim kes kawwal on ning
pahha, Ei mitte woimust woi mo peäle sada.

3. Meil' armsa rahho iggal aial hoia, Meid
ihho tarwidusses ikka toida, Keik tööbi meie
maast ja linnast aia; So sanna ärgo olgo meile
waia, Meil' jätka wilja, Jummal! nälja kela,
Et tühhi meid ei waewa egga nela.

4. Ma pallun keige innimes: epärrast, Keik en-
namist, kes risti rahwa arrust, Ja keige eest, kes
suggulassed ommad, Ehk olgo siin ehk wooral
maal needsammad: Keig' kahjo eest neid wotta
armust hoida, Ja lasse neid so abbi ikka leida.

5. Kes mures, haigusse so pole hüüdwad,
Ning wangis sinnust, Issand, abbi püüdwad,
Meid joua sinna rõmustada armust, Ning wi-
maks ka neid peästa keigest waewast. Keik pat-
tused, oh Issand! pöra sulle, Ja meie surmas
meile appi tulle.

218.

O Gott ich thu dir danken zc.

Wisil: Ei lahku minna sinnust zc.

Ma tännan, armas Issa, Sind keigest süd-
damest, Et sa mind wõtnud hoida Se kur-
ja waimo eest, Et ta sel õsel ka Ei woinud kahjo
tehha,

tehha, Waid ollen sanud nähha Se päwa rah-
hoga.

2. Mo Jummal, kaitse tänna Mind keige häd-
da eest, Keik kurja kela ärra, Mis kurja rahwa
käest Woiks tulla ussinast, Ning hoia patto
häbbi, Ning äkki surma többe, Bee, tulle-
kahjo eest.

3. Oh wötta kinnitada Mo hinge ihho ka, Et
omma tödd woin tehha Heal melel römoga,
Ning, mis mo kohhus weel, Keik asjad nenda
aian, Et patto tö eest hoian, Senni kui ellan
teäl.

4. Mull' anna ka mo näggo Mo ello otsani,
Ning õnnista mo teggo, Mo tö ning ammeti,
Et olleks ennesel' Ning et täiks mulle anda Neil'
waestel' kennel waia Siin dâla ilma peäl.

5. So pühha Waim mind saatko, Et mõtlen
taewa peäl, Mo mele tulletago, Mis on seäl
üllewel; Ja aitko armust ka, Et rikkust ma ei
noua, Waid et ma woiksin jouda Sind Jum-
mal! otsida.

6. Mind häddast peästa ärra, Kui tahhad,
ello sees, Ning anna sedda warra, Mis mak-
sab sinno ees, Ja hinge rikkaks teeb, Siis woin
ma rahhul olla, Ehk ihho paljo waewa Ning
waejust ilmas nääb.

7. Oh! wötta otsa tehha Mo ello peäle siin,
Sest mulle tulleb nähha Nüüd hädda, rist ning
piin. Kui lähään hingama, Siis te, et õnsast
surren, Ning jälle ülestoufen So risti-rah-
waga.

219.

In dieser Morgenstund will ich dich ic.

Wisil: Mis olled sinna, armas Jesus ic.

Ma tännan, armas Jummal, Jesa taewas,
Sind warra hoomsel ommas sures waewas
Keig' armo eest, mis sa mull' wötnud näita,
Sind tahhan kita.

2. Mind olled emma ihhust etteronud,
Ning ristmisses so lapses üeks lonud,
Ja wöttad minnust omma Poia läbbi
Keik patto többi.

3. Weel peälegi so Baimo annad mulle,
Kes ello aial juhatab mind sulle,
Et öppin sinnult, Jummal! abbi ootma,
So peäle lootma.

4. Mind olled ikka issa kombel wötnud,
Ning omma armo mulle heldest näitnud,
Kui willetsus mull' waewa joudis sata,
Sa wotsid aita,

5. Sa kästsid ommad pühhad Inglid tulla,
Selsammal ösel minno kaitsjad olla,
Et hädda mind ei olle hirmutanud,
Ei ärratanud.

6. Oh! Jesand, minno südda, su ning mötte
So armo kidad keige ilma ette,
Mis keikis paikus ma saand sinno wäest,
Ning rohkest käest.

7. Ma pallun: eddespiddi weel mind sata,
Ning tännapäaw mind armolikkult wata,
Et kurrat ei woi omma wörko wotta,
Mind wäest ei petta.

8. Te, et ma ollen, kui mo kohhus, wagga,
 Et ma ei noua patto himmo tagga,
 Et, mis mo kurri südda piwab tehha,
 Ma jättan mahha.

9. So holeks, Jssand! wõtta warra, hilja,
 Hing, ihho, sõbrad, sugguwõssa, wilja,
 Ning mis sa mulle armust olled annud,
 Ja õsaks pannud.

10. Hea põlw' neil' wannemille ikka olgo,
 On, terwis, rahho meie male tulgo;
 Meist kela ärra, Jssand! Jesu läbbi
 Rahjo ning häbbi.

11. Mull' anna tänna sinno wägge nähha,
 Et omma tööd ma jouan hästi tehha,
 Et ma so mele pärrast ikka ollen,
 Ja pühast ellan.

12. Ja wiimselt anna heldust mulle taewast,
 Kui tulles aeg, et lahkun teigest waewast,
 Et Jesu surma peäle rõõmsast surren,
 Ning taewa pärrin.

13. Siis on mo hingel' õige kasso tulnud,
 Ning ollen hästi siin ma-ilmast olnud,
 Seält ollen minna õige õnne leidnud,
 Siin kurja woitnud.

14. Oh Jssa, Poeg ning Waim! mull' anna
 fedda,
 Et õnsast lõppeb keik mo rist ja hädda,
 Te, et se keik, mis pallutakse minnult,
 Ma saaksin sinnult.

220.

Dank sey dir, du großer Gott 1c.

Wifil: So nimmel lähhan nüüd 1c.

Ma tännan, Zummal, sind So sure armo eest,
Mis minna uest saand So heldest südda-
mest, Et olled kahjo eest Mind tanna õse hoidnud
So tiwa warjo al, Et pääw mull' jälle koitud.

2. Ma waene pattune, Kui uinsin maggama,
Siis olleks kurrat mind Käl woinud hukkada,
Waid sinno Ingli hool On temma wasto pans-
nud, Et ma so kitusseks Mi wapraks jälle sanud.

3. Gest on mõ kohhus nüüd, Et minna tän-
nan sind, So armo lidan ka, Et hästi hoidnud
mind. Oh Issand! kule sa Mo hinge õhkanussi,
Ring ärra põiga ka Mo laulo pallumissi.

4. Lass' ommad Ingliid mind Mo matas kait-
seda, Et minna omma tööd Teen ilma pattota:
Neid käsfi hoida mind, Kui minna lähhan wälja,
Et kurja ma ei nä, Et hädda egga näga.

5. Et sünniks minno nou Ring tõ so kitusseks
Ring minno kassuks siin, Seal iggawesseks
heaks, Siis wõtke sinno Waim Mind õige tele
fata, Et ello otsani Woin sulle truiks jäda.

6. Ja kui ma peaksin So wasto ehtima Ring
sinno armo tööd Sull' maksma kuriaga: Siis
te, et kahhersen, Ring sinno peäle lodan, Keik
patto wihkan ka, So käest keik abbi otan.

7. Kui tanna wiimne tund Mull' peaks ollema,
Et hinge heidaksin, Siis lass' mind rõmoga Ring
rahkul minna silt; Oh! kaanna issi hole, Et Jesu
lääbi ma Lään julgest taewa pole.

Ich dank dir schon durch deinen K.

Ma tännan sind, Et olled mind, Oh Jummal!
armust hoidnud Se de sees Keig' kurja eest,
Et pääw mind terwelt leidnud.

2. Kui pimmedus Ning ahhastus Mind õsel
Finnikatsid, Kui waewasid Mind patto süüd,
Siis mulle abbi saatsid.

3. Ma pallun sest Sind süddamest, Oh! anna
andeks mulle Mo sured süüd, Mis minna nüüd
Ning enne teinud sulle.

4. Sel pääwal ka Mind wõtta sa So armo
Käe alla, Et waenlase Keik kawwal tõ Ei tulle
minno kallal'.

5. Mind juhata So Waimoga, Keig' patto
eest mind hoia, Et minno tõ Woiks järgeste So
mele pärrast olla.

6. Mo hing ning meel Ja mis mul weel, Keik
finno holeks wõtta, Oh! hoia mind, Ma pallun
sind, Mull' appi, Jesus! tõtta.

7. Et minno peäl Se kurrat teäl Ei ial woi-
must leia, Ja kurja kül Woib tehha mull', Kui
sinna mind ei hoia.

8. Müüd olgo au, Kel on keik nou, Sell' Is-
sal' ning sell' Poial', Ning pühhal' Waimul'
Jummalal', Sell' Ma ning taewa Kojal'.

Wach auf, mein Herz, und singe ic.

Mo südda! ärka ülles, Ring kida Roja lauldes. Kes keik head meile annab, Ring murret ikka kaännab.

2. Kui õsel tahtsin mata, Siis kurrat wöttis wata, Et temma saaks mind neelda, Waid Jummal wöttis keelda.

3. Edest, Jõsa! kui ta püdis Mind neelda ommas küsis, So holeks olin minna, Mind hoid sid, Jõsand, sinna.

4. Sa ütliid; wõtta mata, Mo laps, ma tahhan sata, Et pawa jälle nähha Ring omma tööd woid tehha.

5. So sanna sain nüüd kätte, Sest pawa on tulnud ette; Waew minnust ärvalainud, Mind olled ueks teinud.

6. Se eest ma sind nüüd tannan, Suurt anka sulle annan, Sull' ohwrin õhkamissi Ring pühha pallumissi.

7. Neid ärra wõtta laita, So Waimoga mind aita, Sa tead, et mull' ei olle Muud annet anda sulle.

8. Mind wõtta ikka wata, So Ingliga mind sata, Kes selle pawa üle Mind wõttab omma süäle.

9. Mo tööd lasf' lorda miina, Ring õnnista keik sinna, Ma annan sinno kätte Keik, mis ma wottan ette.

10. So õn, se jägo mulle, Mo südda honeks sulle, So sannaga mind toida, So jure taewga aita.

Aus meines Herzens Grunde ic.

Mo süddamest ning melest Ma nüüd sel hom-
mikul Sind tännan keigest wäest Ka funni
ello mul. Oh Zummal taewa sees! Sull' tanno,
Kitus olgo, Keik sinno auuks tulgo So Poegas
Jesusses.

2. So armo ollen maitsnud Ma tanna õse
tdest, Sest sinna olled kaitstud Mind monda
kahjo eest. Sind pallun minna weel: Mull' wõt-
ta andeks anda Ning mitte tähhel' panna, Mis
ma teind ilma peäl.

3. Oh! armust tanna hoia Mind kurja waimo
eest, Et temma süüd ei leia Mo sannast egga
tõöst; Mind peästa patto wäest, Ning hoia tül-
le, södda, Bee, wangi-põlwe hädda, Ning
äkki surma eest.

4 So holeks warra, hilja, Ma annan üllemad,
Mo ihho, hinge, wilja, Naest, lapsed, wanne-
mad, Keik annan Jssand sull' So kätte, suggu-
wõssa, Ning keik, mis on mo ossa, Mis olled
annud mull'.

5. So Ingli lasse olla Mo iures allati, Ning
hädas appi tulla, Et kurrat ühtegi Woi kahjo
tehha mull', Ei ihho, hinge wõtta, Ei ka mind
kurjast petta, Ehk temma kiusab kül.

6. So holeks ja so kätte Jaab, armas Zum-
mal, nüüd Keik, mis ma wõtitan ette, Sa annad
andeks nüüd; Sust tulleb ilma peäl Keik rõmas-
tus siin waewas, Ja wiimselt ello taewas, Te,
kui sa tunned teäl.

7. Nüüd Amen minna laulan, Eikarda ühtes
git, So holeks, Jummal, annan Mo nou ning
teggusid : Se, et keik teggo teen Kui risti inni-
menne, Ning anna taewast õnne, Et ma seft
kasso nään.

224.

Erhebe dich, o meine Seel ic.

Wisil : Nüüd risti = rahwas laulage ic.

Mo südda ! olle walmistud, Et pääw nüüd
jälle paistab, Se Issand olgo auustud,
Kes Israeli kaitseb ; Sind Jummal unnest är-
ratab, Kui temma Waim sind walgustab, Ja
sind hea tõle sadab.

2. Keik lomad walgel liguwad, Ning ehhitas
wad tõle, Keik linnud laulo aiawad, Ning tõst-
wad rõõmsast heäle. Sa innimenne, mõtle ka,
Et pead Jesust tännama, Ja taewa pole waatma.

3. Siis läkki tööd nüüd teggema, Ja tous-
kem Issandale, Kes meid on jätnud ellama
Siin auuks Jummalale, Et temma arm ja hal-
lastus, Kui lõppeb patto pimmedus, Ei olle
tühja meile.

4. Pääw lähhab päwa järrele, Ning meie aeg
lääb otsa ; Siis aita Jummal, truiste, Et lih-
ha meid ei petta, Oh ! anna meile rõmoga So
mele pärrast ellada, Oh ! õnnista ning aita.

5. Mis kohhus on, sa õppetad, Usk watab sin-
no peäle, Kui läh'me, kus sa juhhatad, Siis anna
joudo meile. Oh ! awwita, et keikistke Saaks
tehtud sinno tahtminne, Ni kui so sanna näitab.

6. Sind, armas Jummal, pallun ma, Et woiksin keigest wäest So sanna möda ellada, Se tulleb sinno käest; So lapsed sedda palluwad, Kes wainust uest sündiwad, Ning süddamest sind kartwad.

7. Ust olgo minno walgustus, Gest mulle wäggi tulgo, Mo ehteks sago allandus, Arm ullem tö mull' olgo; Siis saab mull' tarkus öiete, Kui sinno armo iulgeste Mo su ja südda kidab.

8. Jä minno jure löymatta, Sa selge taewa paistus! Ja mind hea töle walmista, Siis on mo südda rõnus, Et saaksin sure auuga Mo silmaga sind nähha ka, Sa iggawenne walgus!

225.

O Jesu! süßes Licht, nun ist die Nacht &c.

Wisil: Oh! wagga Jummal, kes &c.

S läinud möda nüüd, Pääw paistab meile jälle, Oh Jesus, minno rõdm! Mo walgus! paista mulle; Ma ärkan unnest jo, Mo südda walmis ka, Oh! tulle Jesuke, Mind heldest jahhuta.

2. Sa tahhad andid mult, Mis on mul wae-
sel anda? Oh! ärra põlga mind, Ma tahhan murret kanda, Et ihho, hing ja wain Woiks jäda sinnule Sel päwal anniks ka Ning ohwriks üksine.

3. Te Jummal! et mo hing Woiks sinno om-
maks jäda; So arm, so kallis arm Se rõnus-
tago tedda; Mo wõim, se olgo ka So pärralt
igga-

iggawest, Ning sago walgustud So waimo selgusfest.

4. Mo ihho olled sa Jo illufaste lonud, Ja sedda ilmale So ommaks honeks tonud; Siis ella sinna seäl Ka temmas löpmatta, Et ihho, hing ja waim Jääb ühheks sinnoga.

5. Müüd ollen minna jo Mo rided selga pannud, Ja ollen ihhule Ta fatted walmistanud; Oh! parreminne weel Mo hinge ehbita, Uff, õigus, pühhitsus On temma ehte ka.

6. Arm, tarkus, allandus On sinno Waimo anded, Ka puhtus, kannatus, Meid minno ümber panned: On need mo süddames, On need mull' annetud, Siis ollen illufam Kui kullast ehbitud.

7. Sel päwal lasse mind Sind minno meles kanda, Ja teigest süddamest Sull' tänno, Kitust anda Siis minno werre waero Kõl hästi otsa saab, Kui südda, keel ja meel Sind, Jummal, auustab.

8. Mo mõtted, sannad, tööõ Müüd mõtta õnestada, So Waimo wäega Mind järgest juhhatada, Et teikist, mis ma teen, So nimmi sureks saab, Kui laulan rõõmsaste: Mind Jesus armwita.

226.

Der Tag vertreibt die finstre Nacht 2c.

Pääw aiab ärra sedda õõd, Oh! risti-rahwas tehke tööõ, Niinõ kiiõõ omma kaja.

2. Keik Inglid laulwad löpmatta Ning kiltwad hulgal Jummal, Kes wallitseb keik asjad.

3. Se kull, keik linnud Zummala Müüd kii-
wad sure healega, Kes södad neid ning kattab.

4. Se taewas, merri ning se ma, Keik kiiwad
omma Zummala, Ning tewad temma tahtmist.

5. Waat, omma wisi järrele Keik lomad kii-
wad järgeste, Ning auustawad Soja.

6. Oh innimenne! mötle sa, Et sul on meel
ning moistus ka, Sepärrast olle ussin.

7. Seta lodi sind ka Zummalast Ta sarnatsete
ni illust, Et piddid tedda tundma.

8. Ning armastama süddamest, Ja suga kii-
ma iggawest, Et ellad temma armust.

9. Keik head sa olled sanud kül, Mis temma
ikka teinud sul, Sepärrast kida tedda.

10. Siis walwa, pallu ussinast, So ello pea
kassinast, Ning olle ikka waluis.

11. Sest aeg on sinnul' teadmatta, Mil Kris-
tus peab tulles, Sepärrast ota tedda.

12. Ning ella temma seadusset, Ja karda ted-
da süddamest, Keik hea eest tedda kida.

13. Ning üttele: Jesand iggawest! Sind tän-
nan minna keige eest, Mis olled mulle teinud.

14. So poia Jesu nimme sees, Kes sinnoga
saab iggawest Mu, tänno Ingli hulgast.

15. Oh! aita, et ma nenda ka Müüd südda-
mest woin tännada Sind iggal aial, Amen.

227.

Ich dank dir, lieber Herr ic.

Sind, Jesand, tännan minna Müüd keigest
süddamest, Et tännan öse sinna Müüd hoidsid
Eahjo

Kahjo eest; Suur pimmedus mind kattis, Ma
ollin hädda sees, So arm mind peästa wöttis,
Oh Jummal! minno abbimees!

2. Se eest ma tahhan taewas Ning siin sind
tännada. Oh Issand! wötta waewas Mind
täanna aidata, Sel päwal mind ka wata So ar-
mo filmaga, So Waimoga mind sata, Et ellan
uskus pattota.

3. Et ma ei eksi ärra So tõe tede peält, Ning
kurrat mulle käära Ei tõsta siit ehk seält; Ma
pallun Jesu läbbi, Mo südda walmista Ning
omma pühha abbi Se wasto mulle läkkita.

4. Se õige usso anna, Oh Jesus! minnule,
Siis tahhan mele panna Sind kita järgeste;
Oh! wötta andeks anda Mo süüd ning pattõ tõ,
Mis sinna wõtsid kanda Mo eest ni üpris hel-
deste.

5. Mull' õiget lotust sata, Mis häbbiks mind
ei te, Ning tõssist armo anna, Et wihamestele
Head minna woiksin tehha, Ei otsi kasso fest,
Siis sinno film woib nähha, Et teen, mis tah-
had, süddamest.

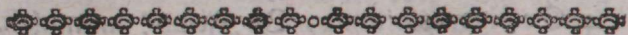
6. Kass' mind so kallist sanna Ma-ilmas tun-
nista, So orjaks ennast anda: Ei wötta kar-
tada Ei rahha egga wägge! Mis pörab sinnust
mind, Siis ma ei olle sögge, Waid õppin hästi
tundma sind.

7. Se, et se pääw mull' lõppeb So nimme ki-
tusseks, Et minno südda õppeb, Mis sinna kidad
hääks. Mo hinge, ihho hoia, Ning wilja wälja
peäl;

peäl: So õnnega mind täida, Te, mis sind pal-
lub minno heäl.

8. Siis tahhan, Jesus! kita Sind keige ar-
mo eest, Mis sa mull' wõtnud näita Keik' minno
ello sees. So ihhoga mind sõdad, Keik' head reed
sinna mull' So werrega mind jodad, Sest an-
nan minna tanno sul'.

9. Au olgo sinnul' kõrgest Ning kitus otsa-
ta, Sind tannan minna järgest, Oh! aita ar-
moga, Et õnsast ärraläh'me Siit kurja ilma
seest, Ning wimaks lahti same Se tiggedusse
waino kääst.

Ohjo = Laulud.

228.

Werde munter, mein Gemüthe ic.

Arka ülles minno südda, Meled ette as-
tuge, Kiike Jummalat ning sedda, Mis
ta head teind minnule, Et ta keige pä-
wa sees Mitine sure hädä eest Mind on hoid-
nud, ja on keelnud, Et mind kurrat polle neel-
nud.

2. Kitust, tanno laulan sulle, Armas Issa,
süddamest, Et mo tõ on siggind mulle, Et sa keige
kähjo kääst Ja mind monda patto eest Olled
hoidnud ommast wääst, Waenlased keik' pelletas-
nud, Et ma polle kähjo sanud.

3. Ei woi tarkus ärrateada Sinno sured im-
metööd, Ei woi ükski ärramoista, Mis so lassi
teinud head: Sinno arm on rääkmatta, Mõõt-
matta ja otsata, Menda sa mind juhhatanud, Et
ma polle kahjo sanud.

4. Täna pääw on mödalainud, Pimme &
nüüd jouab ja, Tubba pääw on loja lainud,
Mis meid keik woib rõmusta. Issa! aita armo-
ga, Ja mind hästi walgusta; Sinno surest ar-
must praego Minno südda sojaks sago.

5. Issand! anna andeks armsast Keik mo
rasked patto süüd, Need kül koormawad mind
hirmsast, Need mind wägga rikund nüüd, Et
mind kurrat hirmoga Põrgo tahhab lükkada,
Sest woid sa mind üksi peästa, Minno sü eest
armust kosta.

6. Ehk ma olen sinnust lainud, Tullen siiski
taggasi, Sest io Pöeg on rahho teinud, Kui seal
tedda waewati; Ei ma salga omma süüd. Agga
sinno heidus nüüd On weel surem kül keik pat-
tud, Mis mo ello aial tehtud.

7. Oh sa waaga hinge walgus! Oh sa auru
paistus ka! Sulle annan ennast uskus Nüüd
sel oöl ning lõpmatta. Armas Jummal, mulle
jä, Et nüüd pimmedus on ka, Ja ni wägga
kurb mo südda, Rõmusta sa armust sedda.

8. Peästa kurja waimo wõrgust, Mind ja pim-
medusse kääst, Kes mind mitmel õsel põrgust
Hirmutawad kangeist wäest: Lass' oh! tõe wal-
gus sa, Mind sind mitte karta, Kui mo sees sa
olled illa, Siis mo hing ei karda wigga.

9. Kui mo filmad lähwad finni, Ning io
ainwad

uinwad maggama, Peab minno südda senni
Sinno pole walwama, Sind mo hinga hea mele-
ga Unnes nähko löymatta, Et se ial sust ei lahku,
Unnes se so pärralt jägo.

10. Lasse mind nüüd maggufaste Tanna öse
maggada, Kurja eest mind wäggewaste Kaitse,
katta önnega; Jhho, hinge, keik mo hääd, Wan-
nemad ja mis sa nääd, Söbrad, waenlast, perre-
rahwast Hoia sinna, Issand wahwast.

11. Pühha Waimoga mind woia, Hädda,
kahjo kela weel, Hirmo eest mind ösel hoia, Kau-
gel olgo waeno heäl; Kela tuld ja wessi wood,
Kakko, äkki surma tööd, Et ma patto sees ei surre,
Siis mo hingest lahku murre.

12. Oh suur Jummal! kule heldest, Mis so
laps nüüd pallund sind; Jesus! öppetä mind
selgest, Mis on hea ning alta mind; Pühha
Waim, mo abbimees! Olle wäggew süddames
Kule nüüd mo palwe sanna, Mis ma pallun,
sedda anna.

229.

Ach mein Jesu! sieh ich trete ic.

Armas Jesus! sind ma pallun, Pääw on ot-
sa minnemas, S on pedle tullemas, Siis
so palte ette tullen; Wötta pühha's tehha keelt,
Säddant, kääsi, mötted, meelt.

2. Minno aeg lääb uestinaste, Mi kui wessi
mönab teäl, Ja kui kaub tule heäl, Nenda pä-
wad nobbedaste Warjo kombel kadduwad, Ut-
kist ärralennawad.

3. Ar

3. Armas Jesus! minna agaa Ollen, Jummal parrago! Nenda wägga holetõ; Sind ma nouan pišfut taaga, Monni pääw lääb õiete, Ei sa mele tullege.

4. Minna pean habbenema Sedda üllesrãkides, Mind sa hoiad murretses, Ja mind laidsed õõd ja pääwa, Ei ma märka rãnnada, Et ma ollen moistmatta.

5. Nüüd on pääw jo lainud mõda, Nimme õõ on nõhha jo, Mulle omma walaust to, Sull' on minno wigga teada; Armas sõbber, olle sa Nimmedas mo walgus ka.

6. Anna mulle tarkust ifka Omma päiwi arwata, Wõita mo sees ellada, Siis ei sünni mulle wigga; Teed sa walgust meitele, Siis ei õõ meil' kuria te.

7. Oh! siis walwa, Jesukenne, Anna armominnule, Ja mind hoiwa warjule, Kause mind, mo armokenne, Sata süddant walwama, Et kül' unun maggama.

230.

Mun ruhen alle Wãlber re.

Nüüd hing'wad innimesed, Mets, weiksed, linnotesed, Keiz' ilm on maggamas. Oh! touse meel ning nõrte Nüüd ülles, wotra ette, Mis loja mele pãrrast on.

2. Kus on nüüd päike jãnud? Se on jo loja lainud, O asseraele saab; Et mingo, sest mo nõsse Mo päike Jesus isje Mull' touseb, kes mind walgustab.

3. Pääw

3. Pääw möda minna joudnud, Nüüd on need tähhed noudnud Meil' taewast paistada; Ka nenda woin ma olla, Kui Jesus kutsub tulla Mind waest siit taewas ellada.

4. Se ihho mata tahhab, Ning rided ärraheldab, Se surma tähhendab; Kõl pärrast saab mo kehha Digusse kibe nähha, Misga mind Kristus ehhitab.

5. Se pea, jallad, Käed On rõõmsad, et nüüd näwad, Et tõ on lõppenud: Sa rõõmsaks, südda! taewas, Seäl saad sa keigest waewast Ning patto koormast peästerud.

6. Mo ärrawässind kehha! Tõõd polle ennam tehha, Nüüd wõtta maggada; Se aeg kõi jouab tulla, Mis sul woib walmis olla Seäl muldas asset hingada.

7. Mo filmad raskeks lähwad, Maggama warfi jäwad, Kus jääb hing ihhoga? Need om ma holeks wõtta, Null' waesel' abbiks tõtta, Sa Israeli hoidia.

8. Mind tiwa alla wõtta, Oh Jesus! hästi katta So kanna-poiokke. Kui kurrat tahhab neelda Mind, lasse Inglise keelda: Se lapse jätta rahhule.

9. Ka teil', mo armad, olgo Hea õ, ning ärgo tulgo Teil hädda waewajaks; Head und teil' Jummal andko Ning wodi ümber pango Teil' Inglise wägge kairsiaks.

231.

Run sich der Tag geendet hat ic.

Nüüd on se pääw jo lõppenud, Si päike paistage

tage, Keif maggab, mis on wassinud Ning teinud raske töö.

2. Sul, Jummal! posse hingamist, Ei magaa, uinu ka, Waid wihtad ikka pimmedust, Et walgus olled sa.

3. Mo peäle mõtle, Issand! nüüd, Et pimme õ on ka, Mull' anna andeks minno süüd, Mind kaitse heldeste.

4. Oh! kela minnust kurratid So Ingli wäega, Ei kardama siis ühtegit, Waid ollen kahjota.

5. Ma tunnen küll mo patto süüd, Mo peäle kaebab se, So Poia arm on süski nüüd Mind peastnud tõeste.

6. So Poeg on minno wahhemees, Kui fohto ette saan, Ei sa ma hukka ellades, Kui lotes kumardan.

7. Se peäle lähhän wodisse, Ning uinun magama, Sest Jummal walwab järgeste, Sest ma ei kurwaks sa.

8. Keif tühhi mõtte taggane, Ning minne omma te! Sest Jummalale annan ma Nüüd honeks süddame.

9. Kui w'imne on sesamma õ Se waewa ello sees, Siis sada sa mind taewasse, Et ollen sinno ees.

10. Ja nenda ellan, surren ka, Oh Jummal! sinnule; Mind ellus, surmas aita sa Keif hädadast, waewastke.

232.

Ach bleib bey uns, Herr Jesu Christ ic.

Wisil: Oh Kristus! walgus olled sa ic.

Oh Jesus! meie jure jā, Sest pimme jouab,
ning on õ, So sanna selge künala Meil'
ärta lasse kustuda.

2. Sel wiimsel kurjal aiale Meid haia uskus
kindlaste, So sakrament ning sanna heäl Siin
olgo ikka puhhas meil'

233.

Christe der du bist Tag und Licht ic.

Wisil: Mo Jesus, Jummal lihha sees ic.

Oh Kristus! walgus olled sa, Sul pimmedus
on teadmatta, Sa meie süddant walgusta,
Ning tõe tele juhata.

2. Sind Jummal! meie pallume: Meid ho'a
õrel kindlaste, Ning faitse keige hädda sees, Oh
Jesa! helde abbimees.

3. Keif rasked unned kauta, Et jāme ilma kah-
jota, Se lihha olgo hümmota, Et ellame siis
murreta.

4. Kui filmad jāwad maggama, Siis sago
südda walwama, Oh! faitse meid so kãega Ning-
patto kõiest peãsta ka.

5. Oh! risti-rahwa faitfia! So abbi meie
lãkkita, Meid peãsta keige hädda seest So pũhha
wie hawa wãest.

6. Se raske aega mälletä, Mil minna wõit-
len

len pattoga, Se kurwa hinge rõmusta, Oh Jesus õnnisteggia!

7. Au olgo taewa Issale, Au temma aino Pojale, Au pühhal' Waimul' olga ka Nüüd jargeste ning lõpmatta.

234

Der Tag ist hin, mein Jesu, bey ic.

Nääw lõppeb nüüd, Jä. armas Jesus, mulle,
Et ei mo pat Null' hinge koormaks tulle;
Kui pimmedus Mind wägga kurwastab, Siis
murre's mind So walgu's rõmustab.

2. Sull' olgo au, Oh keigesurem Jummal!
Sa moistad keik, Ma olen wägga rummal:
Sa aitad, et Eõ hästi korda läab, Ning et ta
siin Uht rõmust otsa näab.

3. Ma kaeban sull', Et pat mind hirmsast rikk' -
nud, Et waggadus Da minnust ärratõpnuud.
Kül sinna nääd, Süddame tundia, Ning nuht-
led ka Sa kohtomoistia.

4. Oh! wõtta nüüd Null' armust andeks anda,
Ei iuda ma So hirmsa wiha kanda; Ma kah-
hetsen, Ma kánan taggasi, Ei lähhá ka So ju-
rest kuhhogi.

5. Oh! kaitse mind, Sa Israeli hoidja, Ning
kurrati Ja patto ärrawoitja! Kui pahharet
Mind wõttab kiusata, Mo hingekest ka puab
huffata.

6. Ei uinu sa, Kui minna wássind maggan,
Ei hinga ka, Kui minna mahhalangen, Oh!
hoia mind, Oh! ärra patto süüd ka málleta,
Sest et pääw lõppeb nüüd.

Der Tag ist hin, mein Geist ic.

Wifil : Oh leinagem ! ning kaebagem ic.

Wääw löppeb teäl, Mo waim ja meel Se auu
pâma orab, Mis meid patto waewast süs
Onsast lahti peästab.

2. Jo õ on kâ, Mo jure iâ, Mo Jesus, kallis
walgus ; Uia patto pimmedust, Olle minno sel-
gus.

3. Jo pâike lâks, Mis lodud seks, Oh õige
pâike Jesus ! Paista sinna löpmatta Rõmuks
minno waimus.

4. Ku nâike ka Jo tousewad Ning paistwad
pimmedusses ; Oh ! et woiksin löpmatta Kâia
pühhitsuses.

5. Need tâhhetke Ni kauniste So auuks tae-
was paistwad ; Onsad, kes seäl taewa sees Kui
need tâhhed hiitgwad.

6. Mis liikunud Ning wâssinud, Nüüd hingab
maggufaste ; Ee, et hingan sinno sees, Armas
Jesus ! hästi.

7. Kûl iggamees Nüüd hingades Jo puab
rahul mata ; Selle ilma mürrinat, Jesus, otsa
sata.

8. Nüüd tabhan ma ka murreta Mo wodi en-
nast heita, Kas' mo süddant sinno sees, Armas
Jesus, mata.

9. Oh ! walwa sa, Et woiksin ma So armo
hõsti maitsta ; Ommad Juglid lâkkita, Kes
mind wõtwad faitsta.

10. Mill pääw ning õ Ja meie tõ Siin wahhest ärralõppeb? Kui se wümmne auu pääw Meile kätte tulleb.

11. Kui kaub ilm, Mis meie film Siin waewas nuttes näinud: Ku ning tähhed paistwad seal Ennam, kui siin paistnud.

12. Siis lõpmatta Peab nähtama Jerusalemma walgus, Sest se Tal on issi seal Selle linna selgus.

3. Halleluja! Oh! saaksin ma Se õnsa rahwa hulka, Kuska järgest laulakse: Pühha! pühha! pühha!

14. Ma palun sind, Oh! wõtta mind, Mo Jeesus! waggaks tehha, Et ma seal so walgusjes Sind saan ikka näha.

236.

Der Tag hat sich geneigt &c.

Wifil: Ma püan keigest hingest &c.

Pääw tahhab loja minna, S tulleb jälle peäl; Mult wõtta kitust sinna, Oh Jummal! et sa weel Müüd olled piddand ülles Meid ihho hingega; Meid weelgi kanna sülles, Et jame kahjota.

2. Ep olle ial nähtud, Mis ma peäl kindlast jääb, Mis wägga hästi tehtud, Se süski hulka lääb: So peäle wõitwad lota Keik rahwas ilma peäl, Ma tahhan, Jeesand, ota Ka abbi sinnult weel.

3. Sull' minna ennast annan Siin kureja ilma sees, So hõleks keik me pannen, Mis ial on

mo kâes; Sest kui üks diekenne, Mis pea kui waks laab, Ka nenda innimenne Kûl pea surma naab.

4 Oh Is'and! andeks anna Mo rasked patto siüd, Mind issaiikkult kanna, Ja anna armo nüüd, Sest kui sa tabhad wata, Kui suur mo patto wõlg, Ei woi ma armo sada, Se surm on minno palk.

5. Mo peäle armo heida Kristusse parrast nüüd, So heldust mulle näita, Kustuta patto siüd; Meid sada, armas Jummal! So pühha Waimoga, Kui ollen tuim ning rummal, Siis is'i õppeta.

6 Mo ihho, hinge, ello, Mo maia, au ning hüüd, Mo weiksed ning mo põllo So holeks annan nüüd. So wäggen Is'ia kâssi Mind hoidko armsaste, Dead otsa anna is'i, Et surren õn-faste.

7. Mo hing se tannab kõrgest, Oh Jummal Is'ia sind, Et olled hoidnud järgest Ning ka sel päwal mind, Keig' armo eest, oh Loja! So nimme kädame, Keig' patto eest meid hoi, Et püh-hast ellame.

237.

Christ! der du bist der helle Tag ic.

Se pääw, oh Kristus, olled sa, Ei pimmedust woi sallida, Sest Is'ast meile paistad ka, Ning olled tõe õppia.

2. Sel õfel, Jesus, awwita, Et kurrat mind ei hirmata, Ja lass' mind hästi hingada, Ning jada ilma kahjota.

Et

3. Et küi need filmad maggawad, Siis olgo hinged walwajad, Meid kaitse sinno kääga, Et jame ilma häbbita.

4. Ma pallun, Jeesus abbimees! Mind hoia kurja waino eest, Kes püab hinge minno kääst Et temma ei sa ossa fest.

5. Ma ollen sinno pärrandus, Mis saatnud on so kannatus, Se tulli sinno Jessa kääst, Kes mind sull' kinkis iggawest.

6. Lass' sinno Inglid tulla ka Meid sinno lapsi kaitsema, Meil anna pühhad hoidiad, Kes kurvari eest kaitsewad.

7. Siis maggame nüüd murreta, Et Inglid ommad meiega, Ning wöttame keik tännada Se kolme-aino Jummal.

238.

Mein' Augen schließ ich jetzt in Gottes re.

So nimmel lähän nüüd, Oh Jummal! maggama, Et ihho wässinud, Ja tahhab hingada; Ei sedda tea ma, Kas hominikut saan nähha, Ehk surm woiks tännaweel Mo peäle otša tehha.

2. Sepärrast fidan sind, Oh Jummal süddamest, Et olled hoidnud mind Sel päwal kahjo eest. Lass' mind nüüd mälleta, Mis sa mull' olled teinud, Kui kurrat neelma mind On ümberkaudo káinud.

3. Oh Jeesus! Kela weel Keik põrgo-kiusatus, Kui püüdwad kurratid Siin tehha kawwalust.

Et 4

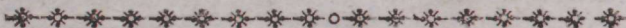
Kui

Kui heidan maggama Sel õsel assemelle, Siis
olgo ihho, hing So armo rüppes jälle.

4. Mo, süddant wallitse Sind meles piddada,
Et minna maggades Ei kurja hinnusta: So
inglid wõtta ka Mo wodi ümber panna, Et kah-
jo ma ei sa, Meid minno holdjaisks anna.

5. Kui lassed hommikul Mind ülesärkada,
Siis aita, et ma sind Ka moistan tännada.
Müüd jägo kõrwale Keik tühjad murred pandud,
Sest hingamisseks on Se unni meile antud.

6. Ja kui ma peaksin Sel õsel surrema, Siis
lasse süski mind, Mo Jesus! ellada, Et ma
woin jagawest So jure õnsast sada Ja hästi sur-
mas ka Mo ello lõppetada.

Sõma=Laulud.

239.

Danket dem HErrn, denn er ist sehr ic.

Et kiitke Jummalat, kes on ni helde, Ning
kelle arm on kallis, suur ning selge.

2. Kes kui üks armolinne rikkas Jummal On
roga annud omma waesel' lomal'.

3. Sest laulge süddamest ning melest temmal':
Au, kitus olgo sulle, armas Jummal!

4. Kes sa meid kui üks helde Issa watad,
Ja roga, rided omma lastel' satad.

5. So

5. So õigust hästi moista meile anna, Ning
 Jõsa! sinno peäle lotust panna,

6. Jeesusse sinno armsa Poia läbbi, Kes on se
 wahhemees ning ainus abbi.

7. Oh Jõsa! aita meid, et woime fulla So
 riki ning so pärris-lapsed olla.

8. Sest sinno pühha nimmi kidetakse, Ja nen-
 da rõõmsast Amen lauletakse.

240.

Lobet den HErrn, lobet ic.

Zummalat kiitke, Zummalat kiitke, Ja sureks
 tõstke, Oh! se on kaunis Zummalale laul-
 da, Zummalale laulda, Hea on se kitus ning
 ka armas kuulda, Zummalat kiitke, Zummalat
 kiitke.

2. Et laulge wastast, Et laulge wastast Jõ-
 sandal rõõmsast, Ja kiitke julgest Zummala kalli
 auu, Zummala kalli auu; Sest ta on wägger
 ning teab ikka nouu. Zummalat kiitke, Zum-
 malat kiitke.

3. Taewa al temma, Taewa al temma Woib
 pilwed sata, Ning annab wihma, millal tahhab,
 male, Millal tahhab, male, Et rohhi kaswab
 kõrges mäe peäle. Zummalat kiitke, Zumma-
 lat kiitke.

4. Kes feigel' lihhal', Kes feigel' lihhal' Keik
 rohkest annab, Et weiksed temma armust sõmist
 sawad, Armust sõmist sawad, Ka wored kaar-
 nad, kui need kiskendawad. Zummalat kiitke,
 Zummalat kiitke.

Et 5

5. Et

5. Ei kolba temmal', Ei kolba temmal', Mis
suur ning rummal, Ja põlgab luid, et need kül
kanged ommad, Need kül kanged ommad, Ning
armastab, Kes temma peäle lootwad. Jumma-
lat kiitke, Jummalat kiitke.

6. Tännage tedda, Tännage tedda, Kes meie
Poia; Sest ello hallikas keeb temmast ülles. Keeb
kül temmast ülles. Keik armo: annid same temma
süllest. Jummalat kiitke, Jummalat kiitke.

7. Oh Jesus Kristus! Oh Jesus Kristus!
Sa õn ning tarkus, Müüd anna armo omma
waesel rahwal, Omma waesel' rahwal, Et
iggawest sind kiitwad iggal aial. Jummalat
kiitke, Jummalat kiitke.

241.

Auf! meine Seel, danf' deinem HErrn ic.

Wisil: Müüd põlgan minna rõõmsaste ic.

Mo südda, tanna Jummalat, Kes so peäl' ar-
mo heidab, Kelt keik head annid tullewad,
Kui omma wägae näitab Oh südda! tedda
austa. Ja temma heldust kida, Ja temma hel-
dust kida.

2. Sind temma mullast walmistas, Ja di-
gek's pühaks teggi, Kui sinno peäle hallastas,
Ja sinno hädda näggi. Oh südda! tedda aus-
ta. Ja temma heldust kida, Ja temma heldust
kida.

3. Et temma Poeg siin patto eest Ka surma
ära anti, Kes kurja waimo woimusjest Sind
peästis

peäetis armust lahti; Eest, südda! tedda auusta
Ja temma heldust kida, Ja temma heldust kida.

4. Sind wöttis temma armasta Ja ommaks
lapseks tehha, Et taewast woiksid pärrida, Ja
temma suurt au nähha; Oh südda! tedda auusta,
Ja temma heldust kida, Ja temma heldust
kida.

5. Ma=ilm on kaunist walmistud, Ja sinno
õnneks lodud, Ja targast üllesehhitud Ning wal-
ge ette todud. Oh südda! tedda auusta, Ja
temma heldust kida, Ja temma heldust kida.

6. Keik lojuksed siin orjavad Ja kuulwad sin-
no sanna, Mis tahhad, nemmad teggewad, Eest
kitust lojal' anna. Oh südda, tedda auusta, Ja
temma heldust kida, Ja temma heldust kida.

7. Ma kannab wilja, wina ka, Ja rohto tõb-
be wasto, Ja ellajaid kül otsata, Ning hõbbedat
ja kulda. Oh südda! tedda auusta, Ja temma
heldust kida, Ja temma heldust kida.

8. Wee=otad, urked, järwed, jõed, Need toi-
dust sulle pak'wad, Meist perlid, kallid kirowid
saad, Need kalso wälja andwad. Oh südda!
tedda auusta, Ja temma heldust kida, Ja tem-
ma heldust kida.

9. Tuul sinno ümber loätsutab, Et ellad, fos-
sud, hingad; Seäl lindudele pessa saab, Kus
meleheaks sull' lendwad. Oh südda! tedda
auusta, Ja temma heldust kida, Ja temma
heldust kida.

10. Pääw paistab warra hommikul, Ja rõmus-
tab so mele, Ku tähhed näitwad ennast sull' Ja
paistwad õsel jälle. Oh südda! tedda auusta,
Ja temma heldust kida, Ja temma heldust kida.

11. Sind puhhad Inglise teenivad, Need kanged sõamehked, Sind hoidmas on need nobbedad, Kus tal ligud, lähhad. Oh südda! tedda auusta, Ja temma heldust kida, Ja temma heldust kida.

12. Se taemas omma warraga Keif temma au ja illo, Se on so pärralt lopimarta, Ja temma rõõm ja illo. Oh südda tedda auusta, Ja temma heldust kida, Ja temma heldust kida.

13. Eks se ep olle armo tõ? Oh mõtle, innimenne! Mis Jummal teinud sinnule, Se on keif immelinne. Oh südda! tedda auusta, Ja temma heldust kida, Ja temma heldust kida.

14. Weel teeb ta sulle suremat: Ta tahhab andeks anda, Misga sa tedda wihhastad, Kui wõttad armo nouda; Eius põra pattust, innime, Ring kida tedda ifka, Ring kida tedda ifka.

15. Mi armas olled temmale, Sind ommas sülles kannab; Ring armust ennast sinnule Ka armsaks Jsiaks annab; Kuis tedda woin kül tännada, Ja temma heldust kida, Ja temma heldust kida?

242.

Herre Gott, nun sey gepreiset ic.

Müüd kitus olgo sulle, Mo Jummal, järgeste, Et olled annud meile Peatoidust rohkeste, Et sest so armo näme, Se peale kindlaks jäme, Et olled Jummal sa.

2. Ehk meie roga wõtna Müüd liahimmoga,
Mis

Mis läbhi meil' ehk rõtnud So nuhtlus wihhaga;
 Oh! lasse süski sinna So wihha möda minna,
 Et maksnud on so Poega.

3. Oh! mõtta nenda toita Se hinge sinno
 wäest, Ning Kristusese ka hoida Reiksupagu pat-
 to eest, Et uskus kindlaks läb' me Ning ikka hims
 mustame So armo parrandust.

243.

O Vater aller Frommen! ic.

4. Sõ nimmi pühha olgo! Oh armas Jum-
 mal! meil', So riik ka meile tulgo,
 Mis rahhad, sündko weel, Ja leima jätko anna,
 Meil' pattud süüks ei arwa, Ning peästa kurjast
 meid.

244.

Singen wir aus Herzens Grund ic.

Nüüd laulgem suust ning süddamest, Ja kiit-
 kem Jesust keigest wäest, Kes toidab mind
 ma-ilma peäl, Ja nüüdki näitnud armo weel,
 Kes meile annud heldeste Peatoidust kui mu lo-
 male, Ja süa, jua robkeste.

2. Kui orjad kiitkem tedda nüüd, Kui meie
 kohhus ammogi, Ning moistkem selle armo tödd,
 Kes innimesel' teinud hääd, Et hingest, lihast,
 nahast, luust, On kofkopandud targast noust,
 Sest tulleb lojal' auustust.

3. Kui innimenne ello saab, Ja ennast esmalt
 ligutab, Seäl omma emma ihho sees On wal-
 mis teif jo temma ees, Ehk lapsoke kül'weikine,
 On

On temmal keik jo rohkeste, Ja tulleb terwelt ilmale.

4. Suur Jummal ehitab se ma, Mina lasseb keik sest kaswada, Keik mäed ja orrud märjaks teeb, Et weis neist rohkest rohto sööb: Keiksuagu wilja mullast toob, Keik toidust Jummal armsast loob, Mis inimenne sööb ning joob.

5. Weest kallo, wähi pütakse, Ning laua peäle wiakse, Need linnud munne munnewad, Neist paljo poegi hauduwad Neid innimesi toitada; Need härjad, lambad, sead ka, Keik lasseb Jummal siggida.

6. Sest tänname ja pallume, Et pühhasst Waimust õpime, Et sedda hõ... moistame, Ja mele pärrast ellame; Suurt Jummalat siin: litada Ning taewas ilmalõpmatta, Müüd laulgem Amen tännoga.

245.

Mun last unS GOTT dem HERRen 1c.

Müüd wõtkem Jummalale Suurt tänno anda jälle, Kes meid ni hästi söö nud Ning tarwidusses jootnud.

2. Meil' ihho, hinge annab, Ja se eest murret kannab, Meedsammad hästi hoiab Ning ikka rohkest toidab.

3. Sell' ihhul' toidust sadab Ja hinge hästi watab, Ehk meie sisse sawad Kõl partust surma hawad.

4. Sels arstiks Kristus antud, Kes issi elluks pan-

pandud, On risti peäle podud, Sest meile õnne
todud.

5. So saakrament ning sana Boib hädäda
wasto panna, Kui õige usk on tõest Meil pühha
Waimo wäest.

6. Meid Jeesus pattust peästab, Ming ueks
elluks tõstab, Sest meile nüüd on teada, Mis
õn on taewast leida.

7. Sind palume weel ikka, Keif kurja meitest
lükka, Keif rist' las' heaks meil' minna, Ei kur-
ja mõle sinna

8. Meid sata tõe tele, Meil' anna rõõmsa mes-
le Sind, Jeesand! Kita tõrgest So Poia läbbi
järgest.

246.

Water im höchsten Throne 2c.

Wifil: Oh Jummal! sinno peäl' 2c.

Oh Jeesa taewa sees! So Poia Jeesuses Sa
omma heldust näitad, Et ihho, hinge toi-
dad. Sa Jeesa murret kaännad, Ming toidust
meile annad.

2. Mis ellab sures wees, Kel kuival hing on
sees Keif siggitad ning toidad Ja ello neile hoiad.
Sa Jeesa murret kaännad, Ming toidust meile
annad.

3. Sa rahwast õnnistad, Ming pattust puh-
hastad, Te läbbi omma Poia, Et rahhul sõme
roga. Sa Jeesa murret kaännad, Ming toidust
meile annad.

4. Keif usklikkudele Nüüd sedda armo te, Et
nemo

nemmad roga wotwad, Ja sind sepärrast fiitwad. Sa Jõsa murret kannad Ning toidust meile annad.

5. Meil' anna tännoga So andi wõttada, Et ihho ei sa waewa, Mis kelaks nouda taewa. Sa Jõsa murret kannad Ning toidust meile annad.

6. Weel, Jõsa! sedda te, Mis sünnib issale, Et meie hinged sõdad So armoga ning jodad. Sa Jõsa murret kannad Ning hinge toidust annad.

247.

O Gott! wir danken deiner Güte &c.

Wifil: Nüüd, risti=rakwas, laulage &c.

Sh Zummal! meie tänname So sure helde-
armo, Et sa meid toitnud järgeste Ning
sõotnud meie ihho; Sa pead murret meie eest,
Ning jaggad keikil' rohkest kääst, Mis meile tar-
wis lähäb.

2. Sell' hingel' anna toidust ka, Kui olled ih-
hul' annud, Ning sõda omma sannaga, Et se
saaks jahhutadud, Ning rammo wõttaks ussi-
nast, Ja kaswaks so sees wäggewast Kui like
sinno küljes.

3. Sull' Jõsal' taewas olgo au, Meid olled
armastanud, Se on sul olnud kallis nou, Et sa
meid lunnastanud So Poja kalli werrega, Sell'
olgo tanno lõpinatta, Ning ka sell' pühhal Wai-
mul'.

248. Den

248.

Den Vater dort oben &c.

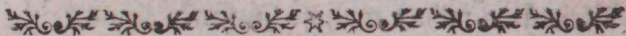
Sedda Issa kõrges Wõtkem kita järgeft, Kes
kui Jummal sõõtnud meid, Et nüüd saime
kõhho tait, Kes ka omma Poia Meile lakkitanud
on, Kes on õnne toja.

2. Ütrelgem nüüd tõest: Olgo keigest wäest Au
ning tanno sinnule Jagawesse Issale, Kes sa
ennast näitnud Meile ning hea wiljaga Nüüd
meid rohkest tannud.

3. Wõ ta wasto, Poja! Omma aino Poia
Läbbi tanno anna nüüd Andeks meiepatto süüd,
Wõrra kitust sulle, Armas õnnisteggia, Te, mis
pudub meile.

4. Üksige ep olle, Kes siin tassuks sulle Keik
head, mis sa armisaste Teinud meile wäestele;
Kes jouab se ette (Sest et keik so omma on)
Tassuda so kätte.

5. Issand, meile tõtta, Paulo wastowõtta,
Anna meile sedda teäl, Mis meil ial pudub weel;
Te meid pat ust puhtaks, Et so meile parrast jün
Ellame ning taewas.

Hadda Nial.

249.

Wenn wir in höchsten Nöthen &c.

Kui meil on püsti hadda kääs, Ei olle rammo
meie wäes, Ei nou, ei abbi kussagi, Ehk
murreretjeme allati.

Uu

2. Siis

2. Siis meie ainus rõõm on se, Et meie kofks. tulleme, Ja pallume sult Jummalalt: Meid peästa ristil koorma alt.

3. So pole filmad tõstame Ja patto parrast nuttame, Oh! anna andeks meie süüd, Oh! ärra nuhtle wihhas nüüd.

4. Kui neile armust tootad, Kes süddamest sind palluwad So Poia Jesu nimme sees, Kes meie on ja wahhemees.

5. Separrast, Isand, tulleme, Keif hädda sulle kaebame, Et meil ei olle abbimeest, Kes peästaks ahvastusse seest.

6. Oh! ärra arwa meie süüd, Meid pattust peästa armust nüüd, Ning usko häddas kinnita: Meid keiges waewas awwita.

7. Et meie woime rõmoga Sind parrast se eest tännada, Ja sinno sanna kuulda teäl, Sind kita siin ning üllewel.

250.

Wend' ab deinen Zorn, lieber Gott ic.

Meist, armas Jummal, põra omma wihha, Ning ärra wõtta hirmsaste meid peksta, Meid ärra nuhtle wahjust Isand, sinna!

Kuid armo anna.

2. Kui tahhaksid sa patto palka anda, Kes jouaks sinno wihha hirno kanda? Keif; mis sa lonud, wõttaks hukka minna,

Kui nuhtled sinna.

3. Need rasked süüd meil' anna andeks armust Ning kofto peäle woimust sago heldus, Sest se on sinno wiis, et armo heidad,

Meid armsast hoiad.

4. Kõl

4. Käl olleme muld, põrm ja pa to mädä
 Meie waesi waewab ka surm, nõdrus, hädda,
 Kas peame nüüd meie hukka sama,
 Armota jäma?

5. So Poia raskest risti hädda wata.
 Kes werreaga meid wõttis lunnastada,
 Ma ilma heaks ka temma külge lahti,
 Oddaga tehtti.

6. Meid, Issa! ärra lasse hukka minna,
 Jeesusse pärrast armo meie anna,
 Et woime sinno auu riki tulla,
 So jures olla.

251.

Nimm von uns HErr, du treuer Gott ic.

Dh armas Jummal! armwita, Ja kela raskest
 nuhtlust ka, Mis armamatra pattoga Meil'
 keikil' peaks tulles, Meid hoia soa, tulle eest,
 Ja tõwwe, kalli aia sees.

2. Süallused kül olleme, So hallastust nüüd
 pallume, Kui õiget palka tabhad sa Meil' meie
 tõ eest tassuda, Sus lähhäks hukka ilma ma
 Ni mitme sü ning pattoga.

3. Meid, Issand, armus armwita, Ning rõmo
 meie läkkira, So armo näita wäggewast, Ning
 ärra nuhtle nobbedast. Meid waesi heldest ar-
 mastra, So raske wihha kauta.

4. Miks olled sa ni ka geste Nüüd meie peäle
 wihhane? Sul, Issand! polle teadmatta,
 Meid mulla, põrmo ollema, Käl sinna tunned
 selgeste, Et meie nõdrad olleme.

5. Dat on meid rikkund kurraste, Ning kurrat waewab kowroaste, Jlm, meie lihha werrega Meid ikka wõtward kiusada, Se hädda nåad sa üksine So holeks ennast anname.

6. So Poia peäle mõtle ka Ja temma hawad mälleta, Kes saatnud omma surmaga Meil' keikil' woimust lõpmatta, So armo peäle loda-me, Ning sinno heldust otame.

7. So kääga meid juhata, Keik maad ning linnad õnnista, So sanna anna selgeste, Ja kurrat seisko kaugele, Oh! anna õnnist tunnifest So jure sada iggawest.

252.

Du Friede: Fürst, Herr Jesu Christ ic.

Oh Jesus! rahho andia, Kes olled abbimees Sa olled armo satia, Kui meil on hädda kääs, Sest huame Nüüd kindlaste So taewast Issa appi.

2. Suur sõa hirm meid hirmutab, Et häddas ellame, Woi! meie Ma muult abbi saab, Kui sinnult üksine, So Issaga Meid leppita, Et wihas meid ei nuhtle.

3. Oh! mõtle, Issand Jesus nüüd, Et olled abbimees, Ning kustuta keik patto süüd, Ja aita hädda sees; Oh; anna sa So sanna ka Weel enam rahhul kuulda.

4. Sul on küll kohhus ilma peäl Meid nenda nuhhelda, Waid Issa! wõtta süiski weel Meid alle armasta, Ja aita nüüd Ning anna süüd Keik andeks heldest armust.

5. Suur willetsus ning waew on seäl, Kus kate keik

Keik ärrasööb, Waid seäl on hirmsam hädda weel, Kus modk keik mahhalööb. Ei möttelda, Ei holita, Mis heaks ehk digeks tulleb.

6. Ei ausast ellust holita, Keik digust põltakse, So fanna ei sa kuuldud ka, Waid sedda lairakse Oh! peästa nüüd, Ning aia siit Keik kurja södda ärra.

7. Nüüd meie süddant walgusta So armo Waimoga, Et se ei naljaks armata, Ja hing ei kahjo sa, Oh Jesuke! Sa üksine Woid se keik korda sata.

253.

Litania.

ehk

Palwe ning Gest-palluminne

Keigesugguse hädda sees.

Kürie,	eleison!
Küriste,	eleison!
Kürie,	eleison!
Küriste,	oh kule meid!

Jesusand Jummal, Issa taewas,
Heida armo meie peäle!

Jesusand Jummal Poeg, ma ilma õnnisteggia!
Heida armo meie peäle!

Jesusand Jummal pühha Waim,
Heida armo meie peäle!

Olle meile armolinne,

Anna armo, armas Jesusand Jummal!

Olle meile armolinne,

Alita meid, armas Jesusand Jummal!

Uu 3

Keige

Keige patto eest,

Hoia meid, armas JSand Jummal!

Keiae efsitusse eest,

Hoia

Keige kurja eest,

Kurrati karmalusse ja pattusse eest, meid,

Kurja äkklisise surma eest,

Katko ja kalli aia eest, armas

Eõa ja werre-ärravallamisse eest,

Rio, mastomisse ja waeno eest, JSand

Tulle ja wee kahjo eest,

Kahhe ja kurja ilma eest, Jummal!

Jggawesse surma eest

Omma pühha sündimisse läbbi, Nita

Omma surma woitlemisse ja werriße

higgi läbbi, meid,

Omma risti ja surma läbbi

Omma pühha üllestouzmisse ja taes armas

waminnemisse läbbi,

Meie wiimses häddas, JSand

Wiimisel kohto päwal, Jummal!

Meie waesed pattused pallume:

Rule meid, Armas JSand Jummal!

Wallitse ning hoia omma pühha risti-)

loggodust, Rule

Pea keik Piiskopid, õpetajad ja keik

muud, kes rahwast tõe teie juhha- meid,

tarwad, sinno õnsaksteggia sanna

ja pühha ello sees, armas

Hoia keige walte-ussõ ja pahhandus-

le eest, JSand

Sada keik ekhiad ja ärraeksitud õige

tele, Jummal!

Talla kurrati meie jalge alla,

lõffita

Päkkira truid tõteggjad omma leikus- fele,	
Anna omma waino ja wägge san- nale,	Rule
Alita ja rõmusta keik kurnwad ja ar- rad,	meid,
Sada keikile kunningattele ja wallit- sejattele rahho ja ühre meelt,	
Anna meie üllema Wallitsejale ja temma sõda wäele ikka woimust temma waenlaste wasto,	armas
Ja hoia meid omma waenlaste eest, Turki rahwa ja Paawsti Jummalala teotamisse, hirmsa tapmisse ja härwitamisse eest,	JSand
Juhhata ja kaitse meie Ma- ja lüna kohto- wannemad,	Jumma
Õnnista ja hoia meie kihhelkonda ja koggodust.	Rule
Sada abbi keikile, kes häddas ja wae- was on,	
Anna keige raske- jallatsile ja immeta- jile rõmolikko suggu ja siggidust,	meid,
Hoia ja kaitse keik lapsed ja többised Peästa lahti keik ilmasüta wangid,	armas
Kaitse keik lessed ja wapsed lapsed, ja murrekse nende ette,	
Heida armo keikide innimeste peäle, Anna andeks meie waenlastele, kes meid kiusawad ja teotawad, ja põra neid pattust,	JSand
Wilja wälja peäl anna ja hoia, ja kule meid armolikkult,	Jummal!

Oh Jesus Kristus! Jummal! Poeg,
Heida armo meie peäle!

Oh sinna Jummal! Tal! kes ma- ilma pattud
kannab,

Heida armo meie peäle!

Oh sinna Jummal! Tal! kes ma- ilma pattud
kannab,

Heida armo meie peäle!

Oh sinna Jummal! Tal! kes ma- ilma pattud
kannab,

Anna meile iggawest rahho!

Kriste,

oh fue meid!

Kürie,

eleison!

Kriste,

eleison!

Kürie,

eleison!

Amen!

Jesand, ärra nuhtle meid mitte meie pattude
pärast,

Za ärra maksa mitte meie kätte meie kurja tö
pärast,

Jummal, anna rahho omma male,

Armo ja õnne keikile seisustele,

Amen!

254.

Ach Herr! du gerechter Gott ic.

Wisl: Oh risti-rahwas! kannata ic.

Oh Jummal, õige tasuja! Kui raske on so wih-
ha, Mis üpris sure witsaga Kaib ülle keik se
libha, Kui taewas { meie kinnu jaab } { Za meie
wihma liaste } { Weil' }
sure

sure pöua teeb,
waestet' annab järgeste, } Keik lomad sawad
kurwaks.

2. Ei meie kela ommad süüd, Oh Issa! andeks
anna, Ja anna, kindlat lootust maad, Meid armos-
likkult kaanna; Lasst' } wihma }
} kuiva } tulla rõmoga,
Kui pallub murrest meie Ma So pühha nimme
pärast.

3. Oh! mõtle, Jesand, meie peäl So kalli
nimme auuks, Meid waesi aita ikka weel, Meil'
olle häddas nouuks, Mis tootad, ei walleks
jä, Sa aitad ikka rõhkeste, So seädus seisab
kindlast.

4. Ei suda woõrad jummalad Meil' waestet'
} wihma }
} kuiva } anda, Sa õnnistad keik meie maad,
Sa aitad murret kanda, Sul on keik woimus
üllewel, Ja meie jures ilma peäl; Meid aita
armas Jummal!

Õnnistaminne:

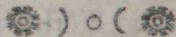
255.

Mein Gott und Vater, segne mich ic.

Mind, Jummal Issa! õnnista.
Oh Voeg! mull' hoiä armoga,
Mis sinna mulle annud;
So pallet mo peäl walgusta.
Oh pühha Waim! so wäega.
Mo ello sago kaitstud.
Müüd pallun jedda allati!
Mull' olgo rahho otsani!

U u 5

256. Ain

Amen! Gott Vater und Sohne zc.

Amen! au Issal' olgo, Ja Poial' kitus tulgo:
 Amen! au Issal' olgo, Ja Poial' kitus tulgo:
 Waim kinnitago uskus, Meid uskus: Waim
 kinnitago uskus, Meid uskus, Meid tehko õnsaks,
 Amen! Meid tehko õnsaks, Amen!

2. Amen! kùl sa woid tehha, Et same Kris-
 tust nàhha: Amen! kùl sa woid tehha, Et same
 Kristust nàhha: Kui temma pilwes tulleb, Kui
 tulleb: Kui temma pilwes tulleb, Kui tulleb Meid
 taewa wõtma, Amen; Meid taewa wõtma
 Amen.

3. Amen! rõõm olgo meile, Ja kitus Jumma-
 lale: Amen! rõõm olgo meile, Ja kitus Jumma-
 lale: Keif tulge ühte kokko, Keif kokko, Keif
 tulge ühte kokko, Keif kokko, Müüd õiges uskus,
 Amen: Müüd õiges uskus, Amen.

4. Amen! surm ei te hirno, Sest Kristus an-
 nab ello: Amen! surm ei te hirno, Sest Kristus
 annab ello: Kes esmalt hauda pandud, On pan-
 dud; Kes esmalt hauda pandud, On pandud:
 Müüd ellab ikka, Amen: Müüd ellab ikka, Amen.

5. Amen! hing Issa kidad, Waim Kristust
 tundma sadab: Amen, hing Issa kidad, Waim
 Kristust tundma sadab: Se aitko meid keif üh-
 keif ühte: Se aitko meid keif ühte, Keif
 ühte, Seäl teises ellus, Amen: Seäl teises
 ellus, Amen.